

Tanya's
BEAUTY SALON

THREADING / WAXING, FACIAL (MEN & WOMEN)
ANTI-AGING FACIAL, BLEACH, HAIR CUT, COLOR & STYLE

137-40 JAMAICA AVE., JAMAICA
NY 11435 TEL: 718-297-1019
85-03 ROOSEVELT AVE.,
JACKSON HEIGHTS NY 11373 TEL: 718-205-7832
We Specialize for Bridal & Henna

Pyramid Brokerage Company

Please contact to buy/sell commercial/Residential real estate

Specialize in:
• Gas Stations, Motels, Liquor Stores
• Tenant Rep
• Investment Properties
• Office, Retail and Industrial Space

Contact: Vikramdeep Cheema, Buffalo, NY
Ph: 716-777-0298
vcheema@pyramidbrokerage.com
Licensed Real Estate Person

ਬੋਬੀ ਸਿੰਘ
ਪੰਜਾਬੀ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਹਰ ਪਲ ਹਾਜ਼ਰ

ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਗੱਡੀਆਂ, ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟਰੱਕ, ਲਾਈਫ ਅਤੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਇੰਸੂਰੈਂਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਬੋਬੀ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਚੰਗੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਅੱਜ ਹੀ ਕਾਲ ਕਰੋ

(ਸੈਲ): 718-757-7809
ਫੋਨ (ਦਫਤਰ): 718-262-9700
(ਫੈਕਸ): 516-439-5418

ਗੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਇੰਸੂਰੈਂਸ ਸਬੰਧੀ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਬੱਚਤ ਕਰੋ।

120-20 101 Avenue S. Richmond Hill, NY 11419

Sixteenth Year of Publication ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਐਡੀਸ਼ਨ Price 50¢
ਸ਼ਿਕਾਗੋ, ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਅਤੇ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਤੋਂ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹਫਤਾਵਾਰ

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼

Punjab Times, Vol 16, Issue 48, November 28, 2015 20451 N Plum Grove Rd., Palatine, IL 60074 Ph:847-359-0746, Fax:847-705-9388

Email:punjabtimes1@gmail.com
www.punjabtimesusa.com

ਪੰਜਾਬ 'ਚ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਮੋਰਚੇ ਸੰਭਾਲੇ

ਸਭ ਦਾ ਇਕੋ ਨਿਸ਼ਾਨਾ: 2017 ਵਾਲੀਆਂ ਚੋਣਾਂ

ਬਠਿੰਡਾ (ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿਰਕ):
ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਮਾਹੌਲ ਜ਼ਰਾ ਕੁ ਲੀਹ ਉਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਾਰ ਹੀ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਮੋਰਚੇ ਸਾਂਭ ਲਏ ਹਨ। ਡੇਰਾ ਸਿਰਸਾ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਕਾਰਨ ਲੋਕ ਰੋਹ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਈ ਹਾਕਮ ਧਿਰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਤਕਰੀਬਨ ਡੇਢ ਮਹੀਨੇ ਪਿੱਛੋਂ ਬਠਿੰਡੇ ਵਿਚ ਸਦਭਾਵਨਾ ਰੈਲੀ ਦੌਰਾਨ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਵਿਚਰੀ। ਉਧਰ, ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਵੱਲੋਂ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਚ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਰੈਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ (ਆਪ) ਦੇ ਮੁੱਖ ਅਹੁਦਿਆਂ ਤੋਂ ਖੁਦ ਹੀ ਫਾਰਗ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਫੂਲਕਾ ਦੀਆਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਵਧੀਆਂ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਉਤੇ ਵੀ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਨਿਗੂ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਿਆਸੀ ਹਲਕੇ ਸ. ਫੂਲਕਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ 'ਆਪ' ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵਜੋਂ ਉਭਾਰਨ ਦੇ ਯਤਨ ਦੌਰਾਨ ਹਨ। 'ਆਪ' ਦੇ ਕੌਮੀ ਕਨਵੀਨਰ ਅਰਵਿੰਦ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੇ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਗਲਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।

ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ- ਬਾਦਲ ਵਾਲਾ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਤੇ ਕਾਂਗਰਸ, ਇਸ ਵਾਰ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦਾ ਨੱਪਾ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਸਿਰ ਲਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਵਾਹ ਲਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਕਮ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਬਠਿੰਡੇ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਰੈਲੀ ਵਿਚ ਵੀ ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਪੱਖੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਟਿੱਲ ਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਉਤੇ ਖਾਤਕੂਵਾਦ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਂਦਿਆਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਕੋਲ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, 10 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਪੰਥਕ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸੱਦੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਵਿਚ ਮਿਸਾਲੀ ਇਕੱਠ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਇਕੱਠ ਵਿਚ ਲਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਹੁੰਮ-ਹੁਮਾ ਕੇ ਪੁੱਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੀ ਕੀਤਾ।

ਭਲਾ ਇਹ ਕੇਹੀ ਸਦਭਾਵਨਾ?

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਤਲਖ ਮਾਹੌਲ ਪਿੱਛੋਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਹਾਕਮ ਧਿਰ ਜਿਥੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਰੈਲੀਆਂ ਵਿਚ ਜੁਟੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਥੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਠਿੰਡਾ ਦੇ ਪਿੰਡ ਹਮੀਰਗੜ੍ਹ ਵਿਚ ਕੈਬਨਿਟ ਮੰਤਰੀ ਸਿਕੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਲੂਕਾ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਵੱਲੋਂ 65 ਸਾਲਾ ਬਜ਼ੁਰਗ ਤੇ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਪਾਰਲੀਮੈਨੀ ਸਕੱਤਰ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਬੱਬੇਹਾਲੀ ਦੇ ਹਮਾਇਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਆਗੂ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਕੋਹਾੜ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੀਅਤ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੂਜੀ ਸਿਤਮਜ਼ਰੀਫੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਕੁੱਟੇ ਜਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਖਿਲਾਫ ਹੀ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਰਸੂਖਵਾਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹਿ 'ਤੇ ਹਾਕਮ ਧਿਰ ਦੇ ਹਮਾਇਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਧਿਆਪਕਾਂ, ਲਾਈਨਮੈਨਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਸੰਘਰਸ਼ਸ਼ੀਲ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਵਰਕਰਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਤੌਰ ਉਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਿਸਮਾਨੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਕਈ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ।

ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਭਾਈ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹਵਾਰਾ ਨੂੰ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦਾ ਜਥੇਦਾਰ ਲਾਉਣ ਸਮੇਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਮੁੜ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਫੈਲਾਉਣ ਦੀ ਨਿਗੂ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਦੇਰ ਨਾ ਲਈ ਕਿ ਲੋਕ ਸ਼ਾਂਤ ਮਾਹੌਲ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਰਾਹ ਵਿਚ ਰੋੜਾ

ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਧਰ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ) ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ, ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੂੰ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਉਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਸਾੜਨ ਤੇ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹਨ ਦੇ ਦਿਨ ਚੋਤੇ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਮਹਿੰਗੀ ਪਈ ਬਾਦਲਾਂ ਦੀ ਰੈਲੀ

ਬਠਿੰਡਾ: ਬਠਿੰਡਾ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਰੈਲੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਬੱਸ ਮਾਲਕਾਂ ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਤਕਰੀਬਨ ਢਾਈ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਰਗੜਾ ਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਠਿੰਡਾ ਰੈਲੀ ਲਈ ਤਕਰੀਬਨ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਬੱਸਾਂ ਮਾਲਵੇ, ਮਾਝੇ ਤੇ ਦੁਆਬੇ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੇ ਸਿਰਫ ਤੇਲ ਦਾ ਖਰਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਤਕਰੀਬਨ 65 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰੈਲੀ ਦੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪੱਖਾਂ ਭਾਰ ਰਹੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵੱਲੋਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਪੰਚਾਇਤੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸੱਦਾ ਪੱਤਰ ਆਦਿ ਵੰਡਣ ਵਿਚ ਤਾਇਨਾਤ ਰਹੇ ਅਤੇ ਮਾਲ ਮਹਿਕਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰਦੇ ਰਹੇ।

ਅਸਲ ਵਿਚ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਵਿਚ ਮਿਸਾਲੀ ਇਕੱਠ ਵੀ ਬਾਦਲ ਧਿਰ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਕਾਂਗਰਸ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਫੋਨ ਟੈਪਿੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਾਕਮ ਧਿਰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਕੇ ਘਿਰ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇਕੱਠ ਕਾਂਗਰਸੀਆਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(ਬਾਕੀ ਸਫਾ 6 'ਤੇ)

ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਬਣਨਗੇ ਕਪਤਾਨ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਤਕਰੀਬਨ ਤੈਅ ਹੈ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿਚ ਫੇਰਬਦਲ ਬਾਰੇ ਐਲਾਨ ਛੇਤੀ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਕੌਮੀ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਨਾਲ ਤਕਰੀਬਨ 20 ਮਿੰਟ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ ਤੇ ਇਹ ਮੀਟਿੰਗ ਕੈਪਟਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਂਜ

ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ ਤੇ 'ਆਪ' ਕਾਂਗਰਸ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਸ. ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ ਨੂੰ ਵੀ ਅਹਿਮ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸੂਤਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਟੀਮ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇਵੇਗੀ। ਸਾਬਕਾ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਅੰਬਿਕਾ ਸੋਨੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਮਾਨ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਲੰਧਰ ਤੋਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਮੈਂਬਰ ਚੌਧਰੀ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਨਵੀਨਰ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੂਤਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸ. ਬਾਜਵਾ ਨੂੰ ਵੀ ਅਹਿਮ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਸ. ਬਾਜਵਾ ਲਈ ਵੱਕਾਰੀ ਅਹੁਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹਨ।

ਇੰਡੀਆ ਕਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸਰਵਿਸ

www.011india.com

\$25 2500 Minutes

ਅਮਰੀਕਾ ਜਾਂ ਕੈਨੇਡਾ ਤੋਂ ਇਕੋ ਰੇਟ

ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਫੋਨ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪੈਸੇ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ

ਸਾਡੀ ਸਰਵਿਸ ਹਰ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੋਂ।

Limited Time Offer. Restrictions & Additional Fees Apply.

✓ ਵਧੀਆ, ਸਾਫ਼ ਆਵਾਜ਼ ✓ ਘਰੋਂ ਤੇ ਸੈਲ ਫੋਨ ਤੋਂ ਇਕੋ ਵੇਲੇ ਦੋ ਫੋਨ ਚੱਲ ਸਕਦੇ ਹਨ

✓ ਬਗੈਰ ਪਿੰਨ ਤੋਂ ਵਰਤੋਂ

✓ ਸਪੀਡ ਵਾਲੇ ਨੰਬਰ ਸੈਟ ਕਰੋ

800-914-1013 408-428-2300

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੰਤ ਸਾਗਰ, ਬੈਲਰੋਜ਼ (ਨਿਓ ਯਾਰਕ)

242-25 Braddock Ave., Bellerose, NY 11426

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ 546ਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਲੱਖ ਲੱਖ ਵਧਾਈ

ਗੁਰਪੁਰਬ ਸਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਾਗਮ

25 ਨਵੰਬਰ 2015
ਦਿਨ ਬੁੱਧਵਾਰ

ਸਮੂਹ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਸਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਾਗਮ 25 ਨਵੰਬਰ, ਬੁੱਧਵਾਰ ਨੂੰ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ 9 ਵਜੇ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਭੋਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਵਜੇ ਤੱਕ ਕੀਰਤਨ ਦੀਵਾਨ ਸਜਣਗੇ। ਅਖੰਡ ਪਾਠਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਚੱਲ ਰਹੀ ਲੜੀ ਦੌਰਾਨ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਦੇ ਭੋਗ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਪਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਉਪਰੰਤ ਰਾਤ 12:30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਕੀਰਤਨ ਦਰਬਾਰ ਸਜੇਗਾ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਪੰਥ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਕੀਰਤਨੀਏ ਭਾਈ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰੰਗੀਲਾ ਦੁਰਗ ਵਾਲੇ, ਭਾਈ ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਨਿਊ ਯਾਰਕ (ਸਾਬਕਾ ਹਜ਼ੂਰੀ ਰਾਗੀ, ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ), ਭਾਈ ਬਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪਿਹੋਵਾ ਵਾਲੇ, ਭਾਈ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਰਾਕੇਟ ਯੂ ਕੇ, ਕਥਾਵਾਚਕ ਭਾਈ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਨਿਊ ਯਾਰਕ, ਢਾਡੀ ਜਥਾ ਬੀਬੀ ਚੰਚਲਦੀਪ ਕੌਰ (ਪਿੰਡ ਹਰਦਾਸਪੁਰ, ਫਗਵਾੜਾ) ਅਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸਿਧ ਰਾਗੀ-ਢਾਡੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਕੀਰਤਨ, ਕਥਾ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਢਾਡੀ ਵਾਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕਰਨਗੇ। ਆਰਤੀ, ਅਰਦਾਸ ਅਤੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਵਰਖਾ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਸਮਾਗਮ ਸਮਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਖੰਡ ਪਾਠਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਚੱਲ ਰਹੀ ਲੜੀ ਐਤਵਾਰ 29 ਨਵੰਬਰ 2015 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ

ਹੈਡ ਗ੍ਰੰਥੀ ਭਾਈ ਸੱਜਣ ਸਿੰਘ (ਸਾਬਕਾ ਹਜ਼ੂਰੀ ਰਾਗੀ, ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ)

ਫੋਨ: 718-347-5659 ਜਾਂ 718-343-1030

ਅਲਬਰਟਾ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੰਤਰੀ ਮਨਮੀਤ ਭੁੱਲਰ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ

ਕੈਲਗਰੀ: ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਅਲਬਰਟਾ ਸੂਬੇ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੰਤਰੀ ਮਨਮੀਤ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ (35 ਸਾਲ) ਦੀ ਸਤਵਾਰ ਹਾਦਸੇ ਵਿਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਹ ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਗਰੀਨਵੇਅ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਵਿਧਾਇਕ ਸਨ ਤੇ ਅਸੈਂਬਲੀ 'ਚ ਉਹ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਪੰਜਾਬੀ

ਵਿਧਾਇਕ ਸਨ। ਕੰਜਰਵੇਟਿਵ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਅਲਬਰਟਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੰਜਾਬੀ ਕੈਬਨਿਟ ਬਣੇ ਸਨ।

ਸੂਤਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਾਦਸਾ ਕੈਲਗਰੀ-ਐਡਮਿੰਟਨ ਹਾਈਵੇਅ ਉਪਰ ਵਾਪਰਿਆ। ਸ. ਭੁੱਲਰ ਇੱਥੋਂ ਐਡਮਿੰਟਨ ਜਾਂਦਿਆਂ ਉਦੋਂ ਟਰੱਕ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿਚ ਆ ਗਏ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਾਹਨ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ। ਪਿਛਲੇ ਪਾਸਿਓਂ ਆਉਂਦੇ ਟਰੱਕ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੇਟ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਜ਼ਖਮੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਬਿਆਸ ਨੇੜਲੇ ਪਿੰਡ ਸੁਧਾਰ ਰਾਜਪੂਤਾਂ ਦਾ ਭੁੱਲਰ ਪਰਿਵਾਰ ਕਾਫੀ ਅਰਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੈਨੇਡਾ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ

ਜਨਮੇ ਮਨਮੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਿੱਖੀ ਸਰੂਪ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ। ਉਹ 2008 ਵਿਚ 28 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਵਿਧਾਇਕ ਬਣ ਕੇ ਅਲਬਰਟਾ ਅਸੈਂਬਲੀ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 2011 ਵਿਚ ਮੰਤਰੀ ਬਣੇ। ਪਿਛਲੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਕੰਜਰਵੇਟਿਵ ਪਾਰਟੀ ਹਾਰ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਸ. ਭੁੱਲਰ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਜਿੱਤਣ 'ਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਹੇ ਸਨ। ਮਨਮੀਤ ਭੁੱਲਰ ਦਾ ਵਿਆਹ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਸ. ਭੁੱਲਰ ਨੇ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿਚੋਂ ਨਾਟੋ ਫੌਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ 'ਚੋਂ ਉਜੜ ਕੇ ਆਏ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਫਦ ਲੈ ਕੇ ਦਿੱਲੀ ਗਏ ਸਨ।

ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਮੁੜ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਲਈ 'ਆਪ' ਦੇ ਕਨਵੀਨਰ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਬੈਠਕ ਦੌਰਾਨ ਅਰਵਿੰਦ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਤੋਂ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਸੰਯੋਜਕ ਚੁਣ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਅਲੀਪੁਰ ਵਿਖੇ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਵਿਚ ਹੋਈ ਬੈਠਕ ਦੌਰਾਨ ਸ੍ਰੀ ਅਰਵਿੰਦ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਉਪਲਬਧੀਆਂ ਸਮੇਤ ਕਈ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਸਿੱਧੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ 'ਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਵਾਂਗ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਵੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਮੌਕਾ ਹੈ।

ਤੁਰਕੀ ਨੇ ਰੂਸ ਦਾ ਲੜਾਕੂ ਜਹਾਜ਼ ਡੇਗਿਆ

ਅੰਕਾਰਾ: ਨਾਟੋ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਤੁਰਕੀ ਨੇ ਸੀਰੀਆਈ ਹੱਦ ਨੇੜੇ ਰੂਸ ਦਾ ਲੜਾਕੂ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਸ਼ੱਟ ਲਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਰੂਸ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਵਲਾਦੀਮੀਰ ਪੂਤਿਨ ਨੇ ਤੁਰਕੀ ਨੂੰ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਦੁਵੱਲੇ ਸਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ। ਤੁਰਕੀ ਦੀ ਫੌਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਨੇ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਦੌਰਾਨ ਦਸ ਵਾਰ ਉਸ ਦੇ ਹਵਾਈ ਖੇਤਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋ ਐਫ-16 ਲੜਾਕੂ ਹਵਾਈ

ਸਿੱਖ ਕਲਚਰਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਲਈ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ 30 ਨਵੰਬਰ

ਨਿਊ ਯਾਰਕ (ਬਿਊਰੋ): ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖ ਕਲਚਰਲ ਸੁਸਾਇਟੀ, ਰਿਚਮੰਡ ਹਿੱਲ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਸਾਲ 2016 ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਸਬੰਧੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਫਾਰਮ ਭਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਤਰੀਕ 30 ਨਵੰਬਰ ਹੈ। ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਫਾਰਮ ਗੁਰੂ ਘਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੀ ਚੋਣ ਸਬੰਧੀ ਬਣੇ ਇਲੈਕਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮੁੱਖ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬੀਬੀ ਮਨਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਫਿਲੋ ਵਲੋਂ ਜਾਰੀ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਸਬੰਧੀ ਫਾਰਮ 27 ਤੋਂ 30 ਨਵੰਬਰ ਤੱਕ ਸ਼ਾਮ 4 ਵਜੇ ਤੋਂ ਰਾਤ 12 ਵਜੇ ਤੱਕ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਫਾਰਮ ਭਰ ਕੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਿਥੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਸਬੰਧੀ ਫਾਰਮ ਨਹੀਂ ਲਏ ਜਾਣਗੇ।

ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਡੇਗ ਲਿਆ।

ਤੁਰਕੀ ਦੇ ਮੀਡੀਆ ਮੁਤਾਬਕ ਦੋ ਪਾਇਲਟ ਪੈਰਾਸ਼ੂਟ ਰਾਹੀਂ ਜਹਾਜ਼ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨੂੰ ਸੀਰੀਆਈ ਬਾਗੀਆਂ ਨੇ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਦੂਜੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸੀਰੀਆ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਪਾਇਲਟ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਦੂਜਾ ਲਾਪਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਾਟੋ ਨੇ ਹੰਗਾਮੀ ਮੀਟਿੰਗ ਸੱਦ ਲਈ ਹੈ। ਸੀਰੀਆ 'ਤੇ ਰੂਸੀ ਹਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨਾਟੋ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਮੀਟਿੰਗ ਸੱਦੀ ਹੈ। ਸੀਰੀਆ ਦੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿਚ ਰੂਸ, ਅਮਰੀਕਾ, ਫਰਾਂਸ, ਤੁਰਕੀ ਅਤੇ ਖਾਤੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲੜਾਕੂ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਖਦਸ਼ਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਘਟਨਾ ਡੂੰਘਾ ਕੂਟਨੀਤਿਕ ਤੇ ਫੌਜੀ ਸੰਕਟ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸੀਰੀਆ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਧਰੁਵਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਦੇ ਆ ਰਹੇ ਰੂਸ ਤੇ ਤੁਰਕੀ ਵਿਚਾਲੇ ਵੱਡਾ ਕੂਟਨੀਤਿਕ ਸੰਕਟ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੂਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਜਹਾਜ਼ ਸੀਰੀਆ ਦੀ ਹਵਾਈ ਹੱਦ ਵਿਚ ਸੀ। ਰੂਸੀ ਸ਼ਹਿਰ ਸੋਚੀ ਵਿਚ ਜਾਰਡਨ ਦੇ ਸ਼ਾਹ ਅਬਦੁੱਲਾ ਦੋਇਮ ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਪੁਤਿਨ ਨੇ ਜਹਾਜ਼ ਡੇਗਣ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪਿੱਠ ਵਿਚ ਛੁਰਾ ਮਾਰਨਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਰੂਸ ਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰੀ ਸਰਗੇਈ ਲਵਰੋਵ ਨੇ ਤੁਰਕੀ ਦਾ ਦੌਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸਤੰਬੁਲ ਵਿਚ ਤੁਰਕੀ ਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰੀ ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਣੀ ਸੀ।

Matrimonial

ਕੰਨਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

Suitable US/Canadian match for Sikh Ramgaria clean-shaven handsome boy, working as software engineer in San Jose, California, holds master's degree 29/5'-10" making six figures. Caste no bar. Please contact (425) 773-9030 or psingh03850@gmail.com

Ghumiyar Sikh (Amritdhari), Engineer, Work Visa Holder, Living in Houston (USA), Age 27, Height 5'-7". Looking For well educated, US/Canadian Citizen girl. Contact: Ph. 281-253-3743 jasvirk.7812@gmail.com

Looking a match for a turbaned Saini Sikh, 27, computer Engineer, working in Canada after higher studies. Girl from USA or Canada will be preferred. Contact, Ph: 510-557-6988 or raj@gfbontime.com

ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਚੰਗੇ ਖਾਨਦਾਨ ਦੇ 24 ਸਾਲ, 6'-1", ਲੜਕੇ ਲਈ ਅਮਰੀਕਨ ਪੱਕੀ ਵਸਨੀਕ ਲੜਕੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਲੜਕਾ ਯੂਰਪ ਦਾ ਪੱਕਾ ਵਸਨੀਕ ਹੈ ਤੇ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਆਪਣੇ ਅਮਰੀਕਨ ਸਿਟੀਜ਼ਨ ਪਰਿਵਾਰ ਕੋਲ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਸੰਪਰਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇ ਲੜਕੇ ਦੇ 26 ਸਾਲਾ ਵੱਡੇ ਅਮਰੀਕਨ ਸਿਟੀਜ਼ਨ ਭਰਾ ਨੂੰ ਇੰਡੀਆ ਤੋਂ ਰਿਸ਼ਤਾ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਇਛਕ ਹੋਣੇ। ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ, ਫੋਨ: 510-695-4836

ਉਘੇ ਲੇਖਕ ਡਾ. ਮਹੀਪ ਸਿੰਘ ਨਹੀਂ ਰਹੇ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਉਘੇ ਲੇਖਕ ਡਾ. ਮਹੀਪ ਸਿੰਘ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ 86 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿੰਦੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਕਰੀਬ 20 ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਿਹ ਲਿਖੇ ਹਨ ਤੇ 4 ਨਾਵਲਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਲੇਖਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ

ਅਖਬਾਰਾਂ ਲਈ ਵੀ ਲਗਾਤਾਰ ਲਿਖਿਆ। ਯੂ.ਪੀ. ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਹਿਮ ਸਨਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਿਹ 'ਉਜਾਲੇ ਕੇ ਉਲੂ' ਲਈ ਕੌਮੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

ਹੈਲਪ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਬਜ਼ੁਰਗ ਔਰਤ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਇਕ ਸਿਆਣੀ ਔਰਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਬਜ਼ੁਰਗ ਔਰਤ ਲੌਂਗ ਆਈਲੈਂਡ, ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਵਿਚ ਇਕੱਲੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਡਿਊਟੀ ਵਿਚ ਨੁਹਾਉਣਾ-ਧੁਆਉਣਾ ਅਤੇ ਘਰ ਦਾ ਕੰਮ-ਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਬਾਰੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ:

ਫੋਨ: 917-440-8148 ਜਾਂ 516-778-7400

Help Needed

Live in mature lady needed to take care of an elderly lady, living alone in Long Island, New York.

Duties include personal hygiene and routine household work.

Additional family member can be considered for accommodation

Call: 917-440-8148 or 516-778-7400

Baby Sitter Needed

Need a responsible, mature lady to look after a newborn baby and manage the household all seven days a week for a young working couple in Cleveland, Ohio

Please call, Ph: 516-752-0444 or 917-440-8148

ਕਲੀਵਲੈਂਡ, ਓਹਾਇਓ ਰਹਿੰਦੇ ਇਕ ਨੌਜਵਾਨ ਜੋੜੇ ਨੂੰ ਇਕ ਨਵਜਨਮੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਹਫਤੇ ਦੇ ਸੱਤੇ ਦਿਨ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਕੰਮ-ਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਵਡੇਰੀ ਉਮਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬੀਬੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ, ਫੋਨ: 516-752-0444 ਜਾਂ 917-440-814

Flat Rate Funding Group

Are you tired of waiting to get paid on your outstanding freight invoices?

Get your \$\$\$ now!

At Flat Rate Funding Group, we offer the lowest fixed factoring rate in the transportation industry-

1.5%!

Call Goldy Dhillon 734-444-9625

sales@flatratefunding.com

We also guarantee The Best Fuel Discount \$.20 off per gallon at all Flying J and Pilot stations!

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਫਰੇਟ ਇਨਵਾਇਸਾਂ ਦੀ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਅੱਜ ਹੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਪੈਸਾ ਲਓ

ਫਲੈਟ ਰੇਟ ਫੰਡਿੰਗ ਗਰੁਪ ਵਲੋਂ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟੇਸ਼ਨ ਇੰਡਸਟਰੀ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਦਰਾਂ ਉਤੇ ਪੈਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਅੱਜ ਹੀ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ ਗੋਲਡੀ ਢਿੱਲੋਂ, ਫੋਨ: 734-444-9625

ਬਾਦਲਾਂ ਨੇ ਮਾਹੌਲ ਦਾ ਰੁਖ ਬਦਲਣ ਲਈ ਲਾਈ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੀ ਝੜੀ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਥਕ ਸੰਗਠਨਾਂ ਤੇ ਕਿਸਾਨ-ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਘਿਰੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੂਬੇ ਦੇ ਗਰਮ ਮਾਹੌਲ ਦਾ ਰੁਖ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੀ ਝੜੀ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਬੁਢਾਪਾ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਦੁੱਗਣੀਆਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਤੇ 41 ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਲੱਖ 13 ਹਜ਼ਾਰ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦਾ ਰਾਹ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ, ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ, ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੌਜਵਾਨਾਂ, ਕਿਸਾਨਾਂ ਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹੋਰ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਣਗੌਲੇ ਕਰਕੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਬਲਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿਰੋਧ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਤੋਂ ਵੀ ਗੁਰੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਸ ਰਵੱਈਏ ਅਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਅਣਸੁਖਾਵੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਕਾਰਨ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦੂਰੀ ਵਧਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।

ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸਖ਼ਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 295 (ਏਏ) ਵਿਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ। ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਖਰਚੇ ਉੱਤੇ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ ਕਰਾਉਣ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਕਈ ਲੋਕ ਲੁਭਾਉ ਫੈਸਲੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਨੰਬਰਦਾਰਾਂ ਦੇ ਭੱਤੇ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਬੁਢਾਪਾ ਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੀਆਂ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ, ਨਵੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਉੱਤੇ ਸਾਲਾਨਾ 850 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭਾਰ ਪਵੇਗਾ। ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਨੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ, ਵਿਧਵਾਵਾਂ, ਬੇਸਹਾਰਾ ਔਰਤਾਂ,

ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਦੁੱਗਣੀਆਂ ਤੇ ਇਕ ਲੱਖ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦਾ ਐਲਾਨ

ਆਸਰਿਤ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਅਪੰਗਾਂ ਲਈ ਪੈਨਸ਼ਨ 250 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 500 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਤਕਰੀਬਨ 16.50 ਲੱਖ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਹ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵੰਡੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਦਰਾਂ ਇਕ ਜਨਵਰੀ 2016 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਨੇ 'ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ ਸਕੀਮ' ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨਾਂ ਨਾਂਦੇਤ ਸਾਹਿਬ, ਵਾਰਾਨਸੀ, ਕੱਟਤਾ (ਮਾਤਾ ਵੈਸ਼ਨੂੰ ਦੇਵੀ) ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਸ਼ਰੀਫ ਲਈ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਲਈ ਮੁਫਤ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਰਕਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ

ਮੁਫਤ ਰੇਲ ਗੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵੀ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਸਕੀਮ ਹੇਠ ਸੂਬੇ ਦੇ ਹਰੇਕ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕੇ ਵਿਚੋਂ 1050 ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਸੁਵਿਧਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਕੀਮ ਪਹਿਲੀ ਜਨਵਰੀ 2016 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਸਕੀਮ ਉੱਤੇ 186.82 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਆਉਣਗੇ।

ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਨੇ ਤਕਰੀਬਨ 28.50 ਲੱਖ ਨੀਲੇ ਕਾਰਡ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਮੁਫਤ ਇਲਾਜ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਹੱਦ 30,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ 50,000 ਰੁਪਏ ਸਾਲਾਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਨੂੰ ਮੁਖੀ ਦੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਅਪੰਗ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪੰਜ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦੇ ਬੀਮੇ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ

ਬਹਿਬਲ ਕਲਾਂ 'ਚ ਮਰੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਫਰੀਦਕੋਟ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਬਹਿਬਲ ਕਲਾਂ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਪੁਲਿਸ ਗੋਲੀ ਕਾਰਨ ਮਾਰੇ ਗਏ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਲੜਕੇ ਪ੍ਰਭਾਦੀਪ ਸਿੰਘ ਤੇ ਪਿੰਡ ਸਰਾਵਾਂ ਦੇ ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਭਰਾ ਜਗਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਤਰਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਸੀਨੀਅਰ ਲੈਬ ਅਟੈਂਡੈਂਟਾਂ ਦੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦੇਣ ਨੂੰ ਹਰੀ ਝੰਡੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਸੰਘਰਸ਼ੀ ਯੋਧਿਆਂ ਲਈ ਵੀ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਨੇ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿਰੁੱਧ ਮੋਰਚੇ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸੂਬਾ ਮੋਰਚੇ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸੰਘਰਸ਼ੀ ਯੋਧਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵਿਚ ਸੰਘਰਸ਼ੀ ਯੋਧਾ/ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ 1000 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਨਮਾਨ ਪੱਤਰ, ਸੰਘਰਸ਼ੀ ਯੋਧਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਦਫਤਰਾਂ ਪਹਿਲ ਦੇਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਕਰਨ ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੱਧਰ ਦੇ ਸਮਾਗਮਾਂ (ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੇ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦਿਵਸ) ਲਈ ਰਸਮੀ ਸੱਦਾ ਪੱਤਰ ਭੇਜਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਸਾਲ ਯਾਦ ਆਏ ਲੋਕ?

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਵਿਚ ਉਪ ਨੇਤਾ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਭੱਠਲ ਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿਧਾਇਕ ਦਲ ਦੇ ਨੇਤਾ ਸੁਨੀਲ ਜਾਖੜ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਜ਼ਾਰਤ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਘੱਟਾ ਪਾ ਕੇ ਸਿਆਸੀ ਖੇਡ ਖੇਡਣ ਦਾ ਯਤਨ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਗੱਸੇ ਨੂੰ ਠੰਢਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਕਾਲੀ ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ੇ ਛੱਡੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸਾਲ ਹੁਣ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲੋਕ ਯਾਦ ਆ ਗਏ ਹਨ।

ਸਾਰੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਲਈ ਸਿਹਤ ਤੇ ਦੁਰਘਟਨਾ ਬੀਮਾ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣਾ ਉਤਪਾਦਨ ਪੰਜਾਬ ਮੰਡੀ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਸਥਾਪਤ ਖਰੀਦ ਕੇਂਦਰਾਂ ਉੱਤੇ ਵੇਚ ਕੇ ਜੋ-ਫਾਰਮ ਹਾਸਲ ਕਰਨਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ 50,000 ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦਾ ਸਿਹਤ ਬੀਮਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਿਚ ਮੌਤ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪੰਜ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਬੀਮੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ।

ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਨੇ ਨੰਬਰਦਾਰਾਂ ਦਾ ਮਾਸਿਕ ਮਾਣ-ਭੱਤਾ 1000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 1500 ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਉੱਤੇ 19 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਬੋਝ ਪਵੇਗਾ। ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਗੰਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 295 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਇੰਟਲ (ਸਟੇਟ ਐਗਰੀਡ ਪ੍ਰਾਈਸ) ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗ ਦੇ 54 ਫੀਸਦੀ ਲੋਕ ਘਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਵੱਲੋਂ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗ ਲਈ ਦੇ ਕਰੋੜ ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਦਕਿ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ 1.2 ਕਰੋੜ ਮਕਾਨ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਖਾਲੀ ਪਏ ਹਨ।

ਇਕ ਨਿੱਜੀ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਸਰਵੇਖਣ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਵੇਂ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਆਰਥਿਕ ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗ ਦੇ 54 ਫੀਸਦੀ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕੀ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਘਰਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਰਤ ਵਿਚ 1.90 ਕਰੋੜ ਮਕਾਨਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ, ਜਦਕਿ 1.2 ਕਰੋੜ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਕਾਨ ਖਾਲੀ ਪਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੱਲੋਂ ਰੈਣ ਬਸੇਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਰਵੇਖਣ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਲੀ ਮਕਾਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਘਰ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ 70 ਤੋਂ 80 ਫੀਸਦੀ ਮਕਾਨ ਤੇ ਫਲੈਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਨਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਖਰੀਦ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਮਗਰੋਂ ਉਕਤ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੀ ਚੰਗੀ ਕੀਮਤ ਬਟੋਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਚੱਲਦੇ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿਚ ਬਹੁਤੀ ਜਗ੍ਹਾ ਅਜਿਹੀ ਪਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਹਿਜ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਤੇ ਧਤਾਧਤ ਹੋ ਰਹੀ ਮਕਾਨਾਂ ਤੇ ਫਲੈਟਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ 54 ਫੀਸਦੀ ਤਬਕਾ ਬੇਘਰਾ ਹੈ।

ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿਚ

ਉਸਾਰੇ ਜਾਂਦੇ 70 ਫੀਸਦੀ ਮਕਾਨ ਖਾਲੀ ਪਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਫਲੈਟਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਜਰੀਏ ਕਾਲੇ ਧਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸਫੈਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਮਹਿੰਗੇ ਮੁੱਲ ਤੇ ਮਕਾਨ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਭਾਵੇਂ ਹੋਰਨਾਂ ਰਾਜਾਂ ਨਾਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਮਕਾਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਮ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਉਸਾਰੀ ਮਗਰੋਂ ਖਾਲੀ ਪਏ ਫਲੈਟਾਂ ਤੇ ਮਕਾਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਵੀ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰਾਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਚੇ ਭਾਅ ਵੇਚਣ ਦੀ ਮਨਸਾ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਮਕਾਨ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਜੀਬ

ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਵਧ ਰਿਹਾ ਪੀ.ਜੀ. ਕਲਚਰ ਜਿਥੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜੇਬ ਕੱਟ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਅੰਦਰਖਾਤੇ ਮੋਟਾ ਚੂਨਾ ਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਖਿਲਾਫ ਮੁਹਿੰਮ

ਲਾਹੌਰ: ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਉਸ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਕਸੂਰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਲਾਹੌਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਇਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬੇਕਸੂਰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਉੱਤੇ ਛੇਤੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਦਰਖਾਸਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ, ਸੁਖਦੇਵ ਅਤੇ ਰਾਜਗੁਰੂ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਅਫਸਰ ਜਾਨ ਪੀ ਸਾਂਡਰਸ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ 23 ਮਾਰਚ 1931 ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਡਵੋਕੇਟ ਇਮਤਿਆਜ਼ ਰਸ਼ੀਦ ਕੁਰੈਸ਼ੀ ਨੇ ਇਸੇ ਫੈਸਲੇ ਖਿਲਾਫ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਅਰਜ਼ੀ ਪਾਈ ਹੈ।

ਰਸ਼ੀਦ ਕੁਰੈਸ਼ੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਮੈਮੋਰੀਅਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵੀ ਹਨ। ਕੁਰੈਸ਼ੀ ਮੁਤਾਬਕ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇਕ ਵੱਖਰੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਾਹੌਰ

ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਸੁਜਾਤ ਅਲੀ ਖਾਨ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਆਖਰੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮਈ 2013 ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਮਲਾ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਪੁਲਿਸ ਨੇ 1928 ਵਿਚ ਸਾਂਡਰਸ ਹੱਤਿਆ ਕਾਂਡ ਦੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੀ ਕਾਪੀ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਕੁਰੈਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਂ ਉਸ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1931 ਵਿਚ ਸਿਰਫ 23 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਾਹੌਰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇ 83 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨਾਰ ਕਲੀ ਥਾਣੇ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਉਰਦੂ ਵਿਚ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ 17 ਦਸੰਬਰ 1928 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 4.30 ਵਜੇ 'ਅਣਪਛਾਤੇ ਬੰਦੂਕ ਧਾਰੀ' ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਗੋਲਡ ਮੁਹਿੰਮ ਨੂੰ ਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹੁੰਗਾਰਾ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗੋਲਡ ਮੋਨੇਟਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਖਾਸ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਈ ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ 400 ਗ੍ਰਾਮ ਸੋਨਾ ਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਸੋਨੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੇਂਦਰਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਘਾਟ ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਤੇ ਦੂਸਰਾ ਬੈਂਕਾਂ ਦੀ ਲੰਬੀ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਅੜਿੱਕਾ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਬਿਨਾਂ ਵਰਤੋਂ ਪਏ ਤਕਰੀਬਨ 20 ਹਜ਼ਾਰ ਟਨ ਸੋਨਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ 52

ਲੱਖ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਕੀਮ ਵਿਚ ਤੇਜ਼ੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸੋਨੇ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੇਂਦਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਜਲਦੀ ਹੀ 29 ਤੋਂ 55 ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਤੇ ਗੋਲਡ ਰਿਫਾਇਨਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੀ ਚਾਰ ਤੋਂ 20 ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਸੋਨਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ 'ਤੇ ਪੈਸਾ ਜਾਂ ਸੋਨਾ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੋਨਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵੇਲੇ ਹੀ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ 'ਚ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕੇਗਾ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਤਲਖ ਮਾਹੌਲ ਉਤੇ ਉਲਝੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਤਲਖ ਮਾਹੌਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਾਂਗਰਸ ਤੇ ਹਾਕਮ ਧਿਰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਆਹਮੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਪ੍ਰਣਬ ਮੁਖਰਜੀ ਕੋਲ ਕਰ ਆਈਆਂ ਹਨ। ਅਕਾਲੀਆਂ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਪ੍ਰਣਬ ਮੁਖਰਜੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਫਿਰਕੂ ਮਾਹੌਲ ਵਿਗਾੜਨ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਵਿਰੋਧੀ ਤਾਕਤਾਂ ਨਾਲ ਗੰਢਤੁੱਪ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਕੋਲ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਧਰ, ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ 25 ਮੈਂਬਰੀ ਵਫਦ ਨੇ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਕੇ ਫਰੀਦਕੋਟ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਫਾਇਰਿੰਗ ਵਿਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਦੋ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਨਿਆਇਕ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਾਂਗਰਸੀ ਵਫਦ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ ਤੇ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਕਜੁਟਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ।

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦਾ ਮੁੱਖ ਵਿਰੋਧ ਗਰਮ ਖਿਆਲੀਆਂ ਵੱਲੋਂ 10 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਸੱਦੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਨਾਲ ਹੈ। ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਸੱਤ ਮੈਂਬਰੀ ਵਫਦ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਮੰਗ ਪੱਤਰ

ਕਾਂਗਰਸ ਹੁਣ ਬੱਬਰ ਖਾਲਸਾ ਨਾਲ ਬਣਾਏਗੀ ਮਹਾਂਗੱਠਜੋੜ

ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ: ਉੱਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਬਾਦਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ 2017 ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਬੱਬਰ ਖਾਲਸਾ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਮਹਾਂਗੱਠਜੋੜ ਬਣਾਏਗੀ। ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ

ਲੀਡਰਾਂ ਦੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਗਾਤਾਰ ਕਾਂਗਰਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੁਖਬੀਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਹੁਣ ਬੱਬਰ ਖਾਲਸਾ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਮਹਾਂਗੱਠਜੋੜ ਬਣਾਏਗੀ ਤੇ ਚੋਣ ਲੜੇਗੀ। ਇਸ ਵਿਚ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਤੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਅਕਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਲਗਾਤਾਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਤੇ ਸਿੱਖ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਉਤੇ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਚ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿਚ ਲਗਾਤਾਰ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

ਬਾਦਲ ਨੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਸਮਰਥਨ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਕਾਂਗਰਸ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਖਰਾਬ ਕਰਨ ਦੇ ਲਾਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਿਆਂ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇਸ਼ ਹਿੱਤ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਉਪ ਮੁੱਖ

ਮੰਤਰੀ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨਾਕਾਬਲੀਅਤ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਿਗੜੇ ਹਾਲਾਤ ਲਈ ਕਾਂਗਰਸ 'ਤੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੁਖਬੀਰ ਵਰਗੇ ਲੀਡਰ ਤੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦ ਦਾ ਸਬਕ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਇਆ ਕਿ ਜਦ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੀ ਲਹਿਰ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਸੁਖਬੀਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਸਾੜੀਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਸ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਦੇ ਇਕੱਠ ਦੀ ਸੁਖਬੀਰ ਬਾਦਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਿਚ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਾ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ।

ਬਾਦਲ ਨੇ ਵੀ ਮਿਲਾਈ ਪੁੱਤ ਦੀ ਹਾਂ ਵਿਚ ਹਾਂ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਤੇ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੀ ਹਾਂ ਵਿਚ ਹਾਂ ਮਿਲਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਵਿਰੋਧੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪੁੱਜਾ ਹੈ।

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਿਆਂ ਸ. ਬਾਦਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸੀ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿਰੋਧੀ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿ ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ 'ਫਿਰਕੂ' ਤੇ 'ਦੇਸ਼ ਵਿਰੋਧੀ' ਭੂਮਿਕਾ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਿਆਂ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ 'ਤੇ ਪਈਆਂ ਵੀਡੀਓ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸੀ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਿਆਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ

ਕਾਂਗਰਸੀਆਂ ਨੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਵਿਚ ਭੀੜ ਜੁਟਾਉਣ ਵਿਚ ਵੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਸ੍ਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਬਾਦਲ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਗਰਮ ਖਿਆਲੀਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਏਜੰਸੀ ਆਈ.ਐਸ.ਆਈ. ਵੀ ਰਾਜ ਵਿਚ ਗਤਬਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤਲਾਸ਼ ਰਹੀ ਹੈ।

ਅਜੇ ਬੰਦ ਹੀ ਰਹੇਗਾ 'ਸਿੱਖਸ ਫਾਰ ਜਸਟਿਸ' ਦਾ ਫੇਸਬੁੱਕ ਸਫਾ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ: ਅਮਰੀਕੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੇਸਬੁੱਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਫੇਸਬੁੱਕ ਨੂੰ 'ਸਿੱਖਸ ਫਾਰ ਜਸਟਿਸ' ਦਾ ਸਫਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਲੂਸੀ ਕੋਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਫੇਸਬੁੱਕ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆਂ ਸਫਾ

ਬਲਾਕ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਇਹ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਫਾ ਵੱਖਵਾਦ ਨੂੰ ਹਵਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਗੁਰਪਤਵੰਤ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਪਾਉਣਗੇ।

ਸੁਖਬੀਰ ਦੇ ਮੀਡੀਆ ਸਲਾਹਕਾਰ ਤੇ ਸਰੂਪ ਚੰਦ ਸਿੰਗਲਾ ਹੱਥੋਪਾਈ

ਬਠਿੰਡਾ: ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਸਦਭਾਵਨਾ ਰੈਲੀ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਰੱਖੀ ਡਿਨਰ ਪਾਰਟੀ ਵਿਚ ਸੀ.ਪੀ.ਐਸ. ਸਰੂਪ ਚੰਦ ਸਿੰਗਲਾ ਤੇ ਉੱਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮੀਡੀਆ ਸਲਾਹਕਾਰ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਹੱਥੋਪਾਈ ਹੋ ਗਏ। ਸਿੱਧੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿੰਗਲਾ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਸਮਰਥਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਗੰਨਮੈਨਾਂ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਖੋਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਸਿੰਗਲਾ ਦਾ ਗੰਨਮੈਨ 10 ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵਿਚ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਮਾਰਕੁੱਟ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਧਰ, ਸਰੂਪ ਚੰਦ

ਸਿੰਗਲਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀਂ ਉਸ ਦੀ ਸਿੱਧੂ ਨਾਲ ਤਕਰਾਰ ਹੋਈ ਸੀ।

ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਖਪਤ ਘਟਣ ਕਾਰਨ ਪਾਵਰਕੌਮ ਚਿੰਤਤ

ਜਲੰਧਰ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਪਤ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪਾਵਰਕੌਮ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਵਿਚ ਲਗਾਤਾਰ ਵਾਧਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਵਾਧੂ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਖਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤਕਰੀਬਨ 1800 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਨਿੱਜੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਫਿਕਸ ਚਾਰਜ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਪਾਵਰਕੌਮ ਵਾਧੂ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਇਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਵਿਚ ਕਮੀ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਾਵਰਕੌਮ ਨੂੰ ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਸਨਅਤੀ ਯੂਨਿਟਾਂ ਨੂੰ 4.99 ਰੁਪਏ ਸਸਤੀ ਬਿਜਲੀ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਵਾਧੂ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਖਪਤ ਹੋਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਪਾਵਰਕੌਮ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਤਾਪ ਘਰ ਜੇਕਰ ਪੂਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ 50 ਹਜ਼ਾਰ ਮੈਗਾ

ਯੂਨਿਟ ਬਿਜਲੀ ਮੌਜੂਦ ਰਹੇਗੀ ਪਰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਵਰਕੌਮ ਦੀ 40 ਹਜ਼ਾਰ ਮੈਗਾ ਯੂਨਿਟ ਹੀ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਖਪਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਜਦਕਿ 10 ਹਜ਼ਾਰ ਮੈਗਾ ਯੂਨਿਟ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਖਪਤ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪਾਵਰਕੌਮ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪਾਵਰਕੌਮ ਦੇ ਆਪਣੇ 14 ਯੂਨਿਟਾਂ ਵਿਚੋਂ

12 ਯੂਨਿਟ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੀ ਬੰਦ ਪਏ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਵਾਧੂ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਖਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਪਾਵਰਕੌਮ ਨੂੰ 1000 ਕਰੋੜ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਿਜਲੀ ਸਰੰਡਰ ਕਰਨੀ ਪਏਗੀ। ਪਾਵਰਕੌਮ ਉਂਜ ਲਗਾਤਾਰ ਇਹ ਯਤਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਵਾਧੂ ਪਈ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਖਪਤ ਸਨਅਤੀ ਯੂਨਿਟਾਂ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਹੋਵੇ।

ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲ ਦਾ ਆਤਮਘਾਤੀ ਫਤਿਹਾ

ਕਾਬੁਲ: ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਦੇ ਕੁੰਦੁਜ਼ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਨੇ ਇਕ 11 ਸਾਲਾ ਆਤਮਘਾਤੀ ਹਮਲਾਵਰ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਖਬਰ ਏਜੰਸੀ ਸਿਨਹੂਆ ਮੁਤਾਬਕ 11 ਸਾਲ ਦੇ ਰੋਹੁੱਲਾ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਤਾਲਿਬਾਨ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਬੰਬ ਬਣਾਉਣ ਤੇ ਆਤਮਘਾਤੀ ਹਮਲੇ ਦੀ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਉਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਅਤਿਕੋ ਆਉਣ ਉਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਤਮਘਾਤੀ ਹਮਲਿਆਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਹਵਾਰਾ ਖਿਲਾਫ 11 ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਜ ਕੇਸ ਦੀ ਫਾਈਲ ਖੋਲ੍ਹੀ

ਮੋਗਾ: ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਮੋਕੇ ਬਾਪੇ ਗਏ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹਵਾਰਾ ਖਿਲਾਫ 11 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਣਾ ਬੱਧਨੀ ਕਲਾਂ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਨਲੇਵਾ ਹਮਲੇ ਦੇ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਪਤਚੇਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਸਾਬਕਾ ਖਾਤਕੂਆਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਵੇਰਵੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਹਰਾਂ ਤੋਂ ਹਰੀ ਝੰਡੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹਵਾਰਾ ਨੂੰ ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਵਾਰੰਟ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੂਤਰਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਮੋਕੇ ਬਾਪੇ ਗਏ ਜਥੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਤੀ ਤਹਿਤ ਬਾਣਾ ਬੱਧਨੀ ਕਲਾਂ ਵਿਚ ਸਿਪਾਹੀ ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਜਾਨਲੇਵਾ ਹਮਲੇ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਹੇਠ 11 ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਜ ਕੇਸ ਦੀ ਦੱਬੀ ਪਈ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹਵਾਰਾ ਬਾਰੇ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਪਈ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਚੇਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਮੁਤਾਬਕ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਹਵਾਰਾ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ 19 ਜਨਵਰੀ 2010 ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਤੇ

ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਰਿਕਾਰਡ ਮੁਤਾਬਕ ਘਟਨਾ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਬੱਧਨੀ ਕਲਾਂ ਵਿਚ ਵਿਆਹ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਆਈ ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬਣ ਜਸਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੇ ਕਤਲ ਲਈ ਨਾਰਵੇ ਤੋਂ ਬੱਬਰ ਖਾਲਸਾ ਦੇ ਆਗੂ ਨੇ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹਵਾਰਾ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਪੁਲਿਸ ਚੌਕੀ ਲੋਪੋ ਵਿਚ ਤਾਇਨਾਤ ਸਿਪਾਹੀ ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਾਰ ਸਵਾਰ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੇ 16 ਫਰਵਰੀ 2005 ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਗੋਲੀ ਮਾਰੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਅਗਵਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪਰਬੀਰ ਦੀ ਭਾਲ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਰੈੱਡ ਅਲਰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੱਧਨੀ ਕਲਾਂ ਪੁਲਿਸ ਨੇ 18 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਅਣਪਛਾਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਪਿਉ ਪੁੱਤਰ ਸਮੇਤ ਪੰਜ ਨਿਰਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰ ਕੇ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਜੁਲਾਈ 2005 ਵਿਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਚ ਬੱਬਰ ਖਾਲਸਾ ਦੇ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਨੇ ਪ੍ਰੈੱਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਲੋਪੋ ਪੁਲਿਸ ਚੌਕੀ ਦੇ ਸਿਪਾਹੀ ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹਵਾਰਾ ਨੇ ਗੋਲੀ ਮਾਰੀ ਸੀ।

ਭਾਰਤ ਨੇ ਜਿੱਤਿਆ ਜੂਨੀਅਰ ਏਸ਼ੀਆ ਹਾਕੀ ਕੱਪ

ਮਲੇਸ਼ੀਆ: ਡ੍ਰੈਗ ਫਲਿਕਰ ਹਰਮਨਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਚਾਰ ਗੋਲਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੂੰ 8ਵੇਂ ਜੂਨੀਅਰ ਏਸ਼ੀਆ ਕੱਪ ਦੇ ਫਾਈਨਲ ਵਿਚ 6-2 ਦੇ ਵੱਡੇ ਅੰਤਰ ਨਾਲ ਹਰਾ ਕੇ ਜੂਨੀਅਰ ਏਸ਼ੀਆ ਕੱਪ ਜਿੱਤਣ ਦਾ ਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਫਾਈਨਲ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਹਰਮਨਪ੍ਰੀਤ ਜਬਰਦਸਤ ਫਾਰਮ ਵਿਚ ਦਿੱਸੇ। ਮਲੇਸ਼ੀਆ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਕੁਆਂਟਨ ਵਿਚ ਹੋਏ ਫਾਈਨਲ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੌਰਾਨ ਭਾਰਤੀ ਗੱਭਰੂਆਂ ਨੇ ਹਰਮਨਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹੈਟ੍ਰਿਕ ਸਦਕਾ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਟੀਮ ਦੇ ਪੂਰੇ ਮੈਚ ਦੌਰਾਨ ਪੈਰ ਨਾ ਲੱਗਣ ਦਿੱਤੇ।

ਭਾਰਤੀ ਟੀਮ ਲਈ ਹਰਮਨਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਚਾਰ, ਅਰਮਾਨ ਕੁਰੈਸ਼ੀ ਤੇ ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ 1-1 ਗੋਲ ਕੀਤੇ ਜਦੋਂਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਲਈ ਮੁਹੰਮਦ ਯਾਕੂਬ ਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਦਿਲਬਰ ਨੇ 1-1 ਗੋਲ ਕੀਤੇ। ਭਾਰਤੀ ਟੀਮ ਨੇ ਇਸ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜਿੱਤਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ। ਭਾਰਤੀ ਟੀਮ ਵੱਲੋਂ 10ਵੇਂ ਮਿੰਟ ਵਿਚ ਹਰਮਨਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਹਿਲਾ ਗੋਲ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੀ ਟੀਮ ਨੂੰ ਬੜਤ ਦਿਵਾਈ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਉਤ੍ਰੇ-ਤਿਤੀ 15ਵੇਂ ਤੇ 30ਵੇਂ ਮਿੰਟ ਵਿਚ ਦੋ ਹੋਰ ਗੋਲ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਟੀਮ ਨੂੰ ਜਿਥੇ 3-0 ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬੜਤ ਦਿਵਾਈ

ਤੇ ਆਪਣੀ ਹੈਟ੍ਰਿਕ ਵੀ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ। ਉਪਰੰਤ ਦੂਸਰੇ ਅੱਧ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਯਾਕੂਬ ਮੁਹੰਮਦ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਟੀਮ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਗੋਲ ਕੀਤਾ।

ਫਿਰ ਭਾਰਤੀ ਖਿਡਾਰੀ ਅਰਮਾਨ ਕੁਰੈਸ਼ੀ ਨੇ 44ਵੇਂ ਮਿੰਟ ਵਿਚ ਟੀਮ ਲਈ ਇਕ ਹੋਰ ਗੋਲ ਕਰਕੇ, 4-1 ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ 50ਵੇਂ ਮਿੰਟ ਵਿਚ ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗੋਲ ਦਾਗ ਕੇ ਭਾਰਤੀ ਨੂੰ 5-1 ਦੀ ਅਜੇਤੂ ਬੜਤ

ਦਿਵਾ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਚ ਦੇ 53ਵੇਂ ਮਿੰਟ ਵਿਚ ਹਰਮਨਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਗੋਲ ਕਰਕੇ ਭਾਰਤੀ ਟੀਮ ਨੂੰ 6-1 ਦੀ ਬੜਤ ਦਿਵਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣਾ ਚੌਥਾ ਗੋਲ ਦਾਗ ਦਿੱਤਾ। ਉਪਰੰਤ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਲਈ 68ਵੇਂ ਮਿੰਟ ਵਿਚ ਮੁਹੰਮਦ ਦਿਲਬਰ ਨੇ ਗੋਲ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਮੈਚ ਤੇ ਏਸ਼ੀਆ ਕੱਪ ਭਾਰਤੀ ਟੀਮ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤ ਵਿਚ ਆ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।

Punjab Times

Established in 2000
16th Year in Publication

Published every Saturday
by **A B Publication Inc.**
20451 N Plum Grove Rd.
Palatine, IL 60074-2018
Ph:847-359-0746
Fax:847-705-9388
Email:punjabtimes1@gmail.com
www.punjabtimesusa.com

Editor:

Amolak Singh Jammu

Astt. Editors:Jaspreet Kaur
Kuljeet Singh**Our Columnists**

Ashok Bhaura
Tarlochan Singh Dupalpur
Baljit Basi
Major Kular
California
Shiara Dhindsa
661-703-6664

New York

Iqbal S. Jabowalia
917-375-6395

Circulation

Harbhajan Singh
917-856-5229

Photographer

Kamaljit Singh Viridi
Ph. 847-502-2703

Distributed in:

California, Illinois, Indiana, Ohio,
Michigan, Wisconsin, Mississippi,
Iowa, Arkansas, Massachusetts,
Texas, Virginia, Nevada, Washington,
Oregon, Arizona, Georgia, Florida,
New York, New Jersey, Connecticut,
Oklahoma, Pennsylvania, Missouri,
Kentucky

ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਪਰਚਾ ਮੰਗਵਾਉਣ ਲਈ
ਸਾਲਾਨਾ ਚੰਦਾ: 100 ਡਾਲਰ
ਪੰਜ ਸਾਲ ਲਈ: 450 ਡਾਲਰ

ਨੋਟ: ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿਚ ਛਪੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿਚਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਅਦਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਦਾ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਮਹਿਜ਼ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਿੱਤ ਛਾਪੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿਚ ਛਪੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਦਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਤਾਈਦ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਪਾਠਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਆਪ ਕਰ ਲੈਣ।

Disclaimer

The views expressed in the articles published in the columns of Punjab Times are that of their writers, and it is not implied that Punjab Times endorses them.

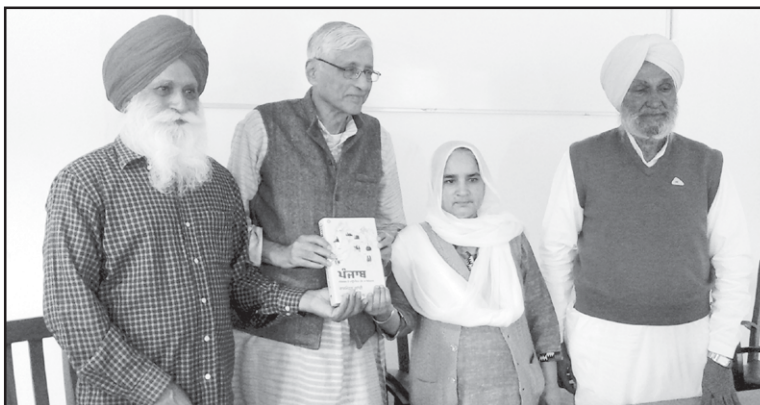
Sameway Punjab Times does not necessarily endorses the claims made in the advertisements published in Punjab Times.

All disputes subject to Chicago jurisdiction.

ਪੰਜਾਬ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰੋ. ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਉਪਰ ਚਰਚਾ

ਪਟਿਆਲਾ: ਇਥੇ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋ. ਰਾਜਮੋਹਨ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਪੰਜਾਬ- ਔਰਗੰਜ਼ੇਬ ਤੋਂ ਮਾਊਂਟਬੈਟਨ ਤੱਕ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ' ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਛਪੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦ ਪ੍ਰੋ. ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੰਨ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੋ. ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਸੰਗਰੂਰ ਵਿਰਾਸਤੀ ਮੇਲੇ ਵਿਚ ਸਿਬੀਆ ਪਰਿਵਾਰ ਵਲੋਂ ਰਿਲੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰੋ. ਗਾਂਧੀ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲਾ ਪੁੱਜੇ ਜਿਥੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਰਵਾਂ ਸੁਆਗਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕਿਤਾਬ ਉਪਰ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰੋ. ਪੰਨ ਨੇ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਅਨੇਕ ਨਵੇਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸਰੋਤਿਆਂ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ ਜਿਨਾਹ, ਦੋਵੇਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਨ, ਪਰ ਜਿਨਾਹ ਮੁਲਕ ਦੀ

ਵੰਡ ਮੰਗਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਬਣ ਸਕੇ। ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਦਿੱਲੀ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਅਲੀਗੜ੍ਹ ਤੱਕ ਦਾ ਇਲਾਕਾ ਉਸ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਖਿੱਤੇ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਹੁ-ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਸਨ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੰਜਾਬ ਵੰਡਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਾਂਗਰਸ ਵਰਕਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚ

ਲਾਲਾ ਲਾਜਪਤ ਰਾਇ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰੋ. ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵਰਕਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਮਤਿਆਂ ਉਪਰ ਸਖਤ ਬਹਿਸ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਕੇਵਲ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਬੰਦੇ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਸੋਗ ਮਤਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਪਾਸ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਮਤਾ ਸੋਗ ਮਤੇ ਵਾਂਗ ਚੁਪ-ਚਾਪ ਪਾਸ

ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰੋ. ਗਾਂਧੀ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ- “ਮੇਰੇ ਬਾਬਾ ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕੇ, ਨਾ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੇ ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ। ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਖਾਹਿਸ਼ ਨੂੰ ਦਿਲ ਵਿਚ ਲੈ ਕੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ।” ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਬਲੂ ਸਟਾਰ ਬਾਰੇ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋ. ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਹੋਰ ਅਹਿਮ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਤਿਆਰੀ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਜੋ ਵਕਤ ਨੇ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ‘ਤੇ ਲਿਖਣਗੇ। ਗੋਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਡਾ. ਸਰਬਜਿਤਦਰ ਸਿੰਘ, ਡਾ. ਰਾਜਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ, ਡਾ. ਚਰਨਜੀਤ ਕੌਰ ਬਰਾੜ, ਪ੍ਰੋ. ਹਿਮਤ ਸਿੰਘ, ਡਾ. ਮਲਕਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਡਾ. ਗੁੰਜਨਜੋਤ ਕੌਰ, ਡਾ. ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਸਿਧੂ ਅਤੇ ਡਾ. ਮੁਹੰਮਦ ਹਬੀਬ ਨੇ ਭਾਗ ਲਿਆ।

ਪੰਜਾਬ ‘ਚ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਮੋਰਚੇ ਸੰਭਾਲੇ

(ਸਫਾ ਇਕ ਦੀ ਬਾਕੀ)

ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਵੀ ਅਕਾਲੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਖਿੱਤੇ ਮੱਥੇ ਕਬੂਲ ਲਿਆ ਸੀ।

ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵੱਲੋਂ ਬਠਿੰਡੇ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦੇ ਨਾਂ ‘ਤੇ ਰੈਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਤੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਦਭਾਵਨਾ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਹਾਕਮ ਧਿਰ ਨੇ ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਰੋਧੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਵਾਹ ਲਾ ਦਿੱਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਰੈਲੀ ਦਾ ਮੰਤਵ ਸਿੱਖ ਹਿਰਦਿਆਂ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਰੋਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਦੇ ਕੇ

ਭਾਈਚਾਰਕ ਸਾਂਝ ਨੂੰ ਪਰਪੱਕ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਭਾਵੇਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਰੈਲੀ ਸਿਆਸੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਅਮਨ-ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੇ ਭਾਈਚਾਰਕ ਸਾਂਝ ਲਈ ਹੈ, ਪਰ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਇਸ ਰੈਲੀ ਨੂੰ ਆਗਾਮੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਲਈ ਜੰਗ ਦਾ ਆਗਾਜ਼ ਦੱਸ ਰਹੇ ਸਨ। ‘ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ 25 ਸਾਲ’ ਦੇ ਲੱਗੇ ਨਾਅਰੇ ਵੀ ਰੈਲੀ ਦੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਵਾਲੇ ਮੰਤਵ ਦੀ ਥਾਂ ਸਿਆਸੀ ਮਨੋਰਥ ਦੀ ਹਾਮੀ ਭਰਦੇ ਰਹੇ। ਕਪਾਹ ਪੱਟੀ ਵਿਚ ਹੋਈ ਰੈਲੀ ਵਿਚੋਂ ਖੇਤੀ ਮੰਤਰੀ ਜਥੇਦਾਰ ਤੇਤਾ ਸਿੰਘ ਗਾਇਬ ਸਨ, ਜਦੋਂਕਿ ਕੈਬਨਿਟ ਵਜ਼ੀਰ ਬਿਕਰਮ ਸਿੰਘ ਮਜੀਠੀਆ ਨੂੰ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਬੋਲਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਾ ਮਿਲਿਆ।

ਜਗਤਾਰ ਤਾਰਾ ਇਰਾਦਾ ਕਤਲ ਕੇਸ ਚੋਂ ਬਰੀ

ਰੂਪਨਗਰ: ਰੂਪਨਗਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਰਾਦਾ ਕਤਲ, ਟਾਡਾ ਅਤੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਬੱਬਰ ਖਾਲਸਾ ਦੇ ਕਾਰਕੁਨ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਤਾਰਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਰੂਪਨਗਰ ਸਦਰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਤਾਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ 26 ਦਸੰਬਰ 1991 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਹੋਰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ

ਤਾਰਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰੂਪਨਗਰ ਸਦਰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਤਾਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ‘ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਉਪਰ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੇਸ ਪਾਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਘਰਾਂ ਤੋਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਬੁੱਤਲ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਵੀਡੀਓ ਕਾਨਫਰੰਸਿੰਗ ਰਾਹੀਂ ਹੋਈ।

ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਮੰਡ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ‘ਚ ਭੇਜਿਆ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਦੇਸ਼ ਧੌਹ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿਖੇ ਭਤਕਾਊ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਭਾਈ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਮੰਡ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋ ਦਸੰਬਰ ਤੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਤਹਿਤ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਿਸ ਰਿਮਾਂਡ ‘ਤੇ ਭੇਜੇ ਗਏ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਮੁਖੀ ਭਾਈ ਮੋਹਕਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਰਾਹੀਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਹੁਕਮਰਾਨ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿਚ ਲੜਾ ਕੇ ਰਾਜਸੀ ਰੋਟੀਆਂ ਸੇਕਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਭਾਈ ਮੰਡ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿਚ ਭਤਕਾਊ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਰਿਮਾਂਡ ‘ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਖ਼ਤਮ

ਹੋਣ ‘ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਦੌਰਾਨ ਭਾਈ ਮੰਡ ਨੂੰ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਥੇਦਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਭਾਈ ਮੋਹਕਮ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਬਿਆਨ ਜੋ ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਗੋਪਾਲਾ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ, ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ‘ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਅਤਿਵਾਦ ਤੇ ਵੱਖਵਾਦ ਦਾ ਹਊਆ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਕੇ ਸਿਆਸੀ ਰੋਟੀਆਂ ਸੇਕ ਰਹੇ ਹਨ ਜਦਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਭਾਈਚਾਰਕ ਸਾਂਝ ਕਾਇਮ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਮਨ ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਕਾਲੇ ਧਨ ਬਾਰੇ ਐਚ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ. ਦੀ ‘ਚੋਰੀ’ ਹੋਈ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਭਾਰਤੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਆਪਣੇ ਰਵਈਏ ਨੂੰ ਸਖਤ ਕਰਦਿਆਂ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਹਵਾਲਾ ਅਤੇ ਕਾਲ ਧਨ ਨੂੰ ਚਿੱਟਾ ਕਰਨ ਦੇ ਜੁਰਮਾਂ ਤਹਿਤ ਨਿਰਪੱਖ ਤੌਰ ਉਤੇ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ 140 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਹਾਸਲ

ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਆਰੰਭਿਆ ਹੈ। ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਖੁਦ ਤੇ ਕਾਲੇ ਧਨ ਬਾਰੇ ਬਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂਚ ਟੀਮ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਟੈਕਸ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਕੇਂਦਰੀ ਡਾਇਰੈਕਟ ਟੈਕਸਿਸ ਬੋਰਡ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰੇ, ਪਰ ਟੈਕਸ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਹਾਸਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸਖਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬੀ ‘ਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੂਫੀ ਐਵਾਰਡ

ਪਟਿਆਲਾ: ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਉਰਦੂ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਫ਼ਰੀਦ ਸੂਫੀ ਐਵਾਰਡ ਸਨਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪ ਕੁਲਪਤੀ ਡਾ. ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਐਵਾਰਡ ਹੁਣ ਹਰ ਸਾਲ ਨਵੰਬਰ ਵਿਚ ਸੂਫੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਇਆ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਨੇ

ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਅਨੁਵਾਦ ਭਾਵੇਂ ਛਪਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਉਰਦੂ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਦਵਾਨ ਦਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪਟਵਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਜੀ.ਬੀ. ਸਿੰਘ ਸਨੌਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਸ. ਪਟਵਾਰੀ ਦਾ ਉਰਦੂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਵਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਡੇਰਾ ਬਾਬਾ ਜਮੀਲ ਸਾਈ ਪੂਰਨ ਨਾਥ ਨਾਰੋਵਾਲ ਕਰਤਾਰਪੁਰ (ਪਾਕਿਸਤਾਨ) ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਹਨ।

ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਖਿਲਾਫ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਇਕ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰ ਕੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਬਰਤਾਨਵੀ ਨਾਗਰਿਕ ਹੋਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕ ਸਭਾ ਮੈਂਬਰੀ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਕਰਾਈ ਜਾਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਕੀਲ ਐਮ.ਐਲ. ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਨਾਲ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ ਲਾਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸ਼੍ਰੀ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬਰਤਾਨਵੀ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਦਾ ਆਨਰੇਰੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ

(ਡਾ.) ਨਵਦੀਪ ਕੌਰ
ਬਲਵਿੰਦਰ (ਨਿੱਕੀ) ਕੌਰ ਸੇਖੋਂ
ਪ੍ਰੋ. ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਮਦੇਵ
ਸਵਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਢਿਲੋਂ
ਅਮੋਲਕ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ
ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ
ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦਿਓਲ
ਡਾ. ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਬਸਰਾਨ

ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ
ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਾਹੀ
ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਟਿਵਾਣਾ
ਜੈਦੇਵ ਸਿੰਘ ਭੱਠਲ
ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਜੱਸੀ) ਗਿੱਲ

ਡਾ. ਹਰਗੁਰਮੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ
ਅਯੁਧਿਆ ਸਲਵਾਨ
ਡਾ. ਤੇਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੰਡੇਰ
ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਿਆੜਾ
ਜਗਦੀਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਕਲੇਰ

ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦਰਤ
ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ
ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਭੂਰਾ

ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦ ਨੇ ਉਡਾਈ ਖੁਫੀਆ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੀ ਨੀਂਦ

ਤਰਨਤਾਰਨ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਦੀਆਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤ ਤੇ ਭਾਰਤ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਖੇਮਕਰਨ ਸੈਕਟਰ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਉਤੇ ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ. ਵੱਲੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਾਲੇ ਪਾਸਿਓਂ ਆਏ ਖਤਰਨਾਕ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਖੁਫੀਆ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੀ ਨੀਂਦ ਉੱਡ ਗਈ ਹੈ।

ਤਰਨਤਾਰਨ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੀ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਇਸ ਸਰਹੱਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਸਮਾਜ ਵਿਰੋਧੀ ਅਨਸਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਾਬਕਾ ਖਾਤਕੂਆਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਉਪਰ ਵੀ ਨਿਗਾਹ ਰੱਖਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਾਲੇ ਪਾਸਿਓਂ ਏ.ਕੇ. 47 ਵਰਗੇ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਤੇ ਭਾਰੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ ਗੋਲੀਆਂ ਕਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤੇ ਕਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਲੱਭਣਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਏਜੰਸੀਆਂ ਲਈ ਔਖਾ ਹੋ ਗਿਆ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਪੂਰੇ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਮਾਹੌਲ ਤਨਾਅਪੂਰਨ

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸਾਬਕਾ ਖਾਤਕੂਆਂ ਉਪਰ ਅੱਖ

ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਭਾਰਤ-ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਖੇਮਕਰਨ ਸਰਹੱਦ ਅਧੀਨ ਪੈਂਦੇ ਸਤਲੁਜ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ ਸਥਿਤ ਪੋਸਟ ਟਾਪੂ ਨੇੜਿਓਂ ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ. ਦੇ ਜਵਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਏ.ਕੇ. 47 ਰਾਈਫਲਾਂ ਤੇ ਕਾਰਤੂਸ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਖੁਫੀਆ

ਏਜੰਸੀਆਂ ਲਈ ਸਿਰਦਰਦੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਰਹੱਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਐਸ.ਐਸ.ਪੀ. ਮਨਮੋਹਨ ਸ਼ਰਮਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਭਰ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਲਰਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

ਜਥੇਦਾਰ ਮੰਡ ਦੇ ਤਾਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ?

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਦਸ ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਚੱਬਾ ਵਿਚ ਬੁਲਾਏ ਗਏ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਵੱਲੋਂ ਥਾਪੇ ਗਏ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਥੇਦਾਰ ਦੇ ਤਾਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹਨ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੰਡ ਵੱਲੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਸਿੰਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਮੁਤਾਬਕ ਮੰਡ ਨੇ ਉਹ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਸਿੰਮ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾਨਗਰ ਵਿਚ ਲੁਕਾ ਕੇ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਮੰਡ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਗੰਗਾਨਗਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਇਸੇ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਮੰਡ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਧਰ ਮੰਡ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਤੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੱਚਾਈ ਨਹੀਂ।

ਸਰਹੱਦ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਐਨ.ਆਰ.ਆਈ. ਬਾਰੇ ਖੁਲਾਸੇ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਭਾਰਤ-ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਅਟਾਰੀ-ਵਾਹਗਾ ਸਰਹੱਦ ਉਤੇ ਗੇਟ ਵਿਚ ਗੱਡੀ ਮਾਰਨ ਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਭਰਾ ਨੇ ਘਰਿੰਡਾ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਬਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੌਂਪੇ ਹਨ। ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਭਰਾ ਰਫ਼ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੇ ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਿਦ ਦੇ ਚੱਲਦਿਆਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਫ਼ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੈਨੇਡਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਾਸਪੋਰਟ ਵੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਪੰਜ ਪਿਆਰੇ ਫਿਰ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਆਂ ਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚਾਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਵਿਵਾਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦਾ ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਂ ਵਿਚੋਂ ਦੋ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਸਥਿਤ ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦਕਿ ਦੋ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਤੇ ਹਾਪੁੜ ਵਿਖੇ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪੰਜ ਪਿਆਰੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਵਖਰੇਵੇਂ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ।

ਭੇਰਾ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਜਥੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਗੁਰਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਨਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਾਈ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਖੰਡਾ ਨੂੰ ਹਾਪੁੜ ਤੇ ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਝੰਗੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਥੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਗੁਰਮਤਾ ਪਤਨ ਵਾਲੇ ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਖੰਡਾ ਅਤੇ ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਝੰਗੀਆਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ।

ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਬਾਰੇ ਖਰੜੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਸਿੱਖ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ 'ਪੰਥਕ ਤਾਲਮੇਲ ਸੰਗਠਨ' ਨੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਬਾਰੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਖਰੜੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਖਰੜੇ ਵਿਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਕਮੇਟੀ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਸਾਬਕਾ ਜਥੇਦਾਰ ਤੇ ਪੰਥਕ ਤਾਲਮੇਲ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਕਨਵੀਨਰ ਗਿਆਨੀ ਕੇਵਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਹਰਸਿਮਰਨ ਸਿੰਘ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਸਿੰਘ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਆਗੂ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਖੰਡਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਬੈਠਕ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜਥੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੰਦੀ ਛੋੜ ਦਿਵਸ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਜਥੇਦਾਰ ਕੌਮ ਦੇ ਨਾਮ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਂ ਦੇਣ, ਪਰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੇ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆ।

ਕਿਸਾਨ ਮਜ਼ਦੂਰ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸਾਂਝਾ ਘੋਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ 8 ਕਿਸਾਨ ਤੇ 4 ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੇ ਨਰਮੇ ਦੇ ਖਰਾਬੇ ਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਉਜਾੜੇ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੇ ਬਾਸਮਤੀ ਦੀ ਬੇਕਦਰੀ ਰੋਕਣ ਸਣੇ ਹੋਰ ਭਖਦੇ ਮਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਿਆਂ ਸਰਕਾਰੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦਾ ਪਿੰਡਾਂ 'ਚ ਆਉਣ 'ਤੇ ਕਾਲੇ ਝੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਵਿਰੋਧ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

BJ Digital Video & Photos
BROADCAST HD FILM QUALITY
Ph.718-441-6516 Cell No.646-403-7334
Blu-ray DVD

All Work In Digital!
Wedding, Birthday, Ring Ceremony,
Sweet Sixteen & All Others Function
Experience 25 Year
Ph. 718-441-6516 Cell No. 646-403-7334

ORIGINAL MOVIES
BJ
718-441-6516

ਪੰਜਾਬੀ ਰੇਡੀਓ ਯੂਐਸਏ
Punjabi
RADIO USA
Uniting Punjabi's All Over

24 ਘੰਟੇ
ਸੱਤੇ ਦਿਨ
ਸੁਣੋ

Listen on :Radio Sets (CA, WA, NV)
Dial in 832-551-5029 or 605-475-6868
Android & iPhone App

www.PunjabiRadioUSA.com
Ph: 408-272-5200

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਕਰਾ ਕੇ ਥੱਕ ਚੁਕੇ ਹੋ?
ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ, ਕੁਦਰਤੀ ਇਲਾਜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਜ਼ਮਾ ਕੇ ਦੇਖੋ

Gurdip Singh Sandhu
Homeopathic Practitioner/Consultant
DHMS-Gold Medalist, BAMS, MDEh.- India
1188 E Santa Clara St., San Jose, CA 95116

Well Experienced as:
Director, Principal, Professor and Chief Medical Officer
in Medical Colleges and Hospitals of Punjab (India)
Practice Under State of California Act SB 577

Homeopathic natural medicines supply

Gurdip Singh Sandhu

EX Member:
The California Homeopathic Society
National Center For Homeopathy- USA

Ph:(408) 687-1899
(408) 729-6691
Fax:(408)292-6200
Toll Free: 1-877-OK-HOME (1-877-654-6636)

Email: Homeomdicine@yahoo.com
Website: www.Homeopathyatoz.com

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਨੇ ਕੱਢਿਆ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਧੂੰਆਂ

ਬਠਿੰਡਾ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਭਾਵੇਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦੇ ਰੋਸ ਵਜੋਂ ਧਰਨੇ ਮਾਰ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ ਸੂਬੇ ਦੇ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਦਾ ਚਾਹ ਪਾਣੀ ਪਿਛਲੇ ਸਵਾ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਤਕਰੀਬਨ 75 ਲੱਖ ਵਿਚ ਪਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਤਰੀ ਹਰ ਸਾਲ ਔਸਤਨ ਤਕਰੀਬਨ 25 ਲੱਖ ਦਾ ਖਰਚਾ ਇਕੱਲੇ ਚਾਹ ਪਾਣੀ ਉਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮੰਤਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕੋਹਾੜ ਹੁਣ ਚਾਹ ਪਾਣੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਵੀ ਝੰਡੀ ਲੈ ਗਏ ਹਨ ਜਦਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੋਡੀ ਦੇ ਤੇਲ ਖਰਚ ਵਿਚ ਮੱਲ ਮਾਰੀ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੇ ਚਾਹ ਪਾਣੀ ਦੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਬੰਦਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਦੇ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿਚ ਵਰਤਾਏ ਜਾਂਦੇ ਚਾਹ ਪਾਣੀ ਦਾ ਖਰਚਾ ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਵਜ਼ਾਰਤ ਤੇ ਮੁੱਖ ਸੰਸਦੀ ਸਕੱਤਰਾਂ ਦਾ ਚਾਹ ਪਾਣੀ 'ਤੇ ਖਰਚ ਵੇਖੀਏ ਤਾਂ ਹਰ ਸਾਲ ਔਸਤਨ 50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਖਰਚਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮਾਲੀ ਸੰਕਟ ਕਰ ਕੇ ਕਿਫਾਇਤੀ ਮੁਹਿੰਮ ਵਿੱਚੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਉਤੇ ਤਾਂ ਕੱਟ

ਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਵਜ਼ਾਰਤ ਖੁਦ ਇਸ ਪਾਸੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ।

ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਆਰ.ਟੀ.ਆਈ. ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੇਰਵਿਆਂ ਮੁਤਾਬਕ ਅਕਾਲੀ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਵਰ੍ਹਿਆਂ (2007 ਤੋਂ 2008) ਦੌਰਾਨ ਪੂਰੀ ਵਜ਼ਾਰਤ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਸੰਸਦੀ ਸਕੱਤਰਾਂ ਦਾ ਚਾਹ ਪਾਣੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ 1.12 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਵਿਚ ਪਿਆ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਸਾਲ 2009 ਤੋਂ ਅਪਰੈਲ 2015 ਤੱਕ (ਤਕਰੀਬਨ ਸਵਾ ਛੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ) ਦਾ ਸਿਰਫ ਦਫਤਰੀ ਚਾਹ ਖਰਚ 17.99 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਰਿਹਾ ਜਦਕਿ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ

ਚਾਹ ਪਾਣੀ 'ਤੇ ਖਰਚਾ 20.37 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਆਇਆ। ਵੇਰਵਿਆਂ ਮੁਤਾਬਕ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਦੇ ਚਾਹ ਪਾਣੀ 'ਤੇ 2012 ਤੋਂ ਅਪਰੈਲ 2015 (ਸਵਾ ਤਿੰਨ ਵਰ੍ਹਿਆਂ) ਤੱਕ 73.03 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਆਇਆ ਹੈ।

ਸੂਤਰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਦੇ ਦਫਤਰੀ ਸਟਾਫ ਦਾ ਵੀ ਇਸ ਖਰਚੇ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਹੱਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਕਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਸਿਵਲ ਸਕੱਤਰੇਤ ਵਿਚਲੇ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਦੇ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿਚ ਵਰਤਾਏ ਜਾਂਦੇ ਚਾਹ ਪਾਣੀ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਸੰਸਦੀ

ਕੋਹਾੜ ਤੇ ਜਿਆਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਰਚੇ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਝੰਡੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾ ਤਿੰਨ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਚਾਹ ਪਾਣੀ ਦਾ ਖਰਚ 8.62 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਰਿਹਾ। ਸ੍ਰੀ ਕੋਹਾੜ ਦਾ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਾ ਤਕਰੀਬਨ 700 ਰੁਪਏ ਔਸਤਨ ਚਾਹ ਪਾਣੀ ਦਾ ਖਰਚਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਨੰਬਰ ਸਿਹਤ ਮੰਤਰੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੁਮਾਰ ਜਿਆਣੀ ਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਰਚ 7.64 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਹੈ। ਤੀਜਾ ਨੰਬਰ ਕੈਬਨਿਟ ਮੰਤਰੀ ਬਿਕਰਮ ਮਜੀਠੀਆ ਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਾਹ ਪਾਣੀ ਦਾ ਖਰਚਾ 7.34 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਰਿਹਾ।

ਸਕੱਤਰਾਂ ਦੇ ਚਾਹ ਪਾਣੀ ਦਾ ਖਰਚਾ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਮ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਫਤਰੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵੇਰਵਿਆਂ ਮੁਤਾਬਕ ਸ੍ਰੀ ਕੋਹਾੜ ਦਾ ਸਾਲ 2013 ਵਿਚ ਤਾਂ ਚਾਹ ਪਾਣੀ ਦਾ ਖਰਚਾ 3.15 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਰਿਹਾ। ਖਜ਼ਾਨਾ ਮੰਤਰੀ ਪਰਮਿੰਦਰ ਢੀਡਸਾ ਦਾ ਸਵਾ ਤਿੰਨ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਚਾਹ ਪਾਣੀ 'ਤੇ ਖਰਚਾ 5.73 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਆਇਆ ਹੈ।

ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਾਂ ਵਾਲੇ ਦੂਜੇ ਨੇਤਾ ਬਣੇ ਕੇਜਰੀਵਾਲ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਰਵਿੰਦ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਦਿਨੋਂ ਦਿਨ ਵਧਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਾਂ ਵਾਲੇ ਦੂਜੇ ਨੇਤਾ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 60 ਲੱਖ ਦਾ ਅੰਕੜਾ ਪਾਰ ਕਰ ਗਈ। ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਮੁਖੀ ਅੰਕਿਤ ਲਾਲ ਨੇ ਟਵਿੱਟਰ ਉਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿਚ ਕੇਜਰੀਵਾਲ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਨ। ਟਵਿੱਟਰ ਉਤੇ ਮੋਦੀ ਦੇ 1.6 ਕਰੋੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਾਂਗਰਸ ਨੇਤਾ ਸ਼ਸ਼ੀ ਥਰੂਰ ਦੇ ਵੀ ਟਵਿੱਟਰ 'ਤੇ ਕਾਫੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਯਾਦਗਾਰਾਂ ਲਈ ਹਰੀ ਝੰਡੀ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਤਕਰੀਬਨ 25 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਨਾਲ ਬਣਨ ਵਾਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਯਾਦਗਾਰਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰੀ ਝੰਡੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵਿਖੇ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਯਾਦਗਾਰ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਵਿਰਜਾਨੰਦ ਸਮਾਰਕ ਅਤੇ ਫਤਿਹਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਬਾਬਾ ਮੋਤੀ ਰਾਮ ਮਹਿਰਾ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦਗਾਰਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵਿਖੇ ਬਣਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਯਾਦਗਾਰ ਦੀ ਦਿਖ ਵਿਲੱਖਣ

ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਯਾਦਗਾਰ 0.72 ਏਕੜ ਰਕਬੇ ਵਿਚ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਵਿਰਜਾਨੰਦ ਸਮਾਰਕ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਬਣਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਆਰੀਆ ਸਮਾਜ ਦੇ ਬਾਨੀ ਸਵਾਮੀ ਦਯਾਨੰਦ ਸਰਸਵਤੀ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਜਨਮ ਭੂਮੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਰੀਆ ਸਮਾਜ ਲਹਿਰ ਦੇ ਖੋਜ ਕੇਂਦਰ ਵਜੋਂ ਉੱਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇਗੀ। ਇਹ ਯਾਦਗਾਰ 0.93 ਏਕੜ ਰਕਬੇ ਤੇ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਇਕ ਗੋਲਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਥੇ ਸਵਾਮੀ ਵਿਰਜਾਨੰਦ ਅਤੇ ਸਵਾਮੀ ਦਯਾਨੰਦ ਸਰਸਵਤੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਤੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਮੂਰਤੀਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

‘ਬੇਅਦਬੀ’ ਲਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ

ਨਿਊ ਯਾਰਕ (ਬਿਊਰੋ): ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਕੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਫੌਰੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਬਿਆਨ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਉਂਦਿਆਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਕੌਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁਖੀ ਅਟਾਰਨੀ ਜਸਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਬਰਗਾੜੀ ਕਾਂਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਸਲੀ ਦੋਸ਼ੀ ਅਜੇ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚ ਰੋਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਰਹੀ ਸੰਗਤ ਉਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਜਲਦ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਅਟਾਰਨੀ ਜਸਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁਧ ਦੇਸ਼ ਧ੍ਰੋਹ ਅਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣਾ ਸਰਾਸਰ ਧੱਕਾ ਤੇ ਅਨਿਆਂ ਹੈ।

ਜਗਤਾਰ ਤਾਰਾ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬੇਅੰਤ ਸਿੰਘ ਹੱਤਿਆ ਕਾਂਡ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਫਾਈਲਾਂ ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਜਸਟਿਸ ਟੀ.ਐਸ. ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਵੀ.ਜੀ. ਗੋਤਾ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਵੱਲੋਂ ਦਾਖਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ। ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਫੜੇ ਗਏ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਤਾਰਾ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਫਾਈਲਾਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਣ। ਇਹ ਫਾਈਲਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਪਈਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਹੱਤਿਆ ਕਾਂਡ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ੀ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹਵਾਰਾ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਈਆਂ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਉਥੇ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਂਜ ਪੰਜਾਬ-ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਵਾਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਤਕ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਬੰਦ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਾਲੀਸਿਟਰ

ਜਨਰਲ ਰਣਜੀਤ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫਾਈਲਾਂ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਉਧਰ, ਹਵਾਰਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕੀਤੀ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਵੀ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 20 ਸਾਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਗੁਜ਼ਾਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਅੰਬੈਸੀ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨਾਰਾਜ਼

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਹਰ ਸਾਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਮੌਕੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਸਥਿਤ ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਵੀਜ਼ੇ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੈ।

ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕੁੱਲ 974 ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੇ

ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਅੰਬੈਸੀ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ 51 ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਕੱਟ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਇਸ ਵਾਰ ਸਿਰਫ 924 ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵੀਜ਼ੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਧੀਕ ਸਕੱਤਰ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੀਜ਼ੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜਥੇ ਵਿਚੋਂ ਅਕਸਰ ਬਹੁਤੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਭਾਰਤ ਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਅੰਬੈਸੀ ਵੱਲੋਂ ਕੱਟ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਅੰਬੈਸੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੀਜ਼ੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

ਰਾਜੀਵ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਸਿੱਖ ਕਤਲੇਆਮ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਵਾਲੀ ਵੀਡੀਓ ਜਨਤਕ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਚ.ਐਸ. ਫੂਲਕਾ ਤੇ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਕੌਮੀ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਆਰ.ਪੀ. ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਸਾਂਝੀ ਪ੍ਰੈਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੌਰਾਨ 1984 ਸਿੱਖ ਕਤਲੇਆਮ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਾਂਗਰਸ ਖਿਲਾਫ ਨਵਾਂ ਮੋਰਚਾ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਰਾਜੀਵ ਗਾਂਧੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ 'ਭਾਰਤ ਰਤਨ ਸਨਮਾਨ' ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰੈਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੌਰਾਨ ਰਾਜੀਵ ਗਾਂਧੀ ਦਾ 31 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਉਹ ਵੀਡੀਓ ਵੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਨਤਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਬੋਟ ਕਲੱਬ ਵਿਖੇ ਰੈਲੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਖ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ 'ਜਬ ਬੜਾ ਪੇਤ ਗਿਰਤਾ ਹੈ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਹਿਲਤੀ ਹੈ'। ਫੂਲਕਾ ਤੇ ਆਰ.ਪੀ. ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ (ਰਾਜੀਵ ਗਾਂਧੀ) ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਰਤਨ ਸਨਮਾਨ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਭਾਰਤ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕਰਨ

ਵਾਲੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕਤਲੇਆਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਇਹੀ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜੇ ਕਾਂਗਰਸੀ ਆਗੂਆਂ (ਟਾਈਟਲਰ ਤੇ ਸੱਜਣ ਕੁਮਾਰ) ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਕਤਲੇਆਮ ਲਈ

ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਤੌਰ ਉਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਰਾਜੀਵ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਜ਼ੀਰੀਆਂ ਤੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੇ ਸਨਮਾਨਤ ਕੀਤਾ।

ਕਤਲੇਆਮ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਤੱਥ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹੈ ਕੈਪਟਨ: ਫੂਲਕਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਚ.ਐਸ. ਫੂਲਕਾ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਉਤੇ '84 ਦੇ ਸਿੱਖ ਕਤਲੇਆਮ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪੂਰਨ ਤੇ ਦੰਗਿਆਂ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਤੱਥ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਹਨ। ਸ. ਫੂਲਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੈਪਟਨ ਨੇ ਸਾਕਾ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਸਦ ਦੀ ਮੈਂਬਰੀ ਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਕੇ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਕਦਮ ਉਠਾਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗੇ ਕਦਮਾਂ ਕਾਰਨ ਹੀ ਸਿੱਖਾਂ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਹੈਰਾਨੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕਤਲੇਆਮ ਬਾਰੇ ਜਗਦੀਸ਼ ਟਾਈਟਲਰ ਤੇ ਕਮਲ ਨਾਥ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਗੁਮਰਾਹਕੁੰਨ ਤੱਥ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਉਕਤ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕਤਲੇਆਮ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਤਤਕਾਲੀ ਰਾਜੀਵ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਫਸੋਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਤਲ ਹੋਏ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵੀ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਬਲਕਿ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਨੇ 14 ਨਵੰਬਰ 1984 ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਵਿਚ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿਚ ਸਿਰਫ 650 ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਕਤਲ

ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ 17 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਅਟਲ ਬਿਹਾਰੀ ਵਾਜਪੇਈ ਨੇ ਸਿਰਫ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਹੀ ਮਾਰੇ ਗਏ 2800 ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿਰੋਧੀ ਦੱਸਿਆ। ਉਕਤ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜੀਵ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 2736 ਦੱਸਣ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗ ਗਏ।

ਅਤਿਵਾਦੀ ਹਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਮੌਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 80 ਫੀਸਦੀ ਵਧੀ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਅਤਿਵਾਦ ਦਾ ਖਤਰਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਲ 2014 ਵਿਚ ਅਤਿਵਾਦੀ ਹਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਨਾਲੋਂ 80% ਵਧੀ ਹੈ। 2013 ਵਿਚ ਦਹਿਸ਼ਤੀ ਹਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਕੁੱਲ 18,111 ਮੌਤਾਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 2014 ਵਿਚ 32,685 ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ 78% ਮੌਤਾਂ ਪੰਜ ਦੇਸ਼ਾਂ—ਇਰਾਕ, ਅਫ਼ਗਾਨਿਸਤਾਨ ਨਾਇਜੀਰੀਆ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਅਤੇ ਸੀਰੀਆ ਵਿਚ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।

ਅਤਿਵਾਦ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਛੇਵੇਂ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਅਤਿਵਾਦੀ ਹਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੌਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅੱਧੀ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਈ ਹੁਣ ਆਈ.ਐਸ.ਆਈ.ਐਸ. ਤੇ ਬੋਕੋ ਹਰਮ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਉਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ। ਗਲੋਬਲ ਟੈਰਰਿਜ਼ਮ ਇੰਡੈਕਸ-2015 ਮੁਤਾਬਕ ਸਾਲ-2014 ਵਿਚ ਅਤਿਵਾਦੀ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ 162 ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸਥਾਨ ਛੇਵਾਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਅਤਿਵਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੌਤਾਂ ਵਿਚ 1.2% ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਮਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 416 ਰਹੀ। ਇਹ ਗਿਣਤੀ ਸਾਲ-2010 ਵਿਚ ਹੋਈਆਂ ਅਤਿਵਾਦੀ ਵਾਰਦਾਤਾਂ ਤੇ ਮੌਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਸਥਿਤ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਫਾਰ ਇਕਨਾਮਿਕਸ ਐਂਡ ਪੀਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮੁਤਾਬਕ ਇਥੇ 763 ਘਟਨਾਵਾਂ ਹੋਈਆਂ।

ਇਹ ਅੰਕੜਾ ਸਾਲ-2013 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ

ਆਈ.ਐਸ. ਤੇ ਬੋਕੋ ਹਰਮ ਸਭ ਤੋਂ ਖਤਰਨਾਕ ਸੰਗਠਨ

20% ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਸਾਲ-2014 ਵਿਚ ਦੋ ਘਾਤਕ ਅਤਿਵਾਦੀ ਸਮੂਹਾਂ ਲਸ਼ਕਰ-ਏ-ਤੋਇਬਾ ਤੇ ਹਿਜ਼ਬੁਲ ਮੁਜਾਹਦੀਨ ਸਰਗਰਮ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਅਧਾਰਤ ਲਸ਼ਕਰ ਵੱਲੋਂ ਸਾਲ-2014 ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਹਮਲਿਆਂ ਵਿਚ 24 ਮੌਤਾਂ ਹੋਈਆਂ ਜਦ ਕਿ ਹਿਜ਼ਬੁਲ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈਆਂ 11 ਮੌਤਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਅੰਕੜਾ ਇਸ ਤੋਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਹੋਈਆਂ ਵਾਰਦਾਤਾਂ ਵਿਚ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ-2013 ਵਿਚ ਹਿਜ਼ਬੁਲ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਆਤਮਘਾਤੀ ਰਣਨੀਤੀ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਇਕੋ ਇਕ ਸਮੂਹ ਸੀ ਪਰ

ਸਾਲ-2014 ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਕੋਈ ਆਤਮਘਾਤੀ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਦੁਨੀਆਂ 'ਚ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਅਤਿਵਾਦੀ ਕਾਰਨ 32658 ਜਾਨਾਂ ਗਈਆਂ ਜਦ ਕਿ ਸਾਲ-2013 'ਚ 18111 ਮੌਤਾਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ।

ਅਤਿਵਾਦ ਪੀੜਤ ਮੁਲਕਾਂ 'ਚ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਸਥਾਨ ਚੌਥਾ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਨੰਬਰ 35ਵਾਂ ਹੈ। 2014 ਵਿਚ ਅਤਿਵਾਦ ਕਾਰਨ ਦੁਨੀਆਂ 'ਚ ਜਿੰਨੀਆਂ ਮੌਤਾਂ ਹੋਈਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 78% ਮੌਤਾਂ ਅਫ਼ਗਾਨਿਸਤਾਨ, ਇਰਾਕ, ਨਾਇਜੀਰੀਆ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੇ ਸੀਰੀਆ ਵਿਚ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।

ਕੌਣ ਹੈ ਇਸਲਾਮਿਕ ਸਟੇਟ ਦਾ ਮਦਦਗਾਰ?

ਪੈਰਿਸ: ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਆਈ.ਐਸ. ਅਤਿਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨ ਵੱਡਾ ਸਿਰਦਰਦ ਬਣ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਗਠਨ ਇੰਨੇ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਇਆ। ਰੂਸ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਵਲਦੀਮੀਰ ਪੁਤਿਨ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਈ.ਐਸ ਨੂੰ 40 ਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਹਾਸਲ ਹੈ। ਆਈ.ਐਸ. ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਨਾਮ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਲਾਭ ਲਈ ਆਈ.ਐਸ. ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਤੇ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ।

ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਈ.ਐਸ. ਦੇ ਤਾਜ਼ੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਫਰਾਂਸ ਵੀ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਆਈ.ਐਸ. ਦਾ ਮਦਦਗਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਤਾਨੀਆ, ਆਸਟਰੇਲੀਆ, ਮੈਕਸੀਕੋ, ਕੈਨੇਡਾ, ਇਸਰਾਈਲ, ਅਰਜਨਟੀਨਾ, ਤੁਰਕੀ, ਸਾਊਦੀ ਅਰਬ, ਕਤਰ, ਯੂਏਈ, ਕੁਵੈਤ, ਬਹਿਰੀਨ, ਟਿਊਨੇਸ਼ੀਆ, ਲਿਬੀਆ ਵਰਗੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਆਈ.ਐਸ. ਦੀ ਮਦਦ ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸੀਰੀਆ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਬਸ਼ਰ-ਅਲ ਅਸਦ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਗੀਆਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਹਮਾਇਤ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਰੂਸ, ਅਸਦ ਦੀ ਪਿੱਠ ਠੋਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਈ.ਐਸ. ਵੱਲੋਂ ਰੂਸੀ ਮੁਸਾਫਰ ਜਹਾਜ਼ ਬੰਬ ਧਮਾਕੇ ਰਾਹੀਂ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦੇਣ, ਬੈਰੂਤ ਵਿਚ ਦੋ ਖਤਰਨਾਕ ਧਮਾਕਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਭਰਵਾਂ ਜਾਨੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨ ਤੇ ਫਿਰ ਪੈਰਿਸ ਵਿਚ ਇਕੋ ਰਾਤ ਛੇ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤੀ ਕਹਿਰ ਢਾਹੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਤੇ ਰੂਸ ਨੂੰ ਇਕ ਸਾਂਝੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਖਿਲਾਫ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋਣ ਦੇ ਰਾਹ ਪਾਇਆ।

ਭਾਰਤੀ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦਾ ਇਸਲਾਮਿਕ ਸਟੇਟ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਇਸਲਾਮਿਕ ਸਟੇਟ ਅਤਿਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਤਕਰੀਬਨ 150 ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਉਪਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨਿਗ੍ਹਾ ਰੱਖ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਏਜੰਸੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਰ ਚਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ 150 ਵਿਅਕਤੀ ਆਈ.ਐਸ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਦੱਖਣੀ ਭਾਰਤ ਨਾਲ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਵਧੇਰੇ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਨਾਲ ਆਨ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਪਰਕ ਵਿਚ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੱਕ 23 ਭਾਰਤੀ, ਇਸਲਾਮਿਕ ਸਟੇਟ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਇਰਾਕ-ਸੀਰੀਆ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਲੜਨ ਲਈ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਦਾਉਦ ਤੇ ਆਈ.ਐਸ.ਆਈ. ਦੀ ਭਾਰਤ 'ਚ ਦੰਗੇ ਭੜਕਾਉਣ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਗੁਜਰਾਤ ਏ.ਟੀ.ਐਸ. ਵੱਲੋਂ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਖੁਫੀਆ ਏਜੰਸੀ ਆਈ.ਐਸ.ਆਈ. ਅੰਡਰਵਰਲਡ ਸਰਗਨੇ ਦਾਉਦ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਦੰਗੇ ਭੜਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ ਹੈ ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਸੰਗਠਨ ਸਿਮੀ ਵੀ ਇਸ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਕ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਦੰਗੇ ਭੜਕਾਉਣ ਲਈ ਨਮਵਰ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਫਿਰਕੂ ਦੰਗੇ ਫੈਲ ਸਕਣ।

ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਦਾਉਦ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪੈਸਾ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਗੁਜਰਾਤ ਦੇ ਭਰੂਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ

ਵਿਚ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਯੁਵਾ ਨੇਤਾ ਪ੍ਰਗਨੇਸ਼ ਮਿਸਤਰੀ ਤੇ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਨੇਤਾ ਸ਼ਿਰੀਸ਼ ਬੰਗਲੀ ਦੀ ਇਸ ਮਹਿਨੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਗੋਲੀਆਂ ਮਾਰ ਕੇ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੱਤਿਆਵਾਂ ਲਈ ਦਾਉਦ ਦੇ ਗੁਰਗੇ ਜਾਵੇਦ ਚਿਕਨਾ ਤੇ ਸਈਅਦ ਰਹਿਮਾਨ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਲਈ 50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਬਾਰੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਜਸਟਿਸ ਠਾਕੁਰ ਬਣੇ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਜਸਟਿਸ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਠਾਕੁਰ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦਾ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣਗੇ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਜਨਵਰੀ 2017 ਤੱਕ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਉਤੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਹ 17 ਨਵੰਬਰ 2007 ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜਸਟਿਸ ਬਣੇ ਸਨ। ਉਸ ਵਕਤ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਸਨ। ਉਹ ਜਸਟਿਸ ਐਚ.ਐਲ. ਦੱਤ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ।

ਪੈਰਿਸ ਹਮਲੇ ਪਿਛੋਂ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀਆਂ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਪੁੰਦਲਾ

ਪੈਰਿਸ: ਪੈਰਿਸ ਹਮਲੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹਿੱਲ ਗਈ ਹੈ ਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਉਤੇ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਅਸਰ ਪੈਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਹਮਲੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀਆਂ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਪੁੰਦਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਰਪ ਵਿਚ ਸ਼ਰਨ ਲਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਪੈਰਿਸ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੂਰਪ ਵਿਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਕਟ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਦਾ ਆਸਾਰ ਵੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਹਮਲੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ ਦੇ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਯੂਰਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਖਦਸ਼ਾ ਹੈ। ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੂਰਪ ਦੇ ਲੋਕ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਕ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖਣਗੇ। ਏਜੰਸੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੈਰਿਸ ਹਮਲੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀ ਯੂਰਪ ਵਿਚ ਹੀ ਹਨ। ਪੋਲੈਂਡ ਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰੀ ਕੋਨਰਾਡ ਜ਼ੀਮਾਸਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਫਰਾਂਸ ਦੀਆਂ ਖੁਫੀਆ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹਮਲੇ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਫਰਾਂਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਰਬੀਆ ਅਨੁਸਾਰ ਹਮਲੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਕ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ ਨੇ ਸੱਤ ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਪਨਾਹ ਮੰਗੀ ਸੀ। ਸੀਰੀਆ ਵਿਚ ਹਾਲਤ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀਆਂ ਵਜੋਂ ਯੂਰਪੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਰਨ ਲਈ ਹੋਈ ਹੈ।

ਪੈਰਿਸ ਵਿਚ ਹੋਏ ਅਤਿਵਾਦੀ ਹਮਲਿਆਂ ਦੇ

ਸੀਰੀਆ ਵਿਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਬੱਚੇ ਮੌਤ ਦੇ ਮੂੰਹ ਪਏ

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ: ਸੀਰੀਆ ਵਿਚ ਜਾਰੀ ਹਿੰਸਾ ਤੇ ਆਪਸੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਾਰਨ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਤੇ ਕਈ ਬੱਚੇ ਅਪਾਹਿਜ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸਮਾਜਸੇਵੀ ਕੋਵਿਨ ਕੈਨੇਡੀ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਹਿੰਸਾ ਕਾਰਨ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਕ ਤਿਹਾਈ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸੰਭਵ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤੇ ਸਕੂਲ ਤਬਾਹ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੇਮਸ਼ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਖੇਡ ਰਹੇ 19 ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਿਜ਼ਾਇਲ ਹਮਲੇ ਵਿਚ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸੰਘਰਸ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਇਕ ਪੀੜੀ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ, ਅਨਪੜ੍ਹਤਾ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਧੱਕ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਮੁੱਖ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਘਾਤੇ ਅਬਦੁੱਲ ਹਮੀਦ ਅਬੂ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਨਾਖਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਪੈਰਿਸ ਦੇ ਉੱਪ ਨਗਰ ਸੇਂਟ ਡੈਨਿਸ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਜਿਹੜੇ ਅਤਿਵਾਦੀ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅਬੂ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਨਾਖਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਹ ਅਤਿਵਾਦੀ ਆਈ.ਐਸ. ਦਾ ਵੱਡਾ ਕਮਾਂਡਰ ਸੀ ਤੇ

ਪੈਰਿਸ ਹਮਲਿਆਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਘਾਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮੈਨੁਅਲ ਵਾਲਸ ਨੇ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਫਰਾਂਸ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹੁਣ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਰਸਾਇਣਕ ਜਾਂ ਜੈਵਿਕ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਬਾਦਲ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਖਡੂਰ ਸਾਹਿਬ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚੀ

ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਹੈਡਲੀ ਐਂਜ ਕੱਲ੍ਹ ਅਮਰੀਕੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੁਤਾਬਕ, 2006 ਤੋਂ 2008 ਵਿਚਕਾਰ ਡੇਵਿਡ ਹੈਡਲੀ ਪੰਜ ਵਾਰ ਭਾਰਤ ਆਇਆ ਸੀ।

ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਨਕਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪੁਣਛਾਣ ਕੀਤੀ, ਵੀਡੀਓਜ਼ ਵੀ ਬਣਾਈਆਂ ਤੇ ਤਾਜ ਤੇ ਓਬਰਾਏ ਹੋਟਲਾਂ ਅਤੇ ਨਾਰੀਮਨ ਹਾਊਸ ਬਾਰੇ ਮੁਕੰਮਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਇਸ ਸੂਹ ਕਾਰਨ ਹੀ ਅਤਿਵਾਦੀ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਫਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ 26 ਨਵੰਬਰ ਇਸ ਹਮਲੇ ਵਿਚ 166 ਜਾਨਾਂ ਚਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਖਡੂਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਕਾਂਗਰਸੀ ਵਿਧਾਇਕ ਰਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘੀ ਵੱਲੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੇ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਚੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਹਲਕੇ ਵਿਚ ਸੰਗਤ ਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਪਿੰਡਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੇ ਗੱਢੇ ਵੰਡੇ ਜਾਣਗੇ।

ਸੀਨੀਅਰ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬ੍ਰਹਮਪੁਰਾ ਨੂੰ ਹਰਾ ਕੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਧਾਇਕ ਬਣੇ ਰਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਤੀਫਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਡੂਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੀਟ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਤੇ ਹੁਣ ਇਥੇ ਮੁੜ ਚੋਣ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮਾਹੌਲ ਤੇ ਕਾਂਗਰਸੀ ਵਿਧਾਇਕ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਅਸਤੀਫੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਸੀਟ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਦੋਹਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਅੱਡੀ ਚੋਟੀ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਲਗਾਇਆ

ਜਾਵੇਗਾ। ਰਾਜਸੀ ਹਲਕਿਆਂ ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਕਮ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਸਿਆਸੀ ਮਾਹੌਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਕਰਨ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਉਣ ਲਈ ਉਪ ਚੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੂਤਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ

ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸਿੰਘੀ ਦੇ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਕਦਮ ਬਾਅਦ ਤਾਂ ਹਾਕਮ ਪਾਰਟੀ ਉਪ ਚੋਣ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਿਆਸੀ ਮਾਹੌਲ ਹਾਕਮ ਪਾਰਟੀ ਖਿਲਾਫ ਬਣਨ ਲੱਗਿਆ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਵੀ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੇ ਆਪਣੀ

ਰਣਨੀਤੀ ਬਦਲ ਲਈ।

ਸੂਤਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਚੋਣ ਜਾਬਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ (ਆਪ) ਨੇ ਇਸ ਹਲਕੇ ਦੀ ਉਪ ਚੋਣ ਸਬੰਧੀ ਹਾਲੇ ਕੋਈ ਰਣਨੀਤੀ ਅਖਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੰਗਤ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣ ਜਿੱਤਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਜੋਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਹਲਕੇ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਤਰੀਕ ਦਾ ਐਲਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦਾ, ਪਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵੱਲੋਂ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬ੍ਰਹਮਪੁਰਾ ਦੇ ਬੇਟੇ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਉਤਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੂਤਰਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਕਾਂਗਰਸ ਵੱਲੋਂ ਰਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘੀ ਹੀ ਇਸ ਸੀਟ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਧਾਰਮਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਨੇ ਭਾਰਤੀ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ: ਧਾਰਮਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਮਾਇਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਸਿਖਰ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਹਰੇਕ 10 ਭਾਰਤੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਅੱਠ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਬੇਹੱਦ ਅਹਿਮ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਸਥਿਤ ਪਿਊ ਰਿਸਰਚ ਨੇ 38 ਮੁਲਕਾਂ ਦੇ ਸਰਵੇਖਣ ਤੋਂ 40 ਹਜ਼ਾਰ 786 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਇਆ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਲਿੰਗ ਬਰਾਬਰੀ ਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਹਮਾਇਤ ਹਾਸਲ ਹੈ।

ਸਰਵੇਖਣ ਦਾ ਇਹ ਕੰਮ ਪੰਜ ਅਪਰੈਲ ਤੋਂ 21 ਮਈ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਆਲਮੀ 74 ਫੀਸਦੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 83 ਫੀਸਦੀ ਭਾਰਤੀਆਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਹਿਮ ਹੈ। ਕੁਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੀਡੀਆ ਉੱਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸੈਂਸਰਸ਼ਿਪ ਖਿਲਾਫ ਹੈ, ਪਰ ਭਾਰਤ ਵਿਚ 72

ਫੀਸਦੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੀਡੀਆ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਵੱਡੇ ਸਿਆਸੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਸਰਵੇਖਣ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਆਏ ਸਾਰੇ ਮੁਲਕਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 'ਚ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਇੰਟਰਨੈਟ ਆਜ਼ਾਦੀ ਬਾਰੇ ਹਮਾਇਤ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ- ਯਾਨੀ 38 ਫੀਸਦੀ ਹੈ। ਸਰਵੇਖਣ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਲੋਕਤੰਤਰਿਕ

ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਮੁੜ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਪ੍ਰਣਬ ਮੁਖਰਜੀ ਨੇ ਮੁੜ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਬੁਰਾ ਅਸਰ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਹੁਣ ਆਧੁਨਿਕ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਦਰਾਂ ਕੀਮਤਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਵੇਲਾ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਦਰਾਂ ਨੂੰ ਆਲਮੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੋਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਭਾਰਤੀ ਵਿਰਾਸਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਮੀ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਦੇ ਸੁਨੇਹੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਨੇ ਅਜੇ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਿੱਖਣਾ ਹੈ ਤੇ ਹੁਣ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਹਮਦਰਦੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ।

ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪੈਮਾਨਿਆਂ ਵਿਚ ਇੰਟਰਨੈਟ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਪਰ 38 ਵਿਚੋਂ 32 ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਅਜਿਹੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਜਿਥੇ ਜਨਤਾ ਬਿਨਾ ਸਰਕਾਰੀ ਸੈਂਸਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਇੰਟਰਨੈਟ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰ ਸਕੇ। ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ 65 ਫੀਸਦੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਕੋਲ ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ

ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਪਰ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 71 ਫੀਸਦੀ ਹੈ। ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਹੱਕਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਰਵੇਖਣ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਮਰਦਾਂ ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਤਿੱਖੇ ਮਤਭੇਦ ਹਨ। 24 ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮਰਦਾਂ ਮੁਕਾਬਲੇ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣੇ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ 'ਕਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ' ਦਾ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੁਕਸਾਨ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਖਿੱਚ ਲਈ ਹੈ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਪ੍ਰਣਬ ਮੁਖਰਜੀ ਨੇ ਇਸ ਬਿਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸੂਤਰਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਫਾਈਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਫਤਰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਬਾਅਦ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਸਾਰ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀਂ ਜਨਤਕ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਸਰਕਾਰ ਕਾਫੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਜਨਤਕ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਢਾਹ ਲੱਗਣੀ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇਗੀ ਤੇ ਨੁਕਸਾਨੀ ਹੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵੀ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਕਈ ਜਨਤਕ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ 'ਕਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ' ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੰਦਿਆਂ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਢਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਖਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵੱਲੋਂ ਸਾਲ 2014 ਵਿਚ 'ਦਿ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਡੈਮੇਜ ਟੂ ਪਬਲਿਕ ਐਂਡ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀਜ਼ ਬਿੱਲ' ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਬਾਅਦ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਬਿਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇਸ ਬਿਲ ਬਾਰੇ ਕਈ ਵਾਰੀ ਜਵਾਬ ਤਲਬੀ ਕੀਤੀ ਪਰ ਅੰਤ ਨੂੰ ਬਿਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਇਸ ਬਿਲ ਵਿਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜਥੇਬੰਦੀ ਹਤਹਤਾ, ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੁਕਸਾਨ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਖਿੱਚ ਲਈ ਹੈ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਪ੍ਰਣਬ ਮੁਖਰਜੀ ਨੇ ਇਸ ਬਿਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸੂਤਰਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਫਾਈਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਫਤਰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸੰਘਰਸ਼, ਧਰਨਾ, ਬੰਦ, ਘਿਰਾਓ, ਮਾਰਚ, ਰੇਲ ਜਾਂ ਸੜਕ ਰੋਕੋ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਦੀ ਵੀਡੀਓਗ੍ਰਾਫੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣ ਤੋਂ 30 ਦਿਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰੀ

ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇਗਾ। ਇਹ ਜੁਰਮਾਨਾ ਰਾਸ਼ੀ ਇਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਲਗਾਏਗੀ।

ਚਲਾਨ ਕੱਟ ਕੇ ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਮਾਰੀਆਂ ਮੱਲਾਂ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਚਲਾਨ ਕਰਕੇ ਮੋਟੀ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਪਰ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੈ।

ਅੰਕੜਿਆਂ ਮੁਤਾਬਕ ਇਸ ਸਾਲ 2015 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿਚ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਦਸਤੇ ਨੇ 3,41,930 ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਚਲਾਨ ਕੀਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ 13,60,85,197 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਮਾਈ ਹੋਈ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਇਹ ਕਮਾਈ ਪਹਿਲੀ ਜਨਵਰੀ ਤੋਂ 30 ਜੂਨ ਤੱਕ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਚਲਾਨ ਕੱਟ ਕੇ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ 2,50,578 ਵਾਹਨ ਜ਼ਬਤ ਵੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਰੀਏ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ 8,14,99,300 ਰੁਪਏ ਦਾ ਮਾਲੀਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ।

ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਹੈੱਡ ਕੁਆਟਰ ਦੇ ਇਕ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਭਾਵੇਂ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿਚ ਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਕੜਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ

ਸਾਲ 2013 ਵਿਚ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਕੁੱਲ 6,59,086 ਚਲਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ 26,12,08,811 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਮਾਈ ਹੋਈ ਜਦਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੇਠ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ 3,54,764

ਵਾਹਨਾਂ ਤੋਂ 12,31,82,656 ਰੁਪਏ ਕਮਾਏ ਗਏ। 2014 ਵਿਚ 6,57,061 ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਚਲਾਨ ਕੱਟ ਕੇ 21,76,09,325 ਰੁਪਏ ਦਾ ਮਾਲੀਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਜਦਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ 4,50,964 ਵਾਹਨਾਂ ਤੋਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਜੋਂ 14,31,60,691 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ।

ਅਮਰੀਕੀ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਫੜੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹੋਣਹਾਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਬਾਂਹ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ: ਅਮਰੀਕਾ ਸਥਿਤ ਸਿੱਖ ਜਥੇਬੰਦੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਗਰੀਬ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਉਚੇਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਦੇ ਲੱਖ ਡਾਲਰ ਦੇ ਵਜ਼ੀਫੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਦੀ ਸਿੱਖ ਹਿੰਦੂ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਇਸ ਸਾਲ ਲੋੜਵੰਦ 583 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵਜ਼ੀਫੇ ਵੰਡੇ ਗਏ। ਜਥੇਬੰਦੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਹੋਰ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਅਤੇ ਲੋੜਵੰਦ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਉਚੇਰੀ ਕਿੱਤਾ ਮੁਖੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਆਰਥਿਕ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਹੂਜਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਥੇਬੰਦੀ ਵੱਲੋਂ 4001 ਵਜ਼ੀਫੇ ਵੰਡੇ ਗਏ ਹਨ।

ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਕੱਤਰ ਜਨਰਲ ਜਸਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਅਹੂਜਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਜ਼ੀਫੇ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 68 ਫੀਸਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਰੁਝਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਿਆਂ 74 ਫੀਸਦੀ ਲੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਵਜ਼ੀਫੇ ਲਾਏ ਗਏ। ਵਜ਼ੀਫੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ 32 ਫੀਸਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਮੈਡੀਕਲ ਤੇ ਨਰਸਿੰਗ, 33 ਫੀਸਦੀ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ, 23 ਫੀਸਦੀ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਪੰਜ ਫੀਸਦੀ ਆਈਟੀ ਤੇ ਸੱਤ ਫੀਸਦੀ ਹੋਰ ਕੋਰਸਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਊਟਰੀਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਰਾਜਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਜ਼ੀਫੇ ਲੋੜ ਤੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਸਕ 12 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਆਮਦਨ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਜ਼ੀਫੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ, ਅੰਬਾਨੀ ਤੇ ਪਿਚਾਈ ਟਾਈਮਜ਼ ਐਵਾਰਡ ਦੀ ਦੌੜ ਵਿਚ

ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਟਾਈਮਜ਼ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ 'ਸਾਲ ਦੀ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ' ਐਵਾਰਡ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸੰਭਾਵੀ 50 ਆਲਮੀ ਆਗੂਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ, ਰਿਲਾਇੰਸ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਮੁਕੇਸ਼ ਅੰਬਾਨੀ ਅਤੇ ਗੂਗਲ ਦੇ ਭਾਰਤੀ ਮੂਲ ਦੇ ਸੀ.ਈ.ਓ. ਸੁੰਦਰ ਪਿਚਾਈ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਸਾਲ 2015 ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਐਵਾਰਡ ਦੇ ਜੇਤੂ ਦਾ ਨਾਂ ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਮੁਤਾਬਕ ਇਹ ਐਵਾਰਡ ਉਸ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਬਰਾਂ (ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ) ਵਿਚ ਰਹੀ। ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ

ਵੀ ਇਸ ਐਵਾਰਡ ਲਈ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਸਨ, ਪਰ ਉਦੋਂ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਵੋਟਿੰਗ ਦੇ 16 ਫੀਸਦੀ ਵੋਟ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਪੋਲ ਦਾ ਜੇਤੂ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਭਾਰਤੀ ਪਾੜਿਆਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਯੂ.ਕੇ. ਨੇ ਬਣਾਈ ਨਵੀਂ ਰਣਨੀਤੀ

ਲੰਡਨ: ਭਾਰਤੀ ਪਾੜਿਆਂ ਲਈ ਇੰਗਲੈਂਡ ਛੇਤੀ ਹੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵੀਜ਼ੇ ਦੀ ਨਵੀਂ ਕੈਟਾਗਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਵੀਜ਼ੇ ਤਹਿਤ ਬਰਤਾਨੀਆ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲ ਦਾ ਵਰਕ ਵੀਜ਼ਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਹ ਵੀਜ਼ਾ ਸਿਰਫ ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਿਲੇਗਾ।

ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵੀਜ਼ੇ ਦੀ ਨਵੀਂ ਕੈਟਾਗਰੀ ਦੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਲੰਡਨ ਦੇ ਮੇਅਰ ਬੋਰਿਸ ਜੋਨਸਨ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਮਨਵੈਲਥ ਵੀਜ਼ੇ ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਮੀਦ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਛੇਤੀ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਯਾਦ ਰਹੇ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਸਖਤ ਵੀਜ਼ਾ

ਨਿਯਮ ਕਾਰਨ ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕਾਫੀ

ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੰਗਲੈਂਡ ਸਾਇੰਸ, ਤਕਨੀਕੀ ਅਤੇ ਮੈਥ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਫੋਟ ਦੇਵੇਗਾ। ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ

ਹੁਣ ਸੌਖੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਯੂਰਪ ਦੀ ਉਡਾਰੀ

ਪੈਰਿਸ: ਬਰਸਲਜ਼ ਵਿਚ ਯੂਰਪੀਅਨ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਾਸਪੋਰਟ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸਖਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਉੱਤੇ ਬਾਹਰੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਯਾਤਰੀ ਦਾ ਹੁਣ ਪੂਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ ਨੀਤੀ ਉੱਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਯੂਰਪੀਅਨ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਕਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਖਦਸ਼ਾ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਕਿ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀਆਂ ਦੇ ਭੇਸ ਵਿਚ ਕਈ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ ਯੂਰਪ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਪੈਰਿਸ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੂਰਪ ਦੇ ਹਵਾਈ ਅੱਡਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸਖਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਯੂਰਪ ਵਿਚ ਦਾਖਲੇ ਉੱਤੇ ਹਰ ਯਾਤਰੀ ਦਾ ਪਾਸਪੋਰਟ ਸਕੈਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਉੱਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦਾਂ ਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲਿਸਟ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਯੂਰਪੀਅਨ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਹਾਮੀ ਭਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਤੋਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਹੁੰਗਾਰਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਵੀਜ਼ਾ ਨਿਯਮ ਸਰਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕਾਫੀ ਦੇਰ ਤੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ

ਰਹੀ ਸੀ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਹਰ ਸਾਲ ਇਕ ਲੱਖ ਦੇ ਕਰੀਬ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਭਾਰਤੀਆਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਸੀ।

ਏਲੀਅਨ ਲੱਭਣ ਵਾਲੇ ਨਾ ਲਭ ਸਕੇ ਆਈ ਐਸ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ

ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਬਰਾਕ ਓਬਾਮਾ ਦੁਖੀ ਹੈ। ਪੈਰਿਸ ਦੇ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ ਕਾਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜੀ-20 ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਾਗਮ ਲਈ ਤੁਰਕੀ 'ਚ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁੱਖ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸਲਾਮੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਹਾਕਮ ਜਦੋਂ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ ਹਮਲਿਆਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਓਨੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਜਿੰਨੇ ਨਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ਼ਾਰਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ ਟੋਲਿਆਂ ਵੱਲ ਨਰਮੀ ਵਰਤਦੇ ਹਨ। ਗੱਲ ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸਲਾਮੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿਹੜੇ ਦੇਸ਼ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਨਾਲ ਟੱਕਰ ਲੈਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵੀ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਨਿੰਦਾ ਕਰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ ਨੇ ਮਾਰੇ ਜਾਣਾ ਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਫਤਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਗੱਲਾਂ ਕਰਕੇ ਬੁੱਤਾ ਸਾਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਅਸਲ ਕਹਾਣੀ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ।

ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਦੀਆਂ ਵਾਰਦਾਤਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਤੇ ਫੜਨ ਦੀ ਹੈ। ਵਾਰਦਾਤ ਕਿਤੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਵਾਰਦਾਤ ਨਾ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਲੋਕ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਕਾਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਰੱਖਿਆ ਏਜੰਸੀਆਂ ਉਸ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਫੁਰਤੀ ਨਾਲ ਕਰਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤਾ ਵਕਤ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਪੈਰਿਸ ਦੀ ਵਾਰਦਾਤ ਪਿੱਛੋਂ ਦੋ ਦਿਨ ਵਿਚ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਲੱਭ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਆਉਣ ਦੀ ਥਾਂ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਗਿਆ, ਪਰ ਲੱਭ ਤਾਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਇੰਜ ਦੀ ਫੁਰਤੀ ਹਰ ਵਾਰਦਾਤ ਪਿੱਛੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੰਟਰਨੈਟ ਇਸ ਵਿਚ ਸੋਚਣ ਦੀ ਹੱਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਦਦ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇੰਟਰਨੈਟ ਦੇ-ਧਾਰੀ ਤਲਵਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ ਵੀ ਵਰਤਦੇ ਹਨ ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਾਲੇ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਦਾਂ ਪੈਰਿਸ ਪਿੱਛੋਂ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਵੀ ਏਦਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਹੋਦਰਾਬਾਦ ਵਿਚ ਧਮਾਕੇ ਪਿੱਛੋਂ ਅਜੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਿ ਇੱਕ ਏਮੇਲ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਲੈ ਲਈ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਪਤੜਾਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਓਸੇ ਰਾਤ ਮੁੰਬਈ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬੰਦਾ ਫੜ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਾਈ-ਫਾਈ ਸਿਸਟਮ ਰਾਹੀਂ ਏਮੇਲ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਭੇਦ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਾਈ-ਫਾਈ ਸਿਸਟਮ ਦੀ ਰੋਜ਼ ਨਾਲ ਦੇ ਘਰ ਤੱਕ ਸੀ ਤੇ ਅੱਗੋਂ ਉਸ ਘਰ ਵਿਚ ਕਿਰਾਏ ਉਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਕੇ ਏਮੇਲ ਭੇਜੀ ਸੀ, ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਪੁੱਜਣ ਤੱਕ ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਦੌੜ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫੁਰਤੀ ਵਾਲੀ ਜਾਂਚ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਗੁੰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਲੱਭਦੇ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਜੇ ਕਿਸੇ ਅਹਿਮ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਲੱਭ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਸੇਵਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਇਹੋ ਸੂਚਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਫਲਾਣੇ ਨੰਬਰ ਤੋਂ ਫਲਾਣੇ ਨੰਬਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੇਰਵਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੋਨ ਕਰਨ ਤੇ

ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਦੋਵੇਂ ਨੰਬਰ ਫਲਾਣੇ-ਫਲਾਣੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਜਿਸ ਫੋਨ ਸੈਟ ਨਾਲ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਹ ਨੰਬਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੰਬਰ ਤੋਂ ਝੱਟ ਉਹ ਲੱਭ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੰਜ ਹੀ ਏਮੇਲ ਦਾ ਸਿਸਟਮ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਲੋਕ ਜਦੋਂ ਕਦੀ ਅਚਾਨਕ ਕਿਸੇ ਓਪਰੇ ਕੰਪਿਊਟਰ ਤੋਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰ ਦੇ ਸਿਸਟਮ ਤੋਂ ਏਮੇਲ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਿਸਟਮ ਵਿਚ ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਪਿਊਟਰ ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਵਾਲੇ ਥਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਏਮੇਲ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਵੀ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਵਾਂਗ ਇਹ ਵੇਰਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫਲਾਣੀ ਏਮੇਲ ਨੂੰ ਫਲਾਣੇ ਥਾਂ ਤੋਂ ਫਲਾਣੀ ਟੈਲੀਫੋਨ ਸੇਵਾ ਦੇ ਫਲਾਣੇ ਨੰਬਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤੇ ਜਿਹੜੇ ਕੰਪਿਊਟਰ ਨਾਲ ਏਮੇਲ ਖੋਲ੍ਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵੇਲੇ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਆਹ ਨੰਬਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਏਨੇ ਵੇਰਵੇ ਮਿਲ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਏਜੰਸੀਆਂ ਲਈ ਬਹੁਤਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ।

ਵੱਡਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਕਿੰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੱਭਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਇਸ ਵੱਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀ ਹੈ? ਇਸਲਾਮੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਹਾਕਮਾਂ ਬਾਰੇ ਬਰਾਕ ਓਬਾਮਾ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਉਹ ਸਖਤੀ ਨਹੀਂ ਵਰਤਦੇ। ਉਹ ਦੇਸ਼ ਸਖਤ ਲਫਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਨਿੰਦਾ ਕਰ ਦੇਣ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਭਲਾ ਕਿੰਨੇ ਅਤਿਵਾਦੀ ਮਾਰੇ ਜਾਣਗੇ? ਕਾਰਵਾਈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਭੁਗਤ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਕਹਾਣੀ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਣ ਵਾਲੇ ਜੁਗਤਾਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਵਰਤਣ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਇੱਕਸਾਰਤਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੀ। ਉਹ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਵਿਰੁਧ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਵੀ ਮੋਰ-ਤੋਰ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਮੁੰਬਈ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ ਕਾਂਡ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਵਿਚ ਕੁੱਲ 166 ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕਾਂਡ ਦੌਰਾਨ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਜ਼ਕੀ-ਉਰ-ਰਹਿਮਾਨ ਲਗਾਤਾਰ ਸਾਰੀ ਵਾਰਦਾਤ ਦੀ ਕਮਾਂਡ ਕਰਦਾ ਤੇ ਨਾਲੋਂ-ਨਾਲ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਕਦਮ ਲਈ ਸੇਧਾਂ ਦੇਂਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਅਮਰੀਕਾ ਲਈ ਇਹ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਪਿਛਲੇ ਤੇਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਚਾਰ ਬੰਦੇ, ਜਿਹੜੇ ਅਮਰੀਕੀ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਨ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਚੁੱਪ-ਚੁਪੀਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਹਵਾਲਗੀ ਦਾ ਇਹ ਕੰਮ ਸਾਬਕਾ ਫੌਜੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਪਰਵੇਜ਼ ਮੁਸ਼ਰਫ ਦੇ ਵਕਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੁੰਬਈ ਵਿਚ ਮਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਅਮਰੀਕੀ ਨਾਗਰਿਕ ਵੀ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਮਰੀਕੀਆਂ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਨਸਾਫ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਲਈ ਨਾ ਸਹੀ, ਬਰਾਕ ਓਬਾਮਾ ਨੇ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਦੇ ਮੁੰਬਈ ਕਾਂਡ ਵਿਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਅਮਰੀਕੀਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਜ਼ਕੀ-ਉਰ-

ਰਹਿਮਾਨ ਦੀ ਹਵਾਲਗੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਲਾਮੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਹਾਕਮ ਸਖਤ ਨਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਉਸ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਵੀ ਉਠਦੇ ਹਨ। ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁੰਬਈ ਆ ਕੇ ਕੱਚੇ ਕਾਗਜ਼ ਉਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਮਿੱਥਣ ਅਤੇ ਰਾਹਾਂ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਦਾਉਦ ਗਿਲਾਨੀ ਨਾਂ ਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਤੋਂ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਈਸਾਈ ਬਣ ਕੇ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਡੇਵਿਡ ਕੋਲਮੈਨ ਹੋਡਲੀ ਫੜਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦਾ ਜੱਜ ਇਹ ਕਹਿਣ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਿਰਫ ਮੌਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਕਿ ਕੇਸ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਏਜੰਸੀ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਮੰਗ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਬਰਾਕ ਓਬਾਮਾ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਫ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਏਡੇ ਵੱਡੇ ਪਾਪੀ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਵਾਅਦਾ-ਮੁਆਫ਼ ਗਵਾਹ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਕੇ ਫਾਂਸੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਸੀ? ਮੁੰਬਈ ਵਿਚ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਮਰੀਕੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉਹ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸਿਰੇ ਚਾੜ੍ਹਨ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਕੰਮ ਉਸੇ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਇਸਲਾਮੀ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਨੂੰ ਕਿਉਂਕਿ ਸੋਵੀਅਤ ਰੂਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਲਈ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਹੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਫੌਲਣੇ ਫੌਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਡੇਵਿਡ ਹੋਡਲੀ ਨੂੰ ਵਾਅਦਾ-ਮੁਆਫ਼ੀ ਦਾ ਲਾਭ ਏਸੇ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲੱਗਾ ਕਿਧਰੇ ਉਹ ਅਲਫ-ਲੈਲਾ ਦਾ ਸਾਰਾ ਪੁਰਾਣਾ ਕਿੱਸਾ ਨਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲੱਗ ਜਾਵੇ।

ਹੁਣ ਆਈਏ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲੇ ਵੱਲ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਆਮ ਕਰਕੇ ਮੀਡੀਆ ਇਸ ਲਈ ਵਿਖਾਉਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰਹੇਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਾਰੂ ਸੱਟ ਵੱਜਦੀ ਹੈ। ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦਾਂ ਨੂੰ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ ਏਸੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਜ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦਹਿਸ਼ਤ ਵਿਚ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਏਸੇ ਲਈ ਉਹ ਹਰ ਵਾਰਦਾਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਵਾਰਦਾਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਕੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਸਭ ਤਾਂ ਪਾਸੇ ਰਿਹਾ, ਹੁਣ ਉਹ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰੇ ਦੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਵੀਡੀਓ ਵੀ ਇੰਟਰਨੈਟ ਉਤੇ ਪਾਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰੂਸ ਦੇ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਵਿਚ ਬੰਬ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਦੀ ਵੀਡੀਓ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਦਹਿਸ਼ਤ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਵਿਚ ਗੋਲੀਆਂ ਮਰਵਾਉਣ ਜਾਂ ਲਾਈਨ ਵਿਚ ਬਿਠਾਏ ਬੰਦਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਵਿਚ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਵੀਡੀਓ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੈਰਿਸ ਦੀ ਘਟਨਾ ਪਿੱਛੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੀਡੀਓ ਵਿਚ ਇੱਕ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ ਨੂੰ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਟਰੈਕਟਰ ਪਿੱਛੇ ਪਾ ਕੇ ਘਸੀਟਦੇ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਉਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤੀ ਗੰਭੀਰਤਾ

ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਈ। ਜਵਾਬ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵੀਡੀਓ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦਾਂ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਤੋਂ ਅਪ-ਲੋਡ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਏ ਦਿਨ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਦੂਜੇ ਗ੍ਰਹਿਆਂ 'ਤੇ ਵੱਸਦੇ ਏਲੀਅਨ ਲੱਭਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਨਿੰਤ ਦੀ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਅੱਡੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਲੱਭੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕੇ।

ਇੰਟਰਨੈਟ ਦੀ ਕੋਈ ਸਾਈਟ ਜਦੋਂ 'ਡਬਲਿਊ ਡਬਲਿਊ ਡਬਲਿਊ' ਲਿਖ ਕੇ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ 'ਵਰਲਡ ਵਾਈਡ ਵੈਬ' ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰ ਕੋਈ ਸਾਈਟ ਸਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਣੇ-ਬਾਣੇ 'ਐਚ ਟੀ ਟੀ ਪੀ' (ਹਾਈਪਰ ਟੈਕਸਟ ਟਰਾਂਸਫਰ ਪਰੋਟੋਕੋਲ) ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਕਿ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੀ ਵੀਡੀਓ ਜਾਂ ਧਮਕੀ ਦੀ ਏਮੇਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅੱਡੇ ਕਿਸ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਹਨ, ਓਥੋਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸ਼ਿਕੰਜਾ ਕੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜੇ ਉਹ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਪਾਸਿਓਂ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਸਾਂਝ ਦੀ ਤਾਰ ਕੱਟੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਾਊ ਬੰਦਾ ਗਲੀ ਵਿਚ ਫਿਰਦੇ ਕਿਸੇ ਗੁੰਡੇ ਦੇ ਦਬਕਿਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਟੱਬਰ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸਮਝੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਓਧਰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਇਥੋਂ ਮੁੰਢਲੀ ਦਹਿਸ਼ਤ ਰੁਕ ਜਾਵੇ ਤੇ ਅਗਲਾ ਕੋਈ ਕਦਮ ਸੋਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਕੰਮ ਇਸ ਵੇਲੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਦੇਸ਼ ਵੀ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਕੋਈ ਤਜਵੀਜ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀ ਜਦੋਂ ਜੁੜਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ 'ਚ ਤਿਨਕਾ ਦੱਸ ਕੇ ਖਿਸਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਪਿੜ

■ ਜਤਿੰਦਰ ਪਨੂੰ
ਫੋਨ: 91-98140-68455

ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਵਿਰੁਧ ਜੰਗ ਵਿਚ ਹੁਣ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਵੇਖਣ ਦਾ ਵਕਤ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਹਾਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜੰਗ ਲੜਨੀ ਪੈਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੂਸਰੀ ਸੰਸਾਰ ਜੰਗ ਵੇਲੇ ਫਾਸ਼ਿਜ਼ਮ ਵਿਰੁਧ ਮੱਥਾ ਲਾਉਣ ਦੇ ਵਕਤ ਵਾਂਗ ਮਜਬੂਰੀ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਪ੍ਰੰਜੀਵਾਦੀ ਅਤੇ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਿੱਤਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਧਤਾ ਬਣਾਉਣਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਉਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਉਦੋਂ ਵੀ ਲੱਗਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਫਲਾਣਾ ਦੇਸ਼ ਹਿਟਲਰ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਅਣਕਿਆਸੇ ਖਤਰੇ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਵੀ ਖਤਰਾ ਏਨੇ ਅਣਕਿਆਸੇ ਪੱਧਰ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸਲ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਇੰਟਰਨੈਟ ਸਮੇਤ ਹਰ ਢੰਗ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵਰਨਾ ਤੁਹਿਕੇ ਪਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਰਾਗ ਮੁੜ-ਮੁੜ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਏਲੀਅਨ ਦੀ ਖੋਜ ਵੀ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਕਰ ਲੈਣੀ ਹੈ।

ਤੰਦੂਰੀਏ, ਕੱਰੀ ਕੁੱਕ ਅਤੇ ਹੈਲਪਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਅਟਲਾਂਟਾ, ਜਾਰਜੀਆ 'ਚ ਵਧੀਆ ਚਲਦੇ ਇੰਡੀਅਨ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਲਈ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਤੰਦੂਰੀਏ, ਕੱਰੀ ਕੁੱਕ ਅਤੇ ਹੈਲਪਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਚੰਗੀ ਤਨਖਾਹ, ਮੁਫਤ ਰਿਹਾਇਸ਼

ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ: ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਢੀਂਡਸਾ

ਫੋਨ: 757-240-9348

ਨੈਸ਼ਨਲ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਸਕੂਲ

National Truck Driving School

ਸੈਕਰਾਮੈਂਟੋ ਅਤੇ ਯੂਬਾ ਸਿਟੀ
ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ

ਓਨਰ ਅਪਰੇਟਰ ਅਤੇ
ਡਰਾਈਵਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ
ਕੰਪਨੀ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ 35 ਸੈਂਟ
ਪ੍ਰਤੀ ਮੀਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ

*ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਸਕੂਲ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ
*ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਣ ਉਪਰੰਤ ਕੰਮ/ਜੋਬ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ
*ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਏਅਰਪੋਰਟ ਤੋਂ ਚੁੱਕਣ ਤੇ ਛੱਡਣ ਦਾ ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧ
*2-3 ਹਫਤਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਬਣੋ

Call For Special Price

Kashmir S. Thandi

Office: (866) 933-3038

Balhar S. Ranu Cell:916-502-7733

Yuba City Ph:530-419-5058

1816 Main Ave., Sacramento CA, 95838

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼

ਸਨਿਚਰਵਾਰ, 28 ਨਵੰਬਰ 2015

ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਮੁਹਾਣ

ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੋਹ ਅਤੇ ਰੋਸ ਕਾਰਨ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਘਰਾਂ ਅੰਦਰ ਕੈਦ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਚ ‘ਸਦਭਾਵਨਾ ਰੈਲੀ’ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਵੱਡਾ ਇਕੱਠ ਕਰ ਲਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਬਾਰੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੀਡੀਆ ਅਤੇ ਆਵਾਮ ਵਿਚ ਜਿੰਨੀ ਚਰਚਾ ਚੱਲੀ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਨੁਕਤਾ ਇਹੀ ਬਣਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਖਲਨਾਇਕ ਵਾਲੀ ਭੂਮਿਕਾ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਹੀ ਨਿਭਾਈ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੌਕਿਆਂ ਉਤੇ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ‘ਲਿਆਕਤ’ ਦਾ ਮੁਜ਼ਾਹਰਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਸਿਤਮਜ਼ਰੀਫੀ ਹੀ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਖਸ ਦੇ ਹੱਥ ਉਸ ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੀ ਕਮਾਨ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਬਹੁਤ ਔਖੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ, ਨਾਇਕ ਦਾ ਰੁਤਬਾ ਹਾਸਲ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਥ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਸੰਕਟ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢਣ ਦਾ ਜ਼ਰੀਆ ਬਣਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਠਿੰਡਾ ਵਾਲੀ ਰੈਲੀ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਹੋਈ ਹਲਚਲ ਲਈ ਕਾਂਗਰਸ ਅਤੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਪੱਖੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਂਦਿਆਂ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਅਮਨ-ਅਮਾਨ ਰੱਖਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਇਕੱਠ ਕਰ ਕੇ ਦਿਖਾਉਣ! ਸਿਆਸੀ ਮਾਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਜੀਦਾ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਨੇ ਭਾਵੇਂ ਸੁਖਬੀਰ ਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਅੰਦਰ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਲਈ ਲੜ ਰਹੇ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਵੰਗਾਰ ਤੁਰੰਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ। ਹੁਕਮਰਾਨ ਧਿਰ ਦੀ ਇਸ ਰੈਲੀ ਬਾਰੇ ਮੀਡੀਆ ਵਿਚ ਵੀ ਇਹ ਚਰਚਾ ਰਤਾ ਕੁ ਉਭਾਰ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇਹ ਰੈਲੀ ਚੋਣ ਰੈਲੀ ਵਿਚ ਵਟ ਗਈ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਸੋਚਣ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਸਿਆਸਤ ਦੇ ਪਿੜ ਦੀ ਹਰ ਚਰਚਾ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ‘ਤੇ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਹੁਕਮਰਾਨ ਧਿਰ ਦਾ ਜਿਹੜਾ ਇੰਨਾ ਮਾੜਾ ਹਾਲ ਹੁਣ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ 2017 ਵਿਚ ਆ ਰਹੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਦਾ ਬੰਨ੍ਹ-ਸੁਬੂ ਕਰਦਿਆਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵੋਟਾਂ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਖਾਤਰ ਹੀ ਤਾਂ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੇ ਡੇਰਾ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਤੋਂ ਮੁਆਫੀ ਦਿਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਦਲਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਵਾਲ-ਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫਤਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਖਬੀਰ ਐਂਡ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਜਿਹੜੇ ਫੈਸਲੇ ਕੀਤੇ, ਉਹ ਇਸ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠ ਗਏ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਕਾਰਨ ਮਿੱਟੀ ਹੋਈ ‘ਸ਼ਾਨ’ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਦਭਾਵਨਾ ਰੈਲੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅੱਜ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਬਾਰੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਮੀਡੀਆ ਨੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਸਿਆਸੀ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਸਰਗਰਮੀ ਇਸ ਮੁਤਾਬਕ ਹੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਹੁਣ ਕੋਈ ਦੇ ਰਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਅੱਜ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਆਵਾਮ ਚੌਰਾਹੇ ‘ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਬੇਵਜ੍ਹਾ ਵੰਗਾਰਾਂ ਪਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸੂਬੇ ਦੇ ਆਮ ਬੰਦੇ ਲਈ ਹੁਣ ਵੰਗਾਰਾਂ ਹੋ ਨਿਬੜੀਆਂ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਜਦੋਂ-ਜਦੋਂ ਵੀ ਸਿਆਸੀ ਚੌਧਰੀਆਂ ਨੇ ਚੰਮ ਦੀਆਂ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਆਵਾਮ ਉਠ ਖਲੋਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਿਛਾਂਹ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪੀਪਲਜ਼ ਪਾਰਟੀ ਆਫ ਪੰਜਾਬ (ਪੀ.ਪੀ.ਪੀ.) ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ (ਆਪ) ਉਤੇ ਟੇਕ ਲਾਈ। ਪੀ.ਪੀ.ਪੀ. ਨੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਛੇਤੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਨਾਂ ਆਪੋ ਹੀ ਦਰਜ ਕਰਵਾ ਲਿਆ। ਹੁਣ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤਾਂ ਹੈ, ਪਰ ਨਾ ਹੋਇਆਂ ਵਰਗੀ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਸ ਜਥੇਬੰਦੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕਰਨ/ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਆਗੂ ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਵਕਤ ਸਿਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨਬਜ਼ ਨਹੀਂ ਫੜ ਸਕਿਆ। ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਹੁੰਗਾਰਾ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਭਰਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸਿਆਸਤ ਨੇ ਵੱਡਾ ਝਟਕਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਪਾਰਟੀ ਸਿਆਸੀ ਪਿੜ ਵਿਚ ਪਿਆ ਗੰਦ ਸਾਫ ਕਰਨ ਦੇ ਹੋਕੇ ਨਾਲ ਪਿੜ ਵਿਚ ਕੁੱਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਪਾਰਟੀ ਅੰਦਰਲੀ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦੇ ਮੋਢੇ ਜਿੰਨੀ ਬੇਕਿਰਕੀ ਨਾਲ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਲਾਹੇ, ਉਸ ਨੇ ਰਵਾਇਤੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਿਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਮੌਕਿਆਂ ਉਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਉਭਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ ਸਕੀਆਂ। ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਹੁਣ ਬਾਦਲਾਂ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਖਿਲਾਫ ਜਦੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੋਹ ਦਾ ਹੜ੍ਹ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਲੀਡਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਰ ਕੇ ਇਹ ਰੋਹ ਵੀ ਮੱਠਾ ਪੈਂਦਾ ਜਾਪ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਦੌਰਾਨ ਲੈ-ਦੇ ਕੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਅ) ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਹੀ ਕੁਝ ਕੁ ਰੜਕੇ ਹਨ, ਪਰ ਤੱਥ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਹ ਵੀ ਲੋਕ ਰੋਹ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦਿਸ਼ਾ ਦੇਣ ਵਿਚ ਢਿੱਲੇ ਹੀ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਿਆਸਤ ਦੇ ਪਿੜ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵਾਂਗ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਲੋਕ ਰੋਹ ਨੂੰ ਬੁਲੰਦੀ ਤੱਕ ਅਪੜਾਉਣ ਵਿਚ ਬਹੁਤੀਆਂ ਮੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਮਾਰ ਸਕੇ। ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਲੋਕ ਲੀਡਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇਹ ਖਤਰਾ ਮੰਡਰਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਿਰ ਉਹੀ ਕੋਹਲੂ ਗਿੜਨ ਲੱਗ ਪੈਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਾਰ ਜਾਣ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਲੋਕ ਉਠਿਆ ਸੀ।

ਠਾਹ-ਸੋਟਾ

-ਚਾਚਾ ਬੋਲਿਹਾਜ਼

ਮਾਏ ਨੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀਏ !

ਲੋਕ-ਰਾਜ ਦੇ ਪਰਦਿਆਂ ਹੇਠ ਇਥੇ, ਸਿਸਟਮ ਸਾਰਾ ‘ਡਿਕਟੇਟਰੀ’ ਚਲਦਾ ਏ। ਭੋਗ ਬਾਪੂ ਦਾ ਹਾਲੇ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਪੁੱਤ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਗੱਦੀ ਆ ਮੱਲਦਾ ਏ। ਢੱਠੇ ਖੂਹ ਵਿਚ ਪੈਣ ਸਭ ਲੋਕ-ਮਸਲੇ, ਫਿਕਰ ਹਾਕਮ ਨੂੰ ‘ਆਪਣੇ’ ਦਲ ਦਾ ਏ। ਜਿੱਥੇ ‘ਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਲੋਕ ਵਿਦਰੋਹ ਕਰਦੇ, ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਘੱਲਦਾ ਏ। ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਨ ਲੈ ਲਵੇ ਬੇਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ, ਆਉਂਦਾ ਪਾਉਣ ਫੇ’ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਮਾਏ। ਤੇਰੀ ਗੋਦ ਸੁਲੱਖਣੀ ਦੇਖ ਸੁੰਨੀ, ਹੰਝੂ ਅੱਖਾਂ ‘ਚੋਂ ਪੈਂਦੇ ਨੇ ਡੁੱਲੂ ਮਾਏ !

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਬੇਭਰੋਸਗੀ ਦਾ ਸੰਕਟ, ਆਗੂ ਤੇ ਆਵਾਮ

ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਆਵਾਮ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਉਤੇ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨਾ-ਅਹਿਲੀਅਤ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਬੇਮੁਖਤਾ ਖਿਲਾਫ ਇੰਨੀ ਬੇਭਰੋਸਗੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਦੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੋਵੇ ! ਇਕ ਪਾਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮੰਚ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਿਲ ਰਿਹਾ; ਦੂਜੇ ਬੰਨੇ ਆਵਾਮ ਦਾ ਰੋਹ ਤੇ ਰੋਸ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਹਰ ਰੋਕ ਪਾਰ ਕਰ ਕੇ ਹਾਕਮ ਦੇ ਬੋਲੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪੁੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਕਾਲਮਨਵੀਸ ਦਲਜੀਤ ਅਮੀ ਨੇ ਇਸ ਹਾਲਾਤ ਉਤੇ ਤਬਸਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੁਕਮਰਾਨ ਧਿਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ ਬਾਬਤ ਵੀ ਕੁਝ ਨੁਕਤੇ ਆਪਣੇ ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਉਠਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਆਵਾਮ ਦੇ ਕੋਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਕੁ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਸੂਬੇ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਸੰਜੀਦਗੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹਰ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਸੰਜੀਦਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹਰ ਤੱਤ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੂਬੇ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦੌਰ ਜਿੰਨੀ ਬੇਭਰੋਸਗੀ ਨਹੀਂ ਹਿੰਢਾਈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਇਕੱਠ ਕਰ ਕੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਆਪਣੇ ਅਕਸ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਕਿਸੇ ਫਾਂਟ ਨੇ ਵੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਕਟ ਨਹੀਂ ਹਿੰਢਾਇਆ। ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਜਿੱਤ-ਹਾਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ

ਦਲਜੀਤ ਅਮੀ

ਫੋਨ: +91-97811-21873

ਦਲ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਲੋਕ ਸੱਭ ਵਿਚ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਕਦੇ ਇੰਨੀਆਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪੇਸ਼ਬੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀਆਂ ਪਈਆਂ।

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਹਰ ਸੰਕਟ ਨੂੰ ਹਰਕਿਆਈ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣਾ ਸਿਆਸੀ ਜੀਵਨ ਪਟਤੀ ਉਤੇ ਪਾਈ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸੰਕਟਾਂ ਮੌਕੇ (1978 ਦੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਕਾਂਡ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ) ਉਹ ਹੁਕਮਰਾਨ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਜੇਲ੍ਹ ਅਤੇ ਮੋਰਚੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵਕਤੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਬਣਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੋਰਚਿਆਂ ਦੀ ਕਾਣ ਨੂੰ ਧਰਮ ਦੇ ਪਰਦੇ ਵਿਚ ਕੱਜਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਹਰ ਮੁਹਾਜ਼ ਉਤੇ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕੁਨਬਾਪੂਸਤੀ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ, ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਚ ਸਿਆਸੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ, ਬੇਅਦਬੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਉਤੇ ਨਾਕਸ ਇੰਤਜਾਮੀਆ ਅਤੇ ਮੂੰਹਜ਼ੋਰ ਹੋਇਆ ਸਿਆਸੀ ਕਾਰਕੁਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਵਸੀ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਨਸ਼ਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਟੌਹੜਾ ਅਤੇ ਜਗਦੇਵ ਸਿੰਘ ਤਲਵੰਡੀ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੀ ਸਰਦਾਰੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਕੱਦਵਾਰ ਵਿਰੋਧੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੀ ਪਕੜ ਢਿੱਲੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮੂੰਹਜ਼ੋਰ ਮੰਤਰੀ ਸਿਕੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਲੂਕਾ ਨੂੰ ਹਮੀਰਗੜ੍ਹ ਵਿਚ ਪਸ਼ੋਮਾਨੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਲੂਕਾ ਦੇ ‘ਯੂਥ ਬ੍ਰਿਗੇਡ’ ਨੇ ਬਜ਼ਰਗ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬੇਕਿਰਕੀ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਹੀ ਮੁਲਜ਼ਮ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਵਿਚ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀਆਂ ਸਦਭਾਵਨਾ ਰੈਲੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਵਿਚ ਫਸੀ ਪਰਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਗੋਲਿਆਣਾ ਰੋਡ ਉਤੇ ਬਣਾਈ ਪਰਲਜ਼ ਇਨਕਲੇਵ, ਬਠਿੰਡੇ ਤੋਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ 1500 ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ, ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੇ 10,000 ਕਾਰਕੁਨ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਛਪੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜੁੱਤੀ ਮਾਰਨ, ਕਾਲੀ ਝੰਡੀ ਲਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਆਗੂ ਦੇ ਬੱਪਤ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਖਾਸ ਸਿੱਖਲਾਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਮੀਡੀਆ ਵਿਚ ਨਸ਼ਰ ਹੋਏ ਹਨ। ਰੈਲੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੋਸਲ ਮੀਡੀਆ

ਉਤੇ ਤਸਵੀਰਾਂ ਅਤੇ ਵੀਡੀਓ ਨਸ਼ਰ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਰੈਲੀ ਵਿਚ ਸ਼ਿਰਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੱਤੇ ਦੀਆਂ ਪੇਟੀਆਂ ਚੁੱਕੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਰਾਬ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਤਾਂ ਪੁੱਛਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰੈਲੀ ਤੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਿੱਖਿਆ ਸੈਸ ਮਿਲਿਆ ਹੈ? ਇਹ ਰੈਲੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਜੀਦਗੀ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਤਾਂ ਹੋ ਹੀ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਵੇਲੇ ਸੁਆਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਹੀ ਬੇਭਰੋਸਗੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹਨ ਜਾਂ ਸਮੁੱਚਾ ਪੰਜਾਬ ਇਸੇ ਆਲਮ ਵਿਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਨੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਰੈਲੀ ਵਿਚ ਡੇਢ ਤੋਂ ਦੋ ਲੱਖ ਤੱਕ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਕਿ 10 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਚੱਬੇ ਵਿਚ ਸੱਤ ਲੱਖ ਲੋਕ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਚੱਬੇ ਦਾ ਇੱਕਨ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਨੇ ਵੀ ਇਹੋ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਸਰਬੱਤ ਖ਼ਾਲਸਾ’ ਨੂੰ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਹਾਸਿਲ ਸੀ। ਉਂਜ਼ ਜੇ ਕਾਂਗਰਸ ਚੱਬੇ ਜਿੰਨਾ ਇੱਕਨ ਕਰਨ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਕੌਲ ਨਿਆਇਕ ਜਾਂਚ ਲਈ ਮੰਗ ਪੱਤਰ ਲੈ ਕੇ ਨਾ ਜਾਂਦਾ ਸਗੋਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਤਾਕਤ ਦਾ ਮੁਜ਼ਾਹਰਾ ਕਰਦਾ। ਕਾਂਗਰਸ ਖ਼ਿਲਾਫ ਮੰਗ ਪੱਤਰ ਲੈ ਕੇ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਵਫ਼ਦ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ‘ਦੇਸ਼ ਵਿਰੋਧੀ’ ਪਾਰਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਰੱਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਫ਼ਦ ਵਿਚ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਚੰਦੂਮਾਜਰਾ, ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚੀਡਸਾ, ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਭੁੰਦਤ, ਨਰੇਸ਼ ਗੁਜਰਾਲ, ਮਨਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਿਰਸਾ ਅਤੇ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ.ਕੇ. ਸ਼ਾਮਿਲ ਸਨ। ਇਹ ਸੁਆਲ ਮੌਜੂਦਾ ਦੌਰ ਵਿਚ ਬੇਮਾਅਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਫ਼ਦ ਸਰਕਾਰੀ ਸੀ ਜਾਂ ਸਿਆਸੀ? ਇਹ ਸੁਆਲ ਦਿਲਚਸਪ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਫ਼ਦ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਅਤੇ ਹਰਸਿਮਰਤ ਕੌਰ ਬਾਦਲ ਕਿਉਂ ਸ਼ਾਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਨ? ਇਹ ਪੱਖ ਵੀ ਘੱਟ ਦਿਲਚਸਪ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਾਰ ਹੁਕਮਰਾਨ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੰਥਕ ਬੋਲੀ ਦੀ ਮਾਰ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਰਵਾਇਤੀ ਬੋਲੀ ਬੋਲਣ ਲੱਗਿਆ ਹੈ।

‘ਸਰਬੱਤ ਖ਼ਾਲਸਾ’ ਉਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਜਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜਜ਼ਬੇ ਅਤੇ ਮੰਚ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲੋਕ ਆਪਮੁਹਾਰੇ ਪੁੱਜੇ ਸਨ ਪਰ ਆਗੂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਰੈਲੀ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਰਕਾਰੀ ਮਸ਼ਕ ਦੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਛਪ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਸਦਭਾਵਨਾ ਰੈਲੀ ਵਿਚ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਗਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਬੌਝੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮਰਾਨ ਮੁਖਾਤਬ ਸਨ ਅਤੇ ਕੈਪਟਨ, ਬਾਜਵਾ, ਰਾਹੁਲ, ਗਾਂਧੀ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ‘ਪੰਥ ਦੇਖੀਆਂ’ ਖ਼ਿਲਾਫ ‘ਜੰਗ’ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸੇ ਦਿਨ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਬੰਦ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੱਤ ਲੱਖ ਦੇ ‘ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਇੱਕਠ’ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਪੰਜਾਬ ਬੰਦ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਵੀ

ਖ਼ਦਸ਼ਿਆਂ ਵਿਚ ਘਿਰਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਦੁਕਾਨਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਰੱਖਣੀਆਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਸਦਭਾਵਨਾ ਰੈਲੀ ਨੂੰ ਨਾਕਾਮਯਾਬ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਹ ਬੱਸਾਂ ਬੰਦ ਕਰਵਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਸੱਦੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸਮੇਤ ਵਿਆਖਿਆ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਬਾਈ ਫੋਰੀਆਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਆਗੂ ਹਾਈ ਕਮਾਂਡ ਦੀ ਹਰੀ ਝੰਡੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਦਾਅ ਉਤੇ ਲਗਾਈ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਹਾਈ ਕਮਾਂਡ ਰਾਹੀਂ ਸੂਬੇ ਦੇ ਆਗੂ ਨੂੰ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਦੇਣ ਉਤੇ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸੂਬੇ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਂਗਰਸੀ ਫਾਂਟਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਆਗੂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਆਗੂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ। ਕਾਂਗਰਸ ਦਾ ਕੋਈ ਆਗੂ ਜਨਤਕ ਲਾਮਬੰਦੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਹਾਈ ਕਮਾਂਡ ਦੀ ‘ਸਵੱਲੀ ਨਜ਼ਰ’ ਉਤੇ ਟਿਕਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸੰਕਟ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੀ ਹੈ?

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਬਦਲਵੀਂ ਸਿਆਸਤ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਰਕਾਰ ਖ਼ਿਲਾਫ ਰੋਹ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਆਈਆਂ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਪੀਪਲਜ਼ ਪਾਰਟੀ ਅਤੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੇਅਦਬੀ ਖ਼ਿਲਾਫ ਮੁਹਿੰਮ ਦਾ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੋਧੀ ਖ਼ਾਸਾ ਬਹੁਤ ਤਿੱਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਆਲ ਪੁੱਛਣਾ ਸ਼ਾਇਦ ਕਾਹਲੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਲਹਿਰਾਂ ਦਾ ਹਸ਼ਰ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਜਾਪਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਆਪਣੇ ਸਿਆਸੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਔਖੇ ਦੌਰ ਵਿਚ ਨਿਕਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਦੌਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ ਇਸ ਵੇਲੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਆਸੀ ਬੇਭਰੋਸਗੀ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਵਾਮ ਬੇਜ਼ਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਦੇ ਮੇਚ ਦਾ ਕੋਈ ਆਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਹਿਮਤੀਆਂ ਸਿਰਫ ਨਾਂਹਪੱਖੀ ਜਾਂ ਨਾਖੁਸ਼ਗਵਾਰ ਤੱਥਾਂ ਉਤੇ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਸਹਿਮਤੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਖ਼ਿਲਾਫ ਹੈ। ਸਹਿਮਤੀ ਕੁਨਬਾਪੂਸਤੀ ਖ਼ਿਲਾਫ ਹੈ। ਸਹਿਮਤੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਚ ਸਿਆਸੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਖ਼ਿਲਾਫ ਹੈ। ਸਹਿਮਤੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਖ਼ਿਲਾਫ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਉਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਅਤੇ ਬਾਦਲ ਪਰਿਵਾਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ ਸਹਿਮਤੀ ਭਰੋਸਾਹੀਣ ਆਗੂਆਂ ਖ਼ਿਲਾਫ ਵੀ ਹੈ। ਇਹੋ ਸਹਿਮਤੀ ਕਿਸੇ ਮੰਚ ਤੋਂ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸੰਜੀਦਗੀ ਜਿੰਨੀ ਸਿਦਕਦਿਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੋਣ ਕਰੇਗਾ? ਆਪਮੁਹਾਰੇ ਰੋਹ ਨਾਲ ਹੁਕਮਰਾਨ ਦੀ ਘੋਰਾਬੰਦੀ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਆਪਮੁਹਾਰੇਪਣ ਨੂੰ ਆਪਹੁਦਰੇਪਣ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਕੇ ਸ਼ਾਹਅਸਵਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਬੰਦਾ ਜਾਂ ਬੀਬੀ ਜਾਂ ਧੜਾ ਪੰਜਾਬ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਹੁਕਮਰਾਨ ਸੰਕਟ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਸੰਕਟ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਸੰਕਟ ਦੀਆਂ ਪੈਦੀਆਂ ਪਰਤਾਂ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸਿਆਸੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ

ਭੁੱਖੇ ਆਰਥਿਕ ਤੇ ਸਮਾਜੀ ਸੰਕਟ ਵਿਚ ਘਿਰੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਆਵਾਜ਼ੀ ਸਰੋਕਾਰ ਬੇਰੋਕ ਰੋਸ ਵਿਖਾਵਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ 'ਚ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਉਭਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਰੋਸ ਵਿਖਾਵਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਢੰਗਾਂ ਬਾਰੇ ਸਹਿਮਤੀ-ਅਸਹਿਮਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਹੈ ਇਹ ਤਲਖ਼ ਹਕੀਕਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਣ 'ਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ। ਕਾਰਨ ਚਾਹੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਣ, ਇਹ ਸਰੋਕਾਰ ਅਤੇ ਮੁੱਦੇ ਐਨੇ ਮੂੰਹਜ਼ੋਰ ਹਨ ਕਿ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਿਆਸੀ ਸੰਗੀ ਧਿਰ ਦੇ ਤਰਜਮਾਨਾਂ ਦੇ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਇਹ ਸੱਚ ਕਈ ਵਾਰ ਬਾਹਰ ਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਰੋਸ ਦਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਇਜ਼ਹਾਰ ਪਿਛੇ ਜਿਹੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਧਰਤੀ ਉਪਰ ਵੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਧਿਰ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਸਬਕ ਲੈ ਕੇ ਰਾਜ ਦੇ ਦਸਤੂਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਸੱਤਾਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਸ਼ਾਇਦ ਲੱਛਣਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਭੁੱਖੀ ਸਮਾਜੀ ਬੇਚੈਨੀ ਤੇ ਆਵਾਜ਼ੀ

ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ
ਫੋਨ: +91-94634-74342

ਬਦਜ਼ਨੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਤਸਲੀਮ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ। ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿਆਸੀ ਪੈਂਤੜੇਬਾਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਸੱਤਾ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਰੋਸ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਰੋਹ ਉਪਰ ਠੰਢਾ ਤਾਂ ਛਿੜਕਿਆ ਹੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਦਰਅਸਲ, ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਸੱਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਜੋ ਤਰਕਸੰਗਤ ਟਕਰਾਅ ਵਿਕਸਤ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਹੱਲ ਨੀਤੀਆਂ ਵਿਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਬਦਲਾਓ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਿਆਸੀ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਬਿਨਾਂ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਸੂਬੇ ਦੀ ਵਜ਼ਾਰਤ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਜੋ ਰਾਜਕੀ 'ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ' ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਧੁੱਸ ਹਾਲਾਤ ਦੇ ਤਕਾਜ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਐਨ ਉਲਟ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਰੋਕਾਰੀ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਧਿਰ ਦਾ ਹੁੰਗਾਰਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਰੁਝਾਨ ਦੇ ਵਧਾਰੇ-ਪਸਾਰੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਹੈ ਜਿਸ ਅੰਦਰ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਉਸ ਸੀਮਤ ਜਮਹੂਰੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼- ਜਮਹੂਰੀ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਤੇ ਹੱਕ, ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਅਰਥ-ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਸਮੋਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਗ਼ੁਲਾਮੀ ਵਿਰੁੱਧ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਵਕਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੁਲਕ ਦੇ ਆਵਾਜ਼ ਵਲੋਂ ਲੰਮੇ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਜ਼ਰੀਏ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰੋਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਹੱਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ

ਜੱਦੋਜਹਿਦ ਦਾ ਅਨਿੱਖਤ ਅੰਗ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਪਰ ਹਾਲੀਆ ਨਿਹਾਇਤ ਘਾਤਕ ਹਮਲੇ ਗੰਭੀਰ ਫ਼ਿਕਰਮੰਦੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀਂ ਬਨਿੰਡਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਪੰਚਾਇਤ ਮੰਤਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਰੋਸ ਪ੍ਰਗਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਮ ਬੰਦੇ ਦੀ 'ਯੂਥ ਬ੍ਰਿਗੇਡ' ਵਲੋਂ ਬੇਤਹਾਸ਼ਾ ਕੁੱਟਮਾਰ ਅਤੇ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਧਿਰ ਦੀ ਹਾਲੀਆ 'ਸਦਭਾਵਨਾ ਰੈਲੀ' ਦੀ ਹਿਫ਼ਾਜ਼ਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਸ਼ਕਰਾਂ ਦੀ ਲਾਮਬੰਦੀ ਦੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਘਟਨਾ-ਵਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਧਿਰ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਾਕਤਾਂ- ਰਾਜਤੰਤਰ, ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਸਤੇਮਾਲ ਤੋਂ ਬੇਭਰੋਸਗੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਆਸੀ ਨਿਖੇੜੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਗ਼ੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਤਾਕਤਾਂ ਤੇ ਢੰਗਾਂ ਉਪਰ ਵਧ ਰਹੀ ਟੋਕ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਹਨ। ਘੋਰ ਗ਼ੈਰਜਮਹੂਰੀ ਅਤੇ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਜ਼ਿਹਨੀਅਤ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਹੋ ਕੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਮੂਲ ਫ਼ਿਤਰਤ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦੀ। ਦੇਰ-ਸਵੇਰ ਇਹ ਆਪਣਾ ਰੰਗ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸੱਜਰਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਧਿਰ ਵਲੋਂ ਗ਼ੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਲੱਠਮਾਰਾਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਹੈ, ਪਰ ਅਤੀਤ ਵਿਚ ਵੀ ਇਹ 'ਪੰਥਕ' ਆਗੂਆਂ ਵਲੋਂ ਖ਼ੁਦ ਅੰਦੋਲਨਕਾਰੀ ਧੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗੁੱਤਾਂ ਪੁੱਟਣ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪੱਗਾਂ ਲਾਹੁਣ ਜਾਂ ਕਾਂਗਰਸੀ ਕਪੜਾਨਾਂ ਵਲੋਂ ਅਕਾਲੀਆਂ ਨੂੰ 'ਖੁੰਡੇ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਕਰਨ' ਦੇ ਐਲਾਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਕਤੀ ਸਿਆਸੀ ਮਰਜ਼ ਨਾ ਹੋ ਕੇ ਸੂਬੇ ਦੀ ਮੁੱਖਧਾਰਾ ਸਿਆਸਤ, ਖ਼ਾਸ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਮੁੱਖ ਪਾਰਟੀਆਂ, ਦੇ ਮੂਲ ਢਾਂਚੇ ਵਿਚ ਘਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ 'ਦੀਰਘ-ਰੋਗ' ਦੇ ਲੱਛਣ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਆਸਤ ਸਮਾਜੀ-ਆਰਥਿਕ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅਸਲ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਖਾਤਬ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਚੋਣ ਮੁਹਿੰਮਾਂ ਅਤੇ ਚੋਣ ਤਿਆਰੀਆਂ ਜਾਂ ਅਸੰਬਲੀ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਅੰਦਰ ਸਿਆਸੀ ਚਾਂਦਮਾਰੀ ਵਿਚ ਭੁੱਧਾ ਯਕੀਨ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਰੋਕਾਰ ਨਾ ਹੋ ਕੇ ਮਹਿਜ਼ ਸੱਤਾ ਦੀ ਪੌੜੀ ਹਨ। ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹਕੀਕੀ ਮੁੱਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰ ਅਤੇ ਹੁੰਗਾਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਮੁਨੱਸਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਾਸਲ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਉਹ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਹਨ ਜਾਂ 'ਵਿਰੋਧੀ-ਧਿਰ' ਵਿਚ। ਇਸ ਵੰਨਗੀ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਚੋਣ ਮਨੋਰਥਨਾਮੇ ਦੀ ਸ਼ਨਾਖ਼ਤ ਵਾਅਦਾ-ਖ਼ਿਲਾਫ਼ੀ ਵਜੋਂ

ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਹਾਸਲ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਹੈਸੀਅਤ ਮਹਿਜ਼ ਵੋਟ-ਪਰਚੀਆਂ ਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣਾਂ ਮੌਕੇ ਅਸੀਲ ਭੇਡਾਂ ਸਮਝ ਕੇ ਉਨ ਲਾਹੁਣਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਾਂਗਾਂ ਨਾਲ ਝੰਬਣਾ ਤੇ ਜਾਬਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਬਨਬੰਦੀ ਕਰਨਾ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਆਪਣਾ ਜਮਾਂਦਰੂ ਹੱਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਚੋਣ ਵਾਅਦਿਆਂ ਉਪਰ ਅਮਲਦਾਰੀ ਸਿਆਸੀ ਸੰਜੀਦਗੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵਕਤ ਤੋਂ ਤੈਅ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਲੋੜਾਂ ਦੀਆਂ ਵਾਜਬ ਮੰਗਾਂ ਬਾਬਤ ਗੱਲਬਾਤ ਦੀ ਮੇਜ਼ ਉੱਪਰ ਆਵਾਜ਼ੀ ਵਫ਼ਦਾਂ ਅੱਗੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਦਾ ਰੋਣਾ ਹੁਣ ਇਕਦਮ ਸਵਾ ਲੱਖ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦੇ ਦਰਿਆ ਦਿਲ ਐਲਾਨ ਵਿਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ)। ਇਨ੍ਹਾਂ

ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਪਰ ਬੇਰੋਕ-ਟੋਕ ਅਮਲਦਾਰੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰੋਜ਼ਗਾਰਹੀਣ 'ਵਿਕਾਸ' ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਦੂਜਾ ਨਾਂ ਹੈ ਜੋ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਧੜਾਧੜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਜੱਨਤ ਦੇ ਲਾਰੇ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਜਹੰਨਮ ਵਰਗੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਦਸਤੂਰ ਨਾਲੋਂ-ਨਾਲ ਚਲਦੇ ਹਨ ਤੇ ਚਲਦੇ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਧਿਰ ਦੀ ਹਕੀਕੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਬਦਨੀਅਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਚੇਤਨਾ ਇਕ ਵਕਤ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਕਤ ਹੀ ਸੱਤਾਧਾਰੀਆਂ ਲਈ ਮਨਮਾਨੀਆਂ ਦਾ ਸੁਨਹਿਰੀ ਮੌਕਾ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਸੱਤਾਧਾਰੀਆਂ ਨੇ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਬੇਵਸੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਲਾਹਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਮਨਮਾਨੀਆਂ

ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਚੋਣ ਗਿਣਤੀਆਂ-ਮਿਣਤੀਆਂ ਦਾ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਕੇਂਦਰੀ ਰੁਤਬਾ ਅਤੇ ਆਵਾਜ਼ੀ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗ਼ਾਇਬ ਰਹਿਣਾ, ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੀ ਥਾਂ ਲਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਲਬਰੇਜ਼ ਭਾਸ਼ਣਕਾਰੀ ਹੋਰਤਅੰਗੇਜ਼ ਨਹੀਂ। ਮਸਲਾ ਇਸ ਕੌੜੀ ਹਕੀਕਤ ਦੀ ਪਛਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਾ ਹੈ।

ਆਵਾਜ਼ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦੇ ਭਰਮ ਵਿਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਸਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਾਅਦੇ ਅਤੇ ਵਾਅਦਾ-ਖ਼ਿਲਾਫ਼ੀ ਦੀ ਸਹਿਹੋਂਦ ਇਸ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦੀ ਵਜੂਦ-ਸਮੋਈ ਖ਼ਾਸੀਅਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਚੋਣ-ਮਨੋਰਥਨਾਮਿਆਂ ਤੋਂ ਐਨ ਉਲਟ ਨੀਤੀਆਂ

ਦੀ ਕੋਈ ਕਸਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ। ਆਰਥਿਕਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਖੇਤਰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਪੱਖੀ ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਖ਼ਾਸ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਲੋਂ ਮਚਾਈ ਅਜ਼ਾਰੇਦਾਰਾ ਲੁੱਟਮਾਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕਿਆ, ਪਰ ਬੇਵੱਸ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਸਬਰ ਦੀ ਵੀ ਇੰਤਹਾ ਹੈ। ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਬੋਕ ਪਸਾਰੇ ਪਿੱਛੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਸ਼ਨਾਖ਼ਤ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸਮੇਤ ਰੋਜ਼ਮਰਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਮੂਹ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਨੇ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਮਾਯੂਸੀ ਨੂੰ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵੱਲ ਮੋੜਿਆ ਹੈ। ਇਹੀ ਬਦਲ ਰਹੇ ਹਾਲਾਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬੇਅਦਬੀ ਕਾਂਡ ਪਿੱਛੇ 'ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹੱਥ' ਦਾ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਸ਼ੋਸ਼ਾ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਪਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਿਆ। ਜੇ ਸਾਢੇ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਉਪਰ ਕਿਸਾਨਾਂ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀਆਂ ਖ਼ੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲ

ਸੱਤਾਧਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕੁੰਭਕਰਨੀ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ, ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਖੁੱਲ੍ਹਣੀਆਂ ਹੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੂਲ ਫ਼ਿਤਰਤ ਖ਼ੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਪਿੱਠ ਦਿਖਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮੁਸ਼ੱਕਤ ਕਰ ਕੇ ਸਨਮਾਨ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਉਣ ਦੀ ਹੈ।

ਅਵਾਜ਼ ਦਾ ਜਾਗਣਾ ਨਾ ਸੱਤਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ ਨਾ ਸੱਤਾਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ। ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਧ ਰਹੀ ਸਿਆਸੀ ਅਲਹਿਦਗੀ ਅਤੇ ਬੇਵੱਕਤੀ ਹਜ਼ਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ। ਉਹ ਇਹ ਸੱਚ ਕਬੂਲਣ ਲਈ ਜ਼ਿਹਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜੇ ਨੌਂ ਸਾਲ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਧਿਰ ਦਾ ਹੁੰਗਾਰਾ ਪੁਲਿਸੀ ਡਾਂਗਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਰੈਲੀਆਂ ਵਿਚ ਜਵਾਨੀ ਦੀਆਂ ਪੱਗਾਂ ਤੇ ਚੁੰਨੀਆਂ ਦੀ ਬੇਹੁਰਮਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਗੁਲਦਸਤੇ ਲੈ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਗਤ ਲਈ ਹੁੰਮ-ਹੁਮਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਲੱਗੇ। ਆਵਾਜ਼ੀ ਹਮਾਇਤ ਦਾ ਇਖ਼ਲਾਕੀ ਆਧਾਰ ਗੁਆ ਚੁੱਕੀ ਸਿਆਸਤ ਪਿੰਗੋਜ਼ੇਰੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਲਗਭਗ ਨੌਂ ਸਾਲ ਲੰਮੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਨਿਹਾਇਤ ਧਾੜਵੀ ਤੇ ਧੱਕਤ ਨੀਤੀਆਂ ਜ਼ਰੀਏ ਧੱਕ ਕੇ ਕੰਧ ਨਾਲ ਲਾਈ ਪਰਜਾ 'ਸਦਭਾਵਨਾ' ਦਾ ਨਹੀਂ ਰੋਸ ਦਾ ਰਾਹ ਚੁਣਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਰੋਸ ਵਿਖਾਵੇ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਸ਼ੋਕ ਨਹੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੀ ਹੱਕ-ਵਜਾਨਬ ਮੰਗ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਹਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਉਹ ਆਪਮੁਹਾਰੇ ਰੇਲਾਂ, ਸੜਕਾਂ ਉਪਰ ਆ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਖ਼ਾਮੋਸ਼ੀ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨਾਲ ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਖ਼ਾਮੋਸ਼ੀ ਦਾ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੀ ਮੰਗ ਤੇ ਹੱਕ-ਜਤਾਈ ਵਿਚ ਕਾਇਆ-ਕਲਪ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਵੀ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਹੁਣ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਆ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਧਿਰ ਇਸ ਸਚਾਈ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਤੰਤਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਜੁਟਾਏ ਰੈਲੀਆਂ ਦੇ ਇਕੱਠ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰਤਾ ਦਾ ਮਾਪਦੰਡ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਹਕੀਕੀ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨੀ ਇਕੱਠਾ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ।

ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਧਿਰ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਰੋਸ ਵਿਖਾਵਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਰਾਜ ਦੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੁਲਿਸੀਕਰਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹਿਫ਼ਾਜ਼ਤ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਬੰਦੀ ਕਰਨ ਉਪਰ ਹੈ। ਕੀ ਜਾਬਰ ਤੋਂ ਜਾਬਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੇ ਗ਼ੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ਬੰਦੀਆਂ ਸਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਰੋਸ ਦੀ ਵਾਜਬੀਅਤ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ? ਜੇ ਜ਼ਬਾਨ ਵਕਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖ਼ਾਮੋਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਸਵਾਲ ਨਵੀਆਂ ਸ਼ਕਲਾਂ ਵਿਚ ਫਿਰ ਵੀ ਜਵਾਬ ਮੰਗਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਬਿਹਾਰ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਪਟਨਾ ਵਿਚ ਹਲਫ਼ਦਾਰੀ ਸਮਾਗਮ ਨਾਲ ਬਿਹਾਰ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ, ਸਗੋਂ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਸਿਆਸੀ ਸਫ਼ਬੰਦੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵੀ ਮੌਲਣ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਮਨੋਤ ਇਹ ਬਣੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਦੌਰਾਨ ਜੋ ਉਸਾਰੂ ਤੇ ਅਣਕਿਆਸਿਆ ਮੇਲ-ਤਾਲਮੇਲ ਬਣਿਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਾਂਹ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਨੋਤ ਬੜੀ ਤੌਲੇ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਗ਼ੈਰ-ਹਕੀਕੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਮਨੋਤ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ, ਵਿਚਾਰਨਾ ਤੇ ਅਗਲੇ ਕਿਆਸੇ ਲਾਉਣੇ ਕੋਈ ਸੌਖਾ

ਹਰਸਿਧ ਖਰੇ

ਕੰਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਹਾਰ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੌਮੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕੀ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਫ਼ਬੰਦੀ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੇਤੂਆਂ ਉਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਵੋਟਰਾਂ ਦੇ ਹੁੰਗਾਰੇ ਤੋਂ ਕੀ ਨਤੀਜੇ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਾਹ ਅਖਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਐਨ.ਡੀ.ਏ. ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲਬਾਜ਼ ਅਰੁਣ ਜੇਤਲੀ ਨੇ ਬੜੀ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਨਰੋਂਦਰ ਮੋਦੀ ਅਤੇ ਅਮਿਤ ਸ਼ਾਹ ਤੋਂ ਲਾਂਭੇ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਬੰਨੇ, ਜੇਤੂਆਂ ਕੋਲ ਗ਼ਲਤ ਰਾਹ ਪੈਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੁੱਖ-ਸਹੂਲਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਹੀ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ: ਵੋਟਾਂ ਪਾਉਣ ਵੇਲੇ ਬਿਹਾਰੀਆਂ ਨੇ ਨਿਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦੀ

ਬਿਹਾਰ ਬਨਾਮ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸ਼ਾਸਨ

ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਗਠਜੋੜ ਦਾ ਫੈਸਲਾਕੁਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬ ਦਿੱਤਾ; ਸੋ, ਹੁਣ ਬਿਹਾਰੀ ਮਾਨਸ, ਕੌਮੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਵੀ ਫੈਸਲਾਕੁਨ ਦਖ਼ਲ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੇ ਇਹ ਦਖ਼ਲ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਹੁਤਮੱਤ ਖਿਲਾਫ਼ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੁੰਗਾਰਾ ਹੈ। ਬਿਹਾਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਘੜੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਤਲਬਨਾਮਾ ਹੀ ਹਨ।

ਜੇ ਇਉਂ ਹੈ ਤਾਂ ਮਹਾਂਗਠਬੰਧਨ ਦੇ ਤਿੰਨਾਂ ਮੁੱਖ ਭਾਈਵਾਲਾਂ- ਨਿਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਜਨਤਾ ਦਲ (ਯੂ), ਲਾਲੂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਯਾਦਵ ਦੇ ਆਰ.ਜੇ.ਡੀ. ਅਤੇ ਸੋਨੀਆ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਬਿਹਾਰ ਵਿਚਲੇ ਹੁੰਗਾਰੇ ਮੁਤਾਬਕ ਚੱਲਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ, ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਗ਼ੈਰ-ਭਾਜਪਾ ਤੇ ਗ਼ੈਰ-ਐਨ.ਡੀ.ਏ. ਤਾਕਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਮਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਂਭੇ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਵਧੇਰੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਅਤੇ ਜਮਹੂਰੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦੇ ਰਾਹ ਪਾਉਣ ਲਈ ਹੋਵੇ।

ਇਸ ਹਫ਼ਤੇ ਜਦੋਂ ਸਾਡੀ ਸਮੂਹਿਕ ਸੋਚ ਉਤੇ ਪੈਰਿਸ ਵਿਚ ਹੋਈਆਂ ਵਾਰਦਾਤਾਂ ਛਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬਿਹਾਰ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਦੋ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਤਿੱਖਾ ਭੇੜ ਹੋਇਆ। ਇਕ ਪਾਸੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਵੈਮਸੇਵਕ ਸੰਘ (ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ.) ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ ਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਵਾਬਸਤਾ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਵਾਅਦੇ ਸਨ। ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਗੁਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ

ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਚੁੱਪ-ਚੁਪੀਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਰਨ ਵਾਲਾ ਇਸ ਦਾ ਸਾਧਾਰਨ 'ਪ੍ਰਚਾਰਕ', ਐਨ.ਡੀ.ਏ. ਦੇ ਭੱਬੇ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਤੇ ਕਾਰਗਰ ਤੀਰ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਖ਼ੁਦ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਸਿਆਸੀ ਧੂੜ ਵੰਡੀਆਂ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵਿਰਾਟ ਬਿਰਤਾਂਤ ਉਭਾਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਥੇ ਸ਼ਾਂਤ 'ਪ੍ਰਚਾਰਕ' ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਹਿੰਦੂ ਰਾਸ਼ਟਰ, ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ, ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ, ਸਵੈਭਿਮਾਨ ਆਦਿ ਰਾਹੀਂ ਧਰੁਵੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਚੁੱਕੀ ਗੇੜੇ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਕ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਪਿੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਥੇ ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨਾ ਪੁੱਜਿਆ ਹੋਵੇ; ਪਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵੰਡੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸੁਨੇਹੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ।

ਇਸ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਵੰਡੀਆਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਲਾਲੂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਯਾਦਵ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਟੇ-ਠੁੱਲ੍ਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਬੁਨਿਆਦੀ ਗੱਲਾਂ ਉਭਾਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਗੁਰੂ ਗੋਲਵਲਕਰ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਖਲਾਰਨ ਦਾ ਜੇਰਾ ਕੀਤਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਉਦੋਂ ਹੀ ਮੁਹਿੰਮ ਦਾ ਮੁਹਾਣ ਮਿੱਥਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਹਸ ਵਾਲੀ ਸਿਆਸੀ ਪਹਿਲਕਦਮੀ ਸੀ। ਲਾਲੂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਯਾਦਵ ਵੱਲੋਂ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੇ ਤਿੱਖੀ ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਕਰੀਬਨ ਸਾਰੇ ਸਿਆਸੀ ਲੀਡਰਾਂ ਤੋਂ ਐਨ ਉਲਟ ਸੀ, ਜਿਹੜੇ ਖਰੀਆਂ-ਖਰੀਆਂ ਸੁਣਾਉਣ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸੀ ਲੀਡਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਹ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਲੀਡਰ ਤਾਂ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਝਿਜਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਕਿ ਕਿਤੇ "ਹਿੰਦੂ ਵੋਟ" ਰੁੱਸ ਨਾ ਜਾਵੇ।

ਇਸ ਸਿੱਧੇ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੋਂ

ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨੈਣ-ਨਕਸ਼ ਉਭਰਨੇ ਆਰੰਭ ਹੋਏ। ਹੁਣ ਕੌਮੀ ਮੰਚ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਰੋਲ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਦਾਰੋਮਦਾਰ ਨਿਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਉਤੇ ਆ ਪਿਆ ਹੈ। ਬਿਹਾਰ ਦੇ ਚੋਣ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਉਤੇ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ: ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੇ ਅਤੇ ਕਰੇ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੁਣ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੀ ਹੈ।

ਹਮਲਾਵਰ ਰੁਖ਼ ਅਖਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਮੋਦੀ ਲਾਣੇ ਨੂੰ ਵੀ ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਹਜ਼ੂਮ ਨੂੰ ਹੁਣ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਜਚਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸੱਤਾ ਦਾ ਘੁਮੰਡ ਤਿਆਗ ਦੇਣ। ਹੁਣ ਮੋਦੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਮ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦਾ ਵਕਤ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਕੂਮਤ ਚਲਾਉਣਾ ਬੜਾ ਸੰਜੀਦਾ ਕਾਰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਮੋਦੀ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਉਰਜਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਲਾਈ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਦਿਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ; ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਵਿਚ ਛੇ ਵਾਰ ਪੁਸ਼ਾਕਾਂ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਨਿਰਾ ਤਮਾਸ਼ਾ ਹੀ ਹੈ।

ਅਸਲ ਵਿਚ ਬਿਹਾਰ ਦੇ ਚੋਣ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੇ ਸੰਜੀਦਾ ਅਸਰ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਮੋਦੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਕੇ ਮੁਹਿੰਮਾਂ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਨਿਰਮਾਣਤਾ ਅਤੇ ਸੰਜਮ ਦਾ ਲੜ ਫੜਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਹੀ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੇ ਦੌਰੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਵੀ ਸੰਜਮ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਦਿਨ ਲੰਘ ਗਏ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ "ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨੇਰਾ ਹੀ ਹਨੇਰਾ ਸੀ" ਵਾਲਾ ਹੰਕਾਰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਕ ਵੱਡਾ ਮਸਲਾ ਦਰਪੇਸ਼ ਹੈ।

ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਵਾਲੀ ਮਰਿਆਦਾ, ਨਰੋਂਦਰ ਮੋਦੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਖਸੀ ਖਾਮੀਆਂ ਕਰ ਕੇ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗੁਜਰਾਤ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਡਲ, ਮਾਈਕਰੋ-ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਅਤੇ ਮਰਿਆਦਾਈ ਘੁਮੰਡ ਵਿਚੋਂ ਮੋਦੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇ। ਜੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਵੇ, ਤੇ ਬਿਹਾਰ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅੜਿੱਕਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਲਸੰਸ ਨਾ ਸਮਝੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਭਾਰਤੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਆਗਾਜ਼ ਦੀ ਸੂਤਰਧਾਰ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਵਿਵੇਕ ਵਾਲੇ ਨਵੇਂ ਸਿਆਸੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਤੁਰੇ। ਮਸਲਨ, ਭਾਜਪਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਯੂ.ਪੀ.ਏ. ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸੱਤਾ ਵਾਲੀਆਂ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਜੀ.ਐਸ.ਟੀ. ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਕਿਆ, ਤੇ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਇਸ ਮਸਲੇ ਉਤੇ ਜ਼ੋਰ-ਸ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪਹਿਲਕਦਮੀ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਅਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਣੀ ਹੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਦਲਾ ਲੈਣ, ਦੇਸ਼ ਮੜ੍ਹਨ, ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ., ਈ.ਡੀ. ਤੇ ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਨ ਸਵਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਬਿਨਾ ਵਜ੍ਹਾ ਕੁਤੱਤਣ ਅਤੇ ਪਾਤਾ ਹੀ ਵਧਾਇਆ ਹੈ।

ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦਾ ਸਰਦ ਰੁੱਤ ਦਾ ਸਮਾਗਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਸਹਿਜ ਪਰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ: ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਰਾਜਨਾਥ ਸਿੰਘ ਦੇ ਉਸ ਅਸਚਰਜਜਨਕ ਬਿਆਨ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛ ਕੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਹਿ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਹਟਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਹੀ ਕਿਉਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਅਜਿਹੇ ਮਰਿਆਦਾ ਰਹਿਤ ਕਦਮ ਬਾਰੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ।

ਬੀਤੀ ਤਿਮਾਹੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਵਾਚੀਏ ਤਾਂ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੱਡੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹੋਈਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਥ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਤਖਤਾਂ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਗ਼ਾਜ਼ਰਾਂ-ਮੂਲੀਆਂ ਵਾਂਗ ਤਾਂ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਹੀ ਗਿਆ। ਇਸ ਵਰਤਾਰੇ ਦੀ ਲੱਜਾ-ਸ਼ਰਮ ਨਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਈ, ਨਾ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ। ਆਪਣੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਬੇਹੁਰਮਤੀ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਪਹਿਲਾਂ ਸੜਕਾਂ ਉੱਪਰ ਉਤਰ ਆਇਆ, ਫਿਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਲ ਚੱਲ ਪਿਆ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੀਡਰਾਂ ਨੇ ਪਿੰਡ ਚੌਥਾ ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਦੀ ਸਮਝ ਜਾਂ ਸਿੱਖ ਰਵਾਇਤਾਂ ਦੀ ਸਾਖ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਹੋਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਨਾ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ, ਨਾ

ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ

ਫੋਨ: +91-94642-51454

ਭਰੋਸਾ, ਨਾ ਸਿਆਸੀ, ਨਾ ਧਾਰਮਿਕ ਦੂਰਅੰਦੇਸ਼ੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੇਵਲ ਇਕੋ ਇਕ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਸੀ-ਲੋਹਾ ਗਰਮ ਹੈ ਪੂਰਾ, ਅੱਖਾਂ ਮੀਟ ਕੇ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀ ਚਲੇ, ਬੈਠਣ ਲਈ ਸਿੰਘਾਸਨ ਆਪੇ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਕ ਇਕ ਕਰਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਰਤਾਂ ਨੂੰ ਫਰੋਲਦੇ ਹਾਂ। ਤਖਤਾਂ, ਗੁਰੂਘਰਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹਰੇਕ ਸਿੱਖ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਤੇ ਸਿੱਖ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਗੈਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਦੇ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਪੰਥ ਨੇ ਦੇਖ ਲਿਆ ਕਿ ਹਾਕਮ ਅਕਾਲੀ-ਦਲ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਭੁਲ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਪਿੰਡ ਪਿੰਡ, ਸ਼ਹਿਰ ਸ਼ਹਿਰ, ਸੜਕਾਂ ਸੜਕਾਂ ਰੋਸ ਮੁਜਾਹਰੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਜਾਹਿਰਿਆਂ ਵਿਚ ਕਿਸਾਨ, ਮਜ਼ਦੂਰ, ਦੁਕਾਨਦਾਰ, ਕਮਿਊਨਿਸਟ, ਕਾਂਗਰਸੀ, ਹਿੰਦੂ, ਮੁਸਲਮਾਨ-ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਰਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ, ਜੋ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਅਦਬ ਲੋੜਦੇ ਹਨ। ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਵਾਂਗ ਅਕਾਲੀ ਜਥੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਜਾਹਲ ਬਿਆਨ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਛਪੇ ਹੋਏ ਪੜ੍ਹੇ-ਇਹ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਸ਼ਹਿ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਸਾਧਾਰਨ ਬੰਦੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ-ਜੇ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਰੋਕਣ ਵਾਸਤੇ ਸਰਗਰਮ ਹੋ ਵੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਬੁਰਾਈ ਕੀ ਹੋਈ? ਗੁਰਮਤਿ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਸਾਬਕ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਜੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਭਗੌੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਵਰਗ ਬੇਅਦਬੀ ਹੁੰਦੀ ਦੇਖਦਿਆਂ ਤਮਾਸ਼ਬੀਨ ਬਣ ਕੇ ਕਿਉਂ ਖਲੋਤੇ ਰਹਿਣ? ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਛੋਟੇ ਵੱਡੇ ਵਰਗ ਸਰਗਰਮ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਵੀ ਹੈ ਤੇ ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ ਵੀ।

ਬੋਝੀਆਂ ਕੁ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲੇਵਾਰ

ਨਾਇਕ ਵਿਹੂਣਾ ਕਾਫਲਾ

ਅਧਿਐਨ ਕਰੀਏ। ਡੇਰਾ ਸਿਰਸਾ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫੀਨਾਮਾ ਦੇਣਾ ਤੇ ਫਿਰ ਪੰਥ ਦਾ ਕਰੋਧ ਦੇਖਦਿਆਂ ਮੁਆਫੀਨਾਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਖਤਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀ ਕੱਚ ਦੇ ਬਾਂਟੇ ਬਣ ਗਏ ਹਨ, ਖੁੱਤੀ ਵਿਚ ਪਾ ਲਓ ਜਾਂ ਖੁੱਤੀ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਬੋਝੇ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਤੁਰਦੇ ਬਣੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਵਜੂਦ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਤਦੋਂ ਅਚਾਨਕ ਜਿਵੇਂ ਬੱਦਲ ਛਟਦੇ ਹਨ, ਗੁਮਸ਼ੁਮ ਆਕਾਸ਼ ਨਿਰਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਧੁੱਪ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ, ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦੇ ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਮੀਟਿੰਗ ਕੀਤੀ ਤੇ ਪੰਜ ਤਖਤਾਂ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ 24 ਘੰਟੇ ਬਾਦ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੇ ਉਹ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਜਿਹੜੀ ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਵਾਸਤੇ ਆਸ ਦੀ ਕਿਰਨ ਬਣੀ। ਬਜਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਬੇੜੀ ਮੰਝਧਾਰ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਪੰਜ ਪਿਆਰੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੇ।

ਇਥੇ ਹੀ ਬੱਸ ਨਹੀਂ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਡਾ. ਰੂਪ ਸਿੰਘ ਸਣੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅੱਧੀ ਦਰਜਨ ਹੋਰ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟਾਸਕ ਫੋਰਸ ਬੁਲਾ ਕੇ ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਨੋਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ? ਉਧਰ ਮੁਅੱਤਲ ਹੋਏ ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੇ 24 ਘੰਟੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਮੀਟਿੰਗ ਕੀਤੀ ਤੇ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਤਲਬ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਜਥੇਦਾਰ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰੀ ਹੋਏ, ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹੇ, ਇਸ ਲਈ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਹੁਦਿਆਂ ਤੋਂ ਲਾਭੇ ਕਰੇ।

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਮੁਅੱਤਲੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚ ਵਿਆਪਕ ਗੁੱਸਾ ਫੈਲਿਆ। ਇਹ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਸਰਹਿੰਦ ਦੇ ਨਵਾਬ ਨੂੰ ਇਸ ਕਸੂਰ ਬਦਲੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ 1699 ਦੀ ਵਿਸਾਖੀ ਮੌਕੇ ਇਕੱਠ ਕਿਉਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਪੰਥ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਿਉਂ ਹੋ ਗਿਆ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਚਾਰ ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ। ਫਟਾਫਟ ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਰੱਦ ਹੋਈ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਏਨੀ ਛੇਤੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੁੱਤੇ ਸਿਧ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਹਲ ਵਿਚ ਭਿਆਨਕ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੰਥ ਮਾਫ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਪਿੱਛੋਂ ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੇ ਦੋ ਹੁਕਮ ਹੋਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ:

1. ਪਿੰਡ ਚੌਥਾ ਵਿਚ ਹੋਏ ਪੰਥਕ ਇਕੱਠ ਨੂੰ

ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਪੰਥਕ ਸੰਮੇਲਨ, ਪੰਥਕ ਇਕੱਠ, ਪੰਥਕ ਕਾਨਫਰੰਸ ਜਾਂ ਸਰਬਤ ਖਾਲਸਾ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਤਿਆਰੀ ਸੰਮੇਲਨ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ। ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਲਈ ਵਿਸਾਖੀ 2016 ਦਾ ਦਿਨ ਮਿਥ ਕੇ ਸਭ ਪੰਥਕ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਭਰੋਸੇ 'ਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇ।

2. ਜਥੇਦਾਰ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਆਪਣੀ ਸਾਖ ਗੁਆ ਚੁਕੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੀਵਾਲੀ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਮੌਕੇ ਉਹ ਪੰਥ ਦੇ ਨਾਮ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾ ਪੜ੍ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਹੈਡ ਗ੍ਰੰਥੀ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦੇਣ।

ਧਿਆਨ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਸ ਵਕਤ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਪਿੱਛੋਂ ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਨਾ ਕੋਈ ਸੋਝੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਸੀ, ਨਾ ਨਿਜੀ ਗਰਜ। ਉਹ ਆਪਣੇ

ਤਰੀਕੇ ਰਾਹੀਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾ ਹੋਈਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚ ਜਾਨ ਪਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਨਾ ਚੌਥੇ ਵਿਚ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਬੁਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਦੇ ਲੀਡਰਾਂ ਨੇ। ਕੇਵਲ ਸ. ਸਿਰਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਤੇ ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੁਣ ਪੁੱਜਾ ਹੈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਕੱਠ ਤਾਂ ਮੁਲਤਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇਗਾ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸਰਬਤ ਖਾਲਸਾ ਵਾਸਤੇ ਤਿਆਰੀ ਸੰਮੇਲਨ ਦਾ ਨਾਮ ਦਿਆਂਗੇ। ਮਾਨ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਮਸ਼ਵਰਾ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਮੋਹਕਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬਿਆਨ ਆਇਆ-ਇਹ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੋ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਤੇ ਪਾਸ

ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਚ ਤਿੰਨ ਤਖਤਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਜਥੇਦਾਰ ਥਾਪਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਸੀ। ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਘੱਟੋ-ਮਿੱਟੀ ਰੋਲੀ ਗਈ।

ਉਧਰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਕਿਹੜਾ ਕਿਸੇ ਗੱਲੋਂ ਬੇਅਦਬੀ ਕਰਨ ਵਿਚ ਪਿੱਛੇ ਰਹੀ? ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀਵਾਲੀ ਦੇ ਦਿਨ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਵਾਇਆ। ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣਨ ਵਾਸਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਸਿੱਖ ਨਹੀਂ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦਾ ਜਮਘਟਾ ਸੀ, ਸਖਤ ਪਹਿਰੇ ਸਨ।

ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਮੰਡ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵਲੋਂ ਥਾਪੇ ਜਥੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਪੰਥ ਦੇ ਨਾਮ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ

ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਿ ਜਾਣਿਆਂ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਗੁੱਟਾਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲਗ ਸਕੇ ਕਿ ਪੰਥਕ ਰਵਾਇਤਾਂ ਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਦਬ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ।

ਮੇਰੇ ਸੈਲ ਫੋਨ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਲਿੱਪ ਭੇਜੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦਾ ਇਕ ਬੁਲਾਰਾ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਪੰਜ ਪਿਆਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹਨ, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਕੀ ਹੱਕ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਖਾ ਕਿਉਂ ਮੰਨੀਏ? ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕਾਇਲ ਸੀ ਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜ ਯੋਧਿਆਂ ਨੇ ਕਰਾਮਾਤ ਵਰਤਾ ਦਿਤੀ ਜਿਹੜੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਹਨ। ਇਹ ਪੰਜ ਸਿੰਘ ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਗੁਰੂ ਕਲਗੀਧਰ ਨੇ ਪੁਲ ਬਣਾ ਕੇ ਤੈਨਾਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਪਰ ਇਸ ਰਮਜ਼ ਦੀ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਪਈ: ਰਤਨ ਵਿਗਾੜ ਵਿਗੋਏ ਕੁਤੀ

ਮੋਇਆਂ ਸਾਰ ਨ ਕਾਈ।

ਸਰਕਾਰੀ ਡਰ, ਕ੍ਰੋਧ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਦੋ ਲੱਖ ਤੋਂ ਵਧ ਸਿੱਖ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਵਾਸਤੇ ਪਿੰਡ ਚੌਥੇ ਪੁੱਜੇ। ਖਾਣ-ਪੀਣ, ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਆਦਿਕ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ, ਮੱਸਮ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਮੀਂਹ ਆਇਆ ਪਰ ਸੰਗਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਦੂਰਅੰਦੇਸ਼ ਲੀਡਰ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਸਮੁੰਦਰ ਇਸ ਲਈ ਲਹਿਰਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰਨ ਵਾਲੇ ਵੀਰ-ਭੈਣ ਸਨ। ਪੰਥ ਅੱਗੇ ਲੰਘ ਗਿਆ, ਲੀਡਰ ਗਰਦ-ਗੁਬਾਰ ਦੇਖਦੇ ਧੂੜ ਫਕਦੇ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਏ।

ਕੁਝ ਗਰਮਤਿ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੇ ਕੇਂਦਰਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਭਾਈ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੱਡਰੀਆਂ ਵਾਲੇ ਇਕ ਹਨ। ਚੌਥੇ ਨਾ ਜਾਣ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਜ੍ਹਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਗੱਲ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਪਾਸ ਵਿਕ ਗਏ ਹਨ, ਹੱਛੀ ਹਰਕਤ ਹੈ। ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਦੇ ਮੁਖੀ ਭਾਈ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਧੁੰਮਾ ਜ਼ਰੂਰ ਮੁਖ ਮੰਤਰੀ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਦਿਖਾਏ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਕਰ ਕਮਲ ਮੁਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਫੋਟੋ ਇਸ ਕਰਕੇ ਅਜੀਬ ਲਗਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਬਾਬਾ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਹੋਈ ਤੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਧੁੰਮਾ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਹਨ।

1857 ਦੇ ਗਦਰ ਵਕਤ ਜਾਂਨ ਲਾਰੈਂਸ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੈਨਾ ਬਗਾਵਤ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਲੈ ਤੁਰਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸੈਨਿਕ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਉਹ ਸੈਨਿਕ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਤੁਰ ਨਹੀਂ ਸਕੇ। ਪੰਜਾਬ ਖਾਲੀ ਸੀ, ਕੋਈ ਲੀਡਰ ਹੁੰਦਾ, ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ। ਅੱਜ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਲੱਖਾਂ ਸੈਨਿਕ ਹਨ ਜੋ ਜਰਜਰੀ ਧਾਰਮਿਕ, ਸਮਾਜਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਅੱਜ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਰਨੈਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪੰਡਤ ਨਹਿਰੂ ਦਾ 14 ਤੇ ਸਰਾਭਾ ਦਾ 16 ਨਵੰਬਰ

ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਦੋ ਸੈਕੂਲਰ ਸੋਚ ਨੂੰ ਪਰਣਾਈਆਂ ਹਸਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਦੇ 125ਵੇਂ ਜਨਮ ਦਿਨ ਉਤੇ ਤੇ ਦੂਜੀ ਦੇ 100ਵੇਂ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਿਨ ਉਤੇ। ਪੰਡਿਤ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਨਹਿਰੂ ਨੇ ਇਤਿਹਾਸ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਇਤਿਹਾਸ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਰਚਿਆ। ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾਭਾ ਨੇ ਛੋਟੀ ਉਮਰੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਪਾ ਕੇ ਇਤਿਹਾਸ ਰਚਿਆ ਤੇ ਸਿਰਜਿਆ। ਜੇ ਨਹਿਰੂ ਕੋਲ ਦਿੱਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸੀ ਤਾਂ ਸਰਾਭਾ ਕੋਲ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਜਜ਼ਬਾ ਤੇ ਤੜਪ ਸੀ। ਨਹਿਰੂ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਸੰਸਦ, ਆਜ਼ਾਦ ਛਾਪਾਖਾਨਾ ਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਨਿਆਂਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੰਗਰਾਮ ਵਿਚ ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਆਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਬੌਧਿਕ ਵਿਸਤਾਰ, ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਪਾਸਾਰ ਤੇ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਅਨੇਕਵਾਦ ਦਿੱਤਾ। ਸਰਾਭਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਨ ਵਾਰਨ ਤੇ ਲੜ ਮਰਨ ਦੀ ਰੂਹ ਫੁਕੀ। ਨਹਿਰੂ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਮਾਂਡ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੰਭਾਲੀ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਅੰਦਰਲੀ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਬਾਹਰਲੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਾਣੀ ਬਣਨ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਗੁੱਟ-ਨਿਰਲੇਪ ਨੀਤੀ 'ਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦੇ ਕੇ

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸਿਰ ਉਚਾ ਕੀਤਾ।

ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਬੀਜ ਨੌਜਵਾਨ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾਭਾ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਹੀ ਬੀਜ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। 21 ਅਪ੍ਰੈਲ 1913 ਨੂੰ ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਇਕ ਬੈਠਕ ਵਿਚ ਹਿੰਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ ਪੈਸਿਫਿਕ ਕੋਸਟ ਰਾਹੀਂ ਗਦਰ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੇ ਫੇਰ ਗਦਰ ਨਾਂ ਦੇ ਰਸਾਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਇਤਿਹਾਸਕ ਫੈਸਲੇ ਸਨ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਤੋਂ ਗੋਰੇ ਹਾਕਮ ਏਨੇ ਬੇਖਲਾਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰਾਭਾ ਸਮੇਤ ਦਰਜਨਾਂ ਗਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਤੇ ਅਨੇਕਾਂ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ ਕਾਲੇ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਸੰਨ 1915 ਦਾ 16 ਨਵੰਬਰ ਉਹ ਦਿਹਾੜਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਸਰਾਭਾ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਰਾਭਾ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨੇ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਵਰਗਾ ਸ਼ਹੀਦ-ਏ-ਆਜ਼ਮ ਸਿਰਜਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਜੇ ਮਾਹੌਲ ਨੇ ਹੀ ਪੰਡਿਤ ਨਹਿਰੂ ਵਰਗੇ ਰਾਜਨੀਤੀਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਭਾਰਿਆ।

ਅਜੋਕੇ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀ ਤੇ ਨੀਤੀਵਾਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਨੌਜਵਾਨ ਪੀੜ੍ਹੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਦੇਣ ਉਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੇ ਤਾਂ ਏਸ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ

ਸਮੁੱਚਾ ਯੂਥ ਫੈਸਟੀਵਲ ਸਰਾਭਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਪੰਡਿਤ ਨਹਿਰੂ ਦੀ ਧਰਮ-ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਤੇ ਦਿੱਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਸੁਤੰਤਰ ਭਾਰਤ ਦੀ ਵਾਗਡੋਰ ਸੰਭਾਲਦੇ ਸਾਰ ਜਿਹੜੀ ਪ੍ਰਥਮ ਕੈਬਨਿਟ ਬਣਾਈ ਉਸ ਦੇ 14 ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸ਼ਿਆਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਮੁਕਰਜੀ, ਬੀ. ਆਰ. ਅੰਬੇਦਕਰ, ਸਨਮੁਖਮ ਚੈਟੀ, ਸੀ. ਐਚ. ਭਾਬਾ, ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਤੇ ਜੋਗਨ ਮਥਾਈ ਛੇ ਮੈਂਬਰ ਗੈਰ ਕਾਂਗਰਸੀ ਸਨ।

ਕਾਂਗਰਸੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚ ਸਰਦਾਰ ਪਟੇਲ ਵੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਅੱਜ-ਕਲ੍ਹ ਗਲਤ-ਮਲਤ ਖਬਰਾਂ ਦਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਗਰਮ ਹੈ। ਜੇ ਪਟੇਲ ਚਾਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਦੇ ਪਟੜੇ ਉਤੇ ਖਲੋ ਕੇ ਕੈਬਨਿਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਨਵਰੀ 1948 ਵਿਚ ਨਹਿਰੂ ਤੇ ਪਟੇਲ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਰੇਝਾਂ ਵੀ ਆਈਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਹੱਥ ਸੀ। 30 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਚਾਰ ਵਜੇ ਪਟੇਲ ਨੇ ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ

ਨਹਿਰੂ ਤੇ ਪਟੇਲ ਦੋਨਾਂ ਮਹਾਰਥੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿਚ ਆਈ ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਤਰੇਝ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਘਾਤਕ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਗੁੱਸੇ-ਗਿੱਲੇ ਦੂਰ ਕਰਵਾਉਣੇ ਸੀ ਪਰ 5 ਵਜੇ ਕੇ 10 ਮਿੰਟ 'ਤੇ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਹੋ ਗਈ।

ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਫਰਵਰੀ 1948 ਵਿਚ ਨਹਿਰੂ ਤੇ ਪਟੇਲ ਦੀਆਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋ ਚਿੱਠੀਆਂ ਵੀ ਧਿਆਨ ਮੰਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਿੰਨ ਫਰਵਰੀ 1948 ਨੂੰ ਨਹਿਰੂ ਵਲੋਂ ਪਟੇਲ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਚਿੱਠੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪੈਰਾ: “ਆਪਾਂ ਪੂਰੀ ਚੱਪਾ ਸਦੀ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਹੋ ਦੂਰ ਕੇ ਟੋਇਆ-ਟਿੱਬਿਆਂ ਤੇ ਝੱਖੜਾਂ ਦਾ ਟਾਕਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਤਨ ਤੇ ਮਨ ਗਵਾਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ ਨਿੱਘ ਤੇ ਮੋਹ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧਿਆ ਹੈ। 5 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਸਰਦਾਰ ਪਟੇਲ ਨੇ ਉਤਰ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ, “ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚਲੇ ਨਿੱਘ ਤੇ ਪਿਆਰ ਨੇ ਬੇਅੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਆਪਾਂ ਦੋਨੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਾਂਝੇ ਮੰਤਵ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਕਦਮ ਨਾਲ ਕਦਮ ਮਿਲਾ ਕੇ ਚੱਲੇ ਹਾਂ। ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪਿਆਰ ਤੇ ਸਤਿਕਾਰ

ਨਿੱਕ
ਸੁੱਕ

ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ

Sandhugulzar@yahoo.com

ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਉਭਰੇ ਵਿਤਕਰਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਤਾੜ ਕੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਿਆ?”

ਆਪਾਂ ਅੱਜ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਮਾਪ ਤੋਲਾਂ ਨਾਲ ਪਰਖੀਏ ਜਿਹੜਾ ਸਰਦਾਰ ਪਟੇਲ ਦਾ ਬੁੱਤ ਉਸਾਰਨ ਲਈ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ ਭਰ 'ਚੋਂ ਲੋਹਾ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਨਹਿਰੂ ਦੇ 125ਵੇਂ ਜਨਮ ਦਿਨ ਉਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਮੁਆਫ ਕਰਨਾ ਮੈਂ ਨਹਿਰੂ ਤੇ ਸਰਾਭਾ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬੋਝਾ ਦੂਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਭੁੱਲ-ਚੁੱਕ ਮੁਆਫ਼।

ਅੰਤਿਕਾ:

ਉਨ੍ਹੀਂ ਰਾਸਤੋਂ ਨੇ ਜਿਨ ਪਰ ਹਮ ਤੁਮ ਚਲੇ ਬੇ ਦੋਨੋਂ, ਮੁਝੇ ਰੋਕ ਰੋਕ ਪੁਛਾ ਤੇਰਾ ਹਮਸਫਰ ਕਹਾ ਹੈ।

ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਵੱਲੋਂ ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵੀਜ਼ਾ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਰੱਦ

ਸਿਡਨੀ: ਤਕਰੀਬਨ 16 ਹਜ਼ਾਰ ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵੀਜ਼ਾ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਰੱਦ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ-ਪੰਜਾਬੀ, ਚੀਨ, ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼ ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਇੰਮੀਗਰੇਸ਼ਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਵੱਲੋਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਬੰਧਤ ਵੀਜ਼ਾ ਕੈਟਾਗਰੀਆਂ ਦੇ ਸਥਾਨ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਤੇ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।

ਇੰਮੀਗਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੀੜਤ ਪਰਵਾਸੀ ਇਨਸਾਫ ਲੈਣ ਲਈ ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਉਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਵਿਚ ਸੁਨਹਿਰਾ ਭਵਿੱਖ ਸਜਾਉਣ ਦੀ ਖਾਹਿਸ਼ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਪੱਕਾ ਵੀਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਮੀਗਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਕਈ ਅਰਜ਼ੀਕਰਤਾ ਪਿਛਲੇ ਸੱਤ-ਅੱਠ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੀ ਵੀਜ਼ੇ ਦੀ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਵਧੇਰੇ ਆਪਣੀਆਂ ਵੀਜ਼ਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਯੋਗਤਾ- ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਗਿਆਨ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੂਚੀ, ਉਮਰ ਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਮੇਤ ਪੁਆਇੰਟ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਡਾਕਟਰੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਪੀ.ਜੀ.ਆਈ. ਦੂਜੇ ਥਾਂ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੀ.ਜੀ.ਆਈ. ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ 15 ਡਾਕਟਰੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦੂਜਾ ਸਥਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਵੀਕ-ਨੀਲਸਨ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਸਰਵੇਖਣ ਅਨੁਸਾਰ ਪੀ.ਜੀ.ਆਈ. ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ, ਖੋਜ ਤੇ ਰੋਗੀਆਂ ਦੀ ਦੇਖ-ਭਾਲ ਲਈ ਸਿਰਮੌਰ 15 ਮਲਟੀ ਸਪੈਸ਼ਲਟੀ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਦੂਸਰਾ ਸਥਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।

ਵੀਕ-ਨੀਲਸਨ ਨੇ ਇਸ ਹਫ਼ਤੇ ਬੈਸਟ ਹਸਪਤਾਲ ਸਰਵੇਖਣ 2015 ਵਿਚ ਉੱਤਮ

ਪੀੜਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਵਿਜੈ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਲਈ ਪਰਵਾਸ ਵਾਸਤੇ 2009 ਵਿਚ ਹੁਨਰਮੰਦ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਤੇ ਲੜਕਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਦੀ ਪੱਕੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਮਿਲੇਗੀ। ਉਹ ਸਿਡਨੀ ਵਿਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵੀਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇਸ ਆਸ ਨਾਲ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਥੇ ਰਹਿ ਕੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੱਕੇ ਵੀਜ਼ੇ ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਚੰਗੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬੇਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਢਾਲ ਸਕੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਤਕਰੀਬਨ ਇਕ ਲੱਖ ਆਸਟਰੇਲੀਆਈ ਡਾਲਰ ਵੀ ਇਸੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਲਾ ਦਿੱਤੇ। ਵੀਜ਼ਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਬਾਅਦ ਆਏ ਨੋਟਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਲਕ ਛੱਡਣ ਲਈ 28 ਦਿਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਸਿਡਨੀ ਵਿਚ ਰਹਿ ਗੁਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੋ ਕਿ ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਹੈ, ਨੇ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਸ਼ਮਿਦਰ ਦੇ ਪੱਕੇ ਵੀਜ਼ੇ ਲਈ ਪੁਆਇੰਟ ਟੈਸਟ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਅਰਜ਼ੀ ਲਾਈ ਸੀ। ਛੇ ਸਾਲ ਦੀ ਉਡੀਕ ਬਾਅਦ ਇੰਮੀਗਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਦੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੂੰ ਛਾਪਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਮ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਪੀ.ਜੀ.ਆਈ. ਨੂੰ ਜਣੇਪੇ ਤੇ ਇਸਤਰੀ ਰੋਗ, ਸ਼ੂਗਰ ਰੋਗੀਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ, ਬਾਲ ਰੋਗਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜਾਂ ਵਿਚ ਦੂਸਰਾ, ਨਿਊਰੋਲੋਜੀ ਵਿਚ ਤੀਸਰਾ, ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਪੰਜਵਾਂ ਤੇ ਆਨਾਕਲੋਜੀ ਲਈ ਛੇਵਾਂ ਸਥਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਾਲ ਨੌਂ ਸੁਪਰ ਸਪੈਸ਼ਲਟੀ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪੀ.ਜੀ.ਆਈ. ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਹੈ।

ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਮੇਲੇ 'ਚ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਦੀ ਸਾਰ ਲੈਣ ਦਾ ਹੋਕਾ

ਲੁਧਿਆਣਾ: ਪੰਜਾਬੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੇ ਬਾਬਾ ਬੋਹੜ ਜਗਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੱਸੋਵਾਲ ਨੂੰ ਸਮਰਪਤ 37 ਵਾਂ ਪ੍ਰੋ. ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਮੇਲਾ ਅਗਲੇ ਵਰ੍ਹੇ ਮਿਲਣ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੇਲੇ ਦੌਰਾਨ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸਮੂਹ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਆਪਸੀ ਭਾਈਚਾਰਾ, ਅਮਨ ਕਾਨੂੰਨ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਕੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਪੰਜਾਬੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਨੀਤੀ ਬਣਾ ਕੇ ਲਾਗੂ ਕਰੇ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬੀ ਗੀਤਕਾਰੀ, ਗਾਇਕੀ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੌਰਾਨ ਅਸਲੀਲਤਾ ਫੈਲਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਭਾਸ਼ਾ ਐਕਟ 2008 ਵਿਚਲੀਆਂ ਤਰੁਟੀਆਂ ਦੂਰ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਣ ਉੱਤੇ ਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਪਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ।

ਇਸ ਮੌਕੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੋਂ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ ਬਿੱਟੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰੋ. ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਇਕ ਉੱਚ ਕੋਟੀ ਦੇ ਸ਼ਾਇਰ ਸਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਬਨਿੰਡਾ ਦੇ ਚਾਂਸਲਰ ਡਾ. ਸਰਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜੌਹਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰੋ. ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਮੈਮੋਰੀਅਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਲਈ ਮੇਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਕਦਮ ਹੈ।

ਸਾਬਕਾ ਮੰਤਰੀ ਮਲਕੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾਖਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਹਾਊਸਫੈਡ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਬਾਵਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਗਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੱਸੋਵਾਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਖਾੜਕੂਵਾਦ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਪ੍ਰੋ. ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਮੇਲੇ ਲਾ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਡਰ ਤੇ ਸਹਿਮ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ

ਕੀਤਾ ਸੀ। ਲੁਧਿਆਣਾ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਪਰਮਰਾਜ ਸਿੰਘ ਉਮਰਾਨਗਲ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹਿਮਾਨ ਵਜੋਂ ਸ਼ਿਰਕਤ ਕਰਦਿਆਂ ਪ੍ਰੋ. ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜਗਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੱਸੋਵਾਲ ਦੀਆਂ

ਤਸਵੀਰਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਫੁੱਲ ਭੇਟ ਕੀਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰੋ. ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਮੈਮੋਰੀਅਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਹਰ ਸਾਲ ਮੇਲਾ ਲਾ ਕੇ ਭਾਈਚਾਰਕ ਸਾਂਝ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

WEBSITE - DHOLRADIO.CO

DHOL RADIO

ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੰਜਾਬੀ ਰੇਡੀਓ

REQUEST SONG MUSIC 24/7

LISTEN ON PHONE

Application For Android and iPhone - Dhol Radio

LIVE CALLS → USA 951-824-6365

skype - DHOLRADIO.ORG

LISTEN BY CALL → USA 702-489-0211

Sukhpal Gill 10 pm to 12 am (IST) Puran singh waraich 2:30 pm to 4 pm (IST)

Imperial Truck Driving School

3506 Nielsen Ave., Fresno, CA 93706

ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ! ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ!!
ਖੁਲ੍ਹ ਗਿਆ ਹੈ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਸਕੂਲ

ਟਰੇਨਿੰਗ ਦੇਣ ਲਈ ਅਨੁਭਵੀ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਟਰੇਨਰ
ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਬ ਲੱਭਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗੇ
ਟਰੇਨਿੰਗ ਲਈ ਵਧੀਆ ਨਵੇਂ ਟਰੱਕ, ਵਾਜਬ ਫੀਸ

ਰਹਿਣ ਵਾਸਤੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧ

Deep Sidhu 559-217-5986
Mahinder Singh 559-515-9022
mailto:Deep@jfsinc.us

H K TRANSPORT INC

Division of HK Incorporated

1401 West Ray St, Indianapolis, IN 46221

Ph: 317-408-3211, web: www.hktransportinc.com

**ਓਨਰ ਅਪਰੇਟਰਾਂ
ਅਤੇ ਡਰਾਈਵਰਾਂ
ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ**

ਸਾਰੀਆਂ 48 ਸਟੇਟਾਂ ਲਈ, ਡਰਾਈ ਫਰੇਟ, 100% ਨੋ ਟੱਚ, ਬਰੈਂਡ ਨਿਊ ਟਰੱਕ/ਟਰੇਲਰ, ਡਾਇਰੈਕਟ ਡਿਪੋਜ਼ਿਟ, ਮੈਡੀਕਲ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ 5000 ਡਾਲਰ ਸਾਈਨ-ਇਨ ਬੋਨਸ

ਓਨਰ ਅਪਰੇਟਰਾਂ ਲਈ

*92% ਫਲੈਟ ਡਿਸਪੈਚ
*30 ਸੈਂਟ/ਗੈਲਨ ਤੱਕ ਫਿਊਲ ਡਿਸਕਾਊਂਟ
*ਬਰੈਂਡ ਨਿਊ ਟਰੇਲਰ
*ਨੈਸ਼ਨਲ ਟਾਇਰ ਰਿਬੇਟ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ

ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਲਈ

*48 ਸੈਂਟ ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀ ਮੀਲ
*95% ਲੋਡ ਯਾਰਡ 'ਚ ਹੁੱਕ ਐਂਡ ਡਰਾਪ
*ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸਾਫ ਸੁਥਰੇ ਟਰੱਕ

ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਅਤੇ ਓਨਰ ਅਪਰੇਟਰਾਂ ਲਈ ਡਾਇਰੈਕਟ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਅਤੇ ਵੀਕਲੀ ਪੇਅ

ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ:

■ਕਲਾਸ ਏ ਸੀ ਡੀ ਐਲ ਅਤੇ ਸਾਫ-ਸੁਥਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਹੋਵੇ ■ਉਮਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 23 ਸਾਲ
■ਘੱਟੋ ਘੱਟ 2 ਸਾਲ ਦਾ ਓ ਟੀ ਆਰ ਅਤੇ ਕੁਲ 5 ਸਾਲ ਦਾ ਤਸਦੀਕਯੋਗ ਤਜਰਬਾ ਹੋਵੇ।

ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ 'ਲੀਜ਼ ਟੂ ਬਾਈ' ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਾ ਲਾਭ ਵੀ ਉਠਾ ਸਕਦੇ ਹੋ

ਡਾਇਰੈਕਟ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਅਤੇ ਪੰਪ 'ਤੇ ਫਿਊਲ ਰਿਬੇਟ

ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ: ਫੋਨ 317-408-3211

ਜਾਂ ਵੈਬ ਸਾਈਟ www.hktransportinc.com 'ਤੇ ਅਰਜੀ ਭਰੋ

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੰਤ ਸਾਗਰ ਵਲੋਂ ਗੁਰਪੁਰਬ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ

ਨਿਊ ਯਾਰਕ (ਬਿਊਰੋ): ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੰਤ ਸਾਗਰ, ਬੈਲਰੋਜ਼ ਦੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਉਦਮ ਨਾਲ ਲੰਘੀ 21 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ 10ਵਾਂ ਸਾਲਾਨਾ ਮਹਾਨ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ।

ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਦੁਪਹਿਰ ਕਰੀਬ 12 ਵਜੇ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਉਪਰੰਤ ਸੁੰਦਰ ਸਜੀ ਪਾਲਕੀ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਛਤਰ ਛਾਇਆ ਹੇਠ ਰਵਾਇਤੀ ਅਸਤਰ ਬਸਤਰ ਵਿਚ ਸਜੇ ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਨੀ ਹੇਠ ਜੈਕਾਰਿਆਂ ਦੀ ਗੂੰਜ ਨਾਲ ਅਰੰਭ ਹੋਇਆ। ਨਿਸ਼ਾਨਚੀ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਲੇ ਕੇਸਰੀ ਝੰਡੇ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਨ ਝੰਡਾ ਲੈ ਕੇ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਧਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਝਾਤੂਬਰਦਾਰ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਪਾਲਕੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਝਾਤੂ ਫੜੀ ਸੜਕ ਸਵਾਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਪਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਫਲੋਟ 'ਤੇ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਗੁਰਬਾਣੀ

ਵਾਲੇ, ਭਾਈ ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਨਿਊ ਯਾਰਕ (ਸਾਬਕਾ ਹਜ਼ੂਰੀ ਰਾਗੀ, ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ), ਭਾਈ ਬਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪਿਹੋਵਾ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਰਾਕੋਟ ਯੂ ਕੇ ਦੇ ਕੀਰਤਨੀ ਜਥੇ ਨੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਕੀਰਤਨ ਰਾਹੀਂ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ। ਕਥਾਵਾਚਕ ਭਾਈ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਅਤੇ ਬੀਬੀ ਚੰਦਲਦੀਪ ਕੌਰ ਦੇ ਢਾਡੀ ਜਥੇ ਨੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਕਥਾ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਢਾਡੀ ਵਾਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਸਰਵਣ ਕਰਵਾਇਆ। ਸੰਗਤ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਾ ਜਾਪ ਕਰਦੀ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਧਾ ਅਰਪਣ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਗਤਕਾ ਖਿਡਾਰੀ ਗਤਕਾ ਯੂਥ ਦੇ ਜੌਹਰ ਵਿਖਾ ਰਹੇ ਸਨ।

ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਰਾਹੀਂ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਵਰਖਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿਚ ਆਈ ਸੰਗਤ ਨੇ ਉਚੀ ਉਚੀ ਜੈਕਾਰੇ ਗੂੰਜਾਏ। ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਨੇ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ

ਦਾ ਇਲਾਹੀ ਕੀਰਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਫਿਜ਼ਾ ਵਿਚ ਖਾਲਸਾਈ ਰੰਗ ਘੁਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੰਗਤਾਂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਦੀ ਤੁਕ 'ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਮਿਟੀ ਧੁੰਧ ਜਗੁ ਚਾਨਣੁ ਹੋਆ' ਦਾ ਜਾਪ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਵਾਨ ਸਜੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਭਾਈ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰੰਗੀਲਾ ਦੁਰਗ

ਸੰਗਤਾਂ ਲਈ ਥਾਂ ਥਾਂ ਭਾਂਤ-ਸਭਾਂਤੇ ਲੰਗਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮਿਥੇ ਰੂਟ ਮੁਤਾਬਕ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਹਿੱਲ ਸਾਈਡ 263 ਸਟਰੀਟ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ, 82 ਐਵੇਨਿਊ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ ਕਰੀਬ 4 ਵਜੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੰਤ ਸਾਗਰ ਵਿਖੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਪ੍ਰਦਾਰਨ ਗਲੋਬਲ ਪੰਜਾਬ ਟੀ ਵੀ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਰੂ ਘਰ ਵਿਖੇ ਗਤਕਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਗਤਕੇ ਦੇ ਜੌਹਰ ਵਿਖਾ ਕੇ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਚਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਲੋਕਲ ਬੈਂਡ ਵਾਲਿਆਂ ਵਲੋਂ ਕੀਤੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦਾ ਵੀ ਆਪਣਾ ਹੀ ਰੰਗ ਸੀ। ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੇ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ 'ਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਈਆਂ ਸੰਗਤਾਂ, ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀਆਂ, ਵਾਲੰਟੀਅਰਾਂ, ਪੰਥਕ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ, ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਤੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕੁਈਨਜ਼ ਕਾਉਂਟੀ ਅਧੀਨ ਪੈਂਦਾ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੰਤ ਸਾਗਰ 1998 ਵਿਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਥੇ ਸਾਲ 2000 ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿਹਾਤੇ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਭਾਤ ਫੇਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਲ 2006 ਤੋਂ ਸੰਗਤ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਗੁਰਪੁਰਬ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਸਜਾਉਣਾ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਵਲੋਂ ਜਾਰੀ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਰਪੁਰਬ ਸਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਾਗਮ

25 ਨਵੰਬਰ, ਬੁੱਧਵਾਰ ਨੂੰ ਹੋਣਗੇ। ਸਵੇਰੇ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਦੇ ਭੋਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਰਤਨ ਦੀਵਾਨ ਸਜਣਗੇ। ਅਖੰਡ ਪਾਠਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਦੇ ਭੋਗ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਪਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਉਪਰੰਤ ਰਾਤ 12:30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਕੀਰਤਨ ਦਰਬਾਰ ਸਜੇਗਾ। ਆਰਤੀ, ਅਰਦਾਸ ਅਤੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਵਰਖਾ ਉਪਰੰਤ ਸਮਾਗਮ ਸਮਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਖੰਡ

ਪਾਠਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਚੱਲ ਰਹੀ ਲੜੀ 29 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸੇਵਾਦਾਰ ਭਾਈ ਸੱਜਣ ਸਿੰਘ (ਸਾਬਕਾ ਹਜ਼ੂਰੀ ਰਾਗੀ, ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ) ਨਾਲ ਫੋਨ: 718-347-5659 ਜਾਂ 718-343-1030 ਰਾਹੀਂ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

SIGNS • GRAPHICS • WRAP

Quik Signs

www.quiksigns.us

SIGNS & GRAPHICS

ਟਰੱਕਾਂ ਅਤੇ ਟਰੇਲਰਾਂ ਦੇ ਸਾਈਨ, ਟਰਿਪ ਪੈਕ, ਲੌਗ ਬੁੱਕ

- ਸਟੋਰਾਂ ਦੇ ਸਾਈਨ • ਫਲਾਇਰ • ਪੋਸਟਰ • ਬਿਜ਼ਨਸ ਕਾਰਡ
- ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਸਾਈਨ • ਐਲ.ਈ.ਡੀ. ਸਾਈਨ • ਕਲੈਂਡਰ
- ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਟਿੰਗ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਾਲ ਕਰੋ

- Store Sign • Flyers • Posters • LED Sign
- Business Cards • Electronic Signs • Banner

ਅਸੀਂ ਸਾਈਨ ਮੇਲ ਵੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ

LED

GAS PRICE CHANGER

ALL SIZE AVAILABLE

Reasonable Price, Fast & Friendly Service

661.703.8795

tanjit5020@yahoo.com

661.900.7357

manmit5020@yahoo.com

ਤਾਰਿਕ ਫਤਿਹ ਦਾ ਫਤਵਾ

ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਮੂਲ ਦਾ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਲੇਖਕ ਤਾਰਿਕ ਫਤਿਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਚਰਚਾ ਵਿਚ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਰ ਉਹ ਇੰਦੌਰ ਦੇ ਸਾਹਿਤਕ ਮੇਲੇ ਵਿਚ ਰੜਕਿਆ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਜੱਗ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਕੱਟੜ ਆਲੋਚਕ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਕਸਰ ਵਿਵਾਦ ਛਿੜ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਹੁਤੇ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਲਹਿਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਤਰਕ ਸੁੱਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਅਜਿਹੇ ਤੱਖੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਕਰਦਾ

ਸ਼ਿਵਦੀਪ ਸਿੰਘ

ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਗੋਤਾ ਆ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇੰਦੌਰ ਦੇ ਸਾਹਿਤ ਮੇਲੇ ਦੀ ਹੀ ਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਮੇਲੇ ਦੌਰਾਨ ਪੂਰਾ ਖੜਕਾ ਕੇ ਕਹਿ ਸੁਣਾਇਆ- "ਇਸਲਾਮੀ ਅਤਿਵਾਦ ਅੱਜ ਸਮੱਸਿਆ ਬਣ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ (ਲੇਖਕ) ਇਸ ਨਾਲ ਸਿੱਝਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਖਿਲਾਫ਼ ਬੋਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਖਿਲਾਫ਼ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਜੁਰਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਚੁੱਪ ਕਰ ਕੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਘਰ ਬੈਠੋ ਅਤੇ ਪਿਆਜ਼-ਟਮਾਟਰ ਵੇਚੋ।" ਉਹ ਇਸ ਮੇਲੇ ਦੇ 'ਮਜ਼ਹਬੀ ਅਤਿਵਾਦ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਸਮਾਜ' ਨਾਂ ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਲੇਖਕਾਂ ਵੱਲ ਝਾਕਦਿਆਂ ਕਿਹਾ- "ਉਸਾਮਾ ਬਿਨ-ਲਾਦਿਨ ਅਤੇ ਮੁੱਲਾ ਉਮਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਹਿਰਦੇ ਹਨ ਭਲਾ? ਦਾਉਦ ਇਬਰਾਹਿਮ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਹੀ ਕਿਉਂ ਹੈ, ਉਹ ਟਿਊਨੀਸੀਆ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਚਲਿਆ ਗਿਆ?" ਉਸ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਝੜੀ ਇਥੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮੁੱਕੀ। ਉਸ ਆਖਿਆ- "ਸੰਤਾਲੀ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰਾਚੀ ਵਿਚ ਗੁਜਰਾਤੀ, ਕੱਛੀ, ਸਿੰਧੀ ਤੇ ਬਲੋਚ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦਾ 'ਕਤਲ' ਕਰ

ਤਾਰਿਕ ਫਤਿਹ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਚਰਚਾ ਵਿਚ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋ ਪੁਸਤਕਾਂ- 'ਚੇਜਿੰਗ ਏ ਮਿਰਾਜ' ਅਤੇ 'ਦਿ ਜਿਊ ਇਜ਼ ਨੌਟ ਮਾਈ ਐਨਮੀ' ਨੇ ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਖੂਬ ਹਲਚਲ ਮਚਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਇੰਦੌਰ ਵਿਚ ਸਾਹਿਤ ਮੇਲੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਇੰਨੀ ਤਿੱਖੀ ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੋ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਲੇਖਕ ਮੇਲੇ ਵਿਚੋਂ ਵਾਕਆਉਟ ਕਰ ਗਏ। ਸ਼ਿਵਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਤਾਰਿਕ ਫਤਿਹ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਗੁੱਝੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਆਪਣੇ ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।

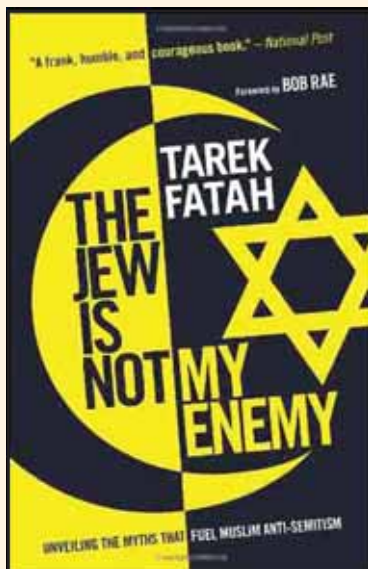
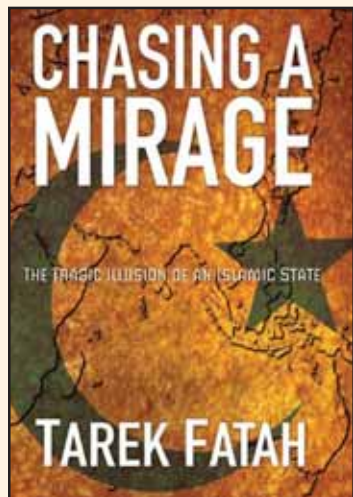

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅੱਜ ਕਰਾਚੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਇਕ ਵੀ ਗੁਜਰਾਤੀ ਲੇਖਕ ਨਹੀਂ ਵੱਸਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਗੁਜਰਾਤੀ ਅਖਬਾਰ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਪਾਰਸੀ ਅਤੇ ਬੋਹਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਤਾਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੂਬੇ ਬਣੇ, ਪਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਸਿੰਧੀ, ਗੁਜਰਾਤੀ, ਬਲੋਚੀ ਅਤੇ ਪਸ਼ਤੋ ਉਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਆਇਦ ਹੋ ਗਈ। ਇਥੋਂ

ਤੱਕ ਕਿ ਬਹੁ-ਗਿਣਤੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬੰਗਾਲੀ ਉਤੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀ ਠੋਕ ਦਿੱਤੀ। ਹਰ ਪਾਸੇ ਉਰਦੂ ਲੱਦ ਦਿੱਤੀ। ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵੱਲ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।"

ਤਾਰਿਕ ਫਤਿਹ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਆਏ ਦੋ ਲੇਖਕਾਂ- ਆਲੋਚਕ ਮੁਬੀਨ ਮਿਰਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਰਾ ਅੰਬਰੀਨ ਹਸੀਬ, ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਉਠ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਰਕ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਉਸਾਮਾ ਜਾਂ ਮੁੱਲਾ ਉਮਰ ਕਾਰਨ ਸਾਰੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅਤਿਵਾਦੀ ਕਿਵੇਂ ਗਰਦਾਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਮੁਕਾਮੀ (ਲੋਕਲ) ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਤਾਰਿਕ ਫਤਿਹ ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ- "ਤਾਰਿਕ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਕਰਾਚੀ ਵਿਚ ਅੱਜ ਵੀ ਤਿੰਨ ਗੁਜਰਾਤੀ ਅਖਬਾਰ ਛਪਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੰਧੀ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰ ਵੀ ਛਪ ਰਹੇ ਹਨ।" ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਵਾਕਆਉਟ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥਾਂ-ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਪੈ ਗਈ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਦੋਹਾਂ ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਮਨਾ ਲਿਆ ਗਿਆ।

ਕਰਾਚੀ (ਪਾਕਿਸਤਾਨ) ਵਿਚ 20 ਨਵੰਬਰ 1949 ਨੂੰ ਜਨਮਿਆ ਤਾਰਿਕ ਫਤਿਹ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ। 1970 ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ 'ਕਰਾਚੀ ਸਨ' ਨਾਲ ਪੱਤਰਕਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕੈਨੇਡਾ ਪੁੱਜਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਸਾਉਦੀ ਅਰਬ ਵੀ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਛਪੀਆਂ ਹਨ- 'ਚੇਜਿੰਗ ਏ ਮਿਰਾਜ': ਦਿ ਟ੍ਰੈਜਿਕ ਇਲੂਜ਼ਨ ਆਫ਼ ਏ ਇਸਲਾਮਿਕ ਸਟੇਟ' ਤੇ 'ਦਿ ਜਿਊ ਇਜ਼ ਨੌਟ ਮਾਈ ਐਨਮੀ' ਜਿਹੜੀਆਂ ਵਾਹਵਾ ਚਰਚਾ ਵਿਚ ਰਹੀਆਂ।

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਵੱਸਦਾ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਮੂਲ ਦਾ ਲੇਖਕ ਤਾਰਿਕ ਫਤਿਹ (ਐਨ ਸੱਜੇ) ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪੁਸਤਕਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਛਪਣ ਪਿਛੋਂ ਵਾਹਵਾ ਬਹਿਸਾਂ ਚੱਲੀਆਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਆਖ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬੋਲਦੀਆਂ

ਕਾਲਮ 'ਆਖ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬੋਲਦੀਆਂ' ਨੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਅੰਦਰ ਬੈਠੇ ਸ਼ਾਇਰ ਨੂੰ ਖੂਬ ਹਲੂਣਿਆ ਹੈ। ਤਸਵੀਰ ਦੇਖ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ ਜੋ ਵਲਵਲ ਉਠਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਵਿਤਾ ਦੀਆਂ ਇਕ-ਦੋ ਸਤਰਾਂ 'ਚ ਸਾਨੂੰ ਤਸਵੀਰ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਜੇ। 'ਗਾਗਰ ਵਿਚ ਸਾਗਰ' ਭਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਮਿਲੇਗੀ। ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ ਫੋਟੋ ਨਾਲ ਕਾਵਿ ਟੋਟਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਪੰਜਾਬੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਕੋਈ ਵਧੀਆ ਤਸਵੀਰ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਵੀ ਇਸ ਕਾਲਮ ਲਈ ਭੇਜ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਾਰ ਕੈਪਸ਼ਨ ਭੇਜਣ ਲਈ ਆਖਰੀ ਤਾਰੀਖ 5 ਦਸੰਬਰ 2015 ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਕੈਪਸ਼ਨ ਮੁਕਾਬਲਾ-197

ਆ ਨੀ ਪ੍ਰੀਤੀਏ 'ਕੱਠੀਆਂ ਹੋ ਕੇ, ਫੋਟੋ ਇੱਕ ਖਿਚਵਾਈਏ।
ਫਿਰ ਵੀਰੇ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਦੇ ਵਿਚ, ਰਲ ਕੇ ਰੌਣਕਾਂ ਲਾਈਏ।
ਮੱਥੇ ਉਤੇ ਲਮਕਣ ਟਿੱਕੇ, ਖੂਬ ਸ਼ੌਂਕੀਨੀਆਂ ਲਾਈਆਂ।
ਸਭ ਨੂੰ ਦੱਸੀਏ ਪ੍ਰੀਤੀ ਪਿੰਕੀ, ਬਣ ਕੇ ਸਹੇਲੀਆਂ ਆਈਆਂ।

ਕੈਪਸ਼ਨ ਮੁਕਾਬਲਾ-195

'ਗਰੀਬੀ ਹਟਾਉ' ਵੀ ਵੇਖ ਲਿਆ
ਹੁਣ 'ਅੱਛੇ ਦਿਨ' ਦੇ ਲਾਰੇ ਨੇ।
ਬਣਾ ਕੇ ਮੂਰਖ ਲੈਂਦੇ ਵੇਟਾਂ
ਸਭ ਲੀਡਰ ਖੇਖਣ ਹਾਰੇ ਨੇ।
ਬਚਪਨ ਸਾਡਾ ਢੋਹਵੇ ਕਚਰਾ
ਆਖਣ ਨੂੰ ਇਹ ਤਾਰੇ ਨੇ।

-ਜਗਮੀਤ ਸਿੰਘ ਪੰਧਰ

ਪਿੰਡ ਕਲਾਹੜ (ਲੁਧਿਆਣਾ)
ਫੋਨ: 91-98783-37222

ਇੱਕ ਜਨਮੇ ਅਸਾਂ ਵਿਚ ਗਰੀਬੀ
ਉਪਰੋਂ ਐਸੇ ਦੇਸ਼ ਹੈ ਡੇਰੇ ਲਾਏ।
ਨਾ ਭੁੱਖ ਇੱਥੇ ਮਿਟੇ ਪੇਟ ਦੀ
ਨਾ ਤਨ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੱਪੜੇ ਬਣਾਏ।
ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਤਾਂ ਚੰਗੇ ਕੁੱਤੇ ਅਮੀਰਾਂ ਦੇ
ਦੁੱਧ-ਬਿਸਕੁਟ ਨਾਲ ਲਾਡੀ ਖਾਵਣ ਆਏ।
ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹਨ ਸਕੂਲੇ ਬੱਸਾਂ ਵਿਚ ਜਾਣ
ਸਾਡੇ ਹਿੱਸੇ ਰਿਕਸ਼ੇ ਗੰਦ ਢੋਣ ਦੇ ਆਏ।
ਜਨਮ ਦੇ ਕੇ ਦਸ ਰੱਬਾ ਤੈਂ ਕੀ ਖੱਟਿਆ
ਗਧਿਓਂ ਬੁਰੀ ਜੂਨੀ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਹੰਢਾਏ।
ਦਿਲ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਦੱਸ ਕੀ ਬੀਤਦੀ ਹੋਵੇਗੀ
ਸਾਹਮਣੇ ਬੱਚਾ ਸਾਡੇ ਰਸ ਮਲਾਈ ਖਾਏ।

-ਸਤਵਿੰਦਰ ਬਾਂਦੀ ਦੌਲਤਪੁਰੀ
ਇੰਡੀਆਨਾ।

'ਅੱਛੇ ਦਿਨ' ਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਚਾਅ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੰਮ ਨਾਲ ਭਾਅ।
ਗਰੀਬੀ ਦੇ ਵਿਚ ਹੋਏ ਪੈਦਾ
ਗਰੀਬੀ ਹੰਢਾਉਂਦਿਆਂ ਮਰ ਜਾਣਾ।
ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਕਰ ਕਰ ਮਿਹਨਤ
ਨਾ ਜੁੜੇ ਪੇਟ ਭਰ ਖਾਣਾ।
ਚੁਗ ਕੇ ਲਿਫਾਫੇ ਪਲਾਸਟਿਕ ਵਾਲੇ
ਹੱਥ ਪੈਰ ਰਹਿੰਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਲੇ।
ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਦਾ
ਗਰਮੀ ਹੋਵੇ, ਪੋਹ ਮਾਘ ਦੇ ਪਾਲੇ।
ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਦੇ ਖੋਲ੍ਹੇਗੀ
ਕਿਸਮਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਾਲੇ?

-ਗੋਰਾ ਪ੍ਰਜਾਪਤ, ਨਿਊ ਯਾਰਕ
ਫੋਨ: 718-690-8403

ਆਪੇ ਹਾਲਤ ਨਹੀਂ ਸੁਧਰੇਗੀ
ਕਰਨਾ ਪੈਣਾ ਹੈ ਕੁਝ।
ਜੰਮੀ ਗਰੀਬ ਕਾਮੇ ਦੇ ਘਰ
ਭੱਠ ਤਾਂ ਝੋਕਣਾ ਪੈਣਾ ਹੀ ਹੈ।
ਤੇਰੀ ਉਮਰੇ ਅਮੀਰ ਬੱਚੇ
ਡੱਕਾ ਦੋਹਰਾ ਨਾ ਕਰਦੇ।
ਪੈ ਗਈਆਂ ਚੁਗਣੀਆਂ ਢੇਰਾਂ ਤੋਂ
ਗੰਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਦੀਆਂ ਲੀਰਾਂ।
ਲੱਦ ਕੇ ਰਿਕਸ਼ੇ 'ਤੇ ਬੋਰੇ
ਜਾਵੇਂ ਵੇਚਣ ਕੁਆਤਖਾਨੇ
ਲਾਮਬੰਦ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਪੈਣਾ
ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਏਦਾਂ।
ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ
ਪਾਉਣ ਲਈ ਬੜਾ ਕੁਝ ਹੈ।

-ਦਰਸ਼ਨਪਾਲ ਦੋਸਾਂਝ

To Advertise with Punjab Times Call: 847-359-0746
Fax: 847-705-9388, e-mail: punjabtimes1@gmail.com
Visit us on the web: www.punjabtimesusa.com

ਆਸੀਆਨ ਮੁਲਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਹਿਯੋਗ ਲਈ ਨਵੀਂ ਪੇਸ਼ਕਦਮੀ

ਕੁਆਲਾਲੰਪੁਰ: ਆਸੀਆਨ ਸੰਗਠਨ ਨੇ ਯੂਰਪੀ ਯੂਨੀਅਨ (ਈ.ਯੂ.) ਦੀ ਤਰਜ਼ ਉੱਤੇ ਆਸੀਆਨ ਇਕਨੌਮਿਕ ਕਮਿਊਨਿਟੀ (ਏ.ਈ.ਸੀ.) ਨਾਮ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਮੰਡੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਕੇ ਦੱਖਣ ਪੂਰਬੀ ਏਸ਼ੀਆ ਵਿਚ ਆਰਥਿਕ ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਹਿਯੋਗ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦਿਸ਼ਾ ਦੇਣ ਵੱਲ ਪੇਸ਼ਕਦਮੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਏ.ਈ.ਸੀ. ਅਜਿਹਾ ਇਕੱਲਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਵਸਤੂਆਂ, ਪੂੰਜੀ ਤੇ ਕੁਸ਼ਲ ਕਾਮਿਆਂ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕੁਆਲਾਲੰਪੁਰ ਸਿਖਰ ਸੰਮੇਲਨ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨ 10 ਦੇਸ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਸੰਗਠਨ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਏ.ਈ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵਸਤਾਂ, ਪੂੰਜੀ ਤੇ ਹਨਰਮੰਦ ਕਿਰਤ ਦੀ ਬੇਰੋਕ-ਟੋਕ ਆਮਦੋ-ਰਫਤ ਹੋ ਸਕੇਗੀ। ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਜਨਰਲ ਬਾਨ ਕੀ-ਮੂਨ ਸਮੇਤ ਕਈ ਆਲਮੀ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਿਆ। ਸਮਝੌਤੇ ਮੁਤਾਬਕ ਏ.ਈ.ਸੀ. ਸਮੁੱਚੇ ਆਸੀਆਨ ਖਿੱਤੇ ਨੂੰ ਇਕ ਇਕਹਿਰੀ ਮੰਡੀ ਦਾ ਰੂਪ ਦੇ ਦੇਵੇਗਾ ਤੇ 62 ਕਰੋੜ ਦੀ ਵਸੋਂ ਵਾਲੇ ਦੱਖਣ ਪੂਰਬੀ ਏਸ਼ੀਆ ਨੂੰ ਆਰਥਿਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਵੱਧ ਅਵਸਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਘਰੇਲੂ ਉਤਪਾਦ 24000 ਅਰਬ ਡਾਲਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਆਸੀਆਨ ਆਗੂਆਂ ਨੇ 'ਆਸੀਆਨ 2025- ਇਕੱਠੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ' ਐਲਾਨਨਾਮਾ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਐਲਾਨ ਪੱਤਰ ਵਿਚ ਕਿਹਾ

ਗਿਆ ਕਿ ਆਸੀਆਨ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਰਾਜਸੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਗੁੰਦਿਆ ਹੋਇਆ, ਆਰਥਿਕ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਕਜੁੱਟ ਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿਚ ਅਗਲੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਏ.ਈ.ਸੀ. ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਰਾਹ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸਮਝੌਤੇ ਉੱਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਦੱਖਣ-ਪੂਰਬੀ ਏਸ਼ੀਆਈ ਮੁਲਕਾਂ ਦੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਯੂਰਪੀਅਨ ਯੂਨੀਅਨ ਵਾਂਗ ਆਸੀਆਨ ਮੁਲਕਾਂ ਦੀ ਵੀ ਸਾਂਝੀ ਕਰੰਸੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਪ੍ਰਗਟਾਈ। ਨਾਲ ਹੀ 'ਆਸੀਆਨ 2025' ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਮੈਂਬਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਸਾਰੇ ਮਤਭੇਦ ਦੂਰ ਕਰਨ ਤੇ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋਣ

ਦਾ ਸੰਕਲਪ, ਹਲਫ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਆਸੀਆਨ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ ਸਾਊਥ ਈਸਟ ਏਸ਼ੀਅਨ ਨੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਬਰੂਨੇਈ, ਕੰਬੋਡੀਆ, ਇੰਡੋਨੇਸ਼ੀਆ, ਲਾਓਸ, ਮਲੇਸ਼ੀਆ, ਮਿਆਂਮਾਰ, ਫਿਲਪੀਨਜ਼, ਸਿੰਗਾਪੁਰ, ਥਾਈਲੈਂਡ ਤੇ ਵੀਅਤਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਭਾਰਤ, ਚੀਨ, ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਮੁਲਕ ਇਸ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਮੈਂਬਰ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮਹਿਜ਼ ਖੇਤਰੀ ਸੰਗਠਨ ਨਾ ਹੋ ਕੇ ਸਮੁੱਚੇ ਦੱਖਣ ਪੂਰਬੀ ਏਸ਼ੀਆਈ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ਾ ਜਥੇਬੰਦੀ ਹੈ। ਆਸੀਆਨ, ਭਾਰਤ ਲਈ ਚੌਥਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਵਪਾਰਕ ਭਾਈਵਾਲ ਹੈ ਤੇ ਭਾਰਤ ਇਸ ਸੰਗਠਨ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਭਾਈਵਾਲ ਹੈ। ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵਿਚ

ਰੂਸ ਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤਿਵਾਦ ਖਿਲਾਫ ਸਾਂਝੇ ਯਤਨ ਕਰਨ: ਮੂਨ

ਕੁਆਲਾਲੰਪੁਰ: ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਜਨਰਲ ਬਾਨ ਕੀ ਮੂਨ ਨੇ ਰੂਸ ਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਤਿਵਾਦ ਨੂੰ ਜਤਨਾਂ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਕੱਤਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਅਤਿਵਾਦ ਤੇ ਹਿੰਸਾ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਾਈ ਲਈ ਇਕ ਵਿਆਪਕ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਗੇ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਰੂਸੀ ਜਹਾਜ਼ ਉਪਰ ਹੋਏ ਭਿਆਨਕ ਹਮਲੇ ਤੇ ਪੈਰਿਸ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਬਰਾਕ ਓਬਾਮਾ ਤੇ ਰੂਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦਮਿਤਰੀ ਮੈਦਵੇਦੇਵ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨ ਤੇ ਇਸਲਾਮਿਕ ਸਟੇਟ ਨੂੰ ਪਛਾਤਨ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਬਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਝਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਅਤਿਵਾਦ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਂਝੀ ਰਣਨੀਤੀ ਲਈ ਮੈਂਬਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸੁਝਾਅ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅਤਿਵਾਦ ਨੂੰ ਧਰਮ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ: ਮੋਦੀ

ਕੁਆਲਾਲੰਪੁਰ: ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਨੇ ਕੁਆਲਾਲੰਪੁਰ ਸਥਿਤ ਮਲੇਸ਼ੀਆ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਕਲਚਰਲ ਸੈਂਟਰ ਵਿਚ ਭਾਰਤੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤਿਵਾਦ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋ ਕੇ ਲੜਾਈ ਲੜਨ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਤਿਵਾਦ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਖਤਰਾ ਦੱਸਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਧਰਮ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋ ਕੇ 'ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੰਤੁਲਨ' ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਨਾਂ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਵੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਅਤਿਵਾਦ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ, ਸਮਰਥਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਲਈ ਨਾ ਕਰੇ। ਮੋਦੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਨੂੰ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਦਾ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾ ਬਣਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਆਸੀਆਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਇਕ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਡੋਨੇਸ਼ੀਆ, ਫਿਲਪੀਨਜ਼ ਤੇ ਕੰਬੋਡੀਆ ਦਸੰਬਰ ਤੱਕ ਐਫ.ਟੀ.ਏ. ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਗੇ। ਲਾਓਸ ਨੇ ਹਾਲੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਨੇ ਆਸੀਆਨ ਮੁਲਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਲ 2009 ਵਿਚ ਵਸਤੂਆਂ ਸਬੰਧੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਪਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਉੱਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਸਨ।

ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਉਂਗਲ ਉਪਰ ਸਿਆਹੀ ਲਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਬਦਲੇਗਾ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਵੋਟਰਾਂ ਦੀ ਉਂਗਲ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾਉਣ ਲਈ ਚੋਣ ਬੂਥਾਂ ਉਪਰ ਸਿਆਹੀ ਵਾਲੀ ਦਵਾਤ ਤੇ ਬਰੱਸ ਦੀ ਥਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਮਾਰਕਰ ਪੈਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਛੇਤੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਮੈਸੂਰ ਪੇਂਟਸ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੈਨਾਂ ਉਪਰ ਪਰਖ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਤਰੀਕੇ ਬਰੱਸ ਨਾਲ ਉਂਗਲ ਉਪਰ ਸਿਆਹੀ ਲਾਉਣ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

1962 ਵਿਚ ਚੋਣਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਛੇਤੀ ਨਾ ਮਿਟਣ ਵਾਲੀ ਸਿਆਹੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਚੋਣਾਂ ਦਾ ਅਟੁੱਟ ਹਿੱਸਾ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਮੈਸੂਰ ਪੇਂਟਸ ਦੇ ਪੈਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਹੋਈਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿਆਹੀ ਵਾਲੀ ਦਵਾਤ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿਚ ਪੈਨਾਂ ਨੂੰ

ਸੰਭਾਲਣਾ ਤੇ ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਜਾਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੱਤਦਾਤਾਵਾਂ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਬਰੱਸ ਸਾਫ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਬਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਨਰਮ ਹੋਏ ਅਡਵਾਨੀ

ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ: ਬਿਹਾਰ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਕਰਾਰੀ ਹਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਖਿਲਾਫ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦਾ ਝੰਡਾ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਕੁਝ ਹੀ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਨੇਤਾ ਲਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਡਵਾਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ 'ਅੱਛੇ ਦਿਨ' ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਖਾਨਪੁਰ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਮਤਦਾਨ ਕੇਂਦਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਡਵਾਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਰ ਵਿਵਸਥਾ ਆਪਣੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਸਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਫਿਰਕੂ ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਫਸੇ ਅਸਾਮ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ

ਗੁਹਾਟੀ: ਅਸਾਮ ਦਾ ਵਾਧੂ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜਪਾਲ ਪੀ.ਬੀ. ਆਚਾਰੀਆ ਅਚਾਨਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿਚ ਘਿਰ ਗਏ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਹਿੰਦੂਆਂ ਲਈ ਹੈ' ਬਿਆਨ ਦਾਗ ਦਿੱਤਾ। ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਰਿਲੀਜ਼ ਕਰਨ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਉਪਰ ਸਫਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਹੋਰ ਗਰਮ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਿਤੇ ਵੀ ਜਾਣ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਜਾਂ ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਆਚਾਰੀਆ ਨੇ ਸਫਾਈ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਸਮੇਤ ਭਾਰਤੀ ਮੂਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇਸ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਸਵਾਗਤ

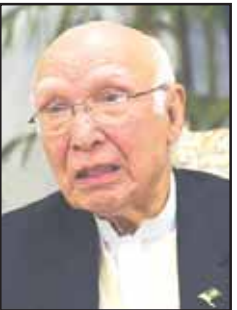
ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਆਚਾਰੀਆ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਦਭਾਗਾ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦੱਸਦਿਆਂ ਕਾਂਗਰਸ ਤਰਜਮਾਨ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਮਨੂ ਸਿੰਘਵੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜਪਾਲ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਤੇ ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਬੋਲੀ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਧਰ, ਅਸਾਮ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਤਰੁਣ ਗੋਗੋਈ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਾਧੂ ਚਾਰਜ ਵਾਲੇ ਰਾਜਪਾਲ ਪੀ.ਬੀ. ਆਚਾਰੀਆ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਪੱਕੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਭਾਰਤ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਪੱਕਾ ਸਬੂਤ ਨਾ ਦੇ ਸਕਿਆ ਪਾਕਿਸਤਾਨ

ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ: ਵਿਦੇਸ਼ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸਰਤਾਜ਼ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਗਤਬਤ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਮਿਸਲਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਪੱਕੇ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਰਨ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

'ਡਾਅਨ' ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮੁਤਾਬਕ ਸ੍ਰੀ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੇ ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ ਵਿਚ ਵਿਦੇਸ਼ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਸੈਨੇਟ ਦੀ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਸਾਹਮਣੇ ਗਵਾਹੀ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਿਸਲ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਭਾਰਤੀ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਤੇ ਹੋਰ ਵੇਰਵੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ ਅਗਸਤ ਵਿਚ ਇਕ ਬੈਠਕ ਦੌਰਾਨ ਭਾਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਿਸਲਾਂ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਪਿਛਲੇ ਸਰਕਾਰੀ ਬਿਆਨਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਮਿਸਲਾਂ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਬਲੈਚਿਸਤਾਨ, ਸੰਘੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਾਲੇ ਕਬਾਇਲੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਤੇ ਕਰਾਚੀ ਵਿਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਸਨ। ਵਿਦੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ ਐਜ਼ਾਜ਼ ਅਹਿਮਦ ਚੌਧਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੰਜੀਦਗੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਮਿਸਲਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਮਰੇ ਅੰਦਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਮਰੀਕਾ ਵੱਲੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਤਾੜਨਾ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ: ਅਮਰੀਕਾ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ 'ਤੇ ਫਿਰ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੱਕਾਨੀ ਨੈਟਵਰਕ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀਆਂ ਦਹਿਸ਼ਤੀ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਨੱਥ ਪਾਏ। ਰੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਤਰਜਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨਾਲ ਖੇਤਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਅਮਰੀਕਾ ਨੇ ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਫੌਜ ਮੁਖੀ ਜਨਰਲ ਰਹੀਲ ਸ਼ਰੀਫ ਦੇ ਪੈਂਟਾਗਨ ਦੌਰੇ ਮੌਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਬਿਹਾਰ ਮੰਚ ਤੋਂ ਗੈਰ ਭਾਜਪਾ ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਸੱਦਾ

ਪਟਨਾ: ਜਨਤਾ ਦਲ (ਯੂ) ਆਗੂ ਨਿਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਪੰਜਵੀਂ ਵਾਰ ਬਿਹਾਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕ ਲਈ। ਹਲਫਦਾਰੀ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨਾਲ ਭਾਜਪਾ ਖਿਲਾਫ ਨਵੀਂ ਸਿਆਸੀ ਸਫਬੰਦੀ ਦੀ ਚਰਚਾ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲੁਆਈ। ਸ੍ਰੀ ਨਿਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ 28 ਹੋਰ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਆਰ.ਜੇ.ਡੀ. ਦੇ ਮੁਖੀ ਲਾਲੂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਤੇਜਸਵੀ (ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ) ਤੇ ਤੇਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਬਿਹਾਰ ਦੇ ਪੰਜਵੀਂ ਵਾਰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਰ.ਜੇ.ਡੀ. ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦਲ (ਯੂ) ਦੇ 12-12 ਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਚਾਰ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਪਾਲ ਰਾਮ ਨਾਥ ਕੋਵਿੰਦ ਨੇ ਸਹੁੰ ਚੁਕਾਈ।

ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਉਪ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ, ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਐਚ.ਡੀ. ਦੇਵਗੌੜਾ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਮਮਤਾ ਬੈਨਰਜੀ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਰਵਿੰਦ ਕੇਜਰੀਵਾਲ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵੀਰਭੱਦਰ ਸਿੰਘ, ਕੇਰਲਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਓਮਨ ਚਾਂਡੀ, ਅਸਾਮ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਤਰੁਣ ਗੋਗੋਈ, ਕਰਨਾਟਕ ਦੇ

ਨਿਤੀਸ਼ ਨੇ 5ਵੀਂ ਵਾਰ ਬਿਹਾਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ

ਲਾਲੂ ਨੂੰ 'ਜੱਫੀ' ਪਾ ਟਵਿਟਰ ਉੱਤੇ ਘਿਰੇ ਕੇਜਰੀਵਾਲ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਬਿਹਾਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨਿਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕ ਸਮਾਗਮ ਮੌਕੇ ਲਾਲੂ ਤੇ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਦੀ 'ਜੱਫੀ' ਸੁਰਖੀਆਂ ਬਣੇ ਰਹੀ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਰਵਿੰਦ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਨਤਾ ਦਲ ਮੁਖੀ ਲਾਲੂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਯਾਦਵ ਨਾ ਸਿਰਫ ਗਲੇ ਮਿਲੇ ਬਲਕਿ ਮੰਚ ਤੋਂ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਹੱਥ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੇਂਜ ਵੀ ਦਿੱਤਾ।

ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਟਵੀਟ ਕਰ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਅਰਵਿੰਦ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੇ 2013 ਵਿਚ ਲਾਲੂ 'ਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਲਾਲੂ ਨੇ ਚਾਰਾ ਘੁਟਾਲੇ ਵਿਚ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਖਾਧੇ ਹਨ।

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸਿੱਧਾਰਮਈਆ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਆਗੂ ਤੇ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਫਾਰੂਕ ਅਬਦੁੱਲਾ ਤੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਲੋਕਦਲ ਮੁਖੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੀ ਅਹਿਮ ਹਸਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

ਭਾਜਪਾ ਵੱਲੋਂ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਐਮ ਵੈਂਕਈਆ ਨਾਇਡੂ, ਸ਼ਿਵ ਸੈਨਾ ਦੇ ਰਾਮ ਦਾਸ ਕਦਮ ਤੇ ਸੁਭਾਸ਼ ਦੇਸਾਈ ਵੀ ਇਸ ਮੌਕੇ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਗੈਰ ਭਾਜਪਾਈ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੇ ਨਵੀਂ ਸਫਬੰਦੀ ਨੂੰ ਹਵਾ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਅੰਧ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਫਿਰਕਾਪ੍ਰਸਤੀ ਅਤੇ ਮਾਨਵੀ ਸਰੋਕਾਰ

ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿਚ ਜਿਥੇ-ਜਿਥੇ ਧਰਮ ਜਾਂ ਮਜ਼ਹਬ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਆਸੀ ਹਿਤ ਸਾਧਣ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਥੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜਿਉਣ ਹਾਲਾਤ ਹੋਰ ਨਿਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਮਨੁੱਖੀ ਸਭਿਅਤਾ ਵਿਕਾਸ ਕਰਦੀ-ਕਰਦੀ ਜਿਸ ਮੁਕਾਮ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਬਤ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮਹਾਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮੁਲਵਾਦੀ ਸੋਚ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਨ ਕਰ ਕੇ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਿਆ ਹੈ। ਫਿਰਕਾਪ੍ਰਸਤੀ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਹਨੇਰੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵੱਲ ਧੱਕ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਇਕ ਫਿਰਕੇ ਦੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀਆਂ ਫਿਰਕੂ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡੀਆਂ ਪਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਤੇ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ

ਕਰਮ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਵਿਵਾਦਤ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਡਿਜੀਟਲ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੰਪਿਊਟਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਅਤੇ ਸਾਫਟਵੇਅਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਕਸਰ ਇਕ ਫਿਰਕੇ ਦੇ ਕੁਝ ਕੁ ਨੇਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦੂਜੇ ਫਿਰਕਿਆਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਸਰੋਆਮ ਨਫਰਤ ਭਰੀ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੋ ਰਹੇ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਆਈ.ਐਸ.ਆਈ.ਐਸ., ਤਾਲਿਬਾਨ, ਅਲ-ਕਾਇਦਾ ਵਰਗੀਆਂ ਫਿਰਕੂ ਤਾਕਤਾਂ ਅੱਜ ਖ਼ਤਰਾ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ 'ਚੋਂ ਨੌਜਵਾਨ ਮੁੰਡੇ-ਕੁੜੀਆਂ ਫਿਰਕੂ ਜ਼ਿਹਨੀਅਤ ਅਧੀਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ 'ਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਕਰ ਕੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੰਗਠਨ ਇਸ ਲਈ ਭਰਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਮਨਸੂਬਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਤਾਕਤਾਂ ਬਰਬਰਤਾ ਪੂਰਨ ਕਾਰਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਬੜੇ ਕਰੂਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੇਗੁਨਾਹਾਂ ਦਾ ਖੂਨ ਵਹਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਾਸੂਮ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਬਲਦੀ ਅੱਗ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਬਖਸ਼ਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ। ਧਰਮ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ, ਬੇਗੁਨਾਹਾਂ ਦਾ ਖੂਨ ਵਹਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਪਰ ਸੱਚ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਖੂਨ ਧਰਮ ਕਰਮ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਵਹਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਹਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਹਾਲਾਤ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਫਿਰਕਾਪ੍ਰਸਤੀ ਦਾ ਦੈਂਤ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਲਈ ਖ਼ਤਰਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਤਰਾਸਦੀ ਇਹ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਬੀਤੇ ਤੋਂ ਸ਼ਾਇਦ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਸੰਨ ਸੰਤਾਲੀ ਵਿਚ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਹੋਈ ਕਤਲੋਗਾਰਤ ਨੂੰ ਕਦੇ ਭੁੱਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਲੱਖਾਂ ਹਿੰਦੂ, ਸਿੱਖ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਬਰਬਾਦੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਕੇ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਲੋਕ ਅੱਜ ਵੀ ਖੂਨ ਦੇ ਅੱਥਰੂ ਰੋਂਦੇ ਹਨ। ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਤਤਕਾਲੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1984 ਵਿਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਹੋਇਆ ਕਤਲੇਆਮ ਅਤੇ ਗੋਧਰਾ ਕਾਂਡ ਵਰਗੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਭਾਰਤੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਪਿੱਛੇ 'ਤੇ ਉਹ ਜ਼ਖ਼ਮ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਟੀਸਾਂ ਸਮਾਜਾਂ ਨੂੰ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬੇਚੈਨ ਕਰ ਕੇ ਰੱਖ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਧਰਮਾਂ, ਜਾਤਾਂ-ਪਾਤਾਂ ਦੇ ਵਖਰੇਵੇਂ ਘੱਟ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਧ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮ ਕਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਲੜਾਇਆ ਮਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਖਰੇਵੇਂ ਹੋਰ ਤਿੱਖੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਧਰਮਾਂ ਤੇ ਜਾਤਾਂ ਤੋਂ ਅਗਾਂਹ ਇਹ ਲੜਾਈਆਂ ਡੇਰਿਆਂ ਸੰਪਰਦਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲੜੀਆਂ ਜਾਣ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਤਾਂ, ਧਰਮਾਂ ਅਤੇ ਸੰਪਰਦਾਵਾਂ ਦੇ ਭੇਤ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਈਚਾਰਕ ਸਾਂਝਾਂ ਲੀਰੋ-ਲੀਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਥੇ ਲੋਕ ਹੱਕਾਂ ਲਈ ਉੱਠੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੋਲਿਆਂ ਵਿਚ ਗਵਾਚ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਧਿਰਾਂ ਜੋ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਖੋਰਾ ਲਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਾਸੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਜਾਤਾਂ ਮਜ਼ਹਬਾਂ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੋ ਕੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਗਵਾਹ ਹੈ ਕਿ ਫਿਰਕਾਪ੍ਰਸਤੀ ਦੀ ਅੱਗ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਲੱਖਾਂ ਘਰ ਤਬਾਹ ਕੀਤੇ ਹਨ

ਦੇ ਕਾਬਿਲ ਹੋਣ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਉਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਵੱਡੇ ਵਿਚਾਰਕ, ਸਾਇੰਸਦਾਨ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। ਉਹ ਖੋਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਮੂੰਹ-ਮੁਹਾਂਦਰਾ ਬਦਲਿਆ ਜਿਵੇਂ ਬਿਜਲੀ, ਟੈਲੀਫੋਨ, ਕੰਪਿਊਟਰ, ਲਾਊਡ ਸਪੀਕਰ, ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼, ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਮੋਟਰ, ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ, ਜੀਵ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਸਬੰਧੀ ਖੋਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਜਾਂ 'ਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿੱਥੇ ਲੋਕ ਮਨਾਂ 'ਤੇ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪਕੜ ਕੁਝ ਢਿੱਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹਾਲਾਤ ਜੇਕਰ ਬਦਲਣੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਤਨ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਅਤੇ ਬਣੀਆਂ-ਬਣਾਈਆਂ ਲੀਹਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਿਹੜੇ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਊਰਜਾ ਪ੍ਰਪਰਾਗਤ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਨੂੰ

ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਮੂਹਿਕ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਯਤਨਸ਼ੀਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਲੋਕ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਔਲਾਦਾਂ ਆਜ਼ਾਦ ਫਿਜ਼ਾ ਵਿਚ ਸਾਹ ਲੈਣ। ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੀ ਧਰਤੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਰਹਿੰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ 'ਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਵੰਡੀਆਂ ਪੈਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਔਲਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਗਾਂਹ ਫਿਰਕਾਪ੍ਰਸਤੀ ਦੀ ਭੱਠੀ ਵਿਚ ਝੋਕਿਆ ਜਾਵੇ। ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਰਾਜ ਘਰਾਣਿਆਂ ਤੋਂ ਲੋਕਤੰਤਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ ਰਾਜ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬਿਹਤਰੀ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ। ਹਰ ਵਰਗ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਯੋਗ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਰਮ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਜਾਂ ਨਾ ਮੰਨਣ ਦੀ

ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਨੂਰਪੁਰ
ਫੋਨ: +91-98550-51099

ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਫਿਰਕਿਆਂ ਦੇ ਲੋਕ ਵੀ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਅਹਿਮੀਅਤ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕੱਟੜਵਾਦੀ ਸੋਚ ਦੇ ਧਾਰਨੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਬੇਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਅਤੇ ਬੇਵਸਾਹੀ ਦਾ ਉਹ ਮਾਹੌਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਾਕੀ ਮਸਲੇ ਧਰੇ-ਧਰਾਏ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਦੂਜੇ ਫਿਰਕਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਨਫਰਤ ਦੇ ਬੀਅ ਬੀਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਜਦੋਂ ਦੁਨੀਆਂ 21ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਵਿਚਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਝਿਆ ਇਹ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਪੜ੍ਹ-ਲਿਖ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਆਣੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ; ਦੁਨੀਆਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਕਾਸ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ; ਪਰ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਭਾਰਤ ਸਮੇਤ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਮੂਲਵਾਦੀ ਤਾਕਤਾਂ ਦਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਭਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਲੋਕ ਮੁੱਦੇ, ਮਸਲੇ, ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ, ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਏਜੰਡੇ 'ਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਬਲਕਿ ਮਜ਼ਹਬਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਵੱਡੇ ਮਸਲੇ ਬਣ ਕੇ ਉਭਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਭਾਰੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਧਰਮਾਂ ਜਾਂ ਮਜ਼ਹਬਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਭਾਰੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਾਠ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਪਾਠ ਕਰਮ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਿਖਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸੋਚ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਧਰਮ

ਅਤੇ ਲੱਖਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਅਧੀਨ ਬਲੀ ਦੇ ਬੱਕਰੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਰਤਾਰੇ ਅੱਜ ਵੀ ਜਾਰੀ ਹਨ। ਫਿਰਕਾਪ੍ਰਸਤ ਸੋਚ ਨੂੰ ਹਵਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਹੁਣ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਮਨੁੱਖੀ ਸਭਿਅਤਾ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਵਿਕਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਪੁਰਾਤਨ ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਨਾਲ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਾਜ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਧੇਰੇ ਪੱਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਮੂਲਵਾਦੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵੱਧ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ, ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਔਲਾਦਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਫਿਰਕਾਪ੍ਰਸਤੀ ਦਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਜੋ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਕਰ ਸਕਣ

ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਪੈਸੇ ਦੇ ਬਲਬੂਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਕਾਢਾਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸੋਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ, ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ, ਇੰਟਰਨੈਟ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਫੈਲਾਉਣ ਅਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਮੂਲਵਾਦ ਦਾ ਉਭਾਰ ਸਾਡੇ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਜ ਲਈ ਸ਼ੁੱਭ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਰਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵੀ ਇਹ ਸ਼ੁੱਭ ਨਹੀਂ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਮੁੱਚੇ ਸਮਾਜ ਲਈ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਚਾਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਨ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰਤ ਹੋ ਕੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਥੇ ਵਿਕਾਸ ਰੁਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਪੈਸੇ ਦੇ ਬਲਬੂਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਕਾਢਾਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸੋਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ, ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ, ਇੰਟਰਨੈਟ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਫੈਲਾਉਣ ਅਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਮੂਲਵਾਦ ਦਾ ਉਭਾਰ ਸਾਡੇ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਜ ਲਈ ਸ਼ੁੱਭ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਰਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵੀ ਇਹ ਸ਼ੁੱਭ ਨਹੀਂ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਮੁੱਚੇ ਸਮਾਜ ਲਈ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਹਰ ਦੇਸ਼ ਨਿੱਕੇ-ਨਿੱਕੇ ਘਰਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਲੋੜਾਂ, ਆਸਾਂ, ਉਮੀਦਾਂ

ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇ। ਦੁਨੀਆਂ 'ਚ ਹਰ ਯੁੱਗ ਦੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇਹ ਚਾਹਤ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਰਹੇ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੇਵੇ।

ਅੱਜ ਜਦੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਨਵਵਾਦੀ ਸੋਚਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਯਤਨਸ਼ੀਲ ਹੋਈਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹਰ ਵਰਗ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫਿਰਕਾਪ੍ਰਸਤ ਤਾਕਤਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸੌਤੇ ਸਵਾਰਥਾਂ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਲੜਾ ਕੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਲਈ ਯਤਨਸ਼ੀਲ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਅੱਜ ਟੀ. ਵੀ. ਚੈਨਲਾਂ, ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ, ਲੇਖਕਾਂ, ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ, ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਾਠ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸੋਚ ਨਾਲ ਲਬਰੇਜ਼ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਦਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਿਲੇਬਸਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਵਾਸ ਹੋਇਆ, ਉਥੇ ਉਸ ਨੇ ਧਰਮ ਅਤੇ ਰੱਬ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰ ਲਈ। ਮੌਤ ਦਾ ਡਰ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਉਤੇ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਧਰਮ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਤੇ ਇਖਲਾਕ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਬਲ ਬਣਾਇਆ; ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਵਿਵੇਕਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਸਦਾ ਹੀ ਧਰਮ ਦਾ ਨਾਂ ਵਰਤ ਕੇ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਉਤੇ ਅਤਿ ਦੇ ਜ਼ੁਲਮ ਢਾਹੇ ਹਨ।

ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮਨ ਅੰਦਰਲਾ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਹਿੰਸਾ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰ ਕੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਗੁੱਸਾ ਅਤੇ

ਡਾ. ਹਰਸ਼ਿੰਦਰ ਕੌਰ

ਅਣਕਿਆਸੇ ਡਰਾਂ ਦੀ ਭੜਾਸ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦੂਜੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਿਆਨਕ ਤਰੀਕੇ ਕੁੱਟਮਾਰ ਜਾਂ ਕਤਲ ਕਰ ਕੇ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਉਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਧਰਮ ਦੇ ਓਹਲੇ ਹੇਠ ਕਰਨਾ ਸੌਖਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਧਾਰਮਿਕ ਦੰਗੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹਰ ਕੋਨੇ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੰਗਿਆਂ ਮੌਕੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਨਿਹੱਥੇ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਔਰਤਾਂ ਤੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਹ ਵੱਧ ਤਸੀਹੇ ਵੀ ਝੱਲਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਇਹ ਪੱਖ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤ ਨਾਲ 'ਇਜ਼ਤ' ਜੋੜ ਕੇ ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਦੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਵੱਧ ਜ਼ਲੀਲ ਕਰਨ

ਧਾਰਮਿਕ ਕੱਟੜਤਾ ਬਨਾਮ ਮਨੁੱਖਤਾ

ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ ਉਤੇ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਭਾਵੇਂ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ-ਮੁਸਲਿਮ ਜਾਂ ਹਿੰਦੂ-ਈਸਾਈ ਦੰਗੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਸ਼ੀਆ-ਸੁੰਨੀ ਫਸਾਦ ਹੋਣ, ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਅਵੱਸ਼ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਬਰ-ਜਨਾਹ ਮਗਰੋਂ ਜਬਰੀ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਮਿਕ ਅਕੀਦਿਆਂ ਵਿਚ ਪਕਿਆਈ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਇਨਸਾਨਪ੍ਰਸਤ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਵਸੀਲਾ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਬਹੁਤੀ ਵਾਰ ਧਾਰਮਿਕ ਕੱਟੜਤਾ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਤੇ ਉਲਾਰ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕੱਟੜਤਾ ਨੂੰ ਨਾਂਹ-ਪੱਖੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੱਟੜਵਾਦੀ ਸੋਚ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਹਮਮਜ਼ਹਬੀਆਂ ਦਾ ਭਲਾ ਸੋਚਦੀ ਹੈ, ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਦਾ ਨਹੀਂ।

ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਗੱਡੀਆਂ ਵਿਚ ਭਰ ਕੇ ਫੂਕ ਦਿਓ। ਕੁਰਾਨ ਵਿਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਹਿੰਦੂ ਬੱਚੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹਿਕ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਬਰੀ ਧਰਮ ਤਬਦੀਲ ਕਰੋ ਅਤੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰੋ। ਬਾਈਬਲ ਵੀ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੀ ਕਿ ਕੋਈ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਦਿਸੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਨਸਲੀ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰੋ। ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਤਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਬੰਦਾ ਉਸ ਇਕੋ ਰੱਬ ਦਾ ਘੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵੈਰ ਭਾਵ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ। ਔਲਾਮਾ ਇਕਬਾਲ 'ਮਜ਼ਹਬ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਤਾ, ਆਪਸ ਮੇਂ ਵੈਰ ਰਖਨਾ' ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਸਭ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਵੈਰ-ਵਿਰੋਧ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੰਗੇ-ਫ਼ਸਾਦ ਵੀ।

ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਂ ਉਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਦੋਗਲੇਪਨ ਦੀ

ਧਰਮ ਨਾ ਕੱਟੜਤਾ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਵੈਰ ਭਾਵ। ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਬੜੇ ਪਿਆਰੇ ਤਰੀਕੇ ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਗੁਲਾਬ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੇ ਘਰ ਖਿੜੇ ਤਾਂ ਵੀ ਗੁਲਾਬ ਦੀ ਕਹਾਇਆ ਜਾਏਗਾ। ਹਿੰਦੂ, ਈਸਾਈ ਜਾਂ ਸਿੱਖ ਦੇ ਘਰ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਖਿਲਾਰੇਗਾ ਤੇ ਨਾਂ ਵੀ ਗੁਲਾਬ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਮਧੁਰ ਗੀਤ, ਸੰਗੀਤ ਦੀਆਂ ਧੁਨਾਂ ਉਤੇ ਹਰ ਧਰਮ ਦਾ ਬੰਦਾ ਇਕੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਮ ਉਠੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਦੀ ਚੀਕ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਸੁਣਨ ਉਤੇ ਹਰ ਧਰਮ ਦਾ ਮਾਂ ਜਾਂ ਪਿਓ ਝੱਟ ਪਿਛਾਹ ਮੁੜ ਕੇ ਝਾਕੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਗਾਂਹ ਕਿਉਂ ਕੁਝ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?

ਨੀਤੀ ਦੀ ਹੱਦ ਵੇਖੋ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕੱਟੜ ਧਾਰਮਿਕ ਬੰਦੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸ ਦਾ ਖੂਨ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖੂਨ ਹਿੰਦੂ, ਮੁਸਲਿਮ, ਸਿੱਖ ਜਾਂ ਈਸਾਈ ਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਡੋਂਗੂ ਦੇ ਡੰਗ ਦੇ ਮਾਰੇ ਲੋਕ ਵੀ ਪਲੇਟਲੈਟ ਸੈੱਲ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵੇਲੇ ਉੱਕਾ ਨਹੀਂ ਕੁਸਕਦੇ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਜਾਤ-ਪਾਤ ਜਾਂ ਧਰਮ ਦੇ ਬੰਦੇ ਦਾ ਲਹੂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧਰਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਲਹੂ ਦੀ ਬਣਤਰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਘੜੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨ ਅੰਦਰਲੀਆਂ ਵੰਡੀਆਂ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਹੀ ਦੇਣ ਹਨ ਜੋ ਨਫ਼ੇ-ਨੁਕਸਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਘੜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੱਟੜ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਅੰਗ ਦਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਲਵੋ। ਇਕ ਸਿੱਖ ਡਾਕਟਰ ਬੱਚੀ ਦੀ ਅਚਾਨਕ ਮੌਤ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੇ 13 ਅੰਗ ਮਾਪਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਅੱਖਾਂ, ਜਿਗਰ, ਗੁਰਦੇ, ਚਮੜੀ ਆਦਿ ਸਭ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ, ਮੁਸਲਮਾਨ ਤੇ ਈਸਾਈ ਮਰੀਜ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਇਕ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਬੰਦੇ ਦੇ ਅੰਗ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ

ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਪੁਆਉਣੇ। ਸੈਂਕੜੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਲਈ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਬੰਦਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਲੁਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਤੱਕ ਕੋਈ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਨੇਤਰਹੀਣ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਉੱਜ ਜਦੋਂ ਧਰਮ ਦਾ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਉਤੇ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਵੇਖ ਕੋਈ ਕਲਮ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਮਧਾਰਕ ਦੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਲਈ ਕਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਧਰਮ ਨਾ ਕੱਟੜਤਾ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਵੈਰ ਭਾਵ। ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਬੜੇ ਪਿਆਰੇ ਤਰੀਕੇ ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਗੁਲਾਬ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੇ ਘਰ ਖਿੜੇ ਤਾਂ ਵੀ ਗੁਲਾਬ ਦੀ ਕਹਾਇਆ ਜਾਏਗਾ। ਹਿੰਦੂ, ਈਸਾਈ ਜਾਂ ਸਿੱਖ ਦੇ ਘਰ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਖਿਲਾਰੇਗਾ ਤੇ ਨਾਂ ਵੀ ਗੁਲਾਬ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਮਧੁਰ ਗੀਤ, ਸੰਗੀਤ ਦੀਆਂ ਧੁਨਾਂ ਉਤੇ ਹਰ ਧਰਮ ਦਾ ਬੰਦਾ ਇਕੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਮ ਉਠੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਦੀ ਚੀਕ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਸੁਣਨ ਉਤੇ ਹਰ ਧਰਮ ਦਾ ਮਾਂ ਜਾਂ ਪਿਓ ਝੱਟ ਪਿਛਾਹ ਮੁੜ ਕੇ ਝਾਕੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਗਾਂਹ ਕਿਉਂ ਕੁਝ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਮਨ ਅੰਦਰ ਪਏ ਧਰਮ ਦੇ ਸੰਗਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਰਮ ਦੇ ਬੱਚੇ ਜਾਂ ਔਰਤ ਉਤੇ ਹੋ ਰਹੇ ਤਸੱਦਦ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਮਦਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਇਨਕਾਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਭੁੱਲਣੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਨੁੱਖ ਬਚੇਗਾ ਤਾਂ ਹੀ ਧਰਮ ਬਚੇਗਾ। ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਨਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਧਰਮ ਨੂੰ ਅਗਾਂਹ ਤੋਰਨ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੋਵੇਗਾ? ਸੋ ਧਾਰਮਿਕ ਕੱਟੜਤਾ ਵਿਚ ਢਿੱਲ ਦੇ ਕੇ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਦਾ ਪਸਾਰਾ ਕਰ ਵੇਖੀਏ। ਜੰਨਤ ਇਸੇ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਦਿਸਣ ਲੱਗ ਪਵੇਗੀ।

ਹੁਣ ਉਹ ਯੁੱਗ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਖੇ 'ਰੱਬ ਦੀ ਸਹੁੰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ' ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਬਚੀ। ਜਿਸ ਗਾਇਕ ਕੁੜੀ ਦੀ ਮੈਂ ਇਥੇ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗਾ ਉਹਨੂੰ ਉਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਹੋਰ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਜੋ ਗਾਇਕੀ ਦੇ ਨਿੰਦਕ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਢਾਈ ਦਹਾਕਿਆਂ 'ਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸੰਗੀਤਕ ਮਹੌਲ ਨੂੰ ਵਾਚਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਝੱਟ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ, ਮੈਂ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸੰਧੂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਹਾਂ।

ਪਰਮਿੰਦਰ ਸੰਧੂ ਭਰ ਜੋਬਨ ਵਿਚ ਤੁਰ ਗਈ। ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਨਾਮੁਰਾਦ ਬਿਮਾਰੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਗਾਇਕਾਵਾਂ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੁੜੀ ਭਰ ਜਵਾਨੀ ਵਿਚ ਇੱਕੋ ਹੱਲੇ ਨਿਗਲ ਲਈ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮੰਨ ਲਵੋ ਕਿ ਇਹਦੇ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬੀ ਗਾਇਕੀ ਦਾ ਸੱਚੀ ਮੁੱਚੀ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। 'ਉਡ ਕੇ ਸੋਹਣਿਆ ਆ ਜਾ ਵੇ, ਚੁੰਨੀ ਨਾਲ ਪਤਾਸੇ, ਆ ਜਾ ਦੇਵੇ ਨੱਚੀਏ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਚੁਬਾਰੇ ਉਤੇ' ਅਨੇਕਾਂ ਅਜਿਹੇ ਗੀਤ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮਿੰਦਰ ਦੀ ਗਾਇਕੀ ਦੀ ਬਾਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ।

ਗੱਲ 1984-85 ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਦੋਂ ਉਹ ਜਸਵੰਤ ਸੰਦੀਲੇ ਨਾਲ ਦੋਗਾਣਾ ਗਾਇਕੀ 'ਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਲਦੀਪ ਮਾਣਕ ਨਾਲ ਉਹਨੇ ਇੱਕ ਗੀਤ ਗਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਪੰਨੇ ਰੰਗੀਲੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਦਾ ਬਹੁਚਰਚਿਤ ਗੀਤ 'ਧੰਨੇ ਦਾ ਟਰੱਕ ਨੀ' ਗੀਤ ਨਾਲ ਵੀ ਕੁਝ ਪਛਾਣ ਬਣਾ ਲਈ ਸੀ। ਐਸ ਐਮ ਵੀ ਨੇ ਜਦੋਂ 'ਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ ਬੁਰਾ' ਜਾਂ 'ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਤੱਕ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹੀ ਵੇ ਤੈਨੂੰ ਚਿੰਨੀਆਂ ਲਿਖਣ ਦੀ ਮਾਰੀ' ਵਰਗੇ ਗੀਤ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਜਸਵੰਤ ਸੰਦੀਲੇ ਨੂੰ 'ਗੀਤਾਂ ਭਰੀ ਕਹਾਣੀ' ਦੇ ਕੀਤੀਵਾਰ ਐਲ ਪੀ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸੰਧੂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ 'ਤੇ ਫੂਡ ਐਂਡ ਸਲਪਾਈ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸੰਦੀਲੇ ਦਾ ਅਸਰ ਰਸੂਖ ਪੰਜਾਬੀ ਗਾਇਕੀ ਵਿਚ ਘੁੰਮਣਘੇਰੀਆਂ ਲਿਆਉਣ ਵਿਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਦੌਰ ਵਿਚ ਇਸ ਜੋੜੀ ਦਾ ਗੀਤ 'ਮੈਂ ਮੁਕਤੀ ਪਿਕਚਰ ਵੇਖੀ ਬੇਬੇ ਤੇ ਲੜ ਪਏ ਜੇਠ' ਤੇ ਪਰਮਿੰਦਰ ਦਾ ਸੋਲੇ ਗੀਤ 'ਪੋਹ ਦੀ ਚਾਨਣੀ ਗਰੀਬ ਦੀ ਜਵਾਨੀ ਬਿਨਾ ਮਾਣੇ ਲੰਘ ਜਾਂਦੀਆਂ' ਘਰ ਘਰ ਵੱਜਣ ਲੱਗ ਪਏ ਸਨ। ਦਿਵਾਰ ਸੰਧੂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਨੇ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸੰਧੂ ਦੀ ਸਿਫਤ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਗਾਇਕੀ ਨੂੰ ਅੱਖਾਂ ਮੀਚ ਕੇ ਨਹੀਂ ਨਿੰਦਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਸੰਦੀਲੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਪਰਮਿੰਦਰ ਵੱਲ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਵੱਲ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ। ਮਜ਼ਾਰਾ ਰਾਜਾ ਸਾਹਿਬ (ਨੇਤੋ ਬੰਗਾ) ਵਿਖੇ ਲੱਗੇ ਭਾਰੀ ਜੋਤ ਮੇਲੇ 'ਤੇ 1986 ਵਿਚ ਪਰਮਿੰਦਰ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੀ, ਤੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਈ ਵੀ ਸਿੱਧੀ ਮੇਰੇ ਘਰ। ਇਥੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸਫਰ ਉਹਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਬਰਾਬਰ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ।

ਪੰਜਾਬੀ ਗਾਇਕੀ ਵਿਚ ਵਿਚਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਲੁਧਿਆਣੇ ਹੋਵਾਂ ਤਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਡੇਰਾ ਕੁਲਦੀਪ ਮਾਣਕ ਦੇ ਘਰ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸੰਧੂ ਦੇ। ਅਸਲ 'ਚ ਗਾਇਕਾਵਾਂ 'ਚ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸੰਧੂ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਸਰਦੂਲ ਸਿਕੰਦਰ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਗਾਇਕ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਟਿੱਚਰਾਂ ਵੀ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਭਾਜੀ ਬਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਸਿੱਧੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਸੀ, 'ਅਸ਼ੋਕ, ਕਿਸੇ ਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਨਾ ਕਰਾ ਲਈਂ।' ਪਰ ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸੰਧੂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਹਦੇ ਭਰਾ ਬਿੱਟੂ ਸੰਧੂ ਤੇ ਪਤੀ ਕੁਲਜੀਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਿੰਦਰ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਗਾਇਕਾ ਵਾਲਾ ਰਿਹਾ ਸਗੋਂ ਦੁਖ ਦਰਦ ਵਾਲਾ ਵੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਜੋ ਸਿਰਫ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਦੇ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ ਲਿਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਹਦੇ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿਚ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਸਹਾਰਾ ਬਣ ਕੇ

ਇਕ ਕੁੜੀ ਕੁੰਜ ਵਰਗੀ

ਵਿਚਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਜਲੰਧਰ ਦੂਰਦਰਸ਼ਨ ਸੀ, ਅਜੀਤ ਅਖਬਾਰ ਸੀ, ਉਹਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਸੀ, ਆਨੇ-ਬਹਾਨੇ ਤੰਗ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੀ, ਕੁਲਜੀਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਆਹ ਵਿਚ ਕੁਝ ਅੜਿੱਕੇ ਸਨ, ਯਾਰੀ ਜੱਟ ਦੀ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਸੀ, ਭਾਜੀ ਬਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਰਚਨਾ 'ਤੇਰਾ ਇਸ਼ਕ' ਐਲਬਮ ਵਿਚ 'ਰੰਗ

ਜਲੰਧਰ 'ਚ ਕੈਸਿਟ ਰਿਲੀਜ਼ ਸਮਾਰੋਹ ਮੌਕੇ ਦੀ ਇਕ ਯਾਦ, ਐਸ ਅਸ਼ੋਕ ਭੋਰਾ, ਪ੍ਰੀਤੀ ਸਪਰੂ, ਪਰਮਿੰਦਰ ਸੰਧੂ ਅਤੇ ਕੁਲਜੀਤ।

ਰੰਗੀਲੀ ਡੋਲੀ ਮੇਰੀ ਰੱਖ ਲਵੋ ਅੱਜ ਦੀ ਰਾਤ' ਪਰਮਿੰਦਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਰਮਿੰਦਰ ਸੁਨੱਖੀ ਵੀ ਸੀ, ਚੰਗੀ ਵੀ ਸੀ, ਬੀਬੀ ਵੀ, ਸਿਆਣੀ ਵੀ ਸੀ ਤੇ ਸੁਰੀਲੀ ਵੀ ਸੀ; ਤੇ ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਹੁਣ ਜਾਣਨਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਹਦੇ ਤੁਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਲਜੀਤ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਕਹਿ ਕੇ ਵੇਖਿਓ ਕਿ 'ਘੜੀ ਕੁ ਰੋ ਕੇ ਤਾਂ ਦਿਖਾਓ' ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਬਰਸਾਤ ਦਾ ਤਾਂ ਐਵੇਂ ਰੋਲਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਸਲੀ ਝੜੀ ਤਾਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਲੱਗਦੀ ਹੈ।

1989 ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਮਾਈਆਂ ਲਾਉਣ ਆਈ ਤੇ ਨੱਚ ਕੇ ਵੀ ਗਈ। ਉਹ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਬਰਾਤ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਗਨ 1100 ਰੁਪਿਆ ਤੇ ਮੇਰੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਸੈਟ ਪਾ ਕੇ ਗਈ।

ਸਾਰੇ ਸ਼ੌਂਕੀ ਮੇਲਿਆਂ 'ਚ ਉਹਨੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰੀ। ਮੇਰੇ ਘਰ 'ਚ ਸਮਾਗਮ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਿਨ ਆਇਆ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸੰਧੂ ਕਦੇ ਵੀ ਗੈਰ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਮੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਵਿਚ ਜਿਵੇਂ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਂਵਾਂ ਦਾ ਕੁਲਦੀਪ ਮਾਣਕ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ, ਇਵੇਂ ਪਰਮਿੰਦਰ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸ਼ੋਕ ਦਾ ਕੌਣ ਜੀਜਾ ਹੈ ਤੇ ਕੌਣ ਸਾਲਾ, ਕਿਹੜੀ ਭੂਆ ਹੈ ਤੇ ਕਿਹੜੀ ਮਾਮੀ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀ ਸੌਂਸ ਤੇ ਕਿਹੜਾ ਸਹੁਰਾ।

ਇਥੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਲੋਕ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕਹਿ ਤਾਂ ਦਿੰਦੇ ਨੇ ਪਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਨੇ, ਆਹ ਦੇਖਿਓ:

ਮਖਸੂਸਪੁਰ ਮੇਰੇ ਸਾਲੇ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਲੋਹੜੀ ਸੀ, ਗੱਲ 1991 ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੁੱਕ ਸਨ। ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਪੁਰ ਲਾਗੇ ਕਿਸੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸਾਹਨੇਵਾਲ ਕੋਲ। ਪਰ ਉਹ ਮਖਸੂਸਪੁਰ ਗਾਉਣ ਆਈ। ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਗਾਉਂਦੀ ਗਾਉਂਦੀ ਉਹ ਢਾਈ ਘੰਟੇ ਗਾ ਗਈ। ਦੁਪਹਿਰ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤੇ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਲੇਟ ਪੁੱਜੀ। ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤਾਂ ਲੁਆ ਲਿਆ ਪਰ ਦਿੱਤਾ ਟਕਾ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਦੇਣਾ ਅਸੀਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਚਲੇ ਜਿਹੜਾ ਪੈਸੇ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਉਹ ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਹੀ ਪਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਕਾਫੀ

ਝਾੜ ਝੰਬ ਵੀ ਕੀਤੀ।

ਬਿੱਟੂ ਸੰਧੂ ਉਹਦਾ ਛੋਟਾ ਭਰਾ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਬਾਪੂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ 'ਤੇ ਜਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਵਿਆਹ ਦੀ ਉਮਰ ਲੰਘਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਕਲਾਤਮਿਕ ਕੈਰੀਅਰ ਤਾਂ ਠੀਕ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਜੀਵਨ ਲੀਹ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪੈ ਰਿਹਾ। ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਪਰ ਕੁਲਜੀਤ

ਜਦੋਂ 1994 ਵਿਚ ਗਾਇਕਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਾਰ ਲੈ ਕੇ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਇਹ ਮਰੂਤੀ ਕਾਰ ਬਲੈਕ ਵਿਚ ਖਰੀਦਣੀ ਸੀ। ਪੈਸੇ ਘਟਣ ਸੱਠ ਹਜ਼ਾਰ। ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੱਲਾ ਖਿੱਚ ਲਿਆ, ਕਈ ਜਿਹੜੇ ਮੈਨੂੰ ਜੱਫੀਆਂ ਬਹੁਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸੀ ਉਹ ਕਹਿ ਕੇ ਹੱਥ ਛੁਡਾਉਣ ਲੱਗ ਪਏ ਕਿ ਲਿਖਣ ਦੇ ਤਾਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਬਹੁਤ ਪੈਸੇ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਪਰਮਿੰਦਰ ਮਰਦਾਂ ਵਾਂਗ ਖੜੀ ਰਹੀ ਤੇ ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਨਾਂ ਗੱਡੀ ਫਾਈਨਾਂਸ ਕਰਾ ਕੇ ਰਾਤੋ ਰਾਤ ਮਰੂਤੀ ਕਾਰ ਲਿਆ ਕੇ ਸਾਡੇ ਘਰ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿਚ ਖੜੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਨਵਾਂ ਸ਼ਹਿਰ, ਬੰਗਾ ਤੇ ਮਾਹਿਲਪੁਰ ਦੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਮੈਂ ਕਈ ਮਹੀਨੇ ਇਹ ਗੱਡੀ ਉਦੋਂ ਹੀ ਘੁਮਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਪਿਛਲੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸ, 'ਸਮੁੱਚੇ ਪੰਜਾਬੀ ਗਾਇਕਾਂ ਵਲੋਂ ਐਸ ਅਸ਼ੋਕ ਭੋਰੇ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਹਿਤ ਭੇਟ' ਤੇ ਇਸ ਭੇਟ 'ਚ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸੰਧੂ ਦਾ, ਇਕੱਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਸੀ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕਈ ਥਾਂ ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੁਤਾਹੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਪਰ ਅਕਿੱਤਘਣ ਹੋਣ ਦਾ ਉਲਾਂਭਾ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆ।

ਦੂਰਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਲਿਸ਼ਕਾਰਾ ਸੀ, ਚਾਹੇ ਅਖਾੜਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸੀ, ਚਾਹੇ ਵਿਰਾਸਤ ਸੀ ਤੇ ਚਾਹੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸੰਧੂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖੀ ਤੇ ਅਖਬਾਰ ਚਾਹੇ ਅਜੀਤ ਸੀ, ਚਾਹੇ ਪੰਜਾਬੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ, ਜਗ ਬਾਣੀ ਤੇ ਚਾਹੇ ਕੌਮੀ ਏਕਤਾ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਡਾਈਜੈਸਟ ਮੈਗਜ਼ੀਨ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਹਾਕੇ ਤੱਕ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸੰਧੂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਗੈਰ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ।

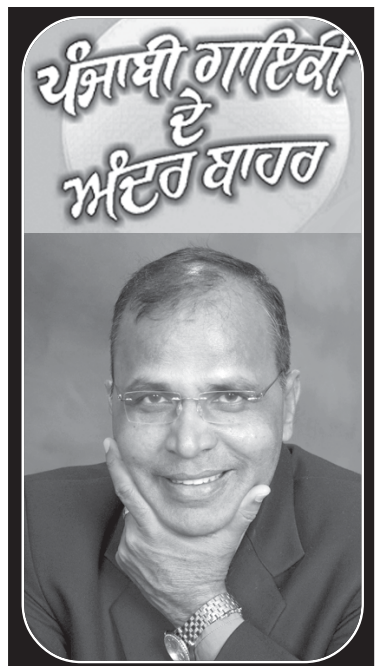
ਸਾਲ 2007 ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਲੰਧਰ ਦੂਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਨਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ 'ਛਣਕਾਟਾ ਪੈਦਾ ਗਲੀ ਗਲੀ' ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ

ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਰਮਿੰਦਰ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਭਰਾ ਤੇ ਬਾਪੂ ਲੋਹੇ ਲਾਖੇ ਵੀ ਹੋਏ ਰਹੇ ਪਰ ਉਹਨੇ ਮੇਰੇ ਕੰਨ ਵਿਚ ਕਿਹਾ, ਕਿਹਾ ਬੜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿ 'ਭਾਜੀ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਹੁਰਿਆਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਮੁੰਡਾ ਕੀ ਬੋਰਡ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿੰਦਾਂ ਲੱਗਾ?' ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਹੱਸ ਪਈ ਪਰ ਬੋਲੀ ਕੁਝ ਨਾ। ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਕੁਲਜੀਤ ਬੀਬਾ ਵੀ ਸੀ। ਪਰਮਿੰਦਰ ਦਾ ਇੱਕ ਚਾਚਾ ਜੋ ਮੇਰਾ ਵੀ ਯਾਰ ਸੀ, ਉਹ ਭਰਾ ਤੇ ਪਿਓ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਰਮਿੰਦਰ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਘੁੰਟ ਪੀ ਲੈਂਦਾਂ ਤੇ ਉਹਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਾਵਾਂ। ਪਰ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿਆਣੀ ਨਿਕਲੀ ਤੇ ਉਹਨੇ ਸਿੱਧਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਦਾਇਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਯਾਨਿ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਸਮਰਾਟ ਚਰਨਜੀਤ ਆਹੂਜਾ ਇਸ ਜੋੜੀ ਦੀ ਜੈ ਮਾਲਾ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਏ। ਪਰਮਿੰਦਰ ਉਥੇ ਰਹਿੰਦੀ ਰਹੀ ਯਾਨਿ ਧੌਕਾ ਕਲੋਨੀ 'ਚ, ਜਿਥੇ ਵਿਹੜੇ ਤੋਂ ਦੋ ਫੁੱਟ ਨੀਵੀਂ ਉਹਦੀ ਬੈਠਕ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹਨੇ ਵਧੀਆ ਗੱਡੀਆਂ ਰੱਖੀਆਂ, ਵਧੀਆ ਘਰ ਬਣਾਇਆ ਪਰ ਸਿਆਣਿਆਂ ਦੇ ਕਹਿਣੇ ਵਾਂਗ 'ਬੰਦਾ ਘਰ ਤਾਂ ਬਣਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਈ ਵਾਰ ਪਰ ਵਸਣਾ ਨਸੀਬ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ'।

ਉਹਦੀ ਆਖਰੀ ਐਲਬਮ 'ਤੇਰਾ ਇਸ਼ਕ' ਜਲੰਧਰ ਇੱਕ ਹੋਟਲ ਵਿਚ ਰਿਲੀਜ਼ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਰਿਲੀਜ਼ ਕਰਵਾਉਣੀ ਸੀ ਮੇਰੇ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤੀ ਸਪਰੂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ। ਫੋਟੋ ਖਿੱਚਣ ਵੇਲੇ ਕੁਝ ਹਾਸਾ ਪੈ ਗਿਆ। ਕੁਲਜੀਤ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤੀ ਸਪਰੂ ਪਰਮਿੰਦਰ ਨਾਲ। ਅਜੀਤ ਦਾ ਸਟਾਫ ਰਿਪੋਰਟਰ ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਉਠ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਸਮਿੰਟਰੀ ਠੀਕ ਬਣਾਓ। ਪ੍ਰੀਤੀ ਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪਰਮਿੰਦਰ ਤੇ ਕੁਲਜੀਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰੋ। ਤਾੜੀਆਂ ਉਹਦੀ ਕੈਸਿਟ ਤੇ ਘੰਟ ਤੇ ਇਸ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਤੇ ਵੱਧ ਵੱਜੀਆਂ।

ਦੋਗਾਣਾ ਜੋੜੀਆਂ 'ਚੋਂ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸੰਧੂ ਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਗਾਇਕੀ ਵਿਚ ਜਿਹੜੀ ਖਾਸ ਗੱਲ ਵਾਪਰੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹਨੇ ਦੋਗਾਣਾ ਗਾਇਕੀ ਦੀ ਪੰਜਾਲੀ 'ਚੋਂ ਸਿਰ ਕੱਢ ਕੇ ਇਕੱਲੀ ਨੇ ਗਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕਈ ਗਾਇਕਾਵਾਂ ਨੇ 'ਤੂੰ ਚੱਲ ਮੈਂ ਆਈ ਕਹਿ ਕੇ' ਇਕੱਲੀਆਂ ਨੇ ਗਾਉਣ ਵਜਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਾਜ਼ੇ ਸਮਾਨ ਚੁੱਕ ਲਿਆ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਉਦੋਂ ਹੀ ਦੋਗਾਣਾ ਛੱਡ ਕੇ ਗੁਲਸ਼ਨ ਕੌਮਲ ਇਕੱਲੀ ਗਾਉਣ ਲੱਗੀ, ਉਦੋਂ ਸੁਖਵੰਤ ਸੁੱਖੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਮਾ ਬਣਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਲਿਆ, ਕੋਈ ਚਿਮਟੇ ਵਾਲੀ ਆ ਗਈ ਤੇ ਕੋਈ ਵਾਜੇ ਵਾਲੀ। ਇਥੋਂ ਗਾਇਕਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰੀਂ ਆਪ ਖੜੇ ਹੋਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਲੈ ਕੇ ਦਿੱਤਾ।

ਪੰਜਾਬੀ ਗਾਇਕੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ

ਐਸ. ਅਸ਼ੋਕ ਭੋਰਾ
ਫੋਨ: 510-415-3315

ਬੋਲੀ। ਉਦੋਂ ਉਹਨੂੰ ਪਤਾ ਤਾਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਚਲੇ ਜਾਣੇ ਪਰ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇੰਨੀ ਛੇਤੀ ਚਲੇ ਜਾਣਾ। ਹੁਸ਼ੀ ਹੁਸ਼ੀ ਕਰਦੀ ਪਰਮਿੰਦਰ ਉਸ ਦਿਨ ਉਦਾਸ ਦੇਵੀ ਦੀ ਮੂਰਤ ਸੀ ਤੇ ਉਹਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਧਰਮਰਾਜ ਨੇ ਮੌਤ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਸਾਈਨ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਦੁੱਖ ਵੀ ਰਹੇਗਾ ਤੇ ਹਉਂਕਾ ਵੀ। ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਹਮਦਰਦ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਪਰਮਿੰਦਰ ਚਲੇ ਗਈ, ਬਿਨਾਂ ਮਿਲੇ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਆਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡਾ ਭੈਣ-ਭਰਾਵਾਂ ਵਰਗਾ ਪਿਆਰ 'ਜਦੋਂ ਉਹਦੀ ਹੋਣੀ ਤਤੱਕ ਤਤੱਕ ਕਰਕੇ ਤੋੜੇਗੀ ਉਦੋਂ ਮੈਂ ਅਮਰੀਕਾ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤੇ ਪਰਮਿੰਦਰ ਲੁਧਿਆਣੇ।

ਜਿਸ ਪਰਮਿੰਦਰ ਦੇ ਨੈਣ ਨਕਸ਼ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਕਲਾਤਮਿਕ ਬਣੇ ਉਸ ਪਰਮਿੰਦਰ ਦਾ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਮੂੰਹ ਵੇਖਣਾ ਵੀ ਨਸੀਬ ਨਾ ਹੋਇਆ।

ਜਿਸ ਵੀ ਮੇਲੇ ਵਿਚ ਪਰਮਿੰਦਰ ਹੁੰਦੀ, ਤੇ ਉਥੇ ਜਗਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੱਸੋਵਾਲ ਹੋਵੇ, ਚਾਹੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਵੀ ਲੱਗੇ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ, 'ਪਰਮਿੰਦਰ ਲੁੱਟ ਲੈ ਮੇਲਾ ਲਾ ਦੇ ਅੱਗ, ਚੱਕ ਦੇ ਘੜੇ ਤੋਂ ਕੋਲਾ...ਸੁਣਾ ਦੇ, ਇੱਕ ਨਰਮ ਪਟੋਲਾ ਅਹੁ ਜਾਂਦਾ, ਇੱਕ ਅੱਗ ਦਾ ਗੋਲਾ ਅਹੁ ਜਾਂਦਾ।' ਉਡ ਕੇ ਸੋਹਣਿਆ ਆ ਜਾ' ਐਲਬਮ ਵਿਚਲਾ ਜਿਹੜਾ ਦੂਜਾ ਗੀਤ

ਪਰਮਿੰਦਰ ਨੇ ਗਾਇਆ, ਇਹ ਗੀਤ ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਰਵਾਸ ਦੇ ਦਰਦ ਦਾ ਕੋਈ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਹੁਣ ਸੱਲੂ ਬਣ ਕੇ ਤਾਂ ਉਠਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਪਰਵਾਸੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ ਤੇ ਪਰਮਿੰਦਰ ਪ੍ਰਲੋਕ ਵਾਸੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਗੀਤ ਨਾਲ ਗੱਲ ਮੁੱਕਦੀ ਕਰਾਂਗਾ, ਆਖਰੀ ਬੋਲ ਸਨ:

ਗੁੱਡੀਆਂ ਨਾ ਪਟੋਲਿਆਂ ਨਾਲ ਖੇਡਦੇ ਸੀ ਭੋਰੇ ਆਪਾਂ, ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਹੋ ਗਏ ਵੱਖੇ ਵੱਖ ਵੇ। ਯਾਦਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸੱਲੂ ਨਾ ਅਸ਼ੋਕ ਵੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਸਾਂਭ ਸਾਂਭ ਹੁੰਦਾ ਮੈਥੋਂ ਰੱਖ ਵੇ। ਉਡ ਕਾਗ ਕਾਲਿਆ ਵੇ ਘਰ ਦੇ ਬਨੇਰੇ ਉਤੋਂ, ਭੁੱਲਿਆ ਵਿਖਾਈ ਜਾ ਕੇ ਰਾਹ। ਵੇ ਵੀਰਾ ਕਿੱਡੀ ਦੂਰ ਬਹਿ ਗਿਆਂ ਏ ਜਾ।

ਸਾਲ 2011 ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਇੰਡੀਆ ਗਿਆ ਉਦੋਂ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮਿੰਦਰ ਛਾਤੀ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸੇ ਘਰ ਵਿਚ ਗਿਆ ਜਿਸ ਘਰ ਦੀ ਹਰ ਕੰਧ ਉਸ ਨੇ ਚਾਅ ਦੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਨਾਲ ਖੜੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਮੰਜੇ ਤੇ ਉਠ ਕੇ ਆਈ, ਧਾਹੀ ਰੋਈ ਅਤੇ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਹੀ ਨਾ

ਪਰਮਿੰਦਰ ਦਾ ਇੱਕ ਗੀਤ ਸੀ, 'ਤਾੜੀ ਮਾਰ ਮੁੰਡਿਆ', ਉਹਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਹਨੇ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਉਹਨੂੰ ਅਸ਼ੋਕ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਗੀਤ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ਨਾ ਪਾਵੇ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹੱਸ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਪਰਮਿੰਦਰ ਮੇਰਾ ਸਬੰਧ ਗਾਇਕੀ ਨਾਲ ਹੈ, ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ।' ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਤੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਅਜਿਹੇ ਨਿੱਕੇ ਮੋਟੇ ਗੀਤਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਕਈ ਥਾਂ ਖਫਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹੀ ਸਾਂ।

ਸਾਲ 2011 ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਇੰਡੀਆ ਗਿਆ ਉਦੋਂ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮਿੰਦਰ ਛਾਤੀ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸੇ ਘਰ ਵਿਚ ਗਿਆ ਜਿਸ ਘਰ ਦੀ ਹਰ ਕੰਧ ਉਸ ਨੇ ਚਾਅ ਦੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਨਾਲ ਖੜੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਮੰਜੇ ਤੇ ਉਠ ਕੇ ਆਈ, ਧਾਹੀ ਰੋਈ ਅਤੇ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਹੀ ਨਾ

ਨਹਿਰੂ ਸਿਧਾਂਤ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਸਮਾਗਮ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੀ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸੰਧੂ, ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ, ਉਸਤਾਦ ਦੀਪਕ ਜੈਤੋਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨਾਲ।

ਗੱਲ ਬਣੀ ਕਿ ਨਹੀਂ

-ਐਸ. ਅਸ਼ੋਕ ਭੋਰਾ

ਤਾ ਬਈਆ ਤਾ ਬਈਆ

ਹੁਣ ਬਿੱਲੀਆਂ ਦੇ ਦੁੱਧ ਸਰ੍ਹਾਣੇ ਬਚ ਰਹਿੰਦਾ, ਬੰਦਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਕੁੱਤੇ ਕਈ ਸਿਆਣੇ ਨੇ। ਸੁਭਾ ਸ਼ਾਮ ਵਿਚ ਨਾ ਕੋਈ ਬਹੁਤਾ ਫਰਕ ਰਿਹਾ, ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੀ ਲੱਗਦੇ ਠੇਕੇ ਬਾਣੇ ਨੇ। ਲੋਕੀਂ ਸਮਝਣ ਵੇਂਤਾਂ ਪਾ ਕੇ ਯੁੱਗ ਬਦਲੂ, ਪਰ ਇਹ ਲੋਟੂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਘਰਾਣੇ ਨੇ। ਕੋਈ ਸੰਤ, ਕੋਈ ਸਾਧ ਤੇ ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼ ਕੋਈ, ਉਹੀ ਸ਼ਕਲਾਂ, ਉਹੀ ਕਾਰੇ, ਉੱਜ ਬਦਲੇ ਬਾਣੇ ਨੇ। ਉਤੋਂ ਰੋਗਨ ਕਰਕੇ ਨਵੀਂ ਮਸ਼ੀਨ ਬਣੀ, ਵਿਚ ਤਾਂ ਮਿੱਤਰੇ ਪੁਰਜੇ ਉਹੀ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇ। ਧੀ ਦੀ ਪੱਤ ਬਾਪੂ ਦੇ ਸਾਹਵੇਂ ਲਾਹੁੰਦੇ ਜੋ, ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਥਾਂ ਥਾਂ ਵੱਜਦੇ ਐਸੇ ਗਾਣੇ ਨੇ। ਬੇੜੀ ਭੰਨੂ ਕੇ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਖਿੱਚੀ ਫਿਰਦੇ ਨੇ, ਉਹੀ ਚੱਪੂ, ਉਹੀ ਵਣਜ ਮੁਹਾਣੇ ਨੇ। ਗੁੰਗਿਆਂ ਹੱਥ ਕੈਮਰਾ ਫੋਟੋ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ, ਪੁੱਠੇ ਸਿੱਧੇ ਪੇਸ਼ ਬਣਾਉਂਦੇ ਕਾਣੇ ਨੇ। ਇਹ 'ਤਾ ਬਈਆ, ਤਾ ਬਈਆ' ਹੁਣ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਕੁਤਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਲ ਪਰਾਂਦੇ ਜਾਣੇ ਨੇ। 'ਭੋਰੇ' ਬੋਤਾ ਨਹਿਰ ਸਬਰ ਨੂੰ ਦੇਹ ਗੰਢਾਂ, ਚੀਕਾਂ ਮਾਰ ਕੇ ਭੱਜਦੇ ਵੇਖੀਂ ਲਾਣੇ ਨੇ।

ਗੁਰਮਤਿ ਗਿਆਨ

ਡਾ. ਗੁਰਨਾਮ ਕੌਰ, ਕੈਨੇਡਾ

ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਦਾ ਰਾਗ ਆਸਾ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪੰਨਾ 477 'ਤੇ ਦਰਜ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਧਰਮ ਦਾ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦਾ ਜੋ ਰਿਸ਼ੀਆਂ, ਪੈਗੰਬਰਾਂ ਜਾਂ ਧਰਮ ਦੇ ਬਾਨੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਲੋਕ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪੁਜਾਰੀ ਜਮਾਤ ਆਪਣੀ ਮਤਲਬਪ੍ਰਸਤੀ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਰਹਾਉ ਦੀ ਤੁਕ ਵਿਚ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਇਸੇ ਤੱਥ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧਾਰਮਿਕ ਨਫ਼ਰਤ ਫੈਲਾਉਣ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੱਥ ਪੁਜਾਰੀ ਜਮਾਤ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉਤਰ-ਆਧੁਨਿਕ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਪੁਜਾਰੀ ਜਮਾਤ ਅਤੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਦੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਗੱਠਜੋੜ ਕਾਰਨ ਇਸ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋਰ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਦੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਸਮਝ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੁਜਾਰੀ ਜਮਾਤ ਦਾ ਮੁੱਢ ਕਦੀਮ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹੋ ਕੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਕਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੂੰ ਕਿਹੜੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈਂ ਕਿ ਤੇਰੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਅਰਥਾਤ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਹਿਸ਼ਤ ਜਾਂ ਜੰਨਤ ਵਿਚ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਗ਼ੈਰ-ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੋਜਕ ਵਿਚ ਜਾਣਗੇ? ਭਗਤ ਜੀ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਹੇ ਕਾਜ਼ੀ! ਤੇਰੇ ਵਰਗੇ ਪੜ੍ਹਨ ਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲੇ ਅਰਥਾਤ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਮੁਤਾਬਕ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਤੁਅੱਸਬ ਦੀ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਧਾਰਮਿਕ ਪੁਸਤਕਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਖ਼ੁਆਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲੀਅਤ ਦੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ। ਅਜਿਹੇ ਕੋਝੇ ਅਤੇ ਝਗੜਾਲੂ ਲੋਕ ਮਜ਼ਹਬੀ ਝਗੜਿਆਂ ਵਿਚ ਪੈਣ ਦੀ ਥਾਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਤੁਰਕ ਅਰਥਾਤ ਵੱਖ ਵੱਖ ਮਜ਼ਹਬਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਕਿੱਥੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੱਖ ਵੱਖ ਰਸਤੇ ਕਿਸ ਨੇ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਭਾਵ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਅਰੰਭ ਦਾ ਸੋਮਾ, ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹਸਤੀ ਇੱਕੋ ਹੈ। ਸੋਚਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਬਹਿਸ਼ਤ ਜਾਂ ਦੋਜਕ ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮੰਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਸੁੰਨਤ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੁੰਨਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਹਿਜ਼ ਧਾਰਮਿਕ ਰਸਮਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਧਾਰਮਿਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਧਾਰਮਿਕ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਗੁਣ ਪੈਦਾ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਆਗਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਜ਼ਹਬੀ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਬਹਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਉਸ ਰੱਬ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ, ਉਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਵੱਲ ਲਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੀ ਮਾਨਵਤਾ ਦਾ ਕੁੱਝ ਭਲਾ ਹੋ ਸਕੇ।

ਅੱਜ ਇੱਕੀਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਲੋਬਲ ਪਿੰਡ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਤਕਰੀਬਨ ਹਰ ਵਿਕਸਿਤ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸਸ਼ੀਲ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਵੱਖ ਵੱਖ ਧਰਮਾਂ, ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ, ਬੋਲੀਆਂ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲੋਕ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਪਛਾਣ ਕਾਰਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਅਪਨਾਏ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਅਪਨਾਏ ਧਰਮ ਕਾਰਨ ਦੁਸ਼ਵਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਵੀ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਨਹੀਂ, ਆਪਣੇ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਧਾਰਮਿਕ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਕਾਰਨ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੇ ਨਾਂ ਥੱਲੇ ਸਰਕਾਰੀ ਤਸੱਦਦ ਦਾ

ਕਾਜ਼ੀ ਤੈ ਕਵਨ ਕਤੇਬ ਬਖਾਨੀ

ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਮ ਲੋਕ ਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕ ਕੱਟੜਵਾਦ ਦਾ ਸੋਕ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੰਢਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ 9/11 ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ। ਟਰੇਡ ਸੈਂਟਰ ਢਾਹੁਣ ਵਾਲੇ ਅਨਸਰਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਕੋਲੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਸੋਕ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡਿਆਂ 'ਤੇ ਝੱਲਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਤਾਪ ਹਾਲੇ ਮੁੱਕਿਆ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਆਮ ਸ਼ਹਿਰੀ ਸਨ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਪਾਰਕ ਕੇਂਦਰਾਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਵੱਖ ਵੱਖ ਧਰਮਾਂ, ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਮਰੀਕਨ ਸ਼ਹਿਰੀ ਸਨ। ਇਹੀ ਨਹੀਂ ਤੁਅੱਸਬੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਆਮ ਮੁਸਲਿਮ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਮਿਕ ਪਛਾਣ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਨਿਜੀ ਮਾਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੋ ਕੇ ਗਾਹੇ-ਬਗਾਹੇ ਮੁਸੀਬਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਮੁਸਲਿਮ ਭਾਈਚਾਰਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਕਈ ਵਾਰ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰਾ ਵੀ ਦਸਤਾਰਧਾਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪਛਾਣ ਦੇ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿਚ ਨਸਲੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਗੁਰੂ-ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਦਸਿਆਂ ਵਿਚ ਕਈ ਕੀਮਤੀ ਜਾਨਾਂ ਗੁਆ ਚੁਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਟ-ਕਰਾਈਮ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਚੁਕਾ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦਾ ਬਬੇਰਾ ਰੋਲਾ ਪਾਉਂਦੇ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਬਬੇਰਾ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕੇ ਕਿ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਕੌਣ ਹਨ? ਕੀ ਕੋਈ ਕਾਜ਼ੀ/ਮੁੱਲਾਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਸਲਿਮ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਵਿਚ 9/11 ਦੀ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਕਿਹੜਾ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ? ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਮਿਸਾਲ ਬਣਾ ਕੇ ਉਹ ਦੂਸਰੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਅਸਰ ਪਾ ਸਕੇ ਹਨ?

ਕੋਈ ਵੀ ਧਰਮ ਕਦੇ ਆਮ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਬਲਕਿ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵੱਲ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ 'ਨਾ ਕੋ ਬੈਰੀ ਨਾਹਿ ਬਿਗਾਨਾ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਹਮ ਕੋ ਬਨਿ ਆਈ' ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਨਹੀਂ ਇਹ ਤਾਂ 'ਸਰਬਤ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ' ਜ਼ੁਲਮ ਨਾਲ ਟੱਕਰ ਲੈਣੀ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਨਿਹੱਥੇ, ਨਿਰਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਉਤੇ ਵਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਖਤ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜੰਗਾਂ-ਯੁੱਧਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਖਾਤਕੂਵਾਦ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ? ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਦੁਵੱਲੀ ਪੀੜ ਕਿਵੇਂ ਝੱਲਣੀ ਪਈ ਹੈ? ਇਹ ਸਭ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਖਾਤਕੂਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸਿਰਜਿਆ ਦਹਿਸ਼ਤ ਵਾਲਾ ਮਾਹੌਲ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਬਿਨਾ ਕਸੂਰ ਪੁਲਿਸ ਤਸੱਦਦ। ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਾਹ ਲੈਣਾ ਵੀ ਔਖਾ ਹੋਇਆ ਰਿਹਾ। ਉਦੋਂ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਕਤਲ ਸਮੇਂ ਜਿਸ ਕਤਲੇਆਮ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ, ਉਸ ਦੀ ਪੀੜ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣਾ ਅੱਜ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋਇਆ ਪਿਆ ਹੈ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਬੇਕਸੂਰ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖੌਫ਼ਨਾਕ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਘਰ-ਬਾਰ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਉਜਾੜ ਦਿੱਤੇ, ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਬੇਪਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਹਉਮੈ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾੜੀ ਹੈ ਪਰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੁਕਸਾਨ ਧਾਰਮਿਕ ਹਉਮੈ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਜਿੰਨਾ ਲਹੂ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਵੀਟਿਆ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਏਨਾ ਨਹੀਂ। ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਹਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਤੇ ਹੁਣ ਇੱਕੀਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤਿਵਾਦ ਵਜੋਂ ਇਸ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋਰ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਜੋ ਅਤਿਵਾਦ ਚੱਲ ਰਿਹਾ, ਉਹ ਅਤਿ-ਆਧੁਨਿਕ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਆਮ ਲੋਕਾਈ ਦੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ੋਖਮ ਵਿਚ ਹੀ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ, ਧਰਮ ਦੀ ਗਲਤ ਮਨਸੂਬਿਆਂ ਲਈ ਹੋ ਰਹੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀ/ਮੁੱਲਾਂ/ਧਰਮ ਦੇ ਠੇਕੇਦਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦੀ ਸਹੂਲਤ-ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਸਵਾਰਥ-ਪੂਰਤੀ

ਲਈ ਕੀਤੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੀ ਸਿਆਸੀ ਹਿਤਾਂ ਲਈ ਵਰਤੋਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਖਮਿਆਜ਼ਾ ਆਮ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ 13 ਨਵੰਬਰ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਇਸਲਾਮਿਕ ਸਟੇਟ (ਸੀਰੀਆ ਅਤੇ ਇਰਾਕ) ਵੱਲੋਂ ਫਰਾਂਸ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਪੈਰਿਸ ਵਿਚ ਚਾਰ ਥਾਈਂ ਪਬਲਿਕ ਥਾਵਾਂ, ਬਿਏਟਰ ਅਤੇ ਸਟੇਡੀਅਮ ਆਦਿ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਸਰੀ ਸੰਸਾਰ ਜੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਰਾਂਸ ਦੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਯੂਰਪੀਅਨ ਯੂਨੀਅਨ ਵਿਚ ਮੈਡਰਿਡ ਟਰੇਨ-ਬੰਬਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਿਆਨਕ ਹਮਲੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਕਰੀਬ 130 ਲੋਕ ਮਾਰੇ

ਗਏ, 368 ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਸੌ ਦੇ ਕਰੀਬ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿਚ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਏ। ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕੀ ਕਸੂਰ ਸੀ ਭਲਾਂ? ਇਸਲਾਮਿਕ ਸਟੇਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਮਲੇ ਇਰਾਕ ਅਤੇ ਸੀਰੀਆ ਦੀਆਂ ਘਰੇਲੂ ਜੰਗਾਂ ਵਿਚ ਫਰਾਂਸ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਕਾਰਨ ਕੀਤੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਕੋਰਾ ਬਹਾਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਫਰਾਂਸ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਫਰਾਂਸ ਦੀ ਆਮ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਇਹ ਸਭ ਬੇਗੁਨਾਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬੱਚੇ, ਬੁੱਢੇ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ; ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵੀ ਹੋਣ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਮਲਿਆਂ ਨੇ ਫਰਾਂਸ ਦੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਭਰਾਵਾਂ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ

ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਪਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਲਈ ਵੀ ਕੋਈ ਘੱਟ ਮੁਸੀਬਤ ਨਹੀਂ ਛੇਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰ-ਫਿਰੇ ਅਤੇ ਜਨੂੰਨੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਲੋਕ ਹਰ ਮੁਲਕ, ਹਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਅਤੇ ਧਰਮ ਵਿਚ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਜਨੂੰਨੀ ਖਾਸ ਪਛਾਣ ਵਾਲੇ ਭੋਲੇ ਭਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੋਟ-ਕਰਾਈਮ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਪੈਰਿਸ ਹਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਮ ਬਾਅਦ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਖਬਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਪਿਕਾਡਲੀ ਸਰਕਸ ਟਿਊਬ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਖਤੀ ਇੱਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਾਫੀ ਪਿੱਛੇ ਖੜੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਟਰੇਨ ਆਉਣ 'ਤੇ ਇੱਕ

ਦਮ ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ ਟਰੇਨ ਅੱਗੇ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਬੀਬੀ ਟਰੇਨ ਅੱਗੇ ਡਿਗ ਕੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਤਾਂ ਬਚ ਗਈ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕਾਫੀ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗ ਗਈਆਂ। ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਹੁਣ ਇੱਕ ਗਲੋਬਲ ਪਿੰਡ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਹਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਅਤੇ ਹਰ ਧਰਮ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਭਾਈਚਾਰਾ ਵੀ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਵਿਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿਚ ਵਸਣ ਵਾਲੇ ਆਮ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦਾ ਪੈਰਿਸ 'ਤੇ ਹੋਏ ਹਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਗੁਨਾਹ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕਿਉਂ ਮਿਲੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਦੇ ਮਨਹਟਨ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ 23 ਸਾਲ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਅਲੈਕਸ ਮੈਲੋਇ ਨਾ ਦੇ ਹੋਅਰ-ਡਰੈਸਰ ਨੇ ਇੰਟਰਨੈਟ

'ਤੇ ਨਸ਼ਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪੈਰਿਸ ਹਮਲਿਆਂ ਪਿੱਛੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮਨਹਟਨ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਰਾਤੀਂ ਕੋਈ 11 ਵਜੇ ਟੈਕਸੀ ਪਕੜੀ ਤਾਂ ਟੈਕਸੀ ਵਾਲੇ ਨੇ ਅੱਖਾਂ ਭਰ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਸਵਾਰੀ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਵਾਰੀ ਉਸ ਦੀ ਟੈਕਸੀ ਵਿਚ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੈਠੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪੈਰਿਸ ਦੇ ਹਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਸ ਦਾ ਕੀ ਕਸੂਰ ਹੋਇਆ? ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ! ਅਲੈਕਸ ਮਲੋਇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਪਾਂ ਸਭ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਾਂ ਮਾਨਵ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਸੁਣ ਕੇ ਟੈਕਸੀ ਡਰਾਈਵਰ ਬਹੁਤ ਭਾਵੁਕ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਲੈਕਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਸੂਮ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਲਾਉ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਧਰਮ ਦੇ ਹਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੋਲੇ ਭਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਹੋਟ-ਕਰਾਈਮ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ, ਬਲਕਿ ਸੀਰੀਆ ਦੇ ਆਮ ਲੋਕ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਮਾਰ ਝੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਉਹ ਇਸਲਾਮਿਕ ਸਟੇਟ ਕਾਰਨ ਛਿੱਤੇ ਘਰੇਲੂ ਯੁੱਧ ਵਿਚ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਅਨੇਕ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਦੁਸ਼ਵਾਰੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਹਨ, ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਰੂਸ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਬੰਬਾਰੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੋਕ ਦੋਹਰਾ ਸੰਤਾਪ ਭੋਗਦੇ ਹਨ। ਸੁਕਰਵਾਰ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਇਸਲਾਮਿਕ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਜਿਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਲ-ਕਾਇਦਾ ਨੇ ਲਈ ਹੈ, ਬੰਦੂਕਾਂ ਅਤੇ ਗਰਨੇਡਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੋ ਕੇ, ਮਾਲੀ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਬਾਮਾਕੋ ਵਿਚ ਰੈਡੀਸਨਬਲੂ ਲਗਜ਼ਰੀ ਹੋਟਲ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਠਹਿਰੇ ਕਰੀਬ 170 ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਭਾਵੇਂ ਸਕਿਊਰਟੀ ਫੋਰਸਾਂ ਨੇ ਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 27 ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਇਥੇ ਠਹਿਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਵੱਖ ਵੱਖ ਮੁਲਕਾਂ ਦੀਨ, ਭਾਰਤ, ਬੈਲਜੀਅਮ, ਅਲਜੀਰੀਆ, ਤੁਰਕੀ, ਜਰਮਨੀ, ਫਰਾਂਸ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਸਨ। ਛੁੱਟ ਦੇ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਲੋਕ ਅਰਬੀ ਵਿਚ ਨਾਹਰੇ ਲਾ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਵਿਚੋਂ ਕੁੱਝ ਕੁ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵੀ ਬੋਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਸਹਿਜ ਹੀ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਆਮ ਇਨਸਾਨ ਮਹਿਫੂਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬ੍ਰਹਮੈ ਗਰਬ ਕੀਆ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧

ਬ੍ਰਹਮੈ ਗਰਬ ਕੀਆ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ॥
ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਪਤਿ ਪਤੀ ਪਛਤਾਨਿਆ॥
ਜਹ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰੇ ਤਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥੧॥
ਐਸਾ ਗਰਬੁ ਬੁਰਾ ਸੰਸਾਰੈ॥
ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ
ਤਿਸੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਬਲਿ ਰਾਜਾ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰੀ॥
ਜਗਨ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਰ ਅਫਾਰੀ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੇ ਜਾਇ ਪਇਆਰੀ॥੨॥
ਹਰੀਚੰਦੁ ਦਾਨੁ ਕਰੈ ਜਸੁ ਲੇਵੈ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਅਭੇਵੈ॥
ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਆਪੇ ਮਤਿ ਦੇਵੈ॥੩॥
ਦੁਰਮਤਿ ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਰਾਚਾਰੀ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਗਰਬ ਪ੍ਰਹਾਰੀ॥
ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਉਧਾਰੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥੪॥

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ- ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਨਾ ਸਮਝ ਕੇ ਹੰਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹਾਂ ਤੇ ਕਵਲ ਦੀ ਨਾਤੀ ਵਿਚੋਂ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਉਸ ਦੇ ਵੇਦ ਚੋਰੀ ਹੋ ਜਾਣ ਦੀ ਬਿਪਤਾ ਉਸ ਉਤੇ ਆ ਪਈ, ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਪਛਤਾਵਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਹੰਕਾਰ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ। ਸਿਰ 'ਤੇ ਮੁਸੀਬਤ ਪਈ ਵੇਖ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਆਇਆ ਕਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਐਸਾ ਗਰਬੁ ਬੁਰਾ ਸੰਸਾਰੈ॥

ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ

ਤਿਸੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਰਾਹੀਂ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ- ਹੇ ਭਾਈ! ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਗਰਬੁ, ਭਾਵ ਹੰਕਾਰ ਐਸਾ ਭਿਆਨਕ ਰੋਗ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਅਖਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿਚ ਫਸੇ ਤਾਂ ਰੱਜ ਕੇ ਖੁਆਰ ਹੋਏ; ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੈ, ਪਰ ਜਿਸ ਵਡਭਾਗੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਮਿਲ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਹੰਕਾਰ ਦੂਰ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸਵਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਬਲਿ ਰਾਜਾ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰੀ॥

ਜਗਨ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਰ ਅਫਾਰੀ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੇ ਜਾਇ ਪਇਆਰੀ॥੨॥
ਬਲਿ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਇੰਨਾ ਹੰਕਾਰ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਹੰਕਾਰ ਨਾਲ ਆਫਰ ਗਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਇੰਦਰ ਦਾ ਸਿੰਘਾਸਨ ਖੋਹਣ ਲਈ ਇਕੋਤ੍ਰ ਸੌ ਜੱਗ ਕੀਤੇ, ਜੇ ਅਖੀਰਲਾ ਜੱਗ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਇੰਦਰ ਤੋਂ ਰਾਜ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ। ਇੰਦਰ ਨੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਤੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਮੰਗੀ ਤਾਂ ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਦਾਨ ਲੈਣ ਆ ਗਿਆ। ਗੁਰੂ ਸੁਕਰ ਨੇ ਬਲਿ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਫਲਨ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ, ਬਲਿ ਨੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਗੱਲ ਨਾ ਸੁਣੀ। ਇਸ ਲਈ ਬਲਿ ਨੂੰ ਪਤਾਲ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਪਿਆ।

ਹਰੀਚੰਦੁ ਦਾਨੁ ਕਰੈ ਜਸੁ ਲੇਵੈ॥

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਅਭੇਵੈ॥

ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਿਆਨ

ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਆਪੇ ਮਤਿ ਦੇਵੈ॥੩॥

ਸਤਯਵਾਦੀ ਰਾਜਾ ਹਰੀਚੰਦ ਧਰਮੀ ਤੇ ਦਾਨੀ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਸ ਦਾ ਹੰਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਦਾਨ ਦੀ ਸੋਝਾ ਸੁਣ ਕੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਿਤਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਖਣਾ ਚਾਹਿਆ ਤੇ ਰਾਜੇ ਤੋਂ ਦਾਨ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਰਾਜ ਮੰਗ ਲਿਆ। ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਵਸਿਸ਼ਟ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਹੀ ਰਾਜ ਦਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਰਾਜੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਮੌਤ ਨਾ ਲਈ ਤੇ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਚ ਵਿਕਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਪਿਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਦੀ ਜੈ-ਜੈ ਕਾਰ ਹੋਈ।

ਦੁਰਮਤਿ ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਰਾਚਾਰੀ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਗਰਬ ਪ੍ਰਹਾਰੀ॥

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਉਧਾਰੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥੪॥

ਮੁਲਤਾਨ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹਰਨਾਕਸ਼ ਭੈੜੀ ਮੌਤ ਕਾਰਨ ਦੁਰਾਚਾਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰੀ ਬਣ ਗਿਆ, ਲੱਗਾ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਜਪਾਉਣ, ਪਰ ਉਹ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਰਾਇਣ ਤਾਂ ਹੰਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੰਕਾਰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਹਰਨਾਕਸ਼ ਦੇ ਘਰ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਨਾ ਜਪ ਕੇ ਲੱਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਣ, ਹਰਨਾਕਸ਼ ਨੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਅਨੇਕਾਂ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇ ਨਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਰਨਾਕਸ਼ ਦਾ ਮਾਨ ਤੋੜਿਆ।

-ਬੀਬੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਸੈਕਰਾਮੈਂਟੋ

ਫੋਨ: 916-687-3536

ਆਧੁਨਿਕ ਬੋਧ ਦੇ ਪਿਤਾਮਾ: ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ

ਪਦਾਰਥਕ ਅਤੇ ਬੌਧਿਕ ਵਿਕਾਸ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਹੈ। ਆਧੁਨਿਕ ਯੁਗ ਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨਕ ਲਭਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ, ਫਰਾਇਡ, ਆਇਨ-ਸਟਾਇਨ, ਬਾਮਸ ਮੋਰ, ਮਾਰਟਿਨ ਲੂਥਰ ਆਦਿ ਵਲੋਂ ਬੌਧਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਪਾਏ ਪੂਰਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਭਾਵੇਂ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਮਧ ਯੁਗ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਲੋਂ ਆਧੁਨਿਕ ਯੁਗ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਲਈ ਪਾਏ ਯੋਗਦਾਨ ਤੋਂ ਅਜੇ ਦੁਨੀਆਂ ਜਾਣੂੰ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਲੇਖ ਇਸ ਪਾਸੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਉਣ ਦਾ ਇਕ ਨਿਮਾਣਾ ਜਿਹਾ ਯਤਨ ਹੈ।

ਆਧੁਨਿਕਤਾ ਵਿਚੋਂ ਆਧੁਨਿਕ ਬੋਧ ਜਨਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਵਿਚੋਂ ਨਵੀਆਂ

ਡਾ. ਗੁਰਸ਼ਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ

ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਲਭਣ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਰੂੜੀਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਆਧੁਨਿਕ ਬੋਧ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਸਥਾਪਤ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਦ ਕੀਤਾ। ਬਹੁ-ਦੇਵਵਾਦ, ਮਰਤੀ ਪੂਜਾ, ਜਾਤ-ਪਾਤ, ਮਾਇਆਵਾਦ ਦੀ ਥਾਂ ਇਕ ਈਸ਼ਵਰਵਾਦ ਤੇ ਭਰਾਤਰੀਵਾਦ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਭਾਰਤੀ ਧਾਰਮਿਕ ਮਤਾਂ ਵਲੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਮਤਾਂ ਦੇ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸੰਸਕ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ 19ਵੀਂ ਤੇ 20ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਸਿਧ ਚਿੰਤਕ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ, ਅਰਬਿੰਦ ਤੇ ਡਾ. ਰਾਧਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਵਿਚੋਂ, ਜੋ ਠੀਕ ਸੀ ਅਪਨਾ ਲਿਆ, ਜੋ ਤਿਆਗਣਯੋਗ ਸੀ, ਉਹ ਤਿਆਗ ਦਿਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੌਮੀ ਹਉਮੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ‘ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਜਾਂ ਇਲਾਕਾਪ੍ਰਸਤੀ’ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦਿਤਾ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰਾ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਨੁਕਤਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਕੌਮਾਂਤਰੀਵਾਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਪਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਕੌਮਾਂਤਰੀਵਾਦ ਕੌਮਪ੍ਰਸਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਿਤਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਦਾ ਇਹ ਭਾਵ ਨਹੀਂ ਕਿ ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਦੇ ਹਿਤ ਵਿਸਾਰ ਦਿਤੇ ਜਾਣ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਵਹਿਮਾਂ-ਭਰਮਾਂ ਤੇ ਰੂੜੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਰਮ-ਕਾਂਡਾਂ ਤੇ ਭੇਖਾ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸਭ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਅਪਨਾ ਲਈਆਂ ਹਨ। ਸੰਗਤ ਤੇ ਪੰਗਤ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਬਰਾਬਰੀ, ਭਾਈਚਾਰਾ ਤੇ ਮਾਨਵਵਾਦੀ ਕੀਮਤਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਰੰਪਰਾ ਦੀ ਨੀਂਹ ਵੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਹੀ ਰਖੀ ਸੀ। ਸੰਗਤ ਤੇ ਪੰਗਤ ਵਿਚ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਵਿਤਕਰੇ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਉਂ ਇਸ ਪਰੰਪਰਾ ਨੇ ਜ਼ਾਤੀ ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਸਟ ਮਾਰੀ ਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਬੜ੍ਹਾਵਾ ਦਿਤਾ।

ਇਕ ਹੋਰ ਮੁਲ, ਜੋ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਰਮਤਿ ਨੇ ਦਿਤਾ, ਉਹ ਸੀ ਨਿਰਭੈਤਾ ਦਾ। ਜ਼ੁਲਮ ਅਤੇ ਦਬਾਅ ਵਿਰੁਧ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਤੇ ਸਿੱਖ ਲਹਿਰ ਦਾ ਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਨਿਰਭੈਤਾ ਦੇ ਸਦਗੁਣ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤੇ ਜ਼ਾਲਮ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿਰੁਧ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀ ਤੇ ਤਿਆਗ ਉਪਰ ਬਲ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਖੀ ਨੇ ਅਹਿੰਸਾ ਨੂੰ ਆਦਰਸ਼ ਨਾ ਮੰਨਦਿਆਂ ਰਣ-ਤਤੇ ਵਿਚ ਜੂਝ ਮਰਨ ਦੀ ਜਾਚ ਸਿੱਖਾਈ। ‘ਅਹਿੰਸਾ ਪਰਮ ਧਰਮ’ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੇ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਜਿੰਦ ਕਰ ਦਿਤਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਨਿਰਭੈਤਾ ਦੀ ਸਪਿਰਟ ਕਾਰਨ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ 18ਵੀਂ ਸਦੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿਚ ਬੇਮਿਸਾਲ ਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦਿਤੀਆਂ।

ਕਿਰਤ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਤੇ ਵਿਹਲਤਾਂ ਦਾ ਤ੍ਰਿਸਕਾਰ ਵੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਬੜੀ ਮਹੱਤਤਾ ਰਖਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਲੁਟ-ਖਸੁਟ ਜਾਂ ਭੀਖ ਮੰਗ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਨੂੰ ਨਿੰਦਿਆਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿਚ ਵਿਹਲਤ ਬੰਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਗੁਰੂ ਘਰ ਵਿਚ ਕਿਰਤੀ

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਤਿਕਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਅਰਬਿੰਦ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਵਧੇਰੇ ਵਿਕਾਸ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਥੇ 13ਵੀਂ ਸਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੌਤਿਕ ਕੀਮਤਾਂ ਦਾ ਪਤਨ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਨਤੀਜਨ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਵਲੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਕੇ ਸੰਨਿਆਸ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਘਰ-ਬਾਰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਜੰਗਲਾਂ-ਪਹਾੜਾਂ ਵਲ ਚਾਲੇ ਪਾ ਦਿਤੇ। ਇਸ ਸੋਚ ਵਿਚ ਸ਼ੰਕਰ ਦੇ ਅਦਵੈਤਵਾਦ ਤੇ ਬੁਧ ਦੇ ਸੁੰਨਵਾਦ ਦਾ ਬਹੁਤ ਯੋਗਦਾਨ ਸੀ। ਇਸ ਸੋਚ ਬਾਰੇ ਮੈਲਕਾਮ ਡਾਰਲਿੰਗ ਲਿਖਦਾ ਹੈ :

“ਭਾਰਤੀ ਧਰਮ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤਿਆਗ ਦੀ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਮਾਇਆ ਸਮਝਣ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਰਾਬਿੰਦਰ ਨਾਥ ਟੈਗੋਰ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਰਤੀ ਸਭਿਅਤਾ ਅਸੀਮ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਬਣੀ ਰਹੀ, ਜਦ ਕਿ ਪ੍ਰਗਤੀ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਦਾਰਥਕ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਵਧ ਤੋਂ ਵਧ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸੁਖ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਕਰ ਸਕੇ।”

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੰਨਿਆਸਵਾਦ ਨੂੰ ਨਲ੍ਹ ਪਈ ਤੇ ਲੋਕ ਕਿਰਤ ਵਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਵਜੋਂ ਦੇਣ ਲਗੇ। ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤਖ ਸਿਟਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰੀ-ਕਰਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤੇ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂਆਂ ਨੇ ਕਈ ਨਵੇਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਸਾ ਕੇ ਉਦਯੋਗ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉਪਰਾਲੇ ਕੀਤੇ। ਅਜ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿਚੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹਰਾ ਇਨਕਲਾਬ ਲਿਆਉਣ ਪਿਛੋਂ ਹਰਿਆਣਾ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਤੇ ਉਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਨਾ-ਵਾਹੁਣਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਸਦਕਾ ਹਰਾ-ਭਰਾ ਕਰਕੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਤਮ-ਨਿਰਭਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲਹਿਰ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧ ਹਿੱਸਾ ਪਾਇਆ ਹੈ।

ਇਕ ਹੋਰ ਅਹਿਮ ਤਬਦੀਲੀ, ਜੋ ਸਿੱਖ ਸਮਾਜ ਨੇ ਲਿਆਂਦੀ, ਉਹ ਸੀ-ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਮਾਣ ਤੇ ਸਨਮਾਨ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਾਣੀ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ, ਮਾਤਾ ਖੀਵੀ, ਬੀਬੀ ਭਾਨੀ, ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ, ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਕੌਰ, ਮਾਈ ਭਾਗੋ, ਰਾਣੀ ਜਿੰਦਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨ ਬਣਾ ਰਖਿਆ ਹੈ। 18ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਬੀਬੀਆਂ ਨੇ ਜਿਸ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ, ਸੂਰਬੀਰਤਾ ਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੀਆਂ ਮਿਸਾਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ, ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਕਿਧਰੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੀਬੀਆਂ ਨੇ ਇਸਤਰੀਤਵ ਦੇ ਜਿਸ ਸਿਖਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਉਪਰ ਇਸਤਰੀ ਸਮਾਜ ਮਾਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰਦਾ ਪ੍ਰਥਾ ਤੇ ਸਤੀ ਪ੍ਰਥਾ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਖ ਕਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਤਰਜਾਤੀ ਤੇ ਵਿਧਵਾ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਹਾਸਲ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਕਾਰਨ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀਆਂ ਜੰਜੀਰਾਂ ਵਿਚ ਜਕੜੀ ਇਸਤਰੀ ਵਿਚ ਸਵੈ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੇ ਉਸਾਰੂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਚਾਹ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ। ਸਿੱਖ ਬੀਬੀਆਂ ਨੇ ਧਾਰਮਿਕ ਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਸਮਰਥਾ ਨਾਲ ਨਿਭਾਇਆ।

ਸ੍ਰੀ ਅਰਬਿੰਦ ਦਾ ਕਥਨ ਹੈ, “ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਖਾਲਸਾ ਸੰਪਰਦਾਇ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਰਚਨਾ ਸੀ ਜੋ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੌਲਿਕ ਅਤੇ ਅਨੂਨੀ

ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਭੂਤ ਨਹੀਂ, ਭਵਿੱਖ ਉਪਰ ਲਗੀ ਹੋਈ ਸੀ।” ਭਾਰਤੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਅਤੀਤਮੁਖੀ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਬੀਤੇ ਉਪਰ ਮਾਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਸਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਜ਼ਰ ਚੁੱਕੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੇ ਭਾਰਤੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤੀ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਵਰਤਮਾਨ ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਘਟ ਸੋਚਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਉਲਟ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਵਿਕਾਸਮੁਖੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਇਨਕਲਾਬੀ ਵੀ ਸੀ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਭੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ; ਸਗੋਂ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਸੁਖੀ ਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਚਾਹ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਦਾਚਾਰ ਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਉਪਰ ਬਲ ਦਿਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਚੰਗਾ ਸਮਾਜ ਬਣ ਸਕੇ। ਉਹ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੀ ਜਥੇਬੰਦੀ ‘ਸੰਗਤ’ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਮੁਦਈ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਪ੍ਰਗਤੀਵਾਦੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖੀ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਚੇਤਨਾ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਅਤੇ ਸਮਕਾਲੀ ਭਗਤਾਂ ਜਾਂ ਸੰਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ।

ਭਾਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਪਕਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬਾਣੀ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਲਈ ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਮਾਧਿਅਮ ਬਣਾ ਕੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਵਖ-ਵਖ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਿਰਦਾਰ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਲਿਖਦੇ ਹਨ:

“ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਦਖਣ ਦੀ ਉਦਾਸੀ ਸਮੇਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਦਖਣੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਤੇ ਉਥੋਂ ਦੇ ਮੰਦਰਾਂ ਦੀ ਭਵਨ ਨਿਰਮਾਣ ਕਲਾ ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕਈ ਰਾਗ ਅਤੇ ਰਾਗਣੀਆਂ ਪਹਿਲੀ ਵੇਰ ਉਤਰੀ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿਤੇ।”

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸੰਗੀਤ ਤੇ ਸਾਹਿਤ ਨੂੰ ਸਮਾਜਿਕ ਕਾਰਜ ਲਈ ਵਰਤਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਧਿਅਮ ਰਾਹੀਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬੇਅਸਰ ਰਾਜ-ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਭੰਡਿਆ, ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦੀ ਨਿਖੇਧੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਗਰੀਬਾਂ, ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦਾ ਪਖ ਪੂਰਿਆ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰੇ ਕਾਵਿ-ਰੂਪ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਪਰੰਪਰਾਵਾਦੀ ਕਾਵਿ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਚੇਤਨਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ।

ਗੁਰਮਤਿ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਮਤ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਆਧਾਰ ‘ਜਾਤ-ਪਾਤ’ ਉਪਰ ਕਰਾਰੀ ਸਟ ਮਾਰੀ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਾਣੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਨਵੀਂ ਘਾਤਤ ਘੜਨ ਲਈ ਯਤਨਸ਼ੀਲ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਦੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿਤੀ। ਗੁਰਮਤਿ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰੀ ਤੇ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦਾ

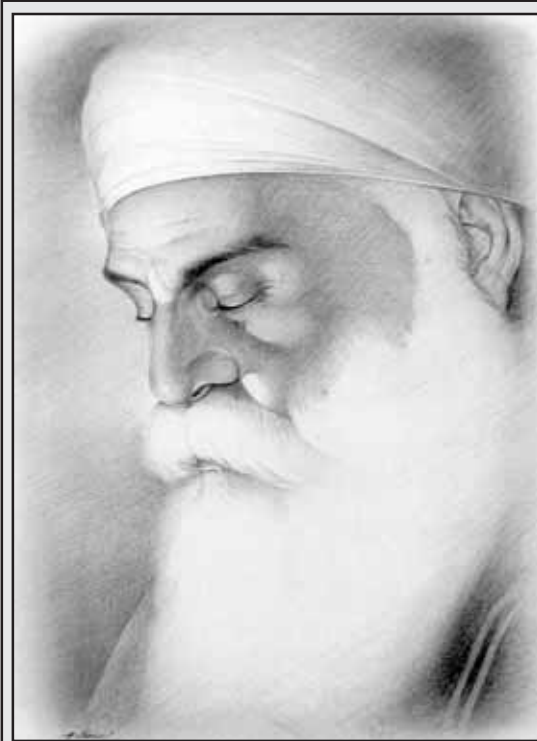
ਮੈਨੀਫੈਸਟੋ ਹੈ। ਜਾਤ-ਪਾਤ, ਲਿੰਗ, ਨਸਲ, ਦੇਸ਼, ਧਰਮ ਆਦਿ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੁੰਦੇ ਵਿਤਕਰੇ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਾਣੀ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਕਾਰਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੀਵੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਦੇ ਲੋਕ, ਕਿਰਤੀ ਲੋਕ

ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸੰਪਰਦਾਏ ਦੇ ਅਨੁਯਾਈ ਘਟ-ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਿਰਪਖ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਸਭ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਮੌਕੇ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਜ਼ਹਬ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਤੇ ਕੁਝ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸਨ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀਆਂ ਤਤਕਾਲੀ ਰਾਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਟਿਪਣੀਆਂ ਇਹ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਰਾਜ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇਕਤਾ (ਫਿਰਕਾਪ੍ਰਸਤੀ) ਤੋਂ ਉਪਰ ਰਹੇ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂਆਂ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਾ ਯਤਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਸਫਲਤਾ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੁਗਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਕਬਰ ਨੇ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇਹ ਯਤਨ ‘ਦੀਨ-ਏ-ਇਲਾਹੀ’ ਨਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਚਲਾ ਕੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਵੀ.ਏ. ਸਮਿਥ ਵਰਗੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਦਾ ਮਤ ਹੈ ਕਿ ਅਕਬਰ ਦੀ ਇਹ ਸਾਰੀ ਯੋਜਨਾ ਇਕ ਹਾਸੇ-ਹੀਣੇ ਫੋਕੇ ਅਭਿਮਾਨ ਅਤੇ ਬੇਰੋਕ ਆਪਹੁਦਰੇਪਣ ਦੀ ਇਕ ਅਨੋਖੀ ਉਪਜ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿਤੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮਤ ਨੂੰ ਵਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਨੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵੀ ਸਨ, ਅਪਨਾਇਆ।

ਗੁਰਮਤਿ ਨੇ ‘ਸਾਝ ਕਰੀਜੈ ਗੁਣਹ ਕੇਰੀ’ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨਮਤਾਂ ਦੇ ਮਹਾਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿਤਾ। ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਬਾਣੀ ਦਾ ਸੰਪਾਦਨ ਕਰਦਿਆਂ ਭਗਤਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਸਥਾਨ ਦਿਤਾ। ਸਾਈਂ ਮੀਆਂ ਮੀਰ ਪਾਸੋਂ ਹਰਿਮੰਦਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰਖਵਾਈ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਨੇ ਦੂਜੇ ਧਾਰਮਿਕ ਮਤ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਿਤੀ। ਇਸ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਧਾਰਮਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਬੜ੍ਹਾਵਾ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਅਤਿਕਥਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਅਜੋਕੇ ਸਿੱਖ ਵੀ ਫਿਰਕਾਪ੍ਰਸਤ

ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਿਲੇ-ਸ਼ਿਕਵਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਦੇ ਫਿਰਕੂ ਦੰਗੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ। ਉਹ ਦੂਜੇ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਘਿਓ-ਖਿਚਤੀ ਹਨ। ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ (16ਵੀਂ ਸਦੀ ਤੋਂ 18ਵੀਂ ਸਦੀ) ਯੂਧਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਯੂਧ ਕਿਸੇ ਫਿਰਕੇ ਵਿਰੁਧ ਲਾਮਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਜਾਹਰ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਬੋਧ ਦਾ ਆਧਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੌਲਿਕ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਦਿਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਜੋਕੇ ਯੁਗ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਉਂ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਆਧੁਨਿਕ ਬੋਧ ਦੇ ਪਿਤਾਮਾ ਸਨ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦਾ ਇਕ ਚਿੱਤਰ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਵਹਿਮਾਂ-ਭਰਮਾਂ ਤੇ ਰੂੜੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਰਮ-ਕਾਂਡਾਂ ਤੇ ਭੇਖਾ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸਭ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਅਪਨਾ ਲਈਆਂ ਹਨ। ਸੰਗਤ ਤੇ ਪੰਗਤ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਬਰਾਬਰੀ, ਭਾਈਚਾਰਾ ਤੇ ਮਾਨਵਵਾਦੀ ਕੀਮਤਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਰੰਪਰਾ ਦੀ ਨੀਂਹ ਵੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਹੀ ਰਖੀ ਸੀ। ਸੰਗਤ ਤੇ ਪੰਗਤ ਵਿਚ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਵਿਤਕਰੇ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਉਂ ਇਸ ਪਰੰਪਰਾ ਨੇ ਜ਼ਾਤੀ ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਸਟ ਮਾਰੀ ਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਬੜ੍ਹਾਵਾ ਦਿਤਾ।

ਅਤੇ ਸ਼ੇਸ਼ਿਤ ਵਰਗ ਬੜੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਿੱਖ ਸਜੇ। ਡਾ. ਰਾਧਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਲਿਖਦੇ ਹਨ :

“ਨਾਨਕ ਨੇ ਸਵੈ-ਅਭਿਮਾਨੀ ਨਰ-ਨਾਰੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ਰਧਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜੋ ਸਭ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਾਲਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋਣ, ਦਾ ਇਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।”

ਆਧੁਨਿਕ ਬੋਧ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਇਹ ਸੋਧ ਵੀ ਦਿਤੀ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਧਰਮ-ਨਿਰਪਖ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਧਰਮਪੱਖੀ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਧਰਮ ਦਾ ਭਾਵ ਸੰਪਰਦਾਏ ਵਾਲਾ ਨਾ ਹੋ ਕੇ ਸਚਿਆਰ ਹੋਣ ਦੀ ਕ੍ਰਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਇਕ ਸੰਪਰਦਾਏ ਦੇ ਅਨੁਯਾਈ ਬਹੁ-ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ

ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ

ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾਤਾਰ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਗ ਮਾਹਿੰ ਪਠਾਯਾ॥
ਚਰਨ ਧੋਇ ਰਹਿਰਾਸ ਕਰ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਸਿੱਖਾਂ ਪੀਲਾਯਾ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਕਲਿਜੁਗ ਅੰਦਰ ਇਕ ਦਿਖਾਯਾ॥
ਚਾਰੇ ਪੈਰ ਧਰੰਮ ਦੇ ਚਾਰ ਵਰਨ ਇਕ ਵਰਨ ਕਰਾਯਾ॥

ਰਾਣਾ ਰੰਕ ਬਰਾਬਰੀ ਪੈਰੀਂ ਪਵਣਾ ਜਗ ਵਰਤਾਯਾ॥
ਉਲਟਾ ਖੇਲ ਪਿਰੰਮ ਦਾ ਪੈਰਾਂ ਉਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯਾ॥
ਕਲਿਜੁਗ ਬਾਬੇ ਤਾਰਿਆ ਸੱਤਨਾਮ ਪੜ੍ਹ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਣਾਯਾ॥
ਕਲਿ ਤਾਰਣ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਆਯਾ॥23॥

ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਬੇ ਪਾਯਾ ਬਖਸ਼ ਦਰ ਪਿਛੋਂ ਦੇ ਫਿਰ ਘਾਲ ਕਮਾਈ॥
ਰੇਤ ਅੱਕ ਆਹਾਰ ਕਰ ਰੋੜਾਂ ਕੀ ਗੁਰ ਕਰੀ ਵਿਛਾਈ॥

ਭਾਰੀ ਕਰੀ ਤੱਪਸਿਆ ਬਡੇ ਭਾਗ ਹਰਿ ਸਿਉਂ ਬਣਿ ਆਈ॥
ਬਾਬਾ ਪੈਧਾ ਸਚ ਖੰਡ ਨਾਨਿਧਿ ਨਾਮ ਗਰੀਬੀ ਪਾਈ॥

ਬਾਬਾ ਦੇਖੇ ਧਿਆਨ ਧਰ ਜਲਤੀ ਸਭ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦਿਸ ਆਈ॥
ਬਾਝਹੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰ ਹੈ ਹੈਰੈ ਕਰਦੀ ਸੁਣੀ ਲੁਕਾਈ॥
ਬਾਬੇ ਭੇਖ ਬਣਾਇਆ ਉਦੱਸੀ ਕੀ ਰੀਤ ਚਲਾਈ॥
ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੋਧਨ ਧਰਤ ਲੁਕਾਈ॥24॥

ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਤੀਰਥੀਂ ਤੀਰਥ ਪੁਰਬ ਸਭੇ ਫਿਰ ਦੇਖੇ॥
ਪੂਰਬ ਧਰਮ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਰ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਬਿਨ ਕਿਤੇ ਨ ਲੇਖੇ॥
ਭਾਉ ਨ ਬ੍ਰਹਮੇ ਲਿਖਿਆ ਚਾਰ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਤਿ ਪੜ੍ਹ ਦੇਖੇ॥

ਢੂੰਡੀ ਸਗਲੀ ਪਿਰਥਮੀ ਸਤਿਜੁਗ ਆਦਿ ਦੁਆਂਪਰ ਤ੍ਰੇਤੈ॥

ਕਲਿਜੁਗ ਧੁੰਧੂਕਾਰ ਹੈ ਭਰਮ ਭੁਲਾਈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭੇਖੇ॥
ਭੇਖੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਪਾਈਐ ਆਪ ਗਵਾਏ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖੇ॥
ਗੁਰਮੁਖ ਵਰਨ ਅਵਰਨ ਹੋਇ ਨਿਵ ਚਲੇ ਗੁਰਸਿਖ ਵਿਸੇਖੇ॥
ਤਾਂ ਕੁਛ ਘਾਲ ਪਵੈ ਦਰ ਲੇਖੇ॥25॥

ਜਤ ਸਤੀ ਚਿਰ ਜੀਵਣੇ ਸਾਧਿਕ ਸਿੱਧ ਨਾਥ ਗੁਰ ਚੇਲੇ॥
ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਰਖੀਸ਼ਰਾਂ ਭੈਰੋਂ ਖੇਤ੍ਰ ਪਾਲ ਬਹੁ ਮੇਲੇ॥
ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਅਪਸ਼ਰਾਂ ਕਿੰਨਰ ਜੱਛ ਚਲਿਤ ਬਹੁ ਖੇਲੇ॥
ਰਾਕਸ਼ ਦਾਨੋ ਦੈਤ ਲਖ ਅੰਦਰ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਦੁਹੇਲੇ॥

ਹਉਮੈਂ ਅੰਦਰ ਸਭਕੇ ਡੁਬੇ ਗੁਰੂ ਸਣੇਂ ਬਹੁ ਚੇਲੇ॥
ਗੁਰਮੁਖ ਕੋਇ ਨ ਦਿਸਈ ਢੂੰਡੇਂ ਤੀਰਥ ਜਾਤ੍ਰੀ ਮੇਲੇ॥
ਢੂੰਡੇਂ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਸਭ ਪੀਰ ਪੈਕੰਬਰ ਕਉਮਿ ਕਤੇਲੇ॥
ਅੰਧੀ ਅੰਧੇ ਖੂਹੇ ਠੇਲੇ॥26॥

ਵਾਪਸੀ-5

ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਵਤਨ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਲੰਮੀ ਕਹਾਣੀ

ਸੋਚਣ ਲੱਗੋ, ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਸਭਾ ਕਰੀਏ। ਅਗਸਤ 1897 ਵਿਚ ਠੀਕ ਰਹੇਗੀ। ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਯਹੂਦੀ ਲੀਡਰ ਸੋਚੀਏ, ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਵਿਚ? ਨਹੀਂ ਜ਼ਿਉਰਿਖ ਠੀਕ ਰਹੇਗੀ। ਇਸ ਸਭਾ ਵਿਚ ਜਿੰਨੇ ਵੱਧ ਅਸਰ ਰਸੂਖ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀ ਪੁੱਜਣਗੇ, ਦੁਨੀਆਂ ਉਪਰ ਓਨਾ ਵੱਧ ਅਸਰ ਪਏਗਾ। ਸਾਰੇ ਮੇਲੇ ਦਾ ਸੂਤਰਧਾਰ ਹਰਜ਼ਲ, ਸੱਦਾ ਪੱਤਰਾਂ 'ਤੇ ਸਿਰਨਾਵੇਂ ਖੁਦ ਲਿਖਦਾ, ਸਾਰੀ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਜਾਗਦਾ। ਖ਼ਤਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਲਿਖ ਦਿੰਦਾ, ਜੇ ਮੇਰੇ ਰੋਲ ਵਿਚ ਨੁਕਸ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਆ ਕੇ ਅਗਵਾਈ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਚੁੱਕੋ। ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਤੋਂ ਭੈਅਭੀਤ ਕੁਝ ਯਹੂਦੀ ਲੀਡਰਾਂ ਨੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਸਾਡਾ ਇਸ ਹਰਜ਼ਲ ਡਰਾਮੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਾਹ ਵਾਸਤਾ ਨਹੀਂ।

ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ

ਫੋਨ: +91-94642-51454

ਜਿਸ ਅਖਬਾਰ ਦਾ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਸੀ, ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਹਰਜ਼ਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਤਮਾਸ਼ੇ ਨਾਲ ਤੇਰਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਹਰਜ਼ਲ ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਤਾਂ ਨਾ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਸ ਉਪਰ ਫਜ਼ੂਲ ਦੇ ਮਾਨਸਿਕ ਬੋਝ ਤਾਂ ਵਧੇ ਹੀ। ਜਰਮਨ ਯਹੂਦੀ ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਹਰਜ਼ਲ ਵੱਲੋਂ ਸੋਚੀ ਸਿਆਸੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੀ ਨਿਖੇਧੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਣੀ ਦੇ ਆਸ਼ੇ ਵਿਰੁਧ ਹੈ। ਭਲੇ ਯਹੂਦੀ ਦੂਰ ਰਹਿਣ। ਜਦੋਂ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸੇਵਕ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ; ਤਾਂ ਹਰਜ਼ਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਖਲਾਕ ਤੋਂ ਡਿਗਣ ਦੇ ਵੀ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਪੱਧਰ ਨੇ, ਹਰ ਬੰਦੇ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ। ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਰੁਤਬੇ ਅਨੁਸਾਰ ਡਿਗਦੇ ਨੇ।

ਜੂਨ ਤੱਕ ਵਿਰੋਧ ਸਿਖਰ ਤਕ ਅੱਪੜ ਕੇ ਠੰਢਾ ਪੈਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਹਿਜੇ-ਸਹਿਜੇ ਸਮਰਥਨ ਵਧਣ ਲੱਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਹਰਜ਼ਲ ਦਾ ਮੇਲਾ' ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਸਭਾ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ। ਹਰਜ਼ਲ ਦੀ ਨੇਕ ਨੀਅਤ 'ਤੇ ਟਿਪਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਹਰਜ਼ਲ ਨੇ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠਿਆਂ ਕਿਹਾ, ਵਫਾ ਅਤੇ ਬੇਵਫਾਈ ਕਦੋਂ ਇਕ ਦੂਜੀ ਨਾਲ ਲਿਬਾਸ ਵਟਾ ਲੈਣ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਲਿਬਾਸ ਨਹੀਂ ਬਦਲਾਂਗਾ।

ਆਮ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ, ਹਰਜ਼ਲ ਦੀ ਸੋਚੀ ਸਭਾ ਨਾਲ ਯਹੂਦੀਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਹੋਏਗਾ ਕਿ ਨਹੀਂ, ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ; ਪਰ ਸੁਲਤਾਨ ਤੁਰਕੀ 'ਤੇ ਅਸਰ ਹੋਏਗਾ, ਉਹ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿਰੁਧ ਹੋਰ ਬੇਦਿਸ਼ਾਂ ਲਾਏਗਾ।

ਪੂਰਬ ਦੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਹਰਜ਼ਲ ਦੇ ਕੰਮ ਢੰਗ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪੱਛਮ ਦੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਸਨ, ਇਹ ਸਭਾ ਹੋਵੇਗੀ ਹੀ ਨਹੀਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੂਦੀ ਖਾਹਮਖਾਹ ਖਤਰਾ ਮੁੱਲ ਕਿਉਂ ਲੈਣਗੇ? ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੂਸੀ ਯਹੂਦੀ ਡਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਰ ਹਰਜ਼ਲ ਨੇ ਖ਼ਤ ਲਿਖਣ ਵਕਤ ਪੂਰਾ

ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਸੱਦਾ ਪੱਤਰ ਮਿਲੇ। ਰੂਸੀਆਂ ਨੇ ਕਈ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰ ਕੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚਲੇ ਤਾਂ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਪਰ ਹਰਜ਼ਲ ਨੂੰ ਸਾਫ-ਸਾਫ ਆਖ ਦਿਆਂਗੇ ਕਿ ਪਹਿਲਾ, ਸਾਡੇ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁਧ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ; ਦੂਜਾ, ਤੁਰਕ ਸੁਲਤਾਨ ਵਿਰੁਧ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ ਤੇ ਤੀਜਾ, ਜ਼ਾਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵਿਰੁਧ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਬੋਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਤਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਪਰ ਸੋਚਦੇ ਰਹੇ, ਕੀ ਸਾਡੀ ਇਹ ਗੱਲ ਉਥੇ ਮੰਨਣਗੇ? ਪੱਛਮੀ ਬੁਲਾਰੇ ਬੜੇ ਮੂੰਹਫਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਖਤੀ ਨਹੀਂ ਝੱਲੀ। ਉਹ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਗਏ ਜਦੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਹਰਜ਼ਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ। ਅਜੇ ਵੀ ਕੁਝ ਬੰਦੇ ਬੁਤ-ਬੁਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ, ਜੇ ਇਹ ਮਹਾਂਸਭਾ ਨਾ ਹੁੰਦੀ। ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ ਹੁਣ, ਕੌਤਾ ਘੁੱਟ ਭਰਾਂਗੇ। ਇਹੀ ਹਾਲ ਆਮ ਆਦਮੀ ਦਾ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਕਿਹਾ, ਮੇਰਾ ਜਾਣਾ ਉਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਕਾਰ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਡੋਰ ਬੇਅਕਲ ਛੋਕਰਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵੀ ਨਹੀਂ ਨਾ ਫੜਾ ਸਕਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਜੋਸ਼ ਪੂਰਾ ਹੈ, ਹੋਸ਼ ਭੇਰਾ ਨਹੀਂ।

ਆਖਰ ਮਹਾਂਸਭਾ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਬੇਸਲ ਵਿਚ ਹੋਣੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋਈ। ਭਾਗ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਟਿਕਾਣਿਆਂ ਤੋਂ ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਤੁਰੇ ਤਾਂ ਪਰ ਹਰ ਇਕ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਦੁਬਿਧਾ ਸੀ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਇਹ ਹੋ ਵੀ ਸਕੇਗੀ ਕਿ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਕੀ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਣਗੇ? ਕੌਣ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰੇਗਾ? ਲੰਮੇ ਸਫਰ ਵਿਚ ਇਹੋ ਸਵਾਲ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ।

ਹਰਜ਼ਲ ਲਈ ਜੀਵਨ ਦਾ ਆਖਰੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਸੀ। ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ 'ਚ ਕਮੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਹਰ ਜ਼ੁਬਾਨ ਦੇ ਮਾਹਿਰ ਸਕੱਤਰ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਏਜੰਡਾ ਛਪਿਆ ਪਿਆ ਸੀ। ਡੈਲੀਗੇਟਾਂ ਦੀ ਜੇਬ 'ਤੇ ਲਾਉਣ ਲਈ ਬਿੱਲਾ-ਕੇਂਦਰ ਨੀਲਾ ਸੀ ਤੇ ਲਾਲ ਕਿਨਾਰੀ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ: ਯਹੂਦੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹੱਲ ਯਹੂਦੀ ਸਟੇਟ। ਜੂਡਾ ਦਾ ਸ਼ੇਰ ਅਤੇ ਦਾਉਦ ਦੇ 12 ਤਾਰੇ। ਪ੍ਰੈਸ ਪੁੱਜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਭਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਵੇਂ ਚਲਾਉਣੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਯਮ ਤੈਅ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਸਵੇਰ ਸਾਰ ਹਰਜ਼ਲ ਮੰਦਰ ਗਿਆ ਜਿਥੇ ਪਾਦਰੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਧਾਰਮਿਕ ਲਿਬਾਸ ਪਹਿਨਾ ਕੇ 'ਯਹੂਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ' ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਇੰਜੀਲ ਵਿਚੋਂ ਉਹ ਪੈਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸਭਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਕਤ ਮੰਗਲਾਚਰਨ ਵਜੋਂ ਹਿਬਰੂ ਜ਼ੁਬਾਨ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸੀ।

ਪਹਿਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਰਸਮੀ ਅਰੰਭ ਵਕਤ ਸਫੈਦ ਲਿਬਾਸ ਵਿਚ ਹਰਜ਼ਲ ਨੇ ਆਏ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦਾ ਧੀਮੀ ਸੁਰ ਵਿਚ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਬੰਦਿਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹਰਜ਼ਲ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਨੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਸਭਾਪਤੀ ਕੋਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬੰਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਕੁ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣੇ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਖਤਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਨਰਮ ਸੁਰ ਵਿਚ ਗਲ ਕਰ ਰਿਹਾ। ਤੁਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਰਜ਼ਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਡਾਇਰੀ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਭਿਖਾਰੀਆਂ ਦੀ ਫੌਜ ਦਾ ਜਰਨੈਲ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸੈਨਾ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨ ਚੱਲਿਆ। ਔਲੜੂ, ਮੁਥਾਜ, ਦਿਸ਼ਾਹੀਣ, ਉਦਾਸ, ਲਾਚਾਰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇਕੱਠ ਹੋਏਗਾ। ਜੇ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ,

ਇਹੋ ਭੀੜ ਇਜ਼ਤਦਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸ ਨੇ ਪੱਕੀ ਠਾਣ ਲਈ ਸੀ, ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਸਭਾ ਵਿਚ ਮੁਰਖਾਂ ਦੀ ਬੇਇਜ਼ਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਯਹੂਦੀ ਕਿਹੜਾ ਇਕੋ ਵੰਨਗੀ ਦੇ ਹਨ। ਭਾਂਤ-ਸੁਭਾਂਤੇ, ਰੰਗ-ਬਰੰਗੇ, ਸਨਾਤਨੀ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ। ਪੜ੍ਹੇ, ਅਨਪੜ੍ਹ। ਅਨੇਕ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਤੇ ਅਨੇਕ ਜ਼ੁਬਾਨਾਂ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ। ਅਮੀਰ ਗਰੀਬ। ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਈਰਖਾਲੂ ਹੋਣਗੇ। ਹਰਜ਼ਲ ਦੇ ਅਖਬਾਰ-ਮਾਲਕ ਉਸ ਦੇ ਰਿਜ਼ਕ ਦਾਤੇ ਹੋਣਗੇ। ਸਭ ਨਾਲ ਸਿਝਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਕਿ ਹਰਕੁਲੀਸ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਤੌਬਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਫਿਰ ਦਿਲ ਵਿਚ ਸੋਚਿਆ, ਇਹ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਮੈਂ ਸਹਿਜ-ਸੁਭਾਅ ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਕਰ ਸਕਾਂਗਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਸਵਾਰਥ ਨਹੀਂ। ਕਾਮਯਾਬੀ ਨਾ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਯਹੂਦੀ ਹਾਰ ਜਾਣਗੇ।

ਹਰਜ਼ਲ ਨੇ ਖ਼ਤਾਂ 'ਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਕਾਨਵੇਕਸ਼ਨ ਵਾਂਗ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਬਾਸ ਪਹਿਨ ਕੇ ਆਉਣਾ। ਕੇਵਲ ਨਾਰਦੂ ਸਾਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿਚ ਸੀ। ਹਰਜ਼ਲ ਨੇ ਅਤਬ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਨਾਰਦੂ ਨੂੰ

ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਬੇਸਲ ਵਿਚ 1897 ਨੂੰ ਹੋਈ ਪਹਿਲੀ ਜ਼ਿਓਨਿਸਟ ਸਭਾ ਵਿਚ ਵੱਖ ਵੱਖ ਮੁਲਕਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਜੇ ਡੈਲੀਗੇਟ।

ਕਿਹਾ, ਫਟਾਫਟ ਲਿਬਾਸ ਬਦਲ ਕੇ ਆ। ਉਸ ਨੇ ਸਿਰ ਨਿਵਾ ਕੇ ਆਖਾ ਮੰਨਿਆ। ਐਤਵਾਰ 29 ਅਗਸਤ 1897 ਨੂੰ ਬੇਸਲ ਦੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਹਾਲ ਵਿਚ ਮਹਾਂਸਭਾ ਸਵੇਰ ਸਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗ ਡਾਕਟਰ ਲਿੰਪੇ ਜੈਸੀ ਮੰਚ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ। ਹਾਲ ਖਾਮੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਫੈਦ ਵਾਲਾਂ ਉਪਰ ਸਫੈਦ ਟੋਪੇ। ਸਿਰ ਨਿਵਾ ਕੇ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਸਿਰ ਨਿਵਾ ਕੇ, ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਸਲਾਮ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਹਰਜ਼ਲ ਨੂੰ ਹੱਥ ਨਾਲ ਮੰਚ 'ਤੇ ਆਉਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਸ਼ਾਂਤ-ਚਿਤ ਹਰਜ਼ਲ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ, ਇਹ ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਮ ਵਾਲਾ ਹਰਜ਼ਲ ਨਹੀਂ ਜੋ ਤੇਜ਼ ਕਦਮੀਂ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ਸੀ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ, ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ... ਪੈਗੰਬਰਾਂ ਦਾ ਬੇਟਾ ਹੈ ਇਹ ਕੋਈ। ਗੰਭੀਰ, ਉਦਾਸ, ਸ਼ਾਨਮੱਤਾ ਚਿਹਰਾ। ਦਿੱਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਾਲਾ ਜਵਾਨ। ਨਹੀਂ, ਹਰਜ਼ਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਹ। ਪੈਗੰਬਰ ਦਾਉਦ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਇਤਿਹਾਸ ਸਮੇਤ ਆਪਣੇ ਘਰੋਂ ਚੱਲ ਕੇ ਸਭਾ ਦੇ ਮੰਚ 'ਤੇ ਆ ਖਲੋਤਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਅੱਖ ਸੁੱਕੀ ਨਾ ਰਹੀ। ਇਹ ਪੈਰਾ ਉਥੇ ਮੌਜੂਦ ਬਿਨ ਅਮੀ ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਦੇ ਵਰਕੇ ਤੋਂ ਲਿਆ ਹੈ।

ਹਾਲ ਵਿਚ 200-250 ਹਾਜ਼ਰੀਨ ਸੀ।

ਹਾਜ਼ਰੀ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿਚ 199 ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਪਤੇ ਦਰਜ ਮਿਲੇ। ਬਹੁਤ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਵੱਸ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨਹੀਂ ਲਵਾਈ। ਰੂਸੀਆਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਲਵਾਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦਾ ਡਰ ਸੀ। ਮਹਿਮਾਨ ਸਰੋਤਿਆਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਸੀ, ਪੱਤਰਕਾਰ ਸਨ। ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ 'ਚ ਔਰਤਾਂ ਆਈਆਂ। ਆਪੋ ਆਪੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਗੈਲਰੀ ਵਿਚ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਰਾਇ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸਭਾ ਵਿਚ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੋਟ ਦਾ ਹੱਕ ਮਿਲਿਆ। ਗ਼ੈਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮਿਲੀ। ਆਮ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਪੁੱਜ ਗਿਆ। ਜਿਹੜੇ 162 ਪ੍ਰਵਾਨਤ ਡੈਲੀਗੇਟਾਂ ਦੀ ਗਰੁਪ ਫੋਟੋ ਖਿੱਚੀ ਗਈ, ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਆਮ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਰਜ਼ਲ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਸੀ ਕਿ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਸਰੋਤੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ-ਟੋਕਣਾ ਨਹੀਂ, ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਆਦਰ ਨਾਲ ਬਿਠਾਉ।

ਆਇਆ ਹੋਵੇ।

ਸਭਾ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਇਕ ਵਾਰ ਤਣਾਉ ਆਇਆ। ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਵਿਚ ਵਸਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਐਡਮੰਡ ਰੋਜ਼ਿਲਡ ਨੇ ਲੱਖਾਂ ਪੌਂਡ ਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿਚ ਮਤਾ ਪਾਸ ਹੋਵੇ। ਹਰਜ਼ਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਰੋਜ਼ਿਲਡ ਦਾ ਕੌਣ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ? ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਇਹ ਆਏਗੀ ਕਿ ਰੋਜ਼ਿਲਡ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦ ਕੇ ਵਸੇਬੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਹੈ, ਮੈਂ ਰਾਜਸੱਤਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਹਾਂ, ਤੇ ਉਸੇ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਇਹ ਸਭਾ ਬੁਲਾਈ ਹੈ। ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੇਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦੀ ਨੀਤੀ ਗਲਤ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਾਂ ਸ਼ਾਂਤ-ਚਿਤ ਹੋ ਕੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰੀਏ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਕੌਣ ਗਲਤ ਹੈ। ਸਭਾ ਨੇ ਮੰਗ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ। ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਆਈਆਂ, ਦੋਵੇਂ ਠੀਕ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤਾਤੀਆਂ ਨਾਲ ਹਾਲ ਗੂੰਜਿਆ।

ਇਕ ਰੂਸੀ ਡੈਲੀਗੇਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ, ਸਾਰੀ ਸਭਾ ਵਿਚ ਆਮ ਕਾਰਵਾਈ ਜਰਮਨ ਜ਼ੁਬਾਨ ਵਿਚ ਹੋਈ, ਹਿਬਰੂ ਵਿਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਹਰਜ਼ਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹਿਬਰੂ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਕਰੇਗੀ, ਅਜੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਹੂਲਤ ਵਾਸਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ।

ਹਰਜ਼ਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿਚ ਕਿਹਾ, ਸਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀ ਵੱਖੀ ਵਿਚ ਦਰਦ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਝੁੱਗੀਆਂ ਝੋਪੜੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਆਪਣੇ ਬਾਬੇ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ। ਜ਼ਿਓਨਿਜ਼ਮ ਨੇ ਵੱਡਾ ਦਰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਆਪਣੀ ਮਦਦ ਆਪ ਕਰਿਓ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕੀ ਬੇਗਾਨਿਆਂ ਤੋਂ ਹਮਦਰਦੀ ਮਿਲੇਗੀ? ਅੱਜ ਆਪਾਂ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਯਹੂਦੀ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ; ਸਿਰੇ ਦੇ ਸਨਾਤਨੀ ਅਤੇ ਸਿਰੇ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕ; ਅਨਪੜ੍ਹ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਸੇ ਲਈ ਨਾ ਕੋਈ ਰਿਆਇਤ ਕੀਤੀ, ਨਾ ਬੰਦਿਸ਼ਾਂ ਲਾਈਆਂ। ਕੋਈ ਧਿਰ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਬੜੇ ਕਸ਼ਟ ਭੁਗਤ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਚੰਗਾ ਸਮਾਂ ਆਏਗਾ। ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਰਿਆਇਤਾਂ ਨਹੀਂ, ਹੱਕ ਮੰਗਾਂਗੇ। ਜੇ ਆਪਾਂ ਅੱਜ ਤੁਰਕੀ ਸਰਕਾਰ ਅੱਗੇ ਰਹਿਮ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰੀਏ ਕਿ ਸਾਲਾਨਾ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਯਹੂਦੀ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਵਿਚ ਲੰਘ ਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਦਿਉ, ਜੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਸੁਲਤਾਨ ਉਸ 'ਤੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਤੱਕ, ਇਕ ਵੀ ਯਹੂਦੀ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇਗਾ। ਯਹੂਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਚਲੇ ਜਾਣ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ; ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ, ਆਪਣੇ ਵਡੇਰਿਆਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਜਾਣ ਲੱਗਣ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮੱਗਲਿੰਗ ਦਿਸ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਚੀਕ-ਚਿਹਾੜਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਇਸ ਸਭਾ ਵੱਲ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਹੈ। ਲੱਖਾਂ ਯਹੂਦੀ ਇਸ ਤੋਂ ਸੁਹਣੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਆਸਾਂ ਲਾਈ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਜ਼ਿਓਨਿਜ਼ਮ ਨੂੰ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦਾਂ ਦਾ ਗਰੋਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਹੁਣ ਦੱਸਾਂਗੇ, ਅਸੀਂ ਸਾਊ, ਸਭਿਅਕ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਾਬੰਦ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਦੱਸੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਤੁਰ ਪਏ ਹਾਂ। ਜੋ ਸਾਧਨ ਯਹੂਦੀਆਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਨਾਂ ਜ਼ਿਓਨਿਜ਼ਮ ਹੈ ਜੋ ਨਿਜੀ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਕੌਮੀ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰੇਗਾ। ਬਦਕਿਸਮਤ ਲੋਕਾਂ ਵਾਸਤੇ ਸਹਾਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਧਮਕੀ ਕਿਸੇ ਵਾਸਤੇ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ। ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸ਼ਾਨ ਮਿਲੇਗੀ ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਜੋ ਅਮਰ ਅਤੇ ਲਾਸ਼ਾਨੀ ਹੈ।

ਹਰਜ਼ਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ। ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ, ਫਿਰ ਆਪਾਂ ਇਹ ਸਭਾ ਕਿਉਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ?

ਹਰਜ਼ਲ ਨੇ ਨਹੀਂ, ਬਾਕੀ ਪੇਪਰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਦੀ ਉਹ ਦਿਲ-ਕੰਬਾਊ ਦਾਸਤਾਨ ਛੇਰੀ-ਸੰਖੇਪ ਕਰਕੇ, ਪੇਪਰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਕੇ ਆਦਿਕ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ। ਨਾਰਦੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਦੁੱਖ ਕੇਵਲ ਇਕ ਚੰਗਾ, ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਕਿਤੇ ਉਹ ਵਸੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਮ ਮੁਸੀਬਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਜਿਹੋ ਜਿਹਾ ਬਾਕੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਿਲਤ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨੀ ਪਈ। ਪੂਰਬੀ ਗਰੀਬ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਨ ਦਾ ਖਤਰਾ, ਪੱਛਮੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ

(ਬਾਕੀ ਅਗਲੇ ਸਭੇ 'ਤੇ)

ਉਹ ਜਿਸ ਟੈਕਸੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿਚੋਂ ਟੈਕਸੀ ਚਲਾਉਣੀ ਛੱਡ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਉਸ ਨੂੰ 'ਗਰੀਡੀ ਡੌਗ' ਆਖਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਵੀਂ ਕੰਪਨੀ ਜਿਥੇ ਉਹ ਹੁਣ ਟੈਕਸੀ ਚਲਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਦੇ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ 'ਬਲੈਕ ਜੀਰੋ ਟੈਕਸੀ' ਵਾਲਾ ਬਿੱਲਾ ਕਰ ਕੇ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਬਿੱਲਾ ਰਾਤ ਦੀ ਸ਼ਿਫਟ ਟੈਕਸੀ ਚਲਾਉਂਦਾ। ਉਹ ਬਾਕੀ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਹਾੜੀ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਚੌਥੇ ਕੁ ਦਿਨ ਉਹ ਸ਼ਿਫਟ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਦਾਰੂ ਪਿਲਾ ਦਿੰਦਾ। ਕਈ ਡਰਾਈਵਰ ਆਖਦੇ, ਉਹ ਡਿਸਪੈਚਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਾਰੂ ਪਿਲਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡਾਲਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਧੰਨ ਦੇ ਇਹ ਗੱਲ ਹਜ਼ਮ ਨਾ ਹੁੰਦੀ। ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਉਹ ਪਤਾ ਲਾ ਕੇ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਬਿੱਲੇ ਕੋਲ ਕਿਹੜੀ ਗਿੱਦੜਸਿੰਗੀ ਹੈ!

ਧੰਨਾ ਵੀ ਰਾਤ ਦੀ ਸ਼ਿਫਟ ਟੈਕਸੀ ਚਲਾਉਂਦਾ। ਉਸ ਨੇ ਦਾਰੂ ਦੀ ਬੋਤਲ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਵਿਚ ਰੱਖ ਲਈ। ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਚਾਰ ਵਜੇ, ਜਦੋਂ ਰਾਤ ਦੀ ਸ਼ਿਫਟ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ, ਧੰਨ ਨੇ ਬਿੱਲੇ ਨੂੰ ਜਾ ਫੜਿਆ। ਧੰਨਾ ਕਹਿੰਦਾ, "ਬੜੇ ਭਾਈ, ਅੱਗੇ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਪੀਵੀਦੀ ਐ, ਅੱਜ ਮੈਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇ।"

"ਕੋਈ ਨੂੰ, ਜੇ ਮੈਂ ਕਿਤੇ ਪਿਆਰੀ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ!" ਬਿੱਲਾ ਬੋਲਿਆ।

ਧੰਨਾ ਕਹਿੰਦਾ, "ਤੇਰੀ ਖਾਤਰ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲਿਆਂਦੀ ਐ। ਭਾਰ ਲਾਹੁਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇ।"

ਉਹ ਦੋਹਾਂ ਧੰਨੇ ਦੀ ਕਾਰ ਵਿਚ ਜਾ ਬੈਠੇ। ਗਲਾਸਾਂ 'ਚ ਸ਼ਰਾਬ ਪਾਉਂਦਾ ਧੰਨਾ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ, "ਬੜੇ ਭਾਈ, ਆਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਹੜਾ ਆਖੇ ਲੱਗ ਗਿਆ। ਕੁਛ ਤਾਂ ਭਾਰ ਹੋਲਾ ਹੋਊ। ਤੂੰ ਪੱਲਿਓਂ ਪਿਆ ਪਿਆ ਕੇ ਭਾਰ ਚੜ੍ਹਾਈ ਜਾਨੈ। ਅੱਜ ਤੈਨੂੰ ਖਾਣਾ ਵੀ ਖਵਾਉਂਨਾ। ਬੜਾ ਤਰਾਰੇ 'ਚ ਹੋ ਕੇ ਆਪਾਂ ਡੈਨੀਜ਼ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਚੱਲਦੇ ਆਂ।" ਪੱਲਿਓਂ ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਧੰਨ ਨੇ ਵਾਹਵਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਅੱਜ ਤਾਂ ਯਾਰ, ਬੜਾ ਦਿਆਲ ਹੋਇਐ!" ਬਿੱਲਾ ਬੋਲਿਆ।

"ਦਿਆਲਤਾ ਕਾਹਦੀ ਬੜੇ ਭਾਈ, ਤੇਰੇ ਜਿੰਡਾ ਜਿਗਰਾ ਕਿੱਥੋਂ ਲਿਆਈਏ ਜਿਹੜਾ ਚੌਥੇ ਕੁ ਦਿਨ ਜੱਗ ਕਰ ਦਿੰਨੈ।"

ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਗਲਾਸ ਭਰਦਾ ਧੰਨਾ ਬੋਲਿਆ, "ਬੜੇ ਭਾਈ, ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਆ ਕਿ ਤੂੰ ਤਾਂ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆ ਦਿੰਨੈ, ਫਿਰ ਡਿਸਪੈਚਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਪਿਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ! ਕੀ ਮਿਲਦੇ ਤੈਨੂੰ? ਨਾਲੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਾਉਨੈ, ਨਾਲੇ ਪੱਲਿਓਂ ਖਰਚਾ ਕਰਦੈ।"

ਗਰੀਡੀ ਡੌਗ

"ਤੈਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੰਨੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰੀ। ਖਰਚਾ ਮੈਂ ਕੋਈ ਨੂੰ ਕਰਦਾ। ਇਉਂ ਈ ਬੱਸ ਹੱਥ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਐ ਦਾਰੂ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ।"

"ਲੈ ਐ ਕਿਵੇਂ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਐ ਹੱਥ! ਐਵੇਂ ਕਰਦੈ ਤੂੰ।"

"ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਸਵਾਰੀ ਛੱਡ ਜਾਂਦੀ ਐ।"

"ਹੱਦ ਹੋਗੀ! ਸਾਡੀ ਟੈਕਸੀ 'ਚ ਤਾਂ ਕਦੇ ਕੋਈ ਸਵਾਰੀ ਛੱਡ ਕੇ ਨਹੀਂ ਗਈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਯਾਰ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਵਰਤਦੇ। ਆਪਾਂ ਤਾਂ ਜੁਗਤ ਵਰਤਦੇ ਆਂ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਸਵਾਰੀ ਦੇ ਹੱਥ 'ਚ ਦੇਖੀਦੀ ਐ, ਤਾਂ ਝੱਟ ਅਗਲੇ ਨੂੰ ਆਖ ਦੇਈਦੇ ਕਿ ਟੈਕਸੀ 'ਚ ਪੀਣੀ ਇਲਾਜੀਲ ਐ। ਪਿਛੇ ਟਰੰਕ 'ਚ ਰੱਖੋ। ਦਾਰੂ ਟਰੰਕ 'ਚ ਰਖਾ ਕੇ ਅਗਲੇ ਨੂੰ ਐਸਾ ਗੱਲਾਂ 'ਚ ਲਾਈਦੇ ਕਿ ਬਹੁਤੀ ਵਾਰੀ ਅਗਲਾ ਉਤਰਨ ਲੱਗਾ ਦਾਰੂ ਬਾਰੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੈ।"

"ਬੜਾ ਗੁਰੂ ਐ, ਬੜੇ ਭਾਈ ਤੂੰ ਤਾਂ!" ਆਖਦਾ ਧੰਨਾ ਹੱਸਿਆ।

ਦੂਜਾ ਗਲਾਸ ਖਾਲੀ ਕਰਦਿਆਂ ਧੰਨ ਨੇ ਬਿੱਲੇ ਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਹੱਥ ਮਾਰ ਕੇ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਵਾਰ 'ਤੂੰ ਤਾਂ ਬੜਾ ਦਿਮਾਗੀ ਬੰਦੈ' ਕਿਹਾ।

ਤੀਜਾ ਗਲਾਸ ਭਰ ਕੇ ਧੰਨਾ ਕਹਿੰਦਾ, "ਬੜੇ ਭਾਈ, ਅੱਜ ਫੇਰ ਕਿੰਨੇ ਬਣਾ ਕੇ ਲੈ ਚੱਲਿਐ?"

"ਪੌਣੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਐ।"

"ਮੇਰੇ ਬਣੇ ਐ ਸਵਾ ਦੋ ਸੌ। ਬੜੇ ਭਾਈ, ਜਿੰਦਣ ਮਰਜ਼ੀ ਪੁੱਛ ਲਈਏ, ਤੇਰੇ ਚਾਲੀ-ਪੰਜਾਹ ਵੱਧ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਆ। ਕੀ ਗਿੱਦੜਸਿੰਗੀ ਐ ਤੇਰੇ ਕੋਲ?"

"ਗਿੱਦੜਸਿੰਗੀ ਕੀ ਹੋਣੀ ਐ! ਦਿਮਾਗ ਵਰਤੀਦੈ।"

"ਬੜੇ ਭਾਈ, ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਦੱਸ ਕੋਈ ਗੁਰ-ਮੰਤਰ।"

"ਰਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬੀਆਂ ਨਾਲ ਵਾਹ ਪੈਂਦਾ, ਜਿੰਨੇ ਮਰਜ਼ੀ ਡਾਲੇ ਬਣਾਈ ਜਾਓ। ਅੱਜ ਵੀ ਮਿਲਿਆ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਬੀ। ਉਹਨੇ ਬਰਨਬੀ ਜਾਣਾ

ਕੈਨੇਡਾ ਵੱਸਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਲੇਖਕ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸੇਖਾ ਨੇ 'ਗਰੀਡੀ ਡੌਗ' ਨਾਂ ਦੇ ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਡਾਲਰਾਂ ਲਈ ਘੁਲ ਰਹੇ ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਪੱਖ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰਦੇਸਾਂ ਵਿਚ ਕਮਾਈਆਂ ਖਾਤਰ ਗਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਿਊਡਿਆਂ ਦੀ ਇਸ ਤੜਫਾਹਟ ਦੇ ਇਕ ਨਹੀਂ, ਅਨੇਕ ਪਾਸਾਰ ਹਨ। ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸੇਖਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਹੈ। ਉਹਦੇ ਦੋ ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਿਹ 'ਬੀ ਜੀ ਮੁਸਕਰਾ ਪਏ' ਅਤੇ 'ਬਾਰਾਂ ਬੂਹੇ' ਛਪ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਪਾਤਰਾਂ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਪੜ੍ਹਦਾ, ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ। 'ਟੈਕਸੀਨਾਮਾ' ਉਹਦੀ ਨਿਵੇਕਲੀ ਰਚਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹਨੇ ਟੈਕਸੀ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕਿੱਤੇ ਅਤੇ ਮਨਾਂ ਅੰਦਰ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਸੀ। ਮੈਂ ਟੈਕਸੀ ਤੋਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਰਾਇਆ ਮੰਗ ਲਿਆ। ਉਸ ਤੋਂ ਵੀਹਾਂ ਦਾ ਨੋਟ ਲੈ ਕੇ ਮੈਂ ਟੈਕਸੀ ਤੋਰ ਲਈ। ਜਦੋਂ ਉਹਦੇ ਟਿਕਾਣੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਫਿਰ ਕਰਾਇਆ ਮੰਗ ਲਿਆ। ਉਹ ਕਹੇ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੈਨੂੰ ਵੀਹ ਡਾਲਰ ਦਿੱਤੇ ਆ। ਮੈਂ ਮੁਹਰੇਂ ਹੱਸ ਕੇ ਆਖ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਤਾਂ ਤੂੰ ਪੀਤੀ ਐ ਤੇ ਸ਼ਰਾਬੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝੀ ਜਾਨੈ। ਕਦੋਂ ਦਿੱਤੇ ਸੀ ਵੀਹ ਡਾਲਰ? ਉਹ ਜੀ ਮੰਨ ਗਿਆ। ਕਹਿੰਦਾ, ਭੁਲੇਖਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੋਊ।

"ਕੀ ਕਹਿਣੇ ਬੜੇ ਭਾਈ ਤੇਰੇ।" ਧੰਨ ਨੇ

ਤਾਤੀ ਮਾਰੀ।

ਬਿੱਲਾ ਚਾਂਭਲ ਗਿਆ। ਕਹਿੰਦਾ, "ਲੈ ਕੱਲ੍ਹ ਦੀ ਸੁਣ ਲੈ। ਇੱਕ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਡਾਊਨ-ਟਾਊਨ ਤੋਂ ਚੁੱਕਿਆ। ਉਹਨੇ ਬਰਾਡਵੇ 'ਤੇ ਜਿਹੜਾ ਹੌਲੀ-ਡੋਅ ਇੰਨ ਹੋਟਲ ਐ, ਉਥੇ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਬਾਹਰਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਲੱਗਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਫੋਨ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਲੱਗਾ ਸੀ। ਟਿੱਪ ਛੋਟਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਇਹਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵਲ ਕੇ ਲਿਆਉਂਨੇ ਆ। ਮੈਂ ਕੈਬੀ ਬ੍ਰਿਜ ਤੋਂ ਛੇ ਐਵੀਨਿਊ ਪਾ ਕੇ ਓਕ ਸਟਰੀਟ ਪਾ ਲਈ। ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ, ਬਈ ਕਿੰਗ ਐਡਵਰਡ ਸਟਰੀਟ ਪਾ ਕੇ ਫਿਰ ਬਰਾਡਵੇ ਵੱਲ ਮੋੜ ਕੇ ਲਿਆਉਂਗਾ। ਉਹ ਫੋਨ 'ਤੇ ਗੱਲਾਂ ਰੁੱਝਿਆ ਵਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਟੈਕਸੀ ਸੋਲਾਂ ਐਵੀਨਿਊ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਤਾਂ ਉਹਦੀ ਨਿਗ੍ਹਾ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਗਈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ, 'ਕਿੱਧਰ ਲੈ ਚੱਲਿਐ?' ਮੈਨੂੰ ਲੱਗ ਗਿਆ ਪਤਾ, ਬਈ ਇਹਨੂੰ ਰਾਹ ਦਾ ਪਤੈ। ਜੇ

ਕੋਈ ਹੋਰ ਡਰੈਵਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਬਿਤਕ ਜਾਂਦਾ। ਮੈਂ ਜੁਗਤ ਵਰਤੀ। ਮੈਂ ਟੈਕਸੀ ਪਾਸੇ ਕਰ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਲਈ। ਦੋ ਕੁ ਵਾਰ ਸਿਰ ਨੂੰ ਝਟਕਿਆ। ਫੇਰ ਰੋਣਹਾਕੀ ਆਵਾਜ਼ ਬਣਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ 'ਸੋਰੀ' ਕਿਹਾ। ਤੇ ਫਿਰ ਸਟੋਰੀ ਬਣਾ ਕੇ ਉਹਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਬਈ ਮੇਰੀ ਘਰਵਾਲੀ ਕੈਂਸਰ ਹਸਪਤਾਲ 'ਚ ਪਈ ਐ। ਦੋ ਰਾਤਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਸੁੱਤਾ ਨੂੰ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਧਿਆਨ ਉਸੇ 'ਚ ਰਹਿੰਦਾ। ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਟੈਕਸੀ ਕੈਂਸਰ ਹਸਪਤਾਲ ਵੱਲ ਲੈ ਚੱਲਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਹਨੂੰ 'ਸੋਰੀ' ਕਿਹਾ। ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਹੌਸਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਹੋਟਲ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਵੀਹ ਡਾਲਰ ਟਿੱਪ ਦੇ ਗਿਆ। ਕਹਿੰਦਾ, ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਘੜੀ ਸੌ ਆ।"

"ਬੜੇ ਭਾਈ, ਬੜੀ ਕੁੱਤੀ ਸ਼ੈਲੀ ਐ ਤੂੰ। ਤੈਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਐਹੋ ਜੀਆਂ ਅਹੁੜਦੀਐ ਕਿਵੇਂ ਐ! ਕਮਾਲ ਐ ਬੜੇ ਭਾਈ! ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਵਕੀਲ-ਵਕੂਲ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"

ਬਿੱਲਾ ਹੋਰ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਲੈ ਚੁੱਕ ਬੜੇ ਭਾਈ, ਫਿਰ ਤੈਨੂੰ ਖਾਣਾ ਵੀ ਖਵਾਉਣੈ। ਜੇ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਤੂੰ ਨਵੇਂ-ਨਵੇਂ ਗੁਰ ਦੱਸੇਗਾ।" ਆਖ ਕੇ ਧੰਨ ਨੇ ਬਿੱਲੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਖੁਸ਼ ਦੇਖ ਕੇ ਫਿਰ ਬੋਲਿਆ, "ਬੜੇ ਭਾਈ, ਤੂੰ ਉਹ ਕੁੱਤੇ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਵੀ ਸੁਣਾ। ਉਡਦੀ ਜਿਹੀ ਆਸਿਓ-ਪਾਸਿਓ ਸੁਣੀ ਸੀ, ਪਰ ਤੂੰ ਪੂਰੀ ਸੁਣਾ।"

"ਓਹ, ਅੱਛਾ ਅੱਛਾ! ਉਹ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਗੱਲ ਐ ਯਾਰ।"

"ਕੋਈ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਐ, ਤੂੰ ਸੁਣਾ। ਹੋਊਗੀ ਉਹ ਵੀ ਸਿਰੇ ਸੱਟ ਈ।"

"ਉਹ ਏਦਾਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਖਾਣਾ ਡਲਿਵਰ ਕਰਨ ਦਾ ਟਿੱਪ ਮਿਲਿਆ। ਮੈਂ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਤੋਂ ਖਾਣਾ ਚੁੱਕ ਕੇ ਹਾਲੇ ਚੱਲਿਆ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਰਾਹ 'ਚ ਮੈਨੂੰ ਫਲੈਗ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੋਚਦਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਉਧਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਫਲੈਗ ਮਿਲ ਜੇ, ਤਾਂ ਸਵਾਦ ਈ ਆ ਜੇ। ਮੈਂ ਟੈਕਸੀ ਰੋਕ ਲਈ। ਬੰਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿੱਕਾ

ਟੈਕਸੀਨਾਮਾ

11

ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਸੇਖਾ
ਫੋਨ: 778-231-1189
hsekha@hotmail.com

ਜਿਹਾ ਕੁੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਇਸ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਘਰ ਪਚਾਉਣੈ। ਕਹਿੰਦਾ, ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕੁੱਤਾ ਐ, ਜਿਥੇ ਬਿਨਾਂ ਤਾਂ, ਉਥੇ ਹੀ ਬੈਠਾ ਰਹਿਣੈ ਇਹਨੇ। ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੇ ਵੀਹਾਂ ਦਾ ਨੋਟ ਦਿਖਾ ਦਿੱਤਾ। ਵੀਹ ਤਾਂ ਉਦੋਂ ਏਅਰਪੋਰਟ ਦੇ ਮਸਾਂ ਚੱਲਦੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਠੀਕ ਐ...ਲੈ ਚੱਲਦੇ ਆਂ। ਮੈਂ ਖਾਣਾ ਵੀ ਉਧਰਲੇ ਪਾਸੇ ਹੀ ਡਲਿਵਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਜੀ ਟੈਕਸੀ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਸੀਟ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਚ ਕੁੱਤਾ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤਾ। ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਉਥੋਂ ਨਾ ਹਿੱਲਣ ਦੀ ਤਾੜਨਾ ਵੀ ਕਰ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਟੈਕਸੀ ਹਾਲੇ ਤੇਰੀ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਕੁੱਤੇ ਨੇ ਟਪਸੀ ਮਾਰ ਕੇ ਮੁਹਰਲੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਪਏ ਖਾਣੇ ਨੂੰ ਸੰਨ੍ਹ ਲਾ ਲਈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਮ ਈ ਘਬਰਾ ਗਿਆ। ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਉਹਦੇ ਮਾਰਿਆ ਤੇ ਟੈਕਸੀ ਪਾਸੇ ਕਰ ਕੇ ਰੋਕ ਲਈ। ਕੁੱਤਾ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸੀਸੇ ਰਾਹੀਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਬਾਹਰ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਬਥੇਰੀਆਂ ਬੁਸ਼ਕਰਾਂ ਮਾਰੀਆਂ, ਪਰ ਉਹ ਆਵਦੇ ਮਾਲਕ ਵੱਲ ਦੌੜ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਛੇਤੀ-ਛੇਤੀ ਆ ਕੇ ਟੈਕਸੀ ਤੋਰ ਲਈ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਅਗਲਾ ਆਵਦੇ ਵੀਹ ਡਾਲਰ ਨਾ ਮੁੜਵਾ ਲਵੇ। ਮੇਰੀ ਨਿਗ੍ਹਾ ਖਾਣੇ ਵਾਲੀ ਟ੍ਰੇਅ 'ਤੇ ਪਈ ਤਾਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਕੀ ਕਰਾਂ? ਕੁੱਤੇ ਨੇ ਟ੍ਰੇਅ ਉਪਰਲਾ ਫਾਇਲ ਪੇਪਰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਮੀਟ ਦਾ ਪੀਸ ਵੀ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਖਾਣੇ ਵਾਲੇ ਖਾਣਾ ਉਡੀਕਦੇ ਸੀ। ਡਿਸਪੈਚਰ ਦੇਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੁੱਛਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਘਬਰਾਏ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਕਿ ਖਾਣਾ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਕੁੱਤਾ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਡਿਸਪੈਚਰ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੁੱਤਾ ਕਿਧਰੋਂ ਆ ਗਿਆ। ਮੇਰੀ ਸੁਰਤ ਜਦੋਂ ਟਿਕਾਣੇ ਸਿਰ ਆਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜੁਗਤ ਵਰਤੀ। ਸਟੋਰ ਤੋਂ ਨਵਾਂ ਫਾਇਲ ਪੇਪਰ ਖਰੀਦ ਕੇ ਟ੍ਰੇਅ ਢੱਕ ਕੇ ਡਲਿਵਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।"

"ਓਹ ਬੱਲੇ-ਬੱਲੇ! ਬੜੇ ਭਾਈ ਤੂੰ ਤਾਂ ਬੜਾ ਵੱਡਾ ਗਰੀਡੀ ਡੌਗ ਐ!" ਆਖ ਕੇ ਧੰਨਾ ਹੱਸਿਆ। 'ਗਰੀਡੀ ਡੌਗ' ਸੁਣ ਕੇ ਬਿੱਲਾ ਝੋਪ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਾ ਲੱਗੀ ਕਿ ਧੰਨ ਨੇ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਟਾਂਚ ਲਾਈ ਸੀ।

ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਵਾਲੀ ਪਲੇਠੀ ਮਹਾਂਸਭਾ

(ਪਿਛਲੇ ਸਫੇ ਦੀ ਬਾਕੀ)

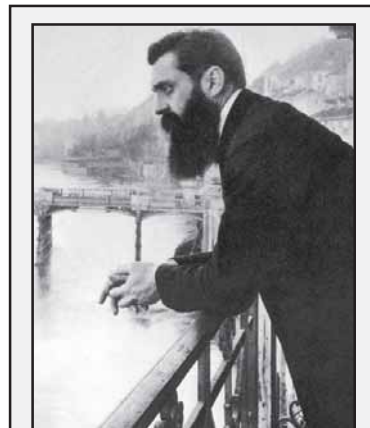
ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਇਜ਼ਤ ਦਾ ਖਤਰਾ, ਨਫਰਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ, ਸਵੈਮਾਣ ਨੂੰ ਸੱਟ। ਜਿਸ ਰੁਹਾਨੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਦੇ ਬਾਕੀ ਲੋਕ ਇਛਕ ਹਨ, ਯਹੂਦੀ ਉਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹੇ। ਯਹੂਦੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਉਸ ਵਿਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਦੇਖੇ ਤੇ ਨਫਰਤ ਕਰੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗ਼ੈਰ ਯਹੂਦੀ ਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ। ਇਉਂ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਹੂਦੀ ਅਪੰਗ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਇਸ ਸਭਾ ਵਿਚ ਬਾਕੀਆਂ ਨੇ ਪਰਚੇ ਪੜ੍ਹੇ, ਕੇਵਲ ਨਾਰਦੂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਬੋਲਿਆ। ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਵਾਕ ਸੁਣਦਿਆਂ ਪਾਗਲ ਹੋ ਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਂਗ ਰੋਣ ਲੱਗੇ। ਹਰਜਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਤੇਰਾ ਭਾਸ਼ਣ ਮਹਾਂਸਭਾ ਹੈ ਤੇ ਮਹਾਂਸਭਾ ਤੂੰ ਹੈ, ਨਾਰਦੂ। ਤੇਰਾ ਵਿਖਿਆਨ ਇਤਿਹਾਸਕ ਹੈ। ਨਾਰਦੂ ਨੇ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹਰਜਲ ਦੇ ਵਾਕ ਅਤਿਕਥਨੀ ਹਨ। ਮੈਂ ਜੋ ਕਿਹਾ, ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ।

ਇਸ ਸਭਾ ਦੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਵਾਸਤੇ ਸੁਭ-ਇਛਾਵਾਂ ਦੇ 50 ਹਜ਼ਾਰ ਪੱਤਰ ਆਏ। ਤਿੰਨ ਕਮੇਟੀਆਂ ਬਣੀਆਂ। ਇਕ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਯਹੂਦੀ ਫੰਡ, ਦੂਜੀ ਹਿਬਰੂ ਸਾਹਿਤ ਤੇ ਤੀਜੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਬਾਰੇ ਤੱਥ ਖੋਜ ਕਮੇਟੀ। ਹਰ ਦੇਸ਼ ਵਿਚੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਕ-ਇਕ ਮੈਂਬਰ ਹਰ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਧ ਹੋ ਸਕਣਗੇ।

ਸਨਾਤਨੀ ਕੱਟੜ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਕਿ ਹਰਜਲ ਇੰਨਾ ਨਿਮਰ ਹੈ, ਇੰਨਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਸਾਨੂੰ

ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਬਤ ਕਰਾਂਗੇ, ਸਾਡਾ ਮਿਸ਼ਨ ਇਕ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਮਨੋਰਥ ਜਿਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਨੋਰਥ ਸਟੇਟ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਟੇਟ ਵਾਸਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ। ਸਟੇਟ ਬਗੈਰ ਕੰਮ ਸਹੀ ਚੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹੀ। ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਤੁਰਕੀ ਆਪਣਾ ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਕੱਟ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਣ ਲੱਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਪੈਸੇ ਵੱਲੋਂ ਤੰਗ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯੋਰੋਸਲਮ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਤੁਰਕੀ ਹਕੂਮਤ ਅਧੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਮਲੈਂਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਵਸਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਹ ਹੋਮਲੈਂਡ ਤੁਰਕੀ ਸਰਕਾਰ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੌਮਾਂਤਰੀ

ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਬੇਸਲ ਵਿੱਚ 1897 ਨੂੰ ਹੋਈ ਪਹਿਲੀ ਜ਼ਿਓਨਿਸਟ ਸਭਾ ਮੌਕੇ ਇਕ ਹੋਟਲ ਦੀ ਬਾਲਕਾਨੀ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹਰਜਲ।

ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋਮਲੈਂਡ ਦੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਹਰਜਲ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਪੰਜ ਵਕੀਲ ਸਨ।

ਗਰਮ ਦਲੀਏ ਬੇਚੈਨ ਹੋਏ। ਫੇਬੀਅਸ ਨੇ ਉਥੇ ਸੁਰ ਵਿਚ ਕਿਹਾ, ਭਾਈਓ, ਜ਼ਿਓਨਿਜ਼ਮ ਦਾ ਮੰਤਵ ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਸਟੇਟ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੌਮੀ ਘਰ ਚਾਹੀਦੈ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਰਹਿਮ 'ਤੇ ਬਿਗਾਨੀ ਪਨਾਹ ਨਹੀਂ। ਹਰਜਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਵੱਲ ਨਾ ਜਾਓ, ਸਾਡੀ ਮਨਸ਼ਾ ਦੇਖੋ। ਅਸੀਂ ਉਹੀ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਹਿਤ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮਹਾਂਸਭਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਪਿਛੋਂ ਵਾਪਸ ਜਾ ਕੇ 3 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਹਰਜਲ ਨੇ ਡਾਇਰੀ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ, ਬੇਸਲ ਨਗਰ ਵਿਚ ਮੈਂ ਯਹੂਦੀ ਸਟੇਟ ਦੀ ਨੀਂਹ ਧਰ ਆਇਆਂ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇ ਸਾਫ-ਸਾਫ ਬੋਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਅੱਜ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਹੱਸੇ। ਕਹੇ ਗਏ ਲਫੜ ਤੋਲੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਨੇ, ਅਣਕਹੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੌਣ ਤੋਲੇਗਾ? ਪੰਜ ਸਾਲ ਨੂੰ ਨਾ ਸਹੀ, 50 ਸਾਲ ਨੂੰ ਸਹੀ; ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਬਣੇਗਾ। ਸਭਾ ਵਿਚ ਭਾਗ ਲੈਂਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਤੇ ਮੇਰੀ ਸਟੇਟ ਦਾ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਇਜਲਾਸ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।

ਆਖਰ ਸੰਗਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਸਭਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹਰਜਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਸਾਡੀ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਕਾਂਗਰਸ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ, ਇਸ ਸਭਾ ਕਾਰਨ ਅਸੀਂ ਕਦੀ ਸ਼ਰਮਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਧੀਮੀ ਗਤੀ, ਪੂਰੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਅਹਿਮ ਫੈਸਲੇ ਕਰ ਕੇ ਵਾਪਸ ਚੱਲੇ ਹਾਂ।

ਹਰਜਲ ਦੇ ਸ਼ੁਕਰਾਨੇ ਮਗਰੋਂ ਸਭਾ ਉਠੀ।

ਹੱਥ ਹਿਲਾਉਂਦਿਆਂ, ਰੁਮਾਲ ਲਹਿਰਾਉਂਦਿਆਂ ਵਿਦਾਇਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ। ਮੁਸਕਾਨਾਂ ਨਾਲ ਹੰਝੂਆਂ ਦੇ ਵਟਾਂਦਰੇ ਹੋਏ। ਸਭਾ ਦੇ ਅਸਰ ਦੇਰ ਤੱਕ, ਦੁਰ-ਦਰਾਜ਼ ਤੱਕ ਹੋਏ। ਰਾਜ ਪਲਟਿਆਂ ਵਕਤ, ਇਨਕਲਾਬਾਂ ਮੌਕੇ ਜਿਵੇਂ ਯੁੱਧ ਹੁੰਦੇ, ਖੂਨ-ਖਰਾਬਾ ਹੁੰਦਾ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਭਾਰਾ ਜਹਾਜ਼ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਠਿੱਲ੍ਹ ਪਿਆ। ਜ਼ਿਓਨਿਜ਼ਮ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਮਨੋਰਥ ਧਰਮ ਜਾਗਰਨ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਣਿਆ ਕਿ ਧਰਮੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰੱਬ ਦਇਆਵਾਨ ਹੋ ਕੇ ਰਾਜ ਭਾਗ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਤਕਾਲੀ ਲਾਭ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਕੋਲ ਜ਼ਿਓਨਿਜ਼ਮ ਦੇ ਝੰਡੇ ਅਧੀਨ ਮੇਚ ਆ ਗਿਆ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸੰਸਥਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਜ ਜ਼ਿਓਨਿਜ਼ਮ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲੱਗੇਗਾ।

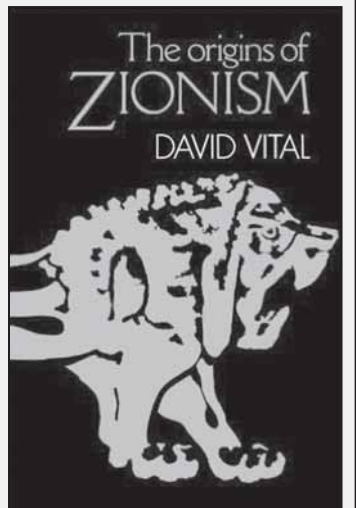
ਦਿਲਚਸਪ ਟਿੱਪਣੀ ਆਮ ਆਦਮੀ ਬਾਰੇ ਮਿਲੀ। ਇਕ ਸਰੋਤੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਸੰਪਾਦਕ, ਹਰਜਲ ਦਾ ਨਿੰਦਕ ਅਤੇ ਮਹਾਂਸਭਾ ਦਾ ਆਲੋਚਕ ਸਾਰੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸ਼ੇ ਵਿਚ ਇਉਂ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਵਿਆਹ ਵਿਚ ਮਕਾਣ ਆਇਆ ਹੋਵੇ। ਆਖਰ ਉਸ ਦਾ ਪੱਥਰ ਦਿਲ ਵੀ ਪੰਘਰ ਗਿਆ, ਸੰਪਾਦਕੀ ਲਿਖੀ, ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ 200 ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਮਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਝੱਕ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਵਡੇਰਿਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰੂਹਾਨੀ ਘਰ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਵੱਲ ਕਿਵੇਂ ਪਰਤਿਆ ਜਾਵੇ। ਆਪਣੇ ਸੰਕੋਚ ਦੀਆਂ ਦੀਵਾਰਾਂ ਤੋੜਦਿਆਂ ਸੰਸਾਰ ਅੱਗੇ ਜ਼ਿਓਨਿਜ਼ਮ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨੋਰਥ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਫ ਖਰੇ ਲਫੜਾਂ ਵਿਚ ਸਿੱਧਮ-ਸਿਧਾ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਲਾਵਤਨ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਸੂਲਨ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ

ਵਿਚ ਕੀ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਸਾਫ ਹੋ ਗਿਆ।

ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਬਾਅਦ ਲਿਲਿਅਨ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਨਾ ਸਹੀ! ਜ਼ਿਓਨਿਜ਼ਮ ਲਹਿਰ ਮਿਲੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸੋਚਣ ਅਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਰਸਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤੇ। ਕੀ ਪਤਾ, ਕਦੇ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਜਾਈਏ?

(ਸਮਾਪਤ)

ਲੇਖਕ ਵੱਲੋਂ...

ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਬਾਰੇ ਲਿਖੇ ਇਸ ਲੰਮੇ ਲੇਖ ਲਈ ਵਧੀਕ ਸੂਚਨਾ David Vital, The Origins of Zionism, Oxford University Press, New York ਤੋਂ ਮਿਲੀ)

ਮੀਂਹ, ਬੂਹੇ ਤੇ ਬਾਰੀਆਂ

ਪਿਓ ਦੇ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਮਗਰੋਂ ਅਸਾਡਾ ਚਾਚੇ ਨਾਲ ਈ ਰਹਿਣਾ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਕੌੜ ਪਾਲਦਾ ਤੇ ਸੜਦਾ ਬਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਦੱਸ ਈ ਦੇਵਾਂ। ਮੈਂ ਨਾ ਚਾਚੀ ਨਾਲ ਲੜਿਆ, ਨਾ ਬਦਕਲਾਮੀ ਕੀਤੀ। ਬਸ ਚੁੱਪ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਅੱਖਾਂ ਪਾ ਕੇ ਤੱਕਿਆ ਸੀ। ਚਾਚੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਵਿਹੜੇ ਵਿਚ ਲੜਦੀ ਪਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਤਲੀ ਬਾਰੀ ਵਿਚ ਖਲੋਤਾ ਸਾਂ। ਐਵੇਂ ਮੇਰੀ ਚੁੱਪ ਤੱਕਣੀ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਉਹਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਲੰਘਿਆ। ਉਹਨੇ ਕੌੜ ਨਾਲ ਉਤਲੀ ਮੰਜ਼ਲੇ ਤੱਕਿਆ। “ਤੂੰ ਕੀ ਆਨੇ ਟੱਡ ਕੇ ਤੱਕਦਾ ਪਿਆ ਏਂ?”

ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਕਹਾਣੀ

ਆਈ। ਮੁਹੱਲੇ ਦੇ ਬੁੱਢੇ ਬਾਬੇ ਅੱਜ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀ ਡਿੱਠੀ ਨੂੰ ਚੇਤਿਓ ਲੰਘਾ ਕੇ ਉਹਦੇ ਸੁਹਪਣ ਨੂੰ ਮੋਹ ਨਾਲ ਚਿਤਾਰਦੇ ਨੇ।

ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਮਗਰੋਂ ਖੁਰਸ਼ੀਦ ਪਰਤ ਆਇਆ। ਰਿਆਜ਼ ਉਹਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਪੁਲਿਸ ਵਿਚ ਪਹਿਲੋਂ ਈ ਪਰਚਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਰਾਤੀਂ ਈ ਥਾਣੇ ਤੋਂ ਮੁੜ ਆਇਆ। ਉਹਦਾ ਆਖਣਾ ਸੀ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲੋਂ ਦੇ ਈ ਕਿਸੇ ਯਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਟੁਰ ਗਈ ਏ ਤੇ ਕਰਾਚੀ ਜਾ ਵਸੀ ਏ। ਜਨਾਨੀ ਦੇ ਜਾਵਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਮਗਰੋਂ ਰਿਆਜ਼ ਆਪਣੇ ਬਾਲਾਂ ਤੇ ਜਨਾਨੀ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰ ਰਿਹਾ। ਉਹਨੇ ਮੁੜ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੇ ਲੱਖ ਆਹਰ ਕੀਤੇ ਪਰ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ ਆਲੀਆਂ ਵਿਚ ਵਿਚੋਲੀਆਂ ਉਹਨੂੰ ਲੁੱਟ ਪੁੱਟ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਪਰ ਉਹਦਾ ਵਿਆਹ ਨਾ ਹੋਂਦਾ। ਸਿੱਧਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਸਦਾ ਤੋਂ ਸੀ।

ਰਿਆਜ਼ ਡਾਕੀਏ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਹੱਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਏ। ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਪਿਛੋਂ ਉਹ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਇਆ। ਜਦ ਦਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਗਲੀਆਂ, ਮੁਹੱਲਿਆਂ ਤੇ ਸੜਕਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਬਦਲੇ ਨੇ, ਰਿਆਜ਼ ਡਾਕੀਏ ਨੂੰ ਅੱਲਾ ਭਾਣੇ ਕੰਮ ਲੱਭ ਪਿਆ ਏ। ਉਹਨੂੰ ਈ ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਹੱਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਯਾਦ ਨੇ। ਸਗੋਂ ਹਰ ਘਰ ਦੇ ਇਕ ਇਕ ਜੀਅ ਦਾ ਪਤਾ ਏ। ਪੁਰਾਣੇ ਪਤਿਆਂ ਉੱਤੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਆਂਦੀਆਂ ਨੇ, ਨਵੇਂ ਡਾਕੀਏ ਉਹਦੇ ਕੋਲੋਂ ਈ ਆ ਕੇ ਪੁੱਛਦੇ ਨੇ, “ਅਰਜਨ ਰੋਡ, ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਸਟਰੀਟ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਗਲੀ।”

ਰਿਆਜ਼ ਕੱਲਾ ਰਹਿੰਦਾ ਏ ਤੇ ਰੋਟੀ ਟੁੱਕਰ ਆਪ ਪਕਾਂਦਾ ਏ। ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਜਦ ਦਾ ਉਹਨੂੰ ਤੱਕਿਆ ਏ ਉਹਦੇ ਧੌਲੇ ਨੇ ਤੇ ਬਿਮਾਰ ਏ। ਜਾਪਦਾ ਏ ਉਹ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਏ। ਉਹਦੇ ਲਈ ਨਾ ਵੇਲਾ ਲੰਘਦਾ ਏ, ਨਾ ਘਟਦਾ ਏ ਸਗੋਂ ਉਹ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਕੇ ਲੰਘਦੇ ਵੇਲੇ ਨੂੰ ਤੱਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਏ। ਕਈ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਚੁੱਪ ਚੁਪੀਤਾ ਬੈਠਾ ਤੱਕੀ ਜਾਂਦਾ ਏ। ਕੈਰਮ ਬੋਰਡ ਖੇਡਦਿਆਂ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ, ਬਾਂਦਰ ਕਿਲਾ ਖੇਡਦਿਆਂ ਨੂੰ, ਬਸੰਤ 'ਤੇ ਪਤੰਗਾਂ ਨੂੰ, ਬਾਜ਼ੀ ਲੱਗੇ ਕਬੂਤਰਾਂ ਨੂੰ, ਗਲੀ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਦੀ ਖਲਕਤ ਨੂੰ ਉਹ ਤੱਕੀ ਜਾਂਦਾ ਏ।

ਮੀਂਹ ਘਟ ਗਿਆ ਏ ਤੇ ਗਲੀ ਵਿਚ ਨੁਤੀ ਧੌਤੀ ਤਾਰਕੋਲ ਦੀ ਸੜਕ ਵਾਂਗ ਸਲੇਟੀ ਸ਼ਾਮ ਲੱਭ ਪਈ ਏ।

ਜ਼ਫਰੀ ਆ ਜਾਂਦਾ ਤੇ ਚੰਗਾ ਸੀ। ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਸਿਗਰਟਾਂ ਦੀ ਡੱਬੀ ਵੀ ਹੋਣੀ ਏ। ਸਾਰੇ ਯਾਰਾਂ ਬੂਟਾਂ ਦੀ ਸਟਾਲ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣਾ ਏ ਤੇ ਰੋਜ਼ ਵਾਂਗਰ ਰਾਤੀਂ ਅਸਾਂ ਚਿਰਕੇ ਘਰ ਆਉਣਾ ਏ। ਭਾਦੋਂ ਦਾ ਅਖੀਰੀ ਮੀਂਹ ਏ ਤੇ ਅਮਜਦ ਸਾਹਿਬ ਸਿਆਲ ਤੋਂ ਅਗੋਂ ਈ ਚੁੜ-ਮੁੜ ਕੀਤਾ ਅੱਧੀਆਂ ਬਾਹਵਾਂ ਵਾਲਾ ਸਵੈਟਰ ਪਾ ਕੇ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਬਚਦੇ ਗੜਦੀ ਫੜ ਕੇ ਦੁੱਧ ਲੈਣ ਜਾਂਦੇ ਪਏ ਨੇ।

ਚੰਗਾ ਸੀ ਜੇ ਜ਼ਫਰੀ ਆ ਜਾਂਦਾ। ਦੋ ਤਿੰਨ ਗਲੀਆਂ ਛੱਡ ਕੇ ਈ ਉਹਦਾ ਘਰ ਏ। ਮੈਂ ਆਪੇ ਈ ਨਾ ਪਤਾ ਕਰਾਂ। ਪਰ ਉਹਦੇ ਪਿਓ ਨੇ ਆਖ ਦੇਣਾ ਏ ਪਈ ਉਹ ਤਾਂ ਘਰ ਈ ਨਹੀਂ। ਨਾਲੇ ਇਕ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਸੁਣਾ ਦੇਣੀਆਂ ਨੇ।

ਹੁਣੇ ਬਾਜ਼ੀ ਨਸੀਮ ਦੀਆਂ ਮੋਟੀਆਂ-ਮੋਟੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਸਾਹ ਅੱਖਾਂ ਵਾਂਗ ਰਾਤ ਲੱਭ ਪੈਣੀ ਏ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਤਿਖੀ ਹਵਾ ਝੁੱਲਣੀ ਏ ਤੇ ਬੂਹੇ ਬਾਰੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਆਂਦੇ ਨਿਮ੍ਹੇ-ਨਿਮ੍ਹੇ ਚਾਨਣ ਵਿਚ ਗਲੀ ਵਿਚ ਖਲੋਤੇ ਪਾਣੀਆਂ ਉੱਤੇ ਹਵਾ ਪਾਰੋਂ ਸੱਪ ਲਹਿਰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਨੇ। ਅਚੇਤ ਵਿਚ ਬਾਰੀ ਤੋਂ ਤੱਕੇ ਇਹ ਰੰਗ ਕਦੇ ਵੀ ਫਿਕੇ ਨਹੀਂ ਪੈਣੇ...ਮੀਂਹ, ਸ਼ਾਮ ਤੇ ਰਾਤ ਦੇ! ਗਲੀ ਦੀ ਇਕੱਲੀ ਸਟਰੀਟ ਲਾਈਟ ਦੇ ਫਿਕੇ ਚਾਨਣ ਵਿਚ ਬੱਸ ਚੁੱਪ ਈ ਸੱਪਣੀ ਹੋਣੀ ਏ। ਅਲੀ ਹੈਦਰ ਵਾਸਤੀ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਬੱਤੀ ਕਿੰਨੀ ਈ ਦੇਰ ਬਲਦੀ ਰਹਿਣੀ ਏ ਤੇ ਬੁਸਰਾ ਕਿਆ ਦੇ ਘਰੋਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ 'ਵਾਜ਼ਾਂ' ਆਂਦੀਆਂ ਰਹਿਣੀਆਂ ਏ। ਰਿਆਜ਼ ਡਾਕੀਏ ਦੇ ਰੋਡੀਉ ਉੱਤੇ ਵੱਜਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨੀ ਗਾਣਿਆਂ ਉੱਤੇ ਕਈਆਂ ਕੰਨ ਲਾਏ ਹੋਏ ਨੇ।

ਮੈਂ ਯਾਰਾਂ ਨਾਲ ਟੀ ਸਟਾਲ ਉੱਤੇ ਚਾਹ ਸੁੜਕਦੇ ਹੋਣਾ ਏ ਤੇ ਤਕੀ ਤੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਐਵੇਂ ਈ ਕਿਸੇ ਗੱਲ 'ਤੇ ਅੜ ਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਬੋਰ ਕਰੀ ਜਾਣਾ ਏ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਗੁਲਾਬੇ ਈ ਚੇਤੇ ਆਈ ਜਾਣੀ ਏ। ਮੀਂਹ ਪਵੇ ਨਾ ਪਵੇ, ਅਸਾਂ ਬਾਰੀ ਕੋਲ ਈ ਖਲੋਤੇ ਰਹਿ ਜਾਣਾ ਏ। ਸਵਾਦਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਏ ਪਈ ਗੁਲਾਬੇ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੀ ਏ ਤੇ ਉਹਦੇ ਘਰ ਅੱਗੇ ਪਾਣੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖਲੋਂਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਖਸੋ ਮੈਂ ਗੁਲਾਬੇ ਦਾ ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਈ ਨਹੀਂ। ਗੁਲਾਬੇ ਦਾ ਕੀ ਦੱਸਾਂ? ਖੋਰੇ ਹੁਣ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਏ?

ਮੀਂਹ ਪਿਆ ਪੈਂਦਾ ਏ ਤੇ ਬਾਰੀ ਲਾਗੇ ਬੈਠਾ ਆਂ ਮੈਂ! ਛੱਤਾਂ, ਚੁਬਾਰਿਆਂ, ਪੜਛੱਤੀਆਂ, ਕੰਧਾਂ ਤੇ ਪਰਨਾਲਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਪਾਣੀ ਡਿਗਦਾ ਪਿਆ ਏ, ਡਿੱਗੀ ਜਾਂਦਾ ਏ, ਵਰਗੀ ਜਾਂਦਾ ਏ। ਧੋਈ ਜਾਂਦਾ ਏ ਸਾਡੀ ਗਲੀ। ਮਿੱਟੀ, ਗਾਰ, ਕੱਖ ਤੇ ਗੰਦ ਸਭੇ ਜਾਂਦਾ ਏ ਰੋੜ੍ਹੀ। ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਲੱਕ ਲੱਕ ਤੀਕ ਪਾਣੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਏ ਵੱਡੇ ਬਜ਼ਾਰ। ਮੁਹੱਲੇ ਦਾ ਮੁੰਡੀਰ ਉਥੇ ਨਹਾਵਦਾ ਹੋਣਾ ਏ ਤੇ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਪੁਲਾਘਾਂ ਮਾਰ-ਮਾਰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟਦੇ ਹੋਣਾ ਏ। ਪੀਲੀ ਕੋਠੀ ਵਾਲੇ ਅਸ਼ਰਫ਼ ਸਾਹਿਬ ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਇਸ ਗਾਰ ਰਲੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਨਹਾਵਣ ਨਾਲ ਫੋਤੇ ਫਿਨਸੀਆਂ ਨਿਕਲਦੇ ਨੇ ਪਰ ਹਨੀਫ਼ਾ ਬਰਫ਼ ਆਲਾ ਕਹਿੰਦਾ ਏ, ਮਰਦੇ ਨੇ।

ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਈਆਂ? ਨਾ ਵੱਡੇ ਬਜ਼ਾਰ ਪਾਣੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਂਦਾ ਏ, ਨਾ ਮੁੰਡੇ ਨਹਾਦੇ ਨੇ। ਨਵਾਂ ਸੀਵਰੇਜ ਜੋ ਪੈ ਗਿਆ ਏ ਵੱਡੇ ਬਜ਼ਾਰ ਵਿਚ। ਸਾਡਾ ਪੁਰਾਣਾ ਮੁਹੱਲਾ ਨਵੇਂ ਵਜ਼ੀਰੇ ਆਜ਼ਮ ਦੇ ਹਲਕੇ ਵਿਚ ਜੋ ਆ ਗਿਆ

ਜੁਬੈਰ ਅਹਿਮਦ

ਹੋਇਆ ਏ। ਘਰ ਸਾਡੇ ਦੇ ਪਰਨਾਲੇ 'ਚੋਂ ਮਿੱਟੀ ਰੰਗਾ, ਤੂੜੀ ਰਲਿਆ ਪਾਣੀ ਡਿੱਗੀ ਜਾਂਦਾ ਏ ਤੇ ਕੋਠਾ ਸਾਡਾ ਖੁਰੀ ਜਾਂਦਾ ਏ। ਚਿੱਤਾ ਲੱਗੀ ਪਈ ਏ ਮੈਨੂੰ। ਸਾਨੂੰ ਈ ਛੱਡਣਾ ਪੈਣਾ ਏ ਕੋਠਾ ਮੁੜ। ਟੱਬਰ ਸਾਡੇ ਨੂੰ ਕੰਮੀ ਲਾ ਦੇਣਾ ਏ ਚਾਚੀ ਤੇ ਆਪ ਦੇ ਗੁੱਤਾਂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਹੁਣਿਆਂ ਵਾਂਗ ਰੰਗਲੇ ਪਲੰਗ ਉੱਤੇ ਜਾ ਬਹਿਣਾ ਏ।

ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਮੇਰੀ ਤੇ ਮਾਂ ਸਾਰਾ ਕੋਠਾ ਲਿੱਪਣਗੀਆਂ ਤੇ ਚਾਚੀ ਸਿਆਲਾਂ ਵਿਚ ਸੁਬਰੇ ਕੋਠੇ ਉੱਤੇ ਮੰਜੀ ਡਾਹ ਕੇ ਚੁੱਪ ਸੇਕੇਗੀ ਤੇ ਦੋ ਗੁੱਤਾਂ ਕਰੇਗੀ ਪਰ ਮੈਂ ਹੁਣ ਵੱਡਾ ਹੋ ਗਿਆ ਆਂ ਤੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆਖਦੀ ਚਾਚੀ। ਪਰ ਨਿੱਕੇ ਭਰਾਵਾਂ ਛਾਛੀ ਤੇ ਕਾਛੀ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਏ। ਕਾਛੀ ਪਰਦੇਸ਼ ਟੁਰ ਗਿਆ ਏ ਕਦ ਦਾ। ਚਾਚੀ ਕਦ ਗੋਲਿਆਂ ਹੋਣਾ ਏ ਪਈ ਕਾਛੀ ਵੀ ਕਦੀ ਪਰਦੇਸ਼ ਟੁਰ ਜਾਵੇਗਾ? ਗੋਰਿਆਂ ਦੇ ਦੇਸ ਵਿਚ। ਪਰ ਚਾਚੀ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਤਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਟੁਰ ਗਏ ਨੇ। ਉਹ ਆਪੇ ਵੀ ਹੁਣ ਉਥੇ ਈ ਰਹਿੰਦੀ ਏ। ਕਈ ਬੰਦਿਆਂ ਮੈਥੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਪਈ ਕੀ ਗੱਲ ਹੋਈ ਪਈ ਚਾਚੀ ਤੈਥੋਂ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਤੇ ਕਲਾਮ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਪ੍ਰੀਤ ਵਾਂਗੂ ਕੌੜ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਏ। ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਸਤਾਰਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਕੌੜ ਸੀ ਚਾਚੇ ਚਾਚੀ ਨਾਲ।

ਪਿਓ ਦੇ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਮਗਰੋਂ ਅਸਾਡਾ ਚਾਚੇ ਨਾਲ ਈ ਰਹਿਣਾ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਕੌੜ ਪਾਲਦਾ ਤੇ ਸੜਦਾ ਬਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਨਾ ਚਾਚੀ ਨਾਲ ਲੜਿਆ, ਨਾ ਬਦਕਲਾਮੀ ਕੀਤੀ। ਬਸ ਚੁੱਪ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਚ ਅੱਖਾਂ ਪਾ ਕੇ ਤੱਕਿਆ ਸੀ। ਚਾਚੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਵਿਹੜੇ 'ਚ ਲੜਦੀ ਪਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਤਲੀ ਬਾਰੀ ਵਿਚ ਖਲੋਤਾ ਸਾਂ। ਐਵੇਂ ਮੇਰੀ ਚੁੱਪ ਤੱਕਣੀ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਉਹਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਲੰਘਿਆ। ਉਹਨੇ ਕੌੜ ਨਾਲ ਉਤਲੀ ਮੰਜ਼ਲੇ ਤੱਕਿਆ। “ਤੂੰ ਕੀ ਆਨੇ ਟੱਡ ਕੇ ਤੱਕਦਾ ਪਿਆ ਏਂ?”

ਪਹਿਲੋਂ ਕਦੀ ਅੱਖ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚੁੱਕੀ। ਇਕੋ ਚੁੱਪ ਦੇ ਪਲ ਵਿਚ ਡਰਦੇ 17 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਪੁੱਠੇ ਪੈਰੀਂ ਪੈਂਡਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਅੱਖ ਨਾ ਝਮਕੀ। ਜਦ ਮੈਂ ਨਾ ਹਿੱਲਿਆ ਤੇ ਚਾਚੀ ਹੰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਿਰ ਮਾਰ ਕੇ “ਹੂੰ” ਆਖ ਕੇ ਕਮਰੇ 'ਚ ਵੜ ਗਈ। ਉਹਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਪੈਰਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸਾਂ।

ਉਹ ਦਿਨ ਤੋਂ ਲਾ ਮੁੜ ਉਸ ਨਾ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਿਹਾ, ਨਾ ਕਲਾਮ ਕੀਤਾ। ਤੀਹ ਪੈਂਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ ਨੇ ਜੱਦੀ ਘਰ ਵਿਕਿਆਂ, ਪੁਰਾਣਾ ਮਹੱਲਾ ਛੁਟਿਆਂ ਪਰ ਕੌੜ ਨਾ ਮੁੱਕੀ। ਕਾਮਰੋਡ ਬਾਲੀ ਮੈਨੂੰ ਮੱਤ ਦਿੰਦਾ ਹੋਂਦਾ ਸੀ। ਕੌੜ ਨੂੰ ਪੁੱਠਾ ਕਰਦੇ, ਤੇਰਾ ਦੁੱਖ ਮੁੱਕ ਜਾਵੇਗਾ। ਚਾਚੀ ਵੱਲੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਤੱਕ। ਚੰਗੀ ਮੱਤ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਚਾਚੀ ਨੇ ਕਿੰਨਾ ਜਿਉਣਾ ਏ। ਹਰ ਵਾਰ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਆਂਦੀ ਏ ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੱਲ ਹੋਂਦੀ ਏ, ਜੀਵੀ ਜਾਂਦੀ ਏ-ਜੀਵੀ ਜਾਂਦੀ ਏ।

ਮੀਂਹ ਪਈ ਜਾਂਦਾ ਏ ਤੇ ਮੈਂ ਬਾਰੀ ਤੋਂ ਤੱਕੀ ਜਾਨਾਂ। ਸਾਹਮਣੇ ਬਾਜ਼ੀ ਨਸੀਮ ਦਾ ਘਰ ਏ ਤੇ ਝਾਤੀ ਸਿੱਧੀ ਗਲੀ ਤੋਂ ਪਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਪੈਂਦੀ ਏ। ਹੁਣੇ-ਹੁਣੇ ਬਾਜ਼ੀ ਨਸੀਮ ਦੀ ਧਰੋਕ ਵਾਂਗ ਵਧਦੀ ਧੀ ਕੋਠੇ ਉੱਤੇ ਸੁੱਕਣੇ ਪਾਏ ਕੱਪੜੇ ਲਾਹ ਕੇ ਗਈ ਏ ਤੇ ਮਾਂ ਉਹਦੀ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਈ ਏ। ਮਾਂ ਉਹਦੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਏ ਮੈਂ ਬਾਰੀ ਕੋਲ ਖਲਾ ਆਂ। ਪਿੱਛੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਬੂਹੇ ਅੱਗੇ ਪਿਸ਼ਾਬ ਕਰਦਾ ਪਿਆ ਸਾਂ। ਜਦ ਮੈਂ ਖਲੋ ਕੇ ਨਾਲਾ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਪਿਆ ਸਾਂ ਤੇ ਬਾਜ਼ੀ ਨਸੀਮ ਆਪਣੇ ਬੂਹੇ ਅੱਗੇ ਖਲੋਤੀ ਨਾਸਾਂ ਫੜਕਾ ਕੇ ਬੋਲੀ, “ਤੂੰ ਵੱਡਾ ਹੋ ਗਿਆ ਏ। ਰੋਟੀ ਨੂੰ ਚੋਚੀ ਤੇ ਨਹੀਂ

ਕਹਿੰਦਾ। ਘਰ ਅੰਦਰ ਪਿਸ਼ਾਬ ਕਰਿਆ ਕਰ।”

ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ, ਬਿਟ-ਬਿਟ ਉਹਦਾ ਮੂੰਹ ਤੱਕੀ ਗਿਆ। ਬਾਜ਼ੀ ਨਸੀਮ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਮੋਟੀਆਂ ਤੇ ਕਾਲੀਆਂ ਸਾਹ ਨੇ। ਕਿੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਤੋਂ ਉਹਦਾ ਬੰਦਾ ਕਿਸੇ ਅਰਬ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਏ। ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਆਂਦਾ ਏ ਤੇ ਉਹਨੂੰ ਆਖ ਜਾਂਦਾ ਏ। ਇਕ ਦੋ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੇ ਬਾਜ਼ੀ ਮੈਥੋਂ ਘਰ ਦਾ ਸੌਦਾ ਮੰਗਵਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਤੇ ਹੁਣ ਟੱਡਣ ਲੱਗ ਪਈ ਏ ਆਨੇ। ਪਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਨਾ ਉਹਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਆਂ ਨਾ ਉਹਦੀ ਜੁਆਨ ਹੁੰਦੀ ਧੀ ਨੂੰ। ਬਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਘਰ ਹੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਏ ਤੇ ਝਾਤੀ ਸਿੱਧੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਪੈਂਦੀ ਏ। ਨਾਲੇ ਉਹਦੀ ਧੀ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੀ। ਉਹਨੂੰ ਈ ਸਾਰੇ ਵੇਖਦੇ ਨੇ। ਦੋਹਾਂ ਮਾਂਵਾਂ ਧੀਆਂ ਦੇ ਵਾਲ ਕਿੰਨੇ ਲੰਮੇ ਨੇ। ਸਹੁਰਾ ਬਾਜ਼ੀ ਨਸੀਮ ਦਾ ਹਰ ਐਤਵਾਰ ਵਿਹੜੇ ਬਹਿ ਕੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਖਜ਼ਾਬ ਲਾਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਏ ਜਾਂ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੀ ਸਾਈਕਲ ਧੌਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਏ। ਦੂਜੇ ਚੌਥੇ ਮਹੀਨੇ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਨਿੱਕੀ ਡੱਬੀ ਲਿਆ ਕੇ ਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਰੰਗਦਾ ਏ। ਸੁਣਿਆ ਉਸ ਤਿੰਨ ਵਿਆਹ ਕੀਤੇ ਪਰ ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਕ ਵੀ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ।

ਬਾਜ਼ੀ ਨਸੀਮ ਹੁਣ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿੱਥੇ ਏ? ਅਚਨਚੇਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਉਹ ਕਿਰਾਏ ਉੱਤੇ ਸਨ ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੱਲਦਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਨਵੇਂ ਆਏ ਕੌਣ ਨੇ? ਮੀਂਹ ਪਈ ਜਾਂਦਾ ਏ ਤੇ ਮੈਂ ਬਾਰੀ ਕੋਲ ਬੈਠਾਂ। ਬਾਜ਼ੀ ਨਸੀਮ ਦੇ ਬੂਹੇ ਅੱਗੇ ਪਾਣੀ ਖਲੋ ਜਾਣਾ ਏ, ਸ਼ਰੀਫ਼ ਹੱਟੀ ਆਲੇ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ, ਗੁੱਜਰਾਂ ਦੇ ਵਾੜੇ ਵੀ ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਮੱਝਾਂ ਗਲੀ ਵਿਚ ਚੋਣਗੇ। ਮਾਸੀ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵੀ ਪਾਣੀ ਭਰ ਜਾਣਾ ਏ ਰਾਤੀ ਉਥੋਂ ਡੱਡੂਆਂ ਦੀਆਂ 'ਵਾਜ਼ਾਂ' ਆਣੀਆਂ ਨੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਮਾਸੀ ਦੇ ਸਿਰ ਦਾ ਸਾਈਂ ਫਕੀਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਸੁਣਾਂਦੇ, ਅਸਾਂ ਫਲਾਣੀ ਥਾਂ ਭਿਖਿਆ ਮੰਗਦੇ ਤੱਕਿਆ ਸੀ। ਅਸਾਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਅੱਖੀਂ ਡਿੱਠਾ। ਮਾਸੀ ਕੁਕੜੀਆਂ ਪਾਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਨੇ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਂਡੇ ਵੇਚ ਕੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਏ।

ਬਾਬੇ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਨੇ ਹੱਟੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਉੱਤੇ ਵਿੱਥ ਨਾਲ ਇੱਟਾਂ ਵਿਛਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਨੇ। ਬਾਲ ਤਾਂ ਛਲਾਂਗਾਂ ਮਾਰ ਕੇ ਇੱਟਾਂ ਟੱਪ ਕੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਖੇਡਾਂ ਕਰਦੇ ਅੱਪੜ ਜਾਂਦੇ ਨੇ ਪਰ ਅੰਕਲ ਜਮੀਲ ਜੇ ਸੌਦਾ ਲੈਣ ਆਏ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਇਕ ਇੱਟ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਤਾਈਂ ਪੈਰ ਈ ਨਹੀਂ ਪੁੱਟਿਆ ਜਾਣਾ। ਬਾਲਾਂ ਕੁਝ ਚਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਡੀਕਣਾ ਏ ਤੇ ਮੁੜ ਛੱਡਪੇ ਮਾਰ ਪਾਣੀ 'ਚ ਤਰਿਖੇ ਲੰਘਣਾ ਏ ਤੇ ਛਿੱਟਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪੈਣੀਆਂ ਨੇ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢਣੀਆਂ ਨੇ, “ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਤੁਖਮੇ, ਬੱਦ ਦੇ ਬੀਓ। ਮਗਰਬ (ਸ਼ਾਮ) ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਨੀ ਸੀ ਮੈਂ ਮਸੀਤੇ ਜਾ ਕੇ।” ਭਾਵੇਂ ਮੀਂਹ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇਂ ਹਨੇਰੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਛਤਰੀ ਨਾਲ ਮਸੀਤੇ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਨ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣਾ ਹੋਂਦਾ ਏ। ਛੱਤਰੀ ਖੋਰੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵੇਲੇ ਦੀ ਏ। ਬਾਜ਼ੀ ਨਸੀਮ ਦਾ ਸਹੁਰਾ ਆਪਣੀ ਸੈਕਲ ਤੇ ਅੰਕਲ ਜਮੀਲ ਛੱਤਰੀ ਤੋਂ ਖਲਾਸੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਦੇ?

ਮੀਂਹ ਪੈ ਰਿਹਾ ਏ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਏ ਸਾਡੇ ਘਰ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇ ਕੋਠੇ ਉੱਤੇ ਸੋਨੀਆ ਤੇ ਉਹਦੀ ਨਿੱਕੀ ਭੈਣ ਨਹਾਦੀ ਹੋਣੀ ਏ। ਪਰ ਮੈਂ ਕਿਹੜੇ ਬਹਾਨੇ ਕੋਠੇ 'ਤੇ ਜਾਵਾਂ। ਮੰਜੀਆਂ ਵੀ ਲਾਹ ਲਈਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਨੇ ਤੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੈਣ ਬੁਸਰਾ ਨੇ ਤੱਕ ਲਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਮੀਂਹ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਰੀ ਵੀ ਬੁਲਾ ਦੇਣੀ ਏ। ਨਾਲੇ ਸੋਨੀਆ ਦਾ ਕੋਈ ਕੀ ਕਰੇ। ਇਕ ਨਾਲ ਟਿਕੇ ਤਾਂ ਗੱਲ ਏ। ਜਿਹੜੇ ਮੁੰਡੇ ਕੋਲ ਚਾਰ ਛਿੱਲੜ ਨੇ, ਦੋ ਚਾਰ ਪੈਂਟਾਂ ਨੇ, ਨਹਾਤਾ ਧੋਤਾ ਰਹਿੰਦਾ ਏ, ਕਾਲੀ ਐਨਕ ਲਾਂਦਾ ਏ, ਉਹ ਈ ਉਹਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗਣਾ ਏ। ਬੁਸਰਾ ਨੂੰ ਵੇਖੋ! ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਮੂੰਹ ਨਾ ਲਾਇਆ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵੀ ਸੁਹਣੀ ਈ ਸੀ। ਸੁਹਣੇ ਈ ਹੋਂਦੇ ਨੇ ਕਸ਼ਮੀਰੀ, ਵਿਆਹ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਚਾਅ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ। ਮਰੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਪਰ ਨਿਬਾਹ ਨਾ ਹੋਇਆ। ਛੇਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਜੂੰ ਘਰ ਆ ਕੇ ਬੈਠੀ ਬੰਦਾ ਲੈਣ ਈ

ਨਾ ਆਇਆ। ਮੂੰਹ ਫੱਟ ਸੀ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਈ। ਹੁਣ ਝੋਤੇ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਏ ਸਾਰਾ ਦਿਨ। ਹਰ ਫੇਰੀ ਆਲੇ ਨਾਲ ਉਹਦੀ ਲੜਾਈ। ਬਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਹਰ ਹੱਟੀ ਆਲੇ ਨਾਲ ਉਹਦੀ ਖਰਖਸ਼। ਸਾਡੇ ਉਹ ਗੁਆਂਢੀ ਨੇ। ਕੰਧ ਨਾਲ ਕੰਧ ਸਾਂਝੀ ਏ। ਗਰਮੀਆਂ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਜਾਵਾਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਗਲ ਵਿਚ ਬਿਨਾਂ ਕਮੀਜ਼ ਦੇ, ਮਲਮਲ ਦੀ ਚੁੰਨੀ ਨੂੰ ਗਿੱਲਿਆਂ ਕਰਕੇ ਪਿੱਛੇ ਉੱਤੇ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਏ। ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਡੁੱਲ੍ਹੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਮ ਤੋਂ ਕੱਪੜੇ ਬਦਲ ਲੈਂਦੇ ਨੇ।

ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਸੋਚਣਾ ਰੱਬ ਕਰੇ ਕੋਈ ਬੁਸਰਾ ਨੂੰ ਦੱਸ ਈ ਦੇਵੇ ਪਈ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸੁਹਣੀ ਏ। ਸਾਰੇ ਘਰ ਦਾ ਕੰਮ ਉਹਨੇ ਸਾਂਭਿਆ ਹੋਇਆ ਤੇ ਹਰ ਇਕ ਨਾਲ ਖਿੜਦੀ ਤੇ ਖਹਿੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਏ ਤੇ ਝੋਤਾ ਕਰੀ ਜਾਂਦੀ ਏ...ਕਰੀ ਜਾਂਦੀ ਏ। ਕੀਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਬੁਸਰਾ ਦਾ ਦੂਜਾ ਵਿਆਹ ਹੋ ਗਿਆ ਏ। ਖੋਰੇ ਹੁਣ ਕਿਸ ਹਾਲ ਵਿਚ ਏ। ਕਿੰਨੇ ਈ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ ਨੇ। ਕੋਈ ਖ਼ੈਰ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਮੇਰਾ ਵੀ ਫੇਰਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ।

ਮੀਂਹ ਇੰਜ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਪਿਆ ਏ ਤੇ ਕੁਵੈਤ ਆਲੀ ਭੱਜਦੀ ਸਾਹਮਣਿਓਂ ਲੰਘੀ ਏ। ਬਾਜ਼ੀ ਨਸੀਮ ਕਿਆ ਦੇ ਪਿਛਵਾੜੇ ਕੁਵੈਤ ਆਲੀ ਦਾ ਘਰ ਏ। ਉਹਦਾ ਇਕੋ ਪੁੱਤਰ ਏ ਤੇ ਉਹ ਕੁਵੈਤ ਏ। ਵੱਡਾ ਸਾਰਾ ਘਰ ਤੇ ਉਹ ਕੱਲੀ, ਨੌਕਰ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੂ। ਪਿਛੋਂ ਕਿਸੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਏ। ਕਦੀ ਕਦਾਰ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਜਨਾਨੀ ਆਂਦੇ ਨੇ ਕੁਝ

ਦਿਨ ਰਹਿ ਕੇ ਮੁੜ ਜਾਂਦੇ ਨੇ। ਕੁਵੈਤ ਆਲੀ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਇੰਜ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਕਈ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਸਾਕ ਲੱਭਦੀ ਪਈ ਏ। ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਉਹਦਾ ਪੁੱਤਰ ਆਂਦਾ ਏ ਤੇ ਵਿਆਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਰਤ ਜਾਂਦਾ ਏ। ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਕੁਵੈਤ ਆਲੀ ਦਾ ਘਰ ਬੰਦ ਹੋਂਦਾ ਸੀ। ਹਿੰਦੂਆਂ ਵੇਲੇ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਘਰ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਇਥੇ ਭੂਤਾਂ ਦਾ ਡੇਰਾ ਏ। ਬਸੰਤ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਗੁੱਡੀਆਂ ਡਿੱਗਦੀਆਂ ਪਰ ਜੇਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਲੁੱਟਣ ਦਾ।

ਇਕ ਦਿਨ ਕੁਵੈਤ ਆਲੀ ਟਾਂਗੇ ਉੱਤੇ ਆਈ ਤੇ ਘਰੀਂ ਚਾਨਣ ਹੋਇਆ। ਜਦ ਉਸ ਦੱਸਿਆ ਪਈ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਕੁਵੈਤ ਏ ਤੇ ਉਸ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਏ ਤੇ ਕਿੰਨੀਆਂ ਈ ਜੁਆਨ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮਾਂਵਾਂ ਉਹਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਰੁੱਝ ਗਈਆਂ। ਪਰ ਜਦ 3-4 ਵਰ੍ਹੇ ਉਹਦੇ ਪੁੱਤਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਵਿਆਹ ਨਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜਨਾਨੀਆਂ ਉਹਨੂੰ ਮੂੰਹ ਲਾਣਾ ਈ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਸੌ-ਸੌ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗੀਆਂ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਏ ਕੁਵੈਤ ਆਲੀ ਗੁੜ ਆਲੇ ਚੌਲ ਜਾਂ ਪੂੜੇ ਪਕਾਏਗੀ ਤੇ ਸਾਡੇ ਘਰ ਜ਼ਰੂਰ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇਗੀ। ਸਹੇਲੜੀ ਜੇ ਉਹ ਮਾਂ ਮੇਰੀ ਦੀ। ਦੇਵੇਂ ਹਰ ਜੁਮੇਰਾਤ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ-ਸਵੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਤਸਬੀਆਂ (ਮਾਲਾ) ਫੜ ਕੇ ਚਿੱਟੀਆਂ ਚੁੰਨੀਆਂ ਦੰਦਾਂ ਵਿਚ ਦੇ ਕੇ “ਅੱਲਾਹ ਹੂ-ਅੱਲਾਹ ਹੂ” ਕਰਦੀਆਂ ਦਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਪੈਦਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਨੇ।

ਕਿੰਨੇ ਈ ਵਰ੍ਹੇ ਕੁਵੈਤ ਆਲੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ

ਜਿਲ੍ਹਾ ਨਵਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਪਿੰਡ ਢਾਹਾਂ ਦੇ ਪਰਵਾਸੀ, ਵੈਨਕੂਵਰ ਦੇ ਜਾਣੇ ਪਛਾਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਬਰਜ ਢਾਹਾਂ ਦੇ ਉਦਮ ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਢਾਹਾਂ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਇਨਾਮ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਵਸਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਸਾਲ ਗੁਰਮੁਖੀ ਜਾਂ ਸਾਹਮੁਖੀ ਵਿਚ ਰਚੀ ਗਈ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਗਲਪ ਰਚਨਾ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੂੰ 25000 ਡਾਲਰ ਤੇ ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਆਏ ਦੋ ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜ-ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਡਾਲਰ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ ਲੱਗਾ ਹੈ। ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਨੋਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਤੇ ਸਾਹਮੁਖੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਇੱਕ-ਇਕ ਇਨਾਮ ਜ਼ਰੂਰ ਆਵੇ। ਪਹਿਲੇ ਇਨਾਮ ਦੀ ਘਣੀ ਰਾਸ਼ੀ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਲਾਲਾਂ ਵਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਹਮਾਤਤ ਦੀ ਕਲਮ ਨਾਵਲ ਲਿਖਣ ਲਈ ਟੱਸ ਤੋਂ ਮੱਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਪੰਨ ਹਨ ਉਹ ਲੇਖਕ ਜੋ ਆਪਣੀ ਲੇਖਣੀ ਦੇ ਬਲਬੂਤੇ ਏਨੇ ਧਨ ਦੀ ਲੁਟਕੀ ਹਥਿਆ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਹ ਇਨਾਮ ਲੁਧਿਆਣਾ, ਰੋਪੜ ਅਤੇ ਫਤਿਹਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਢਾਹਾਂ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਨਾਵਲਕਾਰ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਬਿਲਿੰਗ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੇਰਾ 'ਢਾਹਾਂ' ਨਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਲਿਖਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਬਣਿਆ ਸੀ ਪਰ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਇਸ ਵਾਰ ਦਾ ਸਰਬ-ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਇਨਾਮ ਬੁਢ-ਵਰੇਸ ਵਿਚ ਗਲਪ ਲਿਖਣ ਲੱਗੇ ਲੇਖਕ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਵਲ 'ਲੋਟਾ' ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਲੰਤ ਰਾਜਸੀ ਤੇ ਸਾਹਿਤਕ ਮੁੱਦਿਆਂ ਉਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਕੜ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਚ ਨਿੱਕੇ ਵੱਡੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਟ ਦੀ ਮੁਹਾਰਤ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਗਲਪ ਵਿਚ ਰੌਚਿਕਤਾ ਅਤੇ ਵਿਅੰਗ ਦੀ ਪੁੱਠ ਚੜ੍ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਘੀਆਂ ਰਾਜਸੀ ਤੇ ਸਾਹਿਤਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਉਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਦਰਜਨ ਭਰ ਰਾਂਗਲੇ ਨਾਵਲ ਰਚ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਲੋਟਾ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਗੜਵੀਂ ਜਿਹਾ ਪਾਣੀ ਵਾਲਾ ਭਾਂਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਮਤਾ ਕਿਸਮ ਦੇ ਲੋਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਾਸ ਰਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਕੰਮ ਆ ਸਕੇ। ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੱਥ-ਪਾਣੀ ਲਈ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪੂਜਾ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਨਾਲ ਅਰਘ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਯੋਗ ਸਮੇਂ ਇਹ ਨੇਤੀ ਕਿਰਿਆ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਪਾ ਕੇ ਫੂਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੰਜ ਇਹ ਆਮ ਭਾਂਡੇ ਤੋਂ ਉਪਰ ਉਠ ਕੇ ਧਾਰਮਕ ਮਹੱਤਤਾ ਅਖਤਿਆਰ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਲੋਟਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੱਲਿੰਗ ਗੋਲ ਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਛੇਤੀ ਹੀ ਏਧਰ ਉਧਰ ਹਿੱਲ ਜਾਂ ਘੁੰਮ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 'ਬੇਪੌਦੀ ਦਾ ਲੋਟਾ' ਮੁਹਾਵਰਾ

ਲੋਟਾਕਰੇਸੀ ਬਨਾਮ ਲੋਟਾਕਰੇਸੀ

ਉਸ ਬੰਦੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਹਾਰ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਦ੍ਰਿੜ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤਿਬਧਤਾ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸਗੋਂ ਮੌਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਫਾਦਾਰੀਆਂ ਮਹਾਂ ਸਵਾਰਥੀ ਹਿਤਾਂ ਕਾਰਨ ਬਦਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਕਲ੍ਹ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਖਸ ਨੂੰ ਦਲ-ਬਦਲੂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੁਫੇਰਗੜ੍ਹੀਆਂ ਦਾ ਲਕਬ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਪਿਛਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਸੱਠਵਿਆਂ ਦੇ ਅਖੀਰ ਜਿਹੇ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਇਜਾਰੇਦਾਰੀ ਖਤਮ ਹੋਣ ਲੱਗੀ ਤਾਂ ਕਈ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚ ਰਲੀਆਂ ਮਿਲੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਬਣਨ ਲੱਗੀਆਂ। ਇਹ ਸਿਆਸੀ ਅਸਥਿਰਤਾ ਦਾ ਦੌਰ ਵੀ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਹਰਿਆਣਾ ਦਾ ਇਕ ਵਿਧਾਇਕ ਸੀ, ਗਇਆ ਰਾਮ। ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਦਲ ਬਦਲੇ। ਅਖੀਰ ਅੱਠਾਂ ਘੰਟਿਆਂ ਪਿਛੋਂ ਜਦ ਉਹ ਮੁੜ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਾਂਗਰਸੀ ਨੇਤਾ ਰਾਉ ਬਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, "ਗਇਆ ਰਾਮ ਹੁਣ ਆਇਆ ਰਾਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ।" ਉਦੋਂ ਦੇ ਕਾਂਗਰਸੀ ਲੀਡਰ ਜਗਜੀਵਨ ਰਾਮ ਨੇ ਇਸ ਦਲਬਦਲੀ ਦੀ ਪਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਹੀ 'ਆਇਆ ਰਾਮ ਗਇਆ ਰਾਮ' ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਦਲਬਦਲੂਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਇਹ ਮੁਹਾਵਰਾ ਕਾਫੀ ਦੇਰ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ।

ਹੱਥ ਲਗਦੇ ਦੱਸ ਦੇਈਏ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਪਟਿਆਲਵੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿਚ 'ਗਿਆ' ਨੂੰ ਦੇਵਨਾਗਰੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਗਇਆ' ਲਿਖਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦਲਬਦਲੂਆਂ ਨੂੰ ਪੌਣ-ਕੁੱਕੜ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਿਹਾਰ ਦਾ ਰਾਮ ਵਿਲਾਸ ਪਾਸਵਾਨ ਸਿਆਸੀ ਮੌਸਮ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤਿ ਦਾ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਵੱਡਾ ਪੌਣ ਕੁੱਕੜ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਤਬੀਅਤ ਦੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਗੋਲ ਲੋਕਤੀ ਜਾਂ ਚੱਕਵਾਂ ਚੁੱਲ੍ਹਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ 'ਧੋਬੀ ਪਟਤਾ ਮਾਰਨਾ' ਮੁਹਾਵਰਾ ਵੀ ਆਮ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

'ਲੋਟਾ' ਨਾਵਲ ਦੇ ਲੇਖਕ ਅਨੁਸਾਰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਟਾ ਸ਼ਬਦ ਦਲਬਦਲੂ

ਲਈ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਲੇਖਕ ਦਾ ਪਿਛੋਕੜ ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮੇਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਉਥੇ ਯਾਨਿ ਅਜੋਕੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਅਜੇ ਵੀ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਵੰਡ ਤੋਂ ਕੁਝ ਅਰਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਮੁਹੰਮਦ ਆਲਮ ਨਾਂ ਦਾ ਇਕ ਸਿਆਸਤੀਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਿਰ ਲੋਟਾ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਕ ਦਿਨ ਕਾਂਗਰਸ ਜਾਂ ਯੂਨੀਅਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਮੁਸਲਿਮ ਲੀਗ ਨਾਲ। ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ 'ਡਾਕਟਰ ਲੋਟਾ' ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰ ਲੋਕ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਦ੍ਰਿੜਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਡਾਕਟਰ ਆਲਮ ਲੋਟਾ ਵਜੋਂ

ਦਿਆ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਫੋਨ 'ਤੇ, "ਮੀਆਂ ਆਲਮ ਬੋਲ ਰਹਾ ਹੂੰ ਭਾਈ, ਆਲਮ ਲੋਟਾ।" ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਦਲਬਦਲਣ ਦੀ ਨਿੰਤ ਵਧਦੀ ਪਰਵਿਰਤੀ ਲਈ ਲੋਟਾਕਰੇਸੀ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਚੱਲ ਪਿਆ ਹੈ।

'ਲੋਟਾ' ਨਾਵਲ ਵਿਚ ਮੁਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਪਾਤਰਾਂ ਨੇ ਲੋਟਾ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਦੋਨੋਂ ਪਾਤਰ ਚਲੰਤ ਭਾਰਤੀ ਅਫਸਰਸ਼ਾਹੀ ਜਾਂ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿਚ ਪਛਾਣੇ ਵੀ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਨਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਬਤੌਰ 'ਦਲਿਤ ਵਿਦਿਅਕ ਬੋਰਡ' ਦੇ ਉਚੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਮੁੱਕ ਜਾਣ ਪਿਛੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਕੋਠੀ ਦੇ ਖੁਸ਼ਣ ਦਾ ਖਦਸ਼ਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਕੋਠੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਰੱਖੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਹ ਸੌ ਪਾਪੜ ਵੇਲਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੇ ਕੁਝ ਨਾ ਪੈਂਦਾ ਦੇਖ ਉਹ ਰਾਜ ਸਭਾ ਦੀ ਮੈਂਬਰੀ ਲਈ ਹੱਥ ਪੈਰ ਮਾਰਨ

ਲਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਖਾਤਰ ਉਹ ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਯੂ.ਪੀ. ਦੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਦੇ ਗੇੜੇ ਕੱਢਣ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਰਿਆਣੇ ਦੇ ਮੁਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਬੁੱਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਛੱਡੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲ ਕੂਹਣੀ ਮੋੜ ਲੈਣ ਪਿਛੋਂ ਆਪਣੇ ਮੁਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਚੋਣ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਭਾ ਦੀ ਮੈਂਬਰੀ ਹੁਣ ਵੀ ਹਾਸਿਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਪਰ ਬੇਵਫਾਈ ਦੇ ਇਵਜ਼ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਾਜਦੂਤ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿੱਤ ਗਿਰਗਿਟ ਵਾਂਗ ਰੰਗ ਬਦਲਣ ਨੇ ਰੰਗ ਲਿਆਂਦਾ: ਕੋਠੀ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਜੱਫਾ ਕਾਇਮ ਰਿਹਾ।

ਨਾਵਲ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਪਾਤਰ ਹਜ਼ੂਰ ਸਿੰਘ ਅਸਲੀ ਰਾਜਸੀ ਲੋਟਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਆਪਣੀ 'ਸਰਬਤ ਪਾਰਟੀ' ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਪਰ ਫਿਰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਪਾਰਸ ਪਾਰਟੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਥੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਅਜੋਕੀ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਤੇ ਲੋਟਾ ਦਾ ਰੋਲ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਪਾਤਰ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਰਾਮੂਵਾਲੀਆ

ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਨਾਵਲ ਰਚੇ ਜਾਣ ਪਿਛੋਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਇਸ ਲੋਟੇ ਨੇ ਲੋਟਾਗੀਰੀ ਨੂੰ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਿਆਂ ਤੇ 'ਪਾਰਸ ਪਾਰਟੀ' ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਯੂ.ਪੀ. ਦੀ ਹੁਕਮਰਾਨ ਪਾਰਟੀ ਵਿਚ ਜਾ ਛੱਡਤਾ ਲਾਇਆ ਹੈ। ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਇਥੇ ਵਜ਼ੀਰੀ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ। ਨਾਲੇ ਉਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਅਸਲੀ ਨਿਵਾਸ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਯੂ.ਪੀ. ਵਿਚ। ਅੱਜ ਲੋਟਾਕਰੇਸੀ ਭਾਰਤੀ ਉਪਮਹਾਂਦੀਪ ਦੇ ਤਰੱਕੀ ਰਾਮਾਂ ਦਾ ਆਜੀਵਨ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਆਦਰਸ਼ ਹੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਵਲ ਦੇ ਕਈ ਜਨਤਕ ਆਗੂ ਜਿਵੇਂ ਸੁੰਦਰ ਦਾਸ, ਚੌਧਰੀ ਚੰਦਰ ਮੱਲ, ਪਾਰਸ ਸਾਹਿਬ, ਵੱਡੇ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ, ਛਾਇਆ ਦੇਵੀ, ਹਜ਼ੂਰਾ ਸਿੰਘ, ਰਤਨ ਲਾਲ ਬੱਤਰਾ, ਭੂਪਤ ਰਾਓ, ਆਂਗਰੇ ਇਸ ਪਰਵਿਰਤੀ ਦੇ ਚਾਨਣ ਮੁਨਾਰੇ ਬਣ ਕੇ ਉਭਰਦੇ

**ਸ਼ਬਦ
ਝਰੋਖਾ**

ਬਲਜੀਤ ਬਾਸੀ

ਫੋਨ: 734-259-9353

ਹਨ।

ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਚਲੰਤ ਦੌਰ ਪ੍ਰਤੀ ਤਿੱਖੇ ਰੋਸ ਵਜੋਂ ਕਈ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ ਇਨਾਮ 'ਲੋਟਾ' ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਬੁਧੀਜੀਵੀਆਂ, ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਆਦਿ ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਫੌਜੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਖਾਤਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੈਡਲ 'ਲੋਟਾਣੇ' ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਬੁਧੀਜੀਵੀਆਂ ਵਲੋਂ ਰੋਸ ਦਾ ਇਹ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਲੋਟਾਕਰੇਸੀ' ਦੀ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ 'ਲੋਟਾਕਰੇਸੀ' ਕਹਿਣਾ ਸ਼ਾਇਦ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰਥਾਤ ਰੋਸ ਵਜੋਂ ਇਨਾਮ-ਸਨਮਾਨ 'ਲੋਟਾਉਣ' ਦਾ ਪ੍ਰਧੰਚ। ਪਰ ਪੰਜਾਬੀ ਗਲਪ ਸਾਹਿਤ ਸੇਵਾ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਤੁਰੀ ਢਾਹਾਂ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਇਨਾਮ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿਚ ਚੱਲੇ ਇਸ ਰੁਝਾਨ ਦਾ ਬੇਵਜ੍ਹਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ ਹੈ।

ਯੂ.ਕੇ. ਦਾ ਗਲਪਕਾਰ ਹਰਜੀਤ ਅਟਵਾਲ ਮੇਰੀ ਜਾਂਚੇ ਇਕ ਬੇਹੱਦ ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਨ ਗਲਪਕਾਰ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਢਾਹਾਂ ਪੁਰਸਕਾਰ ਸੰਸਥਾ ਵਲੋਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਵਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਇਨਾਮ ਨਾ ਦੇ ਕੇ ਦੂਜਾ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਚ 'ਲੋਟਾਕਰੇਸੀ' ਦੇ ਵਲਵਲੇ ਜਾਗ ਪਏ। ਉਸ ਨੇ ਮਿਲਿਆ ਦੂਜਾ ਇਨਾਮ ਰੋਸ ਵਜੋਂ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ 'ਲੋਟਾ' ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦਾ ਨਾਵਲ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਤਰਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕਮਜ਼ੋਰ ਰਚਨਾ ਹੈ।... 'ਲੋਟਾਕਰੇਸੀ' ਅਤੇ 'ਲੋਟਾਕਰੇਸੀ' ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਰੁਝਾਨ ਹਨ: ਇਕ ਵਿਚ ਲੋਭ ਦਾ ਆਦਰਸ਼ ਹੈ ਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿਚ ਤਿਆਗ ਦਾ; ਇਕ ਸੱਤਾ ਹੜਪਣ ਵੱਲ ਰੁਚਿਤ ਹੈ ਤੇ ਦੂਜਾ ਇਸ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਵੱਲ।

ਲੋਟਾਕਰੇਸੀ ਦੀ ਇਸ ਚਰਚਾ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰਾ ਲੋਟਾ ਸ਼ਬਦ ਤਾਂ ਰਹਿ ਹੀ ਗਿਆ। ਚਲੋ ਫਿਰ ਸਹੀ।

ਬਲਜੀਤ ਬਾਸੀ ਦਾ ਧੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ

ਸੰਪਾਦਕ ਸਾਹਿਬ,

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਦੇ 14 ਨਵੰਬਰ ਦੇ ਅੰਕ ਵਿਚ ਬਲਜੀਤ ਬਾਸੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿਚ ਧੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਾਗੂ ਕਿੱਥੇ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਪੱਤਰ ਵਿਚ ਸੰਪਾਦਕ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਧੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ (ਸ਼ਬਦ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ?) ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਮੇਰਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਧੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਲੋਕ 'ਮਿਥਿਆ' ਆਖਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਧੁਨੀਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਇਹ ਤਾਂ ਅੱਖਰਾਂ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿਚ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲਗਾਂ-ਲਗਾਖਰਾਂ ਦਾ ਮੇਲ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਉਤਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੋਈ ਅਰਥ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਰੀ ਗਲਤ-ਬਿਆਨੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਧੁਨੀ ਨਾਲ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਧੁਨੀ ਦੇ ਉਹੋ ਹੀ ਅਰਥ ਹੋਣਗੇ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣਗੇ।

ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇਹ ਯਤਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੀਲ-ਪੱਥਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕੋਈ 'ਮਿਥਿਆ', ਝੂਠ ਜਾਂ ਨਿਰੇ ਸੁਫਨੇ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਅਸਲੀਅਤ ਛੇਤੀ ਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਮਾਂ-ਬੋਲੀ ਦੇ ਜੇਕਰ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ

ਖੁਲਾਸਾ ਜਲਦੀ ਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸ੍ਰੀ ਬਾਸੀ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਕੁ' ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਨਿਘਾਰ ਜਾਂ ਗਿਰਾਵਟ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ 'ਖੂਹ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਨਿਵਾਣ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਜਾਂ ਅਰਥ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਕੀ ਨਿਘਾਰ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਫਿਰ ਕੁੱਪ ਜਾਂ ਕੁੱਪੀ ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਸਗੋਂ ਹੇਠੋਂ ਉਪਰ ਤੱਕ ਭੰਡਾਰੇ ਭਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਹੋਰ ਅਨੇਕਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਤਾਂ 'ਕੁ' ਸ਼ਬਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ ਨਿਘਾਰ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਵਧੇਰੇ ਕਰਕੇ ਉਥੇ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ 'ਕੁ' ਸ਼ਬਦ ਅਗੇਤਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕੁਪੱਤ, ਕੁਮੱਤ, ਕੁਲੱਖਣਾ ਆਦਿ। ਇਸ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾਸੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ 'ਕੂਪ' ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਬਣੇ 'ਖੂਹ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ 'ਖੂਹ' ਕਿਉਂ ਹੈ ਅਰਥਾਤ 'ਕੁ' ਧੁਨੀ 'ਖ' ਧੁਨੀ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਬਦਲੀ ਹੈ? ਇਸ ਦੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਖੇਡ ਧੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਧੁਨੀ-ਪਰਿਵਰਤਨ ਵੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਥਾਤ ਧੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਨਿਕਟਤਾ ਕਾਰਨ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਪਸਾਰਾ ਬੇਬਾਹ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਮੁਕੰਮਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਂ, ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ-ਬੋਲੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਤੇ ਆਮ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਇੱਕ ਦੀ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਜੇਕਰ 'ਅਪ' ਜਾਂ 'ਪਾਣੀ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹੀ

ਲਈਏ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਵੀ 'ਪ' ਧੁਨੀ ਦੇ ਅਰਥ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੱਕਾ-ਦੁੱਕਾ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ 'ਅਪ' ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਪਰ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਪਾਣੀ ਹੋਣ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਹੈ। 'ਅਪ' ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ 'ਪ' ਧੁਨੀ ਦਾ ਅਰਥ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਵੀਪ (ਦੀਪ) ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਵੀ 'ਪ' ਜਾਂ 'ਅਪ' ਧੁਨੀ ਦੇ ਅਰਥ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤੇ ਨਾ ਹੀ 'ਦਵੈ' ਦਾ ਅਰਥ ਇੱਥੇ ਦੇ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਹੈ, ਇਹ ਗੱਲ ਮੈਂ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। 'ਦੀਪ' ਦੀਆਂ ਧੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅਰਥ ਇੱਥੇ ਹੋਰ ਹਨ। ਜੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਧੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅਰਥ ਇੱਥੇ ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਕਤੌਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਸ੍ਰੀ ਬਾਸੀ ਵਾਲੇ ਹੀ ਹਨ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਹੋ ਹੀ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਨਿਰੁਕਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਧੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧੂਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੇਖ 'ਤੀਵੀਂ ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ' ਵਿਚ 'ਇਸਤਰੀ' ਸ਼ਬਦ ਬਾਰੇ ਅਤੇ 'ਆਰੀਆਂ ਦੇ ਆਤੀ' ਲੇਖ ਵਿਚ 'ਆਰੀਆ' ਅਤੇ 'ਆਤੀ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਦੇਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀ ਉਹ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ 'ਇਸਤਰੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਉਤਪਤੀ ਸਬੰਧੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਿਸ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਲੱਗੀ ਹੈ? ਉਹ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ 'ਸਤ੍ਰੈ' ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੋਵੇ। ਕੀ ਉਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨਗੇ ਕਿ 'ਸਤ੍ਰੈ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਕੀ ਅਰਥ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਸਤਰੀ ਸ਼ਬਦ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆ ਹੈ? ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਉਤਪਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ

ਏਨਾ ਖਿਲਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਸੀ? ਇਸਤਰੀ (ਸਤ੍ਰੀ) ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਹ ਧੁਨੀਆਂ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਬਾਕੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀਆਂ ਧੁਨੀਆਂ ਵਾਂਗ ਪੁਕਾਰ-ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਆਖ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਅਰਥ ਇਹ ਹਨ। ਆਓ, ਸਾਨੂੰ ਸਮਝੋ ਤੇ ਸਾਡੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੋ ਪਰ ਕੋਈ ਨਿਰੁਕਤਸਾਸ਼ਤਰੀ ਜਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਗਿਆਨੀ ਇਸ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਆਵੇ, ਤਦ ਨਾ!

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ 'ਆਰੀਆ' ਅਤੇ 'ਆਤੀ' ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਲ-ਗੱਡ ਕਰੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜਦੋਂਕਿ 'ਆਰੀਆ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਉਸ ਦੀਆਂ ਧੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਰ ਹਨ ਅਤੇ 'ਆਤੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਉਤਪਤੀ ਅਤੇ ਅਰਥ ਹੋਰ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ 'ਛਿਟੀ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਵੀ 'ਯਸ਼ਟਿ' ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰੀ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ 'ਯਸ਼ਟਿ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਾਰੇ ਲੇਖ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਤੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਲਟਾ 'ਯਸ਼ਟਿ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹੀ ਉਹ 'ਯਜ' ਜਾਂ 'ਯੱਗ' ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ 'ਸ਼ਬਦਕਾਰੀ' ਵੀ ਕਮਾਲ ਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਥੇ ਇਹ ਗੱਲ ਦੱਸਣੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ 'ਯਸ਼ਟਿ' ਸ਼ਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕੰਮਲ ਹੈ।

ਬਲਜੀਤ ਬਾਸੀ ਅਨੁਸਾਰ 'ਲਾਠੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਉਤਪਤੀ ਸਮੇਂ 'ਯਸ਼ਟਿ' ਸ਼ਬਦ ਵਿਚਲੀ 'ਯ' ਦੀ ਧੁਨੀ 'ਲ' ਧੁਨੀ ਵਿਚ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। 'ਲ' ਦੀ ਧੁਨੀ 'ਯਸ਼ਟਿ' ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਅਲੱਗ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋੜੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ 'ਛਿਟੀ' ਅਤੇ 'ਲਾਠੀ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਅਰਥ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ

ਕਰਕੇ ਬੇਸਿਰ ਪੈਰ ਕਿਆਫੇ ਨਾ ਲਾਓ। ਪੁਰਾਤਨ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਗਿਆਨੀ ਅਰਥਾਤ ਸ਼ਬਦ ਘਾੜੇ ਸਾਥੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਿਆਣੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝੁਨਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਹੀ ਮੱਤ ਨੀਵੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਸੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ 'ਆਤੀ' ਸ਼ਬਦ 'ਆਤ' (ਆਸਰਾ/ਸਹਾਰਾ/ਸਾਥ ਦੇਣਾ) ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ, 'ਆਰੀਆ' ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। 'ਆਰੀਆ' ਸ਼ਬਦ ਵਿਚਲੀਆਂ ਧੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਸਾਨ ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚਲੀਆਂ ਧੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਕਾਰਨ ਤੀਰ ਸਿੰਧਾ ਨਿਸ਼ਾਨੇ 'ਤੇ ਹੀ ਵੱਜਦਾ ਹੈ।

ਅੰਤ ਵਿਚ ਇਹੋ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਬਾਸੀ ਦੇ ਕਹਿਣ ਅਨੁਸਾਰ ਧੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ 'ਇਲਹਾਮ' ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਪਰ ਮੈਂ ਏਨਾ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਬੱਧੀ ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪਈ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ/ਸ਼ਬਦ-ਅਰਥਾਂ/ਸ਼ਬਦ-ਜੋੜਾਂ/ਸ਼ਬਦ-ਵਿਉਤਪਤੀ ਆਦਿ ਬਾਰੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣਨ ਦੇ ਮੇਰੇ ਸ਼ੌਕ ਦਾ ਵੀ ਇਸ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੱਥ ਹੈ। ਇਹ ਕੰਮ ਮਹਿੰਜਾ ਸ਼ਬਦ-ਕੋਸ਼ ਜਾਂ ਐਨਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਏ ਆਦਿ ਫਰੋਲਣ ਜਾਂ ਨਿਰਾ ਇੰਟਰਨੈਟ 'ਤੇ ਉਂਗਲਾਂ ਮਾਰਨ ਨਾਲ ਸਿਰੇ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਿਆ ਕਰਦੇ। ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਧੁਨੀਆਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

-ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਲੰਗੜੇਆ

ਫੋਨ: 91-98884-03052

ਕੀ ਅਮਰੀਕਨ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਸਾਂਝੀ ਕੌਮੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ?

1699 ਦੀ ਵਿਸਾਖੀ ਉਪਰੰਤ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਨੇ ਕਈ ਸਦੀਆਂ ਦਾ ਪੈਂਡਾ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚੋਂ ਜੇ ਅਸੀਂ ਮਿਸਲਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਤੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮਨਵੀਂ ਕਰ ਕੇ ਦੇਖੀਏ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਪੰਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਲਹੂ ਦੇ ਛਿੱਟੇ ਨਜ਼ਰ ਨਾ ਆਉਣ। ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੌਮ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਇੰਨਾ ਸੰਘਰਸ਼ਪੂਰਨ, ਲਹੂ-ਲਬਰੇਜ਼ ਹੋਵੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ, ਕਤਲੋਗਾਰਤ, ਘੱਲੂਘਾਰਿਆਂ ਤੇ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਜ਼ੁਲਮਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ਸਮੇਂ ਵਿਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰੀ, ਪਰ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਨੇ ਕਦੀ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੌਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ। ਕਾਰਨ,

ਸੰਪੂਰਨ ਸਿੰਘ, ਟੈਕਸਸ
ਫੋਨ: 281-635-7466

ਅਸੀਂ ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣਾ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਿਚ ਭਿਉਂ ਕੇ ਆਤਮਕ ਤੇ ਮਾਨਸਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਰਹੀ। ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਤੱਤੀ ਤਵੀ ਵਾਲੀ ਦਾਸਤਾਨ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਨੂੰ ਸਬਰ-ਸ਼ੁਕਰ ਤੇ ਭਾਣਾ ਮੰਨਣ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਰੱਖਿਆ।

ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨ “ਭੈ ਕਾਹੂ ਕੋ ਦੇਤਿ ਨਹਿ ਨਹਿ ਭੈ ਮਾਨਤ ਆਨ” ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਸੰਕਲਪ ਫਰਾਂਸਿਸੀ ਲੇਖਕ, ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ-ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ, ਮਨੁੱਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਦੇ ਕਥਨ, “I may not agree with what you have to say, but I will defend to the death your right to say” (ਅਰਥਾਤ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵਾਂ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਹਿਣ ਦੇ ਹੱਕ ਲਈ ਮੌਤ ਤੱਕ ਲੜਾਂਗਾ)। ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਚੇਤੇ ਵਿਚ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਜ਼ਲੂਮ ਦੀ ਪੁਕਾਰ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ, ਕਦ ਤੇ ਕਿਉਂ ਮਰਨਾ ਹੈ। ਦਸ਼ਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਬਚਨਾਂ, “ਚੂੰ ਕਾਰ ਅਜ਼ ਹਮਾਂ ਹੀਲਤੇ ਦਰ ਗੁਜਸਤ। ਹਲਾਲ ਅਸਤ ਬੁਰਦਨ ਬਾ ਸਮਸ਼ੀਰ ਦਸਤ।” ਅਤੇ 200 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਦੇ ਗੁਰੂ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਹਰ ਮੁੱਖ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ ਸਪਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਸਤੇ ਜਾਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਬਣਿਆ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਹੀ ਤੌਰ-ਤਰੀਕੇ ਕਾਰਗਰ ਸਾਬਤ ਨਾ ਹੋਣ ਤਾਂ ਹੱਥ ਵਿਚ ਤਲਵਾਰ ਫੜਨੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸਵੈਮਾਣ ਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਦੀ ਜਾਚ ਗੁਰੂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਰਬੰਸ ਵਾਰ ਕੇ

ਸਿਖਾਈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕੀਮਤ ਤੁਹਾਡੇ ਸਵੈਮਾਣ ਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਇਹ ਗੁਰੂ ਇਤਿਹਾਸ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ।

20ਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ ਅਖੀਰਲਾ ਅੱਧ ਤੇ 21ਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ ਸਮੁੱਚਾ ਸਮਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਭਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਕ ਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਧੁਰੇ ਤੋਂ ਟੁੱਟ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਸਿੱਖ ਰਹਿਨੁਮਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੌਮੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਗੈਰਤ, ਨਾਸ਼ੁਕਰੀ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤੀ ਸੋਚ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਾਡੀ ਕੌਮੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਤੇ ਅਧੋਗਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕਹਾਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਜਿਸ ਦਾ ਕਦੀ ਅੰਤ ਵੀ ਹੋ ਸਕੇਗਾ, ਦੀ ਆਸ ਦਿਨੋ-ਦਿਨ ਮੱਧਮ ਪਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਇਤਿਹਾਸ ਹੀ ਸਾਡਾ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਕ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਅੰਦਰ ਅਸੀਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਮਾਰਗ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣਾ ਨਾਤਾ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋੜੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਿੱਖ ਅਕਸਰ ਇਹ ਗੱਲ ਕਹਿੰਦੇ/ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਤੇ ਮੰਨਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਸਿੱਖਾਂ ਅੰਦਰ ਮੁਕੰਮਲ ਏਕਤਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ। ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਅਦੁੱਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿਚ ਲੜ ਕੇ ਗੰਵਾਇਆ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਆਪਸੀ ਖਿਚੋਤਾਣ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਦਲਦਲ ਵਿਚ ਵਾੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅਕਸਰ ਬਿਗਾਨਿਆਂ ਦੀ ਅਧੀਨਗੀ ਦੀ ਜ਼ਲਾਲਤ ਭੋਗਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੇਸ਼ ਵੀ ਬਦਲੇ, ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੀ ਬਦਲੀ ਦਾ ਸੁੱਖ ਵੀ ਮਾਣਿਆ, ਕਿਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਾਡੀ ਸੋਚ ਵਿਚ ਵੀ ਨਿਖਾਰ ਆਇਆ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ‘ਭਰਾ-ਮਾਰੂ’ ਫਿਤਰਤ ਨਹੀਂ ਬਦਲੀ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਹੱਥੀਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿਲਤ ਭੋਗਦੇ ਹਾਂ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਓਕ ਕਰੀਕ (ਵਿਸਕਾਨਸਿਨ) ਦਾ ਦੁਖਾਂਤ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮੀਡੀਆ ਨੂੰ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਚੈਨਲ ਸੀ ਐਨ ਐਨ ਨੂੰ ਸੰਜੀਦਗੀ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਪੋਰਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਕੌਮੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜਿਹੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਬਾਬਤ ਸਪਸ਼ਟ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਾਸ਼! ਅਮਰੀਕਨ ਸਿਸਟਮ ਅੰਦਰ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਕੌਮੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਥੇਬੰਦੀ ਹੁੰਦੀ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੌਮੀ ਲੀਡਰ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਸਮੁੱਚੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਸਪਸ਼ਟ ਦਸ ਸਕਦਾ। ਕਦੀ ਹੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਜਾਂ ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੂਰੇ

ਦੇਸ਼ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਥੇ ਕੇਂਦਰਤ ਹੁੰਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੰਕਿਆ ਨੂੰ ਨਵਿਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਰਾਲਾ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ, ਜਦੋਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨਾਤੇ ਨੂੰ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਤੇ ਆਰਥਿਕ ਸਥਿਰਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਦੀ ਸਥਾਪਤੀ ਤੇ ਸਲਾਮਤੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਿੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਈਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ, ਸਿੱਖੀ ਸਰੂਪ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸਬੰਧੀ ਬਹੁਤ ਸੁਜਗ ਉਪਰਾਲੇ ਕੀਤੇ। ਕੁਝ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਹੁੰਚ ਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸਦਕਾ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਕੌਮੀ ਤੇ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਕਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵਾਗਡੋਰ ਇਥੋਂ ਦੀ ਜੰਮਪਲ ਨੌਜਵਾਨ ਪੀੜੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਸੰਸਥਾ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ 'ਚ ਆਪਣੀ ਸਮੱਰਥਾ ਮੁਤਾਬਕ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਬੇਸ਼ਕ ਇਹ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ ਪਰ ਆਪਸੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਥਾਂ ਇਹ ਆਪਸ ਵਿਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਵਿਥ ਬਣਾ ਕੇ ਰਖਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕੋ ਨੇ ਜਾਂ ਵੱਖਰੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੋਈ ਝੰਡਾ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਮੁੱਚੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਸਿੱਖ ਉਸ ਥੱਲੇ ਇਕੱਤਰ ਹੋਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੋਣ।

ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਅਮਰੀਕਨ ਸਿੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚ ਵਿਚਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਚਾਹਿਆ ਵੀ ਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੁਝ ਖਾਸ ਮੌਕਿਆਂ ਉਪਰ ਆਪਣੀ ਜਾਤੀ ਹੋਂਦ ਹਸਤੀ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਿੱਛੇ ਪਾ ਕੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਸਕੀਏ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੰਥ ਦਰਦੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਵੀ ਇਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਲੋਕ ਪੰਥਕ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿਚ ਸਰਗਰਮ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਤੇ ਸੋਚ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਕੱਟਤਾ ਤੇ ਕਠੋਰਤਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਹੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਰਵੋਤਮ ਸਮਝਦੇ ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਪਤਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਤੇ ਸਾਡੇ ਮਕਸਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਹਉਮੈ ਵਸ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸੰਤਾਪ ਭੋਗਦੇ ਹਾਂ। ਅਜਿਹੇ ਦਿਸ਼ਾਹੀਣ ਕੌਮੀ ਵਰਤਾਰੇ ਤਾਂ ਉਸ ਬੰਬ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ ਜੋ ਚਲਾਏ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਮਾਰਨ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਰਿਮੋਟ ਨਾਲੋਂ ਸੰਪਰਕ ਟੁੱਟ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤੀ ਵਾਰੀ ਉਹ ਆਪਣਿਆਂ ਦੇ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਾਡੀ ਕੌਮੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਜਥੇਬੰਦੀ ਨਾ ਬਣਨ ਦੇ ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਸਾਡੇ ਕੁਝ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚਲੇ ਸਿਆਸੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਣਾ ਵੀ ਹੈ। ਉਥੋਂ ਦੇ ਸਿਆਸਦਾਨ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਚਹੇਤਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਅੰਦਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਲਾਲਸਾ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕਈ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਨਾਂਵਾਂ ਵਾਲੇ ਅਹੁਦੇ ਦਿਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਆਸੀ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਆਮ ਸਿੱਖ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਆਸੀ ਲੀਡਰਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਡਾਲਰਾਂ ਉਪਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਸਾਨੂੰ ਕਰਵਾਏ ਜਾਂਦੇ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਸਵਾਗਤੀ ਸਮਾਰੋਹਾਂ ਉਪਰ। ਉਥੋਂ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਆਗੂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਿੱਖ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਅਮਰੀਕਨ ਸਿੱਖ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੰਗਠਨ ਬਣਾ ਲੈਣ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੀ ਏਕਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਥਕ ਸਫ਼ਾਂ ਅੰਦਰ ਆਪਹੁਦਰੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਚੁਣੌਤੀ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਪਾਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਸੀਮ ਸਾਧਨ ਹੋਣ ਸਦਕਾ ਉਹ ਸਾਡੀਆਂ ਆਜ਼ਾਦ ਸੋਚ ਵਾਲੀਆਂ ਸਫ਼ਾਂ ਅੰਦਰ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਿੰਡਾਉਣ ਵਿਚ ਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਜੇ ਵਿਸਫੋਟਕ ਸਥਿਤੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪੰਥਕ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚ ਅੱਜ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਤਾਂ ਪਾਪ ਦੇ ਬੋਝੇ ਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਭਰ ਕੇ ਡੁਬਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ ਪਰ ਅਸਿੱਧੇ ਰੂਪ ਵਿਚ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਜੋ ਜਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਸਨ, ਆਪ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇੰਨੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਸ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਘਟਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੰਥ ਦੀ ਪੂਰੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਪੰਥ ਦਰਦੀਆਂ ਪਾਸ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਮੌਕਾ ਫਿਰ ਛੇਤੀ ਨਾ ਆ ਸਕੇ। ਇਹ ਅਸਾਂ ਸਭ ਉਪਰ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਕਿ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚੋਂ ਪੰਥਕ ਮੁਹਾਰੇ ਨੂੰ ਨਿਖਾਰਨ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਕੁ ਸੁਹਿਰਦਤਾ ਤੇ ਦੂਰ-ਅੰਦੇਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਦਮ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਵਜੋਂ ਨਿਉ ਜਰਸੀ ਦੇ ਦਸ ਗੁਰੂਘਰਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲ 'ਤੇ ਪੂਰੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਮਤੇ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਰੋਹ ਤੇ ਰੋਸ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸੰਕਟਮਈ ਧਾਰਮਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਇਆ। ਜਿਹੜੇ ਮਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ

ਵਿਚਾਰ ਚਰਚਾ

ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੰਦਰਲੀ ਭਾਵਨਾ ਬਹੁਤ ਪਵਿਤਰ ਤੇ ਸੰਜੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮਤਿਆਂ ਦੀ ਸੁਬਦਾਵਲੀ ਮੰਗਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਅਤੇ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚਲੀ ਭਿੰਨਤਾ ਸਾਫ ਜਾਹਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਮਸਲੇ ਦੇ ਰੋਸ ਵਜੋਂ ਉਨੇ ਜੋਸ਼ ਵਿਚ ਵੀ ਸਾਡੀ ਇੱਕ ਸੁਰਤ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਆਪ ਮੁਹਾਰਾਪਨ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਲਈ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਮਾਰਗ ਤਲਾਸ਼ਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਤੇ ਸਿਰਫ ਸਾਡੀ ਆਪਸੀ ਏਕਤਾ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਮਰੀਕਨ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਨਿਰਸੰਕੋਚ ਸਿੱਖ ਕੈਨੇਡਾ ਤੇ ਯੂਰਪ ਵਿਚ ਵੱਧ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਹਨ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਸਮੁੱਚੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਉਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਆਵਾਜ਼ ਸੰਗਠਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਮਰੀਕਨ ਸਿੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਠੇਗੀ, ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਿਰਫ ਪੰਜਾਬ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਦਿੱਲੀ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਅਭਿੰਨ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਜੰਗੀ-ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਇਹ ਸਾਰਾ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਨਿਰਾ ਧਾਰਮਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਅੰਦੇਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕਿਸੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮੁਸੀਬਤ ਵਲ ਨੂੰ ਧੱਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਭ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੰਜੀਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹੋ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਅੱਜ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦਾ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਿੱਖ ਧਾਰਮਕ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮਾਨਸਕ ਇੱਕਸੁਰਤਾ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਸਮਾਂ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਗਠਿਤ ਤੇ ਸੁਜਗ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਤੇ ਉਸ ਸੋਚ ਦੇ ਉਜਾਗਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸਾਡੀ ਨਿਰ-ਵਿਵਾਦ ਤੇ ਨਿਰ-ਸਵਾਰਥ ਏਕਤਾ ਉਪਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਮੁਤਾਬਕ ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਮੈਰਿਕਨ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਾਂ ਅੱਖੋਂ ਉਹਲੇ ਕਰ ਵੀ ਦੇਈਏ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਾਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੰਥਕ ਲੋਕਾਂ ਅੰਦਰ ਇਸ ਨਾਮ ਦਾ ਚਰਚਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਇਹ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਆਰਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰ ਸਹਾਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਾਂ ਨਿਰੀ ਅੰਗ ਬਣ ਕੇ ਮੱਚਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਮਘਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਲੈਣ ਦਾ ਹੈ।

“ਅੱਗ ਨਾ ਬਣ, ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਬੁਝ ਜਾਵੇਗਾ, ਸੂਰਜ ਬਣ, ਤਾਂ ਜੋ ਬਲਦਾ ਰਹੇ।”

ਨਾਨਕ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੈ...

ਬਾਬਾ ਕਾਲੂ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇਕਲੌਤਾ ਪੁੱਤਰ ਨਾਨਕ ਚੰਗਾ ਪੜ੍ਹ ਲਿਖ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਰੁਤਬੇ 'ਤੇ ਬੈਠੇ। ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨਹੀਂ, ਪਟਵਾਰੀ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣੇ। ਬਾਬਾ ਕਾਲੂ ਜੀ ਆਪ ਪਟਵਾਰੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਮਾਦ ਪਟਵਾਰੀ ਪਰ ਜੇ ਪੁੱਤਰ ਨਿਖੱਟੂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵੀ ਕਾਹਦੀ? ਉਪਰੋਂ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਰਾਏ ਬੁਲਾਰ ਦਾ ਚਹੇਤਾ ਬਾਬਾ ਕਾਲੂ। ਪਰ ਨਾਨਕ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਾਪੂ ਇਸ ਗੱਲੋਂ ਉਕਾ ਹੀ ਅਨਜਾਣ ਸੀ।

ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਕਦੀ ਕਿਤੇ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਤਲਵੰਡੀ ਵਿਚ ਹੀ ਰਵੇ ਤੇ ਬਾਪੂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੰਭਾਲੇ। ਹੁਣ ਤੇ ਨਾਨਕ ਵਿਆਹਿਆ ਵੀ ਗਿਐ, ਸੁੱਖਾਂ ਲੱਧੀ ਸੁਲੱਖਣੀ ਨਾਲ, ਰੱਬ ਨੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਨੇ, ਘਰ ਦੀ ਵੇਲ ਵਧ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਦੇਵੇਂ ਬੁੱਢੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਾਂ,

ਪੋਤਿਆਂ ਨਾਲ ਖੇਡਣ ਨੂੰ ਦਿਲ ਕਰਦਾ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਕੀ ਪਤੈ, ਅੱਜ ਹੈਗੀ ਆ ਤੇ ਭਲਕੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਨਾਨਕ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭੋਲੀ ਮਾਂ ਭਲਾ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਕਦੀ ਕਦੀ ਬਾਪ ਕਾਲੂ ਤੇ ਮਾਂ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਦੇਵੇਂ ਬੈਠ ਕੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਭਲਾ ਸਾਡੀ ਵੀ ਕੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ, ਰੱਬ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ, ਪਰ ਨਾਨਕ ਜਦੋਂ ਮਰਜੀ ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਵਲ ਜੀ ਕਰੇ ਤੁਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਕਈ ਕਈ ਸਾਲ ਘਰ ਨੂੰ ਮੁੜਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਨੂੰਹ ਸੁਲੱਖਣੀ ਦੇਹਾਂ ਨਿਆਣਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਪੇਕੀਂ ਬੈਠੀ ਹੋਈ ਏ। ਜਦ ਪੁਛੀਏ ਤਾਂ ਆਖਦਾ ਏ, ਮੈਂ ਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਰਨ ਗਿਆ ਸਾਂ। ਭਲਾ ਇਹ ਕਿਹੜੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪਈ ਡੁਬਦੀ ਸੀ ਜੋ ਤਾਰਨ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਧਰ ਬੀਬੀ ਸੁਲੱਖਣੀ ਸੋਚਦੀ ਮੈਂ ਵੀ ਕੈਸੀ ਵਿਆਹੀ ਵਰੀ ਸੁਹਾਗਣ ਹਾਂ, ਜਿਦੀ ਸਾਰੀ ਉਮਰਾ ਪੇਕੇ ਘਰ ਵਿਚ ਬੈਠੀ ਦੀ ਹੀ ਨਿਕਲ ਚੱਲੀ ਏ। ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲੋਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਬਾਪੂ ਮਾਂ ਨੂੰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਆਖਦਾ ਸੀ, ਬੜਾ ਵੱਡਾ ਘਰ-ਘਰਾਣਾ ਏ ਬੇਦੀਆਂ ਦਾ,

ਤੇ ਉਤੋਂ ਇਕੋ ਇਕ ਪੁੱਤਰ ਏ। ਸਾਡੀ ਧੀ ਵੀ ਲਾਡਾਂ ਪਾਲੀ ਕੱਲੀ ਕੱਲੀ ਏ, ਸਹੁਰੇ ਘਰ ਰਾਜ ਪਈ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਕਿਹੜਾ ਰਾਜ ਏ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਦੱਸੇ ਤਾਂ ਸਹੀ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਪਰਤੋਗਾ ਤੇ ਪੁੱਛਾਂਗੀ ਜ਼ਰੂਰ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਸੁੱਖ ਦਿੱਤਾ ਏ।

ਮਾਂ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਤੇ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਜੀ ਸੋਚਦੇ, ਸੁਲੱਖਣੀ ਘਰ ਤਲਵੰਡੀ ਆ ਜਾਵੇ, ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਤੇ ਲਖਮੀ ਵੀ ਆ ਜਾਣਗੇ ਤੇ ਘਰ ਵਿਚ ਰੋਣਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਕੱਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਘਰ ਵੀ ਖਾਣ ਨੂੰ ਆਉਂਦਾ ਏ, ਕੀ ਕਰੀਏ? ਜੇ ਸੁਲੱਖਣੀ ਘਰ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਜਿਉਣ ਦਾ ਆਹਰ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਉਹਨੂੰ ਲੈਣ ਕਿਸ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਜਾਈਏ, ਉਹ ਤੇ ਅੱਗਿਓ ਪੁਛੇਗੀ ਕਿ ਦੱਸੋ, ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਦਾ ਸਾਈਂ ਤੇ ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਕਿਥੇ ਹੈ? ਫਿਰ ਕੀ ਆਖਾਂਗੇ?

ਰੱਬ ਮੋਤਾ ਪਾ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਿਤੇ ਆਪੋ ਹੀ ਘਰ ਨੂੰ ਪਰਤ ਆਵੇ।

ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੇ ਵਿਚ ਬੈਠੀ ਭੈਣ ਨਾਨਕੀ ਸੋਚਦੀ ਰੱਬ ਦਾ ਰੂਪ ਮੇਰਾ ਵੀਰਾ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਬ ਨੇ

ਆਪੁੰ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਘੱਲਿਆ ਏ, ਉਹ ਤੇ ਆਪ ਹੀ ਰੱਬ ਜਿਹਾ ਏ ਮਾਂ ਬਾਪ ਤੇ ਭਾਭੀ ਐਵੇਂ ਫਿਕਰ ਪਏ ਕਰਦੇ ਨੇ। ਭਲਾ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਵਿਲਕਦਾ ਛੱਡ ਕੇ ਤਲਵੰਡੀ ਕਿਵੇਂ ਬੈਠ ਜਾਵੇ? ਉਹ ਤੇ ਜੋ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਏ, ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਹੀ ਕਰਨਾ ਏ, ਨਾਨਕ ਕੋਈ ਇਕੱਲਾ ਤਲਵੰਡੀ ਦਾ ਤੇ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਤੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਕੇ

ਕਮਲੀ ਸੁਰਜੀਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, ਕਲ ਤਾਰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਇਆ।

—ਬੀਬੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਸੈਕਰਮੈਂਟੋ

ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ

ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਸਾਰੇ ਜਗ ਤੋਂ ਨਿਰਾਲੀ ਹੈ। ਕਲਜੁਗ ਵਿਚੋਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੂੰ ਨਿਕਾਲੀ ਹੈ।

ਦਿੱਤਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੱਚ ਦਾ ਤੂੰ ਕੀਤੇ ਸਾਰੇ ਇੱਕ, ਚਲਾਇਆ ਧਰਮ ਅਨੋਖਾ, ਅਸੀਂ ਸਜੇ ਤੇਰੇ ਸਿੱਖ। ਸੱਚੀ ਮੁੱਚੀ ਸਿੱਖੀ ਦੀ ਤੂੰ ਰਾਹ ਵਿਖਾਲੀ ਹੈ।

ਕਾਵਿ-ਕਿਆਰੀ

ਚਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਉਦਾਸੀਆਂ ਤੂੰ ਜੱਗ ਤਾਰਿਆ, ਖੁਦ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਮੱਝੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀ ਤੂੰ ਚਾਰਿਆ। ‘ਆਪੋ ਬੀਜ ਆਪੋ ਖਾਹ’ ਦੀ ਤੂੰ ਰਾਹ ਦਿਖਾਲੀ ਹੈ।

ਤੇਰਾ ਤੇਰਾ ਕਹਿ ਕੇ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਸੌਦਾ ਵੇਚਿਆ, ਕਣ ਕਣ ਵਿਚੋਂ ਰੱਬ ਨੂੰ ਤੂੰ ਜਿਵੇਂ ਵੇਖਿਆ। ਨਾਮ ਜਪਣਾ, ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ, ਸਾਨੂੰ ਤੂੰ ਸਿਖਾਲੀ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾਨਕੀ ਦੇ ਫੁਲਕੇ ਛਕਣ, ਤੇਰੀ ਦੀਦ ਦੇ ਪਿਆਸੇ ਸਾਨੂੰ ਦੇ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ। ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਇਕ ਲੈ ਕੇ ਮਨਾਈ ਦੀਵਾਲੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਸਾਰੇ ਜਗ ਤੋਂ ਨਿਰਾਲੀ ਹੈ।

—ਦਿਲਪੀਤ ਮਾਨ
ਫੋਨ: 559-291-7116

ਕਵਿਤਾ, ਕਹਾਣੀ, ਲੇਖ, ਵਿਅੰਗ, ਜੀਵਨੀ, ਸਵੈਜੀਵਨੀ ਤੇ ਸਫ਼ਰਨਾਮੇ ਵਾਂਗ ਮੁਲਾਕਾਤ ਜਾਂ ਸੰਵਾਦ ਵੀ ਅੱਜ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਮਕਬੂਲ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਚਲਤ ਸੰਵਾਦ ਵਿਧਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁਲਾਕਾਤੀ ਕਿਸੇ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਸੁਆਲਨਾਮਾ ਲਿਖ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਟੇਪ ਰਿਕਾਰਡਰ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਉਤਾਰਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਟੇਪ ਰਿਕਾਰਡਰ ਬੇਸ਼ਕ ਗੱਲਬਾਤ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਤਾਂ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਸਾਹਿਤਕਤਾ ਪੱਖੋਂ ਕੁਝ ਉਣੀ ਵੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਤਰਦਾਤਾ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਅ ਗੱਲ ਕਰਦਾ, ਕਿਸੇ ਤਕੀਏ ਕਲਾਮ ਦਾ ਦੁਹਰਾਅ ਜਿਵੇਂ ਜਿਹੜਾ ਹੈ, ਹੈਗੇ, ਯਾਨਿ ਕੇ ਆਦਿ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਰਤਕਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਸਵੈ-ਮੋਹ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਰੌਅ ਕਾਰਨ ਲੇਖਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੰਮੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਪਾਠਕ ਉਪਰ ਉਸ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਉਤੇ ਲੇਖਕ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਰਾਹੀਂ ਬਣੀ ਹੋਈ ਤਸਵੀਰ ਮੱਧਮ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਵੀ ਮੁਲਾਕਾਤੀ ਕਈ ਵਾਰ ਦੋਹਾਂ ਲਈ ਹੀ ਕੁਝ ਕੌਤਾ-ਕਸ਼ੈਲਾ ਜਾਇਕਾ ਛੱਡ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸੁਆਲਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰ ਕੇ ਲੰਮੇ, ਬੋਝਲ ਜਾਂ ਬੌਧਿਕ ਤੇ ਬਨਾਵਟੀ ਵੀ ਜਾਪਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ।

ਚਤੁਰ ਮੁਲਾਕਾਤੀ ਬੇਸ਼ਕ ਵਿਚ-ਵਿਚਾਲੇ 'ਆਉ ਹੁਣ ਚਾਹ ਪੀ ਲਈਏ' ਆਦਿ ਦਾ ਜੁਮਲਾ ਪਾ ਕੇ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਸੰਵਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਠਕ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚਤੁਰ ਤੇ ਸਿਆਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਚਾਹ ਦੀਆਂ ਚੁਸਕੀਆਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪਰਚਦਾ; ਉਸ ਉਤੇ ਬੋਰੀਅਤ ਹਾਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਵਡੇਰਾ ਭਾਗ (ਪੰਝੀ ਤੋਂ ਪੰਜਾਹ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ) ਮੈਂ ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਫਿਲਮ ਜਗਤ ਦੇ ਕਾਫੀ ਨੇੜੇ ਰਹੀ। ਮੇਰੇ ਡਾਕਟਰ ਪਤੀ ਦੇ ਬਾਹਲੇ ਮਰੀਜ਼ ਫਿਲਮ ਐਕਟਰ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਗਾਇਕ ਆਦਿ ਸਨ। ਕੋਈ ਸਥਾਪਤ ਹੋਣ ਲਈ ਹੱਥ-ਪੈਰ ਮਾਰ ਰਹੇ ਤੇ ਕੋਈ ਸਿਖਰਾਂ ਛੋਹ ਰਹੇ ਜਾਂ ਛੋਹ ਗਏ। ਫਿਲਮ ਹਸਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮੇਲ-ਜੋਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਬੰਧ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸਾਡੇ ਘਰ ਫਿਲਮ ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਸਬੰਧੀ ਸੋਸ਼ੇ, ਚਰਚੇ ਜਾਂ ਸਕੂਪਾਂ ਦਾ ਕਾਫੀ ਜ਼ਿਕਰ ਹੁੰਦਾ। ਫਿਲਮੀ ਮਾਸਿਕ ਜਾਂ ਸਪਤਾਹਿਕ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਘਰ ਵਿਚ ਭਰਮਾਰ ਸੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਸਿਵਾਇ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੋਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਲਮ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਦੇਖ ਲੈਂਦੀ ਪਰ ਹਟਵੀਂ, ਆਰਟ ਮੂਵੀ ਹੀ, ਲੇਕਿਨ ਫਿਲਮੀ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਝੱਸ ਜਿਹਾ ਸੀ। ਗਾਹੋ-ਬਗਾਹੇ ਘਰ ਵਿਚ ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮਿਲਣੀਆਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਉਗਲਵਾਣਾ ਜਾਂ ਛੇਤਛਾਤ ਵਜੋਂ ਹੀ ਕਈ ਤਿੱਖੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਪੰਗੇ ਲੈਂਦੀ।

"ਭਾਬੀ ਤੂੰ ਫਿਲਮੀ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਦੇ ਕੈਰੀਅਰ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਬਣਾ।" ਉਹ ਅਕਸਰ ਕਹਿੰਦੇ।

ਮੈਂ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਸੰਵਾਦ ਅੰਗ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਅਪਨਾਇਆ। ਇਹ ਤਾਂ ਚਿਰਾਂ ਤੋਂ ਉੱਲੀ ਲੱਗੀ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਦੀ ਮਹਾਰਤ ਨੂੰ ਪਕੜਨ, ਮਾਂਜਣ, ਸੋਧਣ ਅਤੇ ਵਰਤਣ ਦਾ ਤਰਲਾ-ਮਾਤਰ ਸੀ। ਕਵਿਤਾ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੀ ਚਸ਼ਮੇ ਹਾਰ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਵਿਚ ਫੁੱਟ, ਵਹਿਣ ਲੱਗਦੀ ਹੈ; ਗਲਪ ਜਾਂ ਵਾਰਤਕ ਨਹੀਂ। ਇਹਦੇ ਲਈ ਬੋਲੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਦੀ ਸਹੀ ਪਕੜ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਘਾਤਤ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਂਜਣ-ਤਰਾਸ਼ਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੱਤੀ ਹੈ ਪੜ੍ਹਨਾ, ਰੱਜ ਕੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਤੇ ਮਨਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਵੀ ਗੌਰ ਕਰਨਾ। ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜਾਦੂ ਅਤੇ ਪਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨੀਝਣਾ ਤੇ ਵਿਸਮਿਤ ਹੋਣਾ। ਫੇਰ ਤਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਕਲਕਲ ਕਰਦੀ ਨਦੀ ਵਾਂਗ ਸ਼ਬਦ ਕਲਮ ਹੇਠੋਂ ਵਹਿ ਤੁਰਦੇ ਹਨ।

ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਧੀਰ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੰਖੇਪ ਤੇ ਗੈਰਰਸਮੀ ਗੱਲਬਾਤ, ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਵਜੋਂ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਹੰਭਲਾ ਸੀ। ਉਹ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮਿਲਦੇ, ਮੈਨੂੰ ਗਲਪ ਜਾਂ ਵਾਰਤਕ ਉਤੇ ਹੱਥ ਅਜਮਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਦੇ, ਉਕਸਾਉਂਦੇ। ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਐਮ.ਏ. ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੁੰਬਈਆਂ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਾਲੀ ਮਿਲਗੋਭਾ ਜਿਹੀ ਹਿੰਦੀ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਲਾ ਵਾਲੀ ਮੇਰੀ ਪੋਠੋਹਾਰੀ ਮੈਨੂੰ ਇਧਰ ਦੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਠਿਨ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਕ ਤੇ ਮਲਵਈ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਮੇਚ ਦੀ ਨਾ ਲੱਗਦੀ। ਸੱਠਵਿਆਂ ਦੀ ਮਾਝੀ ਕੇਂਦਰੀ ਟਕਸਾਲੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਰੇਡੀਓ-ਟੀ.ਵੀ. 'ਤੇ

ਗਾਥਾ ਧੁੱਪ ਦੇ ਟੋਟਿਆਂ ਦੀ

ਕਾਨਾ ਸਿੰਘ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਕੰਨੀ ਫੜ-ਫੜ ਅਜਿਹਾ ਜੁੱਟ ਜੋੜਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਬੋਈ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਗੱਲਾਂ ਕੱਢੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਿਜ-ਸੁਭਾਅ ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਉਂਗਲ ਫੜਾ, ਨਾਲ ਲਈ ਫਿਰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। 'ਗਾਥਾ ਧੁੱਪ ਦੇ ਟੋਟਿਆਂ ਵਿਚ' ਉਹਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਨਾਲ ਰਚਾਏ ਸੰਵਾਦਾਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹੀ ਸੰਵਾਦ ਉਸ ਦੀ ਰੇਖਾ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਉਕਾਬ ਦੀ ਅੱਖ' ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋ ਨਿਬੜੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੇਖਾ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਾਂਗ, ਰੇਖਾ ਚਿੱਤਰਾਂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਲੇਖ ਵੀ ਉਨਾ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਪੰਜਾਬੀ ਗੀਤ ਤੇ ਨਾਟਕ ਤਾਂ ਸਮਝ ਆਉਂਦੇ, ਪਰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬੀ ਮੈਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਜਿਹੀ ਲੱਗਦੀ।

'ਉਹ ਸੱਤਰਿਆ ਹੈ ਪਰ ਬਹੱਤਰਿਆ ਨਹੀਂ', 'ਅਕਸ' ਵਿਚ ਛਪੀ ਧੀਰ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਮੇਰੀ ਕਲਮ ਦੇ ਖੰਭ ਸੁਆਰਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਯਤਨ ਸੀ। ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਹੁੰਗਾਰੇ ਤੋਂ ਹੋਰ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਮਿਲੀ। ਪੰਝੀ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਨਾਲੋਂ ਟੁੱਟੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਹਰ ਵੰਨਗੀ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਮੇਰੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਐਮ.ਏ. ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸੰਜੀਦਾ ਵਾਰਤਕ ਅਤੇ ਆਲੋਚਨਾ ਵੱਲ ਮੇਰੀ ਰੁਚੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀਐਚ.ਡੀ. ਕਰਨ ਦੀ ਸੋਚ ਸਮੇਤ ਮੈਂ ਦਿੱਲੀ ਛੱਡ ਕੇ ਮੁੰਬਈ ਚਲੀ ਗਈ।

ਕਵੀ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਕਾਵਿ ਸਾਹਿਤ ਨਿੱਠ ਕੇ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਸੁਆਲਨਾਮਾ ਤਿਆਰ ਕਰ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਗੱਲਬਾਤ ਰਾਹੀਂ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲਿਖਤੀ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਮੰਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਾਂ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਨਾਮਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਇਹੋ ਢੰਗ ਮੈਂ ਮੋਹਨ ਭੰਡਾਰੀ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਲਈ ਅਪਨਾਇਆ। 'ਐਤਵਾਰ ਵਾਲਾ' ਜੋਗਾ ਤੇ 'ਬੋਤ੍ਹੇ ਚੌਲ ਵੱਡਾ ਭੰਡਾਰਾ' ਮੋਹਨ ਭੰਡਾਰੀ।

ਜਵਾਬਨਾਮੇ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਗੱਲਬਾਤ ਰਾਹੀਂ ਮਿਲੇ ਜਵਾਬਾਂ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰ ਕੇ ਹਰ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਵਿਚ ਮਦਦ ਤਾਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਬਹੁਤੇ ਨੰਬਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਜਵਾਬ ਲੰਮੇਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬਣਤਰ ਨਾਲੋਂ ਬਣਤਰ ਦੀ ਵੱਧ ਮਿਕਦਾਰ ਵੀ। ਇਸ ਵੰਨਗੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਪਨਾਉਂਦਿਆਂ ਤੇ ਕਾਫੀ ਹੱਥ ਤੱਕ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹੀ ਹੋ ਕੇ ਮੈਂ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸੰਧੂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੀ ਰੋਚਕਤਾ ਦਾ ਇਕ ਕਾਰਨ ਸਮਾਂ ਪਾ ਕੇ ਮੇਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਪਕੜ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਤੇ ਦੂਜਾ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸੰਧੂ ਨਾਲ ਗੈਰਰਸਮੀ ਮਿੱਤਰਤਾ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੱਤਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਵੀ।

ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਗੱਲਬਾਤੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਵਾਬਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮੁਲਾਕਾਤੀ ਪਾਠਕ ਤੇ ਲੇਖਕ ਧਿਰ ਦਾ ਸਕਾ-ਵਿਚੋਲਾ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੀ ਹੈ, ਨਾਲ ਨਾਲ ਛੇਤ-ਛਾਤ ਤੇ ਵਿਨੋਦ ਰਾਹੀਂ ਸੰਚਾਰ ਵਿਚ ਰੋਚਕਤਾ ਵੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਂਜ, ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਈਆਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਲੰਮੀਆਂ ਵੀ ਹੋਂਦੇ ਵੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਢੰਗ ਵਿਚ ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਹੀ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਅ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਾਹਲੀਆਂ ਵਿਚ ਨਾ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਗਲੇ ਨੂੰ ਹੀ ਖਬਰ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਬਣ ਗਈਆਂ।

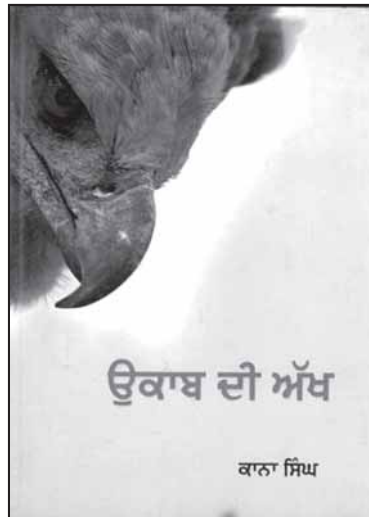
ਮੋਹਨ ਭੰਡਾਰੀ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਮਗਰੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਵਾਰੀ ਸੀ। ਇਕ-ਅੱਧ ਮੁਲਾਕਾਤ ਮਗਰੋਂ ਭੰਡਾਰੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲੈ ਕੇ ਆਏ, ਮੇਰੇ ਘਰ। ਪੜ੍ਹ ਵੀ ਲਈਆਂ। ਸਾਲ ਦੇ ਸਾਲ ਲੰਘ ਗਏ। ਭੰਡਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਤਕਾਜ਼ੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ, ਪਰ ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਪਈ। ਐਡੋ ਐੱਥੇ ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਾਂ? ਸਬੱਬ ਵੀ ਕੋਈ ਨਾ ਬਣਿਆ।

ਜਲੰਧਰ ਦੂਰਦਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰਨ ਦੇ ਸਬੱਬ, ਇਕ ਰਾਤ ਆਪਣੀ ਸਹੇਲੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਚਿਤਰਕਾਰ ਦੇ ਘਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਣਿਆ। ਅਚਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾਲ ਵੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੋਈ। ਸੁਰਜੀਤ ਉਸ ਦਿਨ ਡਾਢੀ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਆਪਣੀ ਪੀਐਚ.ਡੀ. ਦੀ ਥੀਸਿਸ ਸਬਮਿਟ ਕਰਨੀ ਸੀ ਤੇ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਵੀ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੇ ਮੈਂ ਸੁਰਜੀਤ ਦੇ ਸਟੂਡਿਓ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਗੱਪਸੱਪ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਸਾਂਝਾ ਟਾਈਮ ਪਾਸ। ਗੱਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਗੱਲਾਂ ਘਰ ਆ ਕੇ ਆਦਤ ਵਜੋਂ ਮੈਂ ਉਹ ਗੱਲਾਂ

ਨੋਟ ਕਰ ਲਈਆਂ। ਭੁੱਲ-ਵਿਸਰ ਗਈ ਤੇ ਫਿਰ ਸਫੇ ਪਲਟਦਿਆਂ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਲ ਦੇ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਪਈ। ਉਤਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਮੁਲਾਕਾਤ ਬਣ ਗਈ- 'ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਇਕ ਗੋਰਖਧੰਦਾ' ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ, ਕੀਤੀਆਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਵਧੀਆ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮੈਂ ਵੀ। ਪਾਠਕਾਂ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਗਾਰਾ ਮਿਲਿਆ। ਦੇ-ਤਿੰਨ ਸੰਗ੍ਰਹਿਆਂ ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਅਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਬਗੈਰ ਵੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋਈ ਕਿ ਬਾਕੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਵਿਚ ਇਹੋ ਢੰਗ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂ ਮੈਥੋਂ ਵਰਤ ਹੋ ਗਿਆ।

ਸੁਰਜੀਤ ਸਖੀ ਇਕ ਵਾਰ ਮਿਲੀ ਜਲੰਧਰ ਦੂਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਸਬੱਬ। ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਮਗਰੋਂ ਰਲ ਬੈਠੀਆਂ ਕੱਫੀ ਦੇ ਕੱਪ ਲਈ, ਤੇ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਅ ਗੱਲਾਂ-ਬਾਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਆਈ 'ਸੱਤਾਂ ਪਰਦਿਆਂ' 'ਚ ਲਿਪਟੀ (ਸ਼ਰਮ)। 'ਘਿਰਣਾ ਦਾ ਕਵੀ, ਆਸੀ' ਕਵੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦੇ ਰੂ-ਬ-ਰੂ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਕਲਾ ਭਵਨ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਚ ਮਿਲਿਆ, ਪਲ ਦੀ ਪਲ। ਉਤਸੁਕਤਾ ਹੋਈ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜਾਂਦਿਆਂ ਇਕ ਵਾਰ ਬਿਆਸ ਉਹਦੇ ਐਸ.ਟੀ.ਡੀ. ਸੈਂਟਰ ਉਤੇ ਰੁਕੇ। ਗੱਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਗੱਲ ਬਣ ਗਈ।

1999 ਵਿਚ ਚਿਤਰਕਾਰ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ

ਲਲਿਤ ਕਲਾ ਅਕਾਦਮੀ ਦਿੱਲੀ ਵੱਲੋਂ 'ਤ੍ਰਿਨਾਲੇ' ਐਵਾਰਡ ਮਿਲਿਆ। ਇਕਤਾਲੀ ਕਿਰਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਚਾਲੀਵਾਂ ਚਿਤਰ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸੀ। ਸਖੀ, ਵੀਨਾ ਦਾਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦੇਣ ਗਈ। ਨਾਲ ਮੈਂ ਵੀ ਸਾਂ। ਚਾਹ ਦੇ ਕੱਪ 'ਤੇ ਗੱਲਾਂ। ਨਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮੁਲਾਕਾਤੀ ਵਜੋਂ ਪੁੱਛ ਰਹੀ ਸਾਂ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਜਵਾਬ ਦੇ ਰਿਹਾ। ਬਸ ਘਰ ਆ ਕੇ ਨੋਟ ਲੈ ਲਏ ਡਾਇਰੀ ਵਿਚ। ਭੁੱਲ-ਵਿਸਰ ਵੀ ਗਈ ਤੇ ਫਿਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਖਲੋਤੇ ਉਹ ਸਫੇ। ਵਾਚੇ। ਮੁਲਾਕਾਤ, ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਲਈ ਦੇਵੁੰ ਵਧ ਕੀ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਣੀ ਸੀ! ਇੰਦਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਅਨੁਭਵ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਕਲਾ ਭਵਨ ਵਿਚ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਰਾਜ ਘੁੰਮਣ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੈਂ ਅਸਲੋਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸੋਚਿਆ ਮੁਲਾਕਾਤ ਬਾਰੇ। ਬਸ ਪਲ ਹੀ ਪਲ ਦੀ ਮਿਲਣੀ। 'ਆਉਣਾ ਕਦੇ ਮਿਲਣ' ਮੈਥੋਂ ਕਹਿ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਉਹ ਆ ਗਈ ਮੇਰੇ ਘਰ ਨਾਟਕਕਾਰ ਆਤਮਜੀਤ ਨਾਲ।

ਦੇ ਫਰਵਰੀ 1998 ਦੀ ਸ਼ਾਮ। ਪੱਛਮ ਦੀ ਕੋਇਲ (ਟੋਰਾਂਟੋ ਤੋਂ ਆਈ ਸੀ) ਪੂਰਬ ਦੀ ਹੂਕ, ਲੈ ਕੇ; ਤੇ ਰਾਜ 'ਸੁਰੀਲਾ ਕੰਠ' ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੀ ਨਾਇਕਾ ਬਣ ਗਈ। ਬਸ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹੱਸਦੀਆਂ, ਟੁਣਕਦੀਆਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀਆਂ ਲੱਗਦੀਆਂ ਨੇ।

ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਕਾਮਲ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਕਲਾ ਭਵਨ ਵਿਚ 'ਨੌਰਥ ਕਲਚਰਲ ਸੈਂਟਰ' ਦੇ ਸੱਦੇ 'ਤੇ ਆਇਆ ਰੂ-ਬ-ਰੂ ਹੋਣ। ਆਣ ਮਿਲਿਆ ਪਲ

ਦੀ ਪਲ ਤੇ ਫਿਰ ਤ੍ਰਿਵੇਣੀ ਵਿਖੇ ਬੈਠ ਗਏ ਦਿੱਲੀ, ਵਿਸ਼ਵ ਪੰਜਾਬੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿਚ ਮੇਲ ਹੋਣ ਮਗਰੋਂ। ਗੱਲਾਂ। ਸੋਚਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਗੱਲਾਂ, ਸਿਖਰ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਬਣ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਤੇ ਵਕਤ ਪਾ ਕੇ ਉਹ ਮੁਲਾਕਾਤ ਯਾਦ ਚਿੱਤਰ 'ਰੂਹ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ' ਦਾ ਰੂਪ ਵਟਾ ਲਵੇਗੀ।... ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਵੀ ਤੁਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਪਰ 'ਰੂਹ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ' ਸਦੀ ਦੀ ਵਾਰਤਕ (ਸੰਪਾਦਕ ਵਰਿਆਮ ਸੰਧੂ), ਭਾਰਤੀ ਸਾਹਿਤਕ ਅਕਾਦਮੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਬਾਂ ਮੱਲ ਖਲੋਤਾ।

ਨਵਾਂ ਜ਼ਮਾਨਾ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਨੰਦ ਦਾ ਫੋਨ ਆਇਆ- "ਕਾਨਾ, ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਨਵਾਂ ਜ਼ਮਾਨਾ ਲਈ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰ।"

"ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ।"

"ਬੋਲ?"

"ਪਹਿਲੀ, ਰੂ-ਬ-ਰੂ ਹਸਤੀ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਆਣਾ ਪਏਗਾ। ਮੁਲਾਕਾਤ ਲਈ... ਮੈਂ ਘਰੋਗੀ ਜਿਊਤਾ ਹਾਂ। ਬਿਊਟੀ ਪਾਰਲਰ, ਯੋਗ ਸੈਂਟਰ, ਹੈਲਥ ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਕਮਿਊਨਿਕੇਸ਼ਨ (ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ); ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਘਰ ਵਿਚ ਹੀ।"

"ਤੇ ਦੂਜੀ?"

"ਮੁਲਾਕਾਤ ਓਸੇ ਦੀ ਕਰਾਂਗੀ ਜਿਸ ਦੀ ਮੈਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹਾਂ।"

"ਕਿਸ ਦੀ? ਮਸਲਨ?"

"ਸੁਕੀਰਤ ਦੀ।" ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਅ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿਕਲ ਗਿਆ।

ਦੇ ਮਿੱਟ ਖੜੇ ਖੜੇ ਇਕ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਮੈਂ ਸੁਕੀਰਤ ਨੂੰ ਮਿਲ ਚੁੱਕੀ ਸਾਂ। 'ਬਾਤ ਬੀਤੇ ਦੀ' ਉਸ ਦੀ ਰੂਸ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹ ਚੁੱਕੀ ਸਾਂ। ਉਸ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਗੱਲਾਂ ਤੇਰੀਆਂ ਤੇ ਕੁਝ ਮੇਰੀਆਂ' ਵੀ ਆ ਗਈ।... ਮੈਂ ਸੁਕੀਰਤ ਦੀ ਵਾਰਤਕ ਦਾ ਲੋਹਾ ਮੰਨਦੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਅਤਕਥਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੁਕੀਰਤ ਦੀ ਵਾਰਤਕ ਵਿਚ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਨੰਦ ਦੀ ਵਾਰਤਕ ਦਾ ਅਨੰਦ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ, ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਬੇਬਾਕ ਸ਼ੈਲੀ ਦੀ ਟੁਣਕਾਰ ਵੀ ਹੈ।

ਸੁਕੀਰਤ ਦਾ ਕੁੱਲ ਤੋਂ ਸਫ਼ਰ ਕਰ ਕੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਆਉਣਾ ਤੇ ਨਿੱਠ ਕੇ ਬਹਿਣਾ, ਸੁਕੀਰਤ ਦਾ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਮੁਲਾਕਾਤੀ ਤਜਰਬੇ ਦਾ ਬੜਾ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਤੇ ਅਨੋਖਾ ਅੰਗ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੋਹਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਆਲਨਾਮਾ ਤਿਆਰ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਸਾਂ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਚਾਰ ਘੰਟੇ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋਈ, ਦੋ ਘੰਟੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੇ ਦੋ ਬਾਅਦ ਵਿਚ। ਸੁਕੀਰਤ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਤੇ ਸੁਹਿਰਦਤਾ ਲਾਸਾਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਇਕ ਬੈਠਕ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਤਿਆਰ ਕਰ ਕੇ ਸੁਕੀਰਤ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

ਹਰ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਾ ਖਰੜਾ ਮੈਂ ਅਗਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਨੂੰ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੁ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੀ ਕਿਸੇ ਦੁਖਦੀ ਰਗ ਨੂੰ ਨੱਧ ਨਾ ਲਿਆ ਹੋਵੇ। ਸੁਕੀਰਤ ਨੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਖਰੜੇ 'ਚੋਂ ਲਫਜ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੱਟਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਫੀ ਕੁਝ ਤਿੱਖਾ ਤੇ ਡਾਢਾ ਸੀ।

ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਖਾਨਦਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਘਾੜਾ' (ਸੁਕੀਰਤ) ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਹੀ ਮੇਰੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋਈ।

ਹੁਣ 'ਉਕਾਬ ਦੀ ਅੱਖ' ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ... ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਲੋਕ ਗੀਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਾਲੇ ਹਰੀਸ਼ ਜੈਨ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਛਾਪਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ, ਉਸ ਦਾ ਜੁਆਬ ਹੁੰਦਾ- ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਦੇ ਰੇਖਾ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾ ਦਿਓ। ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਨੂੰ ਰੇਖਾ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਮੇਰੇ ਪੱਲੇ ਨਾ ਪੈਂਦੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਉਂਜ ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਆਖੇ, ਵੇਤਰੀ-ਵਾਤਰੀ ਸਲਵਾਰ ਵਿਚੋਂ ਕਮੀਜ਼ ਕੱਢ ਲਵੇ, ਜਾਂ ਸੀਤੀ-ਸਲਾਈ ਕਮੀਜ਼ ਦੀ ਸਲਵਾਰ ਬਣਾ ਦੇਵੇ।

ਵਕਤ ਪਾ ਕੇ ਇਕ ਹੋਰ ਪਬਲਿਸ਼ਰ ਨੇ

ਕਾਨਾ ਸਿੰਘ

ਫੋਨ: +91-95019-44944

ਮੈਥੋਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਦਾ ਖਰੜਾ ਮੰਗ ਲਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨੀਂ ਹਰੀਸ਼ ਜੈਨ ਵੱਲੋਂ ਮੇਰੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਛਾਪੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਤੇ ਪਰੂਫ ਪੜ੍ਹਨ ਮਗਰੋਂ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਕੰਪਿਊਟਰ 'ਤੇ ਓ.ਕੇ. ਕਰਨ ਜਾਂਦਿਆਂ ਮੈਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਖਰੜਾ ਵੀ ਨਾਲ ਲੈ ਗਈ, ਤਤਕਰੇ ਅਤੇ ਵਿਉਂਤਬੰਦੀ ਪੱਖੋਂ ਹਰੀਸ਼ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਲਈ। ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਨਾਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ- 'ਧੁੱਪ ਦੇ ਟੋਟੇ' ਤਤਕਰੇ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦਿਆਂ ਹੀ ਹਰੀਸ਼ ਨੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ, ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਦੇ ਉਤਾਰੇ ਨੂੰ ਟਾਈਪ ਕਰਨ ਲਈ।

"ਪਰ ਤੁਸਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਛਾਪਣੀ ਨਹੀਂ।"

ਜੁਆਬ ਵਿਚ ਹਰੀਸ਼ ਦੇ ਹੁੰਗਾਰੇ ਵਜੋਂ ਹਾਂ-ਵਾਹੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਸੀ। ਖਰੜੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦ ਵਜੋਂ ਮੈਂ 'ਇੱਕ ਟੋਟਾ ਇਹ ਵੀ' ਲਿਖ ਚੁੱਕੀ ਸਾਂ। ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੇ ਟਾਈਟਲ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਗਈ ਹੋਈ ਨੇ ਹਰੀਸ਼ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸੰਗ ਗੱਲਬਾਤ ਕੰਨੀ ਪਈ। ਉਹ ਲੇਖਕਾ ਖਰੜਾ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਸੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਤੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਰਾਈਟਰ ਬਣਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਲਿਖਦੇ ਲਿਖਦੇ ਤਾਂ ਕਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਮੁਕਾਮ 'ਤੇ ਪੁੱਜ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ। ਕਹੋ ਤਾਂ ਸਾਹਿਤ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤੇ ਮੰਗੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੁੱਲ; ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

ਹਰੀਸ਼ ਦੇ ਜੁਆਬ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ। ਉਂਜ ਉਹ ਘਟ-ਬੋਲਤਾ ਜੀਵ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਵੀ ਸਮੂਲੀਅਤ ਹੋ ਗਈ, ਗੱਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਗੱਲਾਂ।

ਹਰੀਸ਼ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀ, ਚਿੰਤਕ ਤੋਂ ਅਗਾਂਹ ਤੇ ਗਹਿਰਾ ਜਾਪਿਆ। ਉਸ ਤੋਂ ਮਗਰਲੀਆਂ ਇਕ-ਦੋ ਫੇਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਟਟੋਲਣ-ਫਰੋਲਣ ਲੱਗੀ ਤੇ ਘਰ ਆ ਕੇ ਨੋਟ ਲੈਣ ਲੱਗੀ। ਗਾਹਕਾਂ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਸੰਵਾਦ ਮੇਰੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਬਣਦੇ ਗਏ। ਹਰੀਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ। ਹਰੀਸ਼ ਨੂੰ ਜਾ ਦਿਖਾਇਆ। ਉਹ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਤਾਂ ਸਹੀ, ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਨ: "ਇਸ ਦਾ ਰੇਖਾ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾ ਦਿਓ।"

ਪਰਨਾਲਾ ਉਥੇ ਦਾ ਉਥੇ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਵਿੱਥ ਨਾਲ ਮੈਂ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਾ ਮਸੌਦਾ 'ਨਵਾਂ ਜ਼ਮਾਨਾ' ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਰੀਸ਼ ਤੋਂ ਤਸਵੀਰ ਮੰਗ ਲਈ ਤੇ ਪੂਰੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿਚ ਛਾਪ ਦਿੱਤੀ। ਵਾਹਵਾ ਹੁੰਗਾਰਾ ਮਿਲਿਆ।

ਇਸ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨੂੰ ਮੈਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਵਾਲੀ ਛਪ ਰਹੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ। ਮੁਲਾਕਾਤ ਵਿਚੋਂ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਹੀ ਸਿਰਲੇਖ ਬਣਿਆ 'ਉਕਾਬ ਦੀ ਅੱਖ'। ਉਧਰ ਲੋਕ ਗੀਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਛਪ ਰਹੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਲਿਸਟ ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਨਾਂ 'ਧੁੱਪ ਦੇ ਟੋਟੇ' ਦਰਜ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਹੀ ਛਪੇ ਮੇਰੇ ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਉਡ ਕਲਾਵੇ ਆਵਾਂ' ਵਿਚ ਮੇਰੀਆਂ ਛਪ ਚੁੱਕੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਧੁੱਪ ਦੇ ਟੋਟੇ' ਹੀ ਦਰਜ ਹੋਈ।

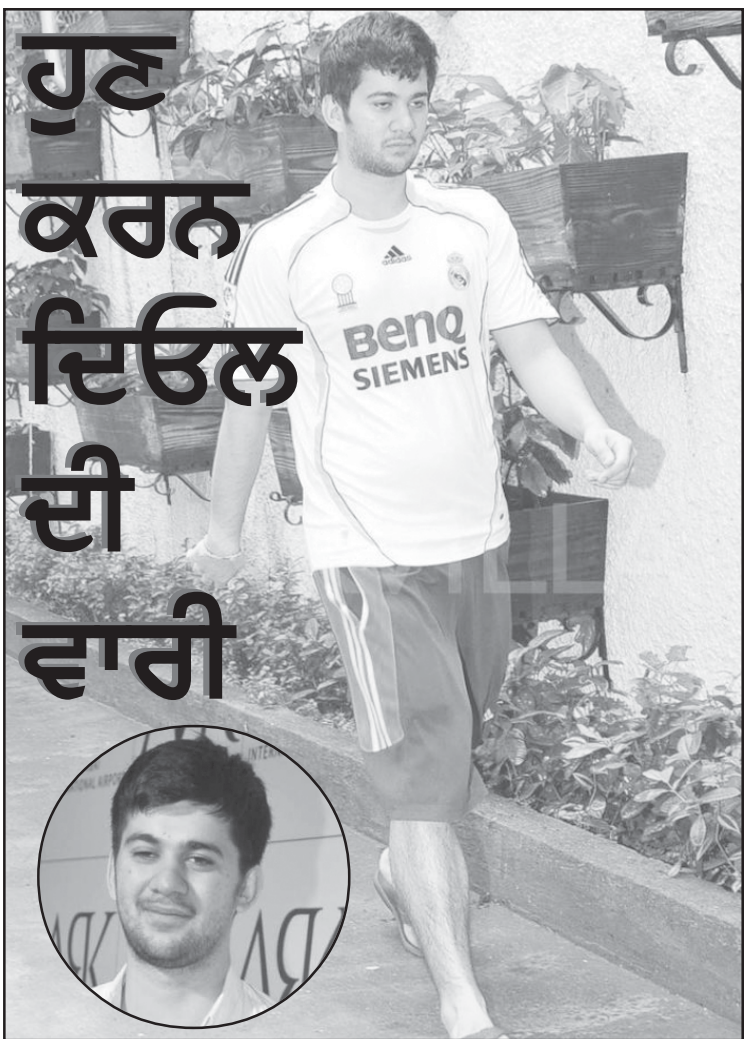
ਜਿਉਂ ਹੀ 'ਉਕਾਬ ਦੀ ਅੱਖ' ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਚਰਚਾ ਛਿੜੀ, ਇਕ-ਦੋ ਲੇਖਕਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਤਾਹਨੇ ਵਜੋਂ ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲਿਆ- ਲੋਕ ਗੀਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੇ 'ਫੇਵਰ' ਕਰਨਾ ਹੀ ਸੀ, ਆਖਰ ਕਾਨਾ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ 'ਉਕਾਬ ਦੀ ਅੱਖ' ਮੁਲਾਕਾਤ ਜੁ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦੋ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿਚ।

ਖੈਰ ! ਹਰੀਸ਼ ਜੈਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫਿਕਰਿਆਂ ਤੋਂ ਉਪਰ ਹੈ, ਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਹੱਤਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।

ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਨਾਂ 'ਉਕਾਬ ਦੀ ਅੱਖ' ਤੋਂ ਵੱਧ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਭਲਾ!

ਮੈਂ 'ਧੁੱਪ ਦੇ ਟੋਟਿਆਂ' ਤੋਂ ਖਿਮਾਂ ਮੰਗ ਲਈ।

ਹੁਣ ਕਰਨ ਦਿਓਲ ਦੀ ਵਾਰੀ

ਫਿਲਮ ਅਦਾਕਾਰ ਧਰਮਿੰਦਰ ਦਾ ਪੋਤਾ ਅਤੇ ਸਨੀ ਦਿਓਲ ਦਾ ਜੇਠਾ ਮੁੰਡਾ ਕਰਨ ਦਿਓਲ ਵੀ ਫਿਲਮੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਪੈਰ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਨੀ ਦਿਓਲ ਨੇ ਬਾਕਾਇਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨੀ ਦਿਓਲ ਨੇ ਕਰਨ ਦਿਓਲ ਦੀ ਯਸ਼ ਫਿਲਮਜ਼ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਨੀ ਦਿਓਲ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਲਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਖੁਦ ਫਿਲਮ ਬਣਾਏਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਫਿਲਮ ਪ੍ਰੇਮ ਕਹਾਣੀ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਫਿਲਮ ਦਾ ਐਕਸ਼ਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਾਹ ਵਾਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਭ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਸਨੀ ਦਿਓਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਫਿਲਮ 'ਬੇਤਾਬ' ਵੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਹਾਣੀ ਹੀ ਸੀ। ਕਰਨ ਦਿਓਲ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਫਿਲਮ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਵਜੋਂ ਫਿਲਮ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਆਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਅਦਾਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਰੀਅਰ ਵਜੋਂ ਅਪਣਾਏਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਪਾਸੇ ਹੁਣ ਉਸ ਨੇ ਪੂਰੀ ਵਾਹ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਫਿਲਮ ਸਨਅਤ ਵਿਚ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣ ਉੱਤੇ ਉਹ ਹੱਸ ਕੇ ਆਖਦਾ ਹੈ- "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਟੱਕਰ ਦੇਵਾਂਗਾ।" ਕਰਨ ਦਾ ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਰਾਜਵੀਰ ਦਿਓਲ ਵੀ ਫਿਲਮ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਆਉਣ ਲਈ ਪਰ ਤੌਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਵਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਆਵੇਗੀ।

ਸਈਦ ਜਾਫਰੀ ਦੀ ਦਾਸਤਾਨ

ਉਘਾ ਫਿਲਮਸਾਜ਼ ਸੱਤਿਆਜੀਤ ਰੇਅ ਜਦੋਂ 1975 ਵਿਚ 'ਸ਼ਤਰੰਜ ਕੇ ਖਿਲਾਤੀ' ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਫਿਲਮਸਾਜ਼ ਜੌਹਨ ਹਸਟਨ ਦੀ ਫਿਲਮ 'ਦਿ ਮੈਨ ਹੂ ਵੱਡ ਬੀ ਕਿੰਗ' ਦੇ ਪੋਸਟਰ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੋਸਟਰਾਂ ਉੱਤੇ ਅਦਾਕਾਰ ਸੀਨ ਕੋਨਰੀ ਅਤੇ ਮਾਈਕਲ ਕੇਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਕ ਹੋਰ ਅਦਾਕਾਰ ਦਾ ਨਾਂ ਵੀ ਸੀ- ਸਈਦ ਜਾਫਰੀ। ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਸਈਦ

ਸਿਮਰਨ ਕੌਰ

ਜਾਫਰੀ (8 ਜਨਵਰੀ 1929-15 ਨਵੰਬਰ 2015) ਨੇ ਗੌਰਖੇ ਫੌਜੀ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਫੌਜੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੁਕਾਮੀ ਭਾਸ਼ਾ ਮਹਾਰਤ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਫਿਲਮ 'ਸ਼ਤਰੰਜ ਕੇ ਖਿਲਾਤੀ' ਆਈ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਜਾਫਰੀ ਨੇ ਲਖਨਊ ਦੇ ਸ਼ਤਰੰਜ ਪ੍ਰੇਮੀ ਮੀਰ ਰੋਸ਼ਨ ਅਲੀ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਉਰਦੂ ਬੋਲਣ ਦਾ ਲਹਿਜ਼ਾ ਬਾ-ਕਮਾਲ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਕਿਰਦਾਰਾਂ ਵਿਚ ਸਈਦ ਜਾਫਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਦਾਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦ ਬੋਲਣ ਦੀ ਮਹਾਰਤ ਨਾਲ ਨਵੀਂ ਰੂਹ ਫੂਕ ਦਿੱਤੀ ਸੀ!

ਸਈਦ ਜਾਫਰੀ ਸ਼ਾਇਦ ਇਕੋ-ਇਕ

ਅਜਿਹਾ ਅਦਾਕਾਰ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਬਾਲੀਵੁੱਡ, ਹਾਲੀਵੁੱਡ ਜਾਂ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਅਦਾਕਾਰੀ ਸਦਕਾ ਆਪਣੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਝੰਡੇ ਗੱਡ ਸਕਿਆ ਹੈ। ਫਿਲਮਸਾਜ਼ ਸਾਈ ਪਰਾਜਪੇ ਨੇ 'ਚਸਮੇ ਬੱਦੂਰ' ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ 15 ਮਿੰਟ ਦਾ ਰੋਲ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ 15 ਮਿੰਟਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਦਾਕਾਰੀ ਕਿਸ ਸ਼ੈਲੀ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਇਕ ਪਾਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਕਿਰਦਾਰ ਨੂੰ

ਹਕੀਕੀ ਰੂਪ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਪਾਨ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲ ਬੈਠ ਕੇ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਉਂ ਸਈਦ ਜਾਫਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹਰ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਕਿਰਦਾਰ ਰੂਹ ਤੱਕ ਡੁੱਬ ਕੇ ਨਿਭਾਇਆ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਫਿਲਮ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਇਕੱਲਾ-ਇਕੱਲਾ ਕਿਰਦਾਰ ਯਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਚਿਰਾਂ ਤੱਕ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਛੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਫੈਲੇ ਕਰੀਅਰ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਡੇਢ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਅਦਾਕਾਰੀ ਦੇ ਜਲਵੇ ਦਿਖਾਏ।

ਅਦਾਕਾਰ ਸਈਦ ਜਾਫਰੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅੰਦਾਜ਼।

ਅਰਵਿੰਦ ਦੇਸਾਈ ਕੀ ਅਜੀਬ ਦਾਸਤਾਨ

ਅਮੀਰੀ ਦੀ ਜ਼ਿਹਨੀ ਗੁਰਬਤ

ਫਿਲਮਸਾਜ਼ ਸਈਦ ਅਖਤਰ ਮਿਰਜ਼ਾ ਦੀ ਫਿਲਮ 'ਅਰਵਿੰਦ ਦੇਸਾਈ ਕੀ ਅਜੀਬ ਦਾਸਤਾਨ' 1978 ਵਿਚ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਫਿਲਮ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਫਿਲਮਸਾਜ਼ ਦੀ ਕਾਰੀਗਰੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਤੇ ਪਛੜੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਮਹਿੰਗੇ ਕਾਰਪੈਂਟ ਬਣੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਿੰਡ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ, ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਮਰਦਾਂ ਲਈ ਇਹ ਜਿਊਂਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਸੀਲਾ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੰਦਰਲੀ ਕੁਦਰਤੀ ਕਲਾ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਵੀ। ਕਾਰਪੈਂਟ ਅਰਵਿੰਦ

ਦੇਸਾਈ ਦੇ ਮਹਿੰਗੇ ਸ਼ੋਅਰੂਮ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਪਿੰਡ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਇਸ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਤੱਕ ਦੀ 'ਔਕਾਤ' ਨਹੀਂ। ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਭੋਗਣ ਅਤੇ ਦਿਖਾਵੇ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਜ਼ਾਰੀ ਕੀਮਤ ਪਿੰਡ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਵੀ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਲਮ ਅਮੀਰ ਹੋਣ ਦੇ ਅਮਲ ਦਾ ਕੱਚ-ਸੱਚ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਅੱਗੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਮੀਰ ਹੋਣਾ ਬੰਦੇ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਹੱਕ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਖੇਲ ਹੈ ਜਾਂ ਅਮੀਰੀ ਬੰਦੇ ਦੇ 'ਮਿਹਨਤੀ' ਪਾਸੇ ਦਾ ਫਲ ਹੈ।

ਫਿਲਮ ਵਿਚਲਾ ਅਮੀਰ ਅਰਵਿੰਦ ਦੇਸਾਈ ਅਮੀਰੀ ਦੀਆਂ ਅਲਾਮਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਸੋਹਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਅੰਦਰਲਾ ਕੁਹਜ ਉਹਨੂੰ ਟਿਕਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਉਹ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਰੂਹ ਵਿਚ ਖੁੰਭੀਆਂ ਛਿੱਲਤਾਂ ਉਸ

ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨੂੰ ਧੁੰਦਲਾ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਕਾਰਪੈਂਟ ਦਾ ਸੌਦਾ ਬੰਨ੍ਹਦਿਆਂ ਉਹ ਦਲਾਲ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਘੱਟ ਪੈਸੇ 'ਤੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ? ਭਾਰਤੀ ਫਿਲਮ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਨਾਇਕ (?) ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦਾ ਜਾਂ ਫਿਰ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਪੂਰੀ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਬੰਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਨਾਲ

ਵੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਵਾਲਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਵੇਸਵਾ ਕੋਲ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਨਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਰਥ-ਭਰਪੂਰ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਫਿਲਮ ਦੇ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿਚ ਉਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਮਾਜਕ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਵਧੀਆ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਕੋਈ ਕਿਤਾਬ ਖਰੀਦਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਅਜੀਬ ਹਾਲਤ ਸਮਝ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਤੋਂ ਫਿਲਮ ਦੇ ਅਜੀਬ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਦੱਸ ਵੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਅਰਵਿੰਦ ਦਾ ਦੋਸਤ ਰਾਜਨ (ਉਮਪੁਰੀ) ਉਸ ਅੰਦਰਲੇ ਪੈ ਰਹੇ ਖੋਰ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ

ਫਿਲਮਸਾਜ਼ ਸਈਦ ਅਖਤਰ ਮਿਰਜ਼ਾ ਦੀ ਫਿਲਮ 'ਅਰਵਿੰਦ ਦੇਸਾਈ ਕੀ ਅਜੀਬ ਦਾਸਤਾਨ' ਦੇ ਦੋ ਦ੍ਰਿਸ਼।

ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਕਹਾਂ ਹੈ... -27-

ਕੁਲਦੀਪ ਕੌਰ

ਫੋਨ: +91-98554-04330

ਮੁੱਦਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਹੋਰ ਤਿੱਖਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਰਵਿੰਦ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਤਾਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਇਹ ਲੱਗਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਉਹ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਲੇ ਵਿਚ ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਅਜਿਹੇ ਨਿਆਏ ਵਾਂਗ ਹੈ ਜੋ ਮੇਲਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਘਰ ਵੀ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲੱਭ ਸਕੇ। ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਇਹ ਭੂਮਿਕਾ ਦਲੀਪ ਧਵਨ ਨੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਫਿਲਮ ਸੀ। ਉਹ ਅਤੇ ਸਈਦ ਅਖਤਰ ਮਿਰਜ਼ਾ, ਦੋਵੇਂ ਨਵੇਂ-ਨਵੇਂ ਫਿਲਮ ਸੰਸਥਾ ਪੁਣੇ ਤੋਂ ਫਿਲਮਸਾਜ਼ੀ ਦੇ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਕੇ ਨਿਕਲੇ ਸਨ। ਦਲੀਪ ਧਵਨ ਦਾ ਨੌਸਿਖੀਆਪਣ ਹੀ ਫਿਲਮ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਿਰਦਾਰ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਤਾਕਤ ਬਣ ਕੇ ਉਭਰਦਾ ਹੈ।

ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਸ਼ੋਅਰੂਮ, ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਹੋ ਰਹੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਿੱਸਾ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਘੁਸਰ-ਮੁਸਰ ਵਿਚ ਮੁਨਾਫੇ ਦਾ ਡੰਗ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਡਸਿਆ ਅਰਵਿੰਦ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਤੜਫਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਸਿਨੇਮਾ ਵਿਚ ਗਰੀਬੀ 'ਤੇ ਬਣੀਆਂ ਕਈ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਗਰੀਬੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦੀ ਬਾਤ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਅਮੀਰੀ ਦੀ ਜ਼ਿਹਨੀ ਗੁਰਬਤ 'ਤੇ ਬਣੀ ਇਹ ਫਿਲਮ, ਮੁਨਾਫੇ ਦਾ ਮੱਕੜਜਾਲ ਨੰਗਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਕੰਪਨੀ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਇੰਡੀਅਨਾਪੋਲਿਸ, ਇੰਡੀਆਨਾ ਤੋਂ ਪੈਨਸਿਲਵੇਨੀਆ, ਨਿਊ ਜਰਸੀ, ਨਿਊ ਯਾਰਕ, ਮੈਰੀਲੈਂਡ ਅਤੇ ਇੰਡੀਅਨਾਪੋਲਿਸ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਰੂਟ ਲਈ ਡਰਾਈਵਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

*ਸਭ ਡਰਾਈ ਫਰੇਟ, ਹੱਥ ਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ
*ਅਦਾਇਗੀ ਪ੍ਰਤੀ ਗੇੜਾ/ਪ੍ਰਤੀ ਮੀਲ ਹਰ ਹਫਤੇ

ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ: ਐਮ ਟੀ ਸੀ: 317-762-0222

Company Drivers Needed

Need Company drivers from Indianapolis, IN to PA, NJ, NY, MD and back to Indianapolis, IN.

*All dry freight no touch *Pay by trip or per/Mile every week

Contact MTC 317-762-0222

CH-NY

Anu Attorney Professional Law Group, PLLC.

*More than 25 years of experience *Internationally Awarded-Extraordinary ability *Served as Legal Advisor to Govt. of India, Embassy of India, Washington, DC

Anu Peshawaria
Attorney at Law

Licensed to practice
Immigration in all 50 states.
More than 20 year experience in
US immigration & Indian law

US IMMIGRATION

*Green Cards (Investor, Employment)
*E-2 investor Visa, L1 (Intra Company)
*Family Green Card, Fiancee Visa
*Deportation Defense, VAWA, U Visa
*Asylum, Appeals, Ninth Circuit Court
*H1B, Computer Engineers, Cooks, Teachers, Students, Doctors, Nurses, Physical Therapist

ਪੰਜਾਬੀ,
ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ,
ਹਿੰਦੀ ਤੇ
ਉਰਦੂ ਵਿਚ
ਗੱਲ ਕਰੋ

ਹੁਣ ਸਿਆਟਲ ਵਿਚ ਵੀ
ਦਫਤਰ ਖੁਲ੍ਹ ਚੁਕਾ ਹੈ

Contact numbers:

Seattle, WA

Ph: 206-774-0907

Fremont, California

Ph: 510-353-0102

Cell Phone 510-299-1907

Toll free: 1-866-586-6297

anu@anuattorney.com

www.anuattorney.com

FAMILY LAW (Only In WA)

*Divorce *Annulment
*International Custody

INCORPORATIONS

(Only In WA)

*International Contracts, Mergers
*Attorney Supreme Court of India

46560 Fremont Blvd., STE#205, Fremont, CA 94538

801 Pine Street, Suite 7H, Seattle, WA 98101

Offices: Seattle, WA *Fremont, CA *UK *Canada *India

Evening
Appointments
Available

ਕੈਨੇਡਾ ਦੀਆਂ ਅਸਲੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਵਾਦ ਦੀਆਂ ਮਠਿਆਈਆਂ ਹੁਣ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ

- We Ship Canadian Sweets All Over USA From Detroit, MI.
- Our Sweets Are Original In Punjabi Taste.
- Over 35 Years In Whole Sale & Retail Business Of Sweets & Grocery.
- Door To Door Delivery By UPS All Over USA.
- Minimum Order \$100 Including Delivery Charges.
- Gift Boxes For Wedding, Birthday, Gurdwara Programs And All Occasions.

ਵਧੀਆ ਮਠਿਆਈ
ਵਾਜ਼ਬ ਭਾਅ

ਫੋਨ: 313-963-2650

E-mail: asianfoodimports@aol.com

Bhullar Imports Inc.

Fax: 313-887-8792

Website: Bhullarimports.com

1927 Rosa Parks Blvd.,
Detroit, MI 48216

ਨਿਰਵਿਘਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ 16ਵੇਂ ਸਾਲ 'ਚ (ਪਹਿਲੀ ਜਨਵਰੀ 2000-2015)

ਅਦਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਦੇ ਸਮੂਹ ਸਟਾਫ਼, ਕਾਲਮਨਵੀਸਾਂ, ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਸੁਭਚਿੰਤਕਾਂ ਵਲੋਂ ਸਭ ਨੂੰ

ਰੱਬ ਨੂੰ 'ਏਤੀ ਮਾਰ ਪਈ ਕੁਰਲਾਣੇ ਤੈ ਕੀ ਦਰਦ ਨਾ ਆਇਆ' ਦਾ ਨਿਹੋਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਦੀ ਲੱਖ ਲੱਖ ਵਧਾਈ

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼
ਨਾਈਟ 2016
26 ਮਾਰਚ 2016 ਨੂੰ

ਪਿਛਲੇ 15 ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ, ਵਿਗਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਪਾਠਕਾਂ ਵਲੋਂ ਮਿਲੇ ਸਹਿਯੋਗ ਲਈ ਦਿਲੀ ਧੰਨਵਾਦ

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਦਾ ਆਨਰੇਰੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ

ਸਵਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ
ਢਿਲੋਂ

ਪ੍ਰੋ. ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ
ਰਮਦੇਵ

ਅਮੋਲਕ ਸਿੰਘ
ਗਾਖਲ

ਡਾ. ਨਵਦੀਪ ਕੌਰ
ਸੰਧੂ

ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ
(ਨਿੱਕੀ) ਸੇਖੋਂ

ਡਾ. ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ
ਬਸਰਾਨ

ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ
ਦਿਓਲ

ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ
ਸਾਹੀ

ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ
ਸੰਧੂ

ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ
ਟਿਵਾਣਾ

ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ
ਦਰੜ

ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ
ਬੈਂਸ

ਜੈਦੇਵ ਸਿੰਘ
ਭੱਠਲ

ਜੱਸੀ ਗਿੱਲ

ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ
ਗਰੇਵਾਲ

ਡਾ. ਹਰਗੁਰਮੁਖਪਾਲ
ਸਿੰਘ

ਡਾ. ਤੇਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ
ਮੰਡੇਰ

ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ
ਭੂਰਾ

ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ
ਬਿਆੜਾ

ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ
ਕਲੇਰ

ਅਯੁਧਿਆ ਸਲਵਾਨ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਹਿਯੋਗੀ

ਡਾ. ਹਰਜਿੰਦਰ
ਸਿੰਘ ਖਹਿਰਾ

ਜੈਰਾਮ ਸਿੰਘ
(ਨੀਟੂ) ਕਾਹਲੋਂ

ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ
ਭੁੱਲਰ

ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ
ਭਾਟੀਆ

ਇੰਦਰਮੋਹਨ ਸਿੰਘ
ਛਾਬੜਾ

ਸਾਡੇ ਸਥਾਈ ਲੇਖਕ ਤੇ ਕਾਲਮਨਵੀਸ

ਗੁਰਬਚਨ ਭੁੱਲਰ ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਐਸ. ਅਸ਼ੋਕ ਭੌਰਾ ਡਾ. ਗੁਰਨਾਮ ਕੌਰ ਬੀਬੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਕਾਨਾ ਸਿੰਘ ਬਲਜੀਤ ਬਾਸੀ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ ਜਤਿੰਦਰ ਪੰਨੂ ਦਲਜੀਤ ਅਮੀ ਮੇਜਰ ਕੁਲਾਰ ਇਕਬਾਲ ਜੱਬੋਵਾਲ

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼

Ph: 847-359-0746

ਬੇਲਾਗ, ਬੇਬਾਕ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਪੱਤਰਕਾਰੀ ਦਾ ਮੁੱਦਈ

Published simultaneously from Chicago, California & New York.

e-mail: punjabtimes1@sbcglobal.net, website: www.punjabtimesusa.com